

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2018/2001

ze dne 11. prosince 2018

o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů

(přepřacované znění)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 194 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ⁽⁴⁾ byla několikrát podstatně změněna ⁽⁵⁾. Vzhledem k tomu, že je třeba provést další změny, by uvedená směrnice měla být z důvodu přehlednosti přepřacována.
- (2) V souladu s čl. 194 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) je podpora obnovitelných zdrojů energie jedním z cílů politiky Unie v oblasti energetiky. Uvedený cíl sleduje i tato směrnice. Důležitou součástí balíčku opatření, která jsou zapotřebí ke snížení emisí skleníkových plynů a ke splnění závazku Unie podle Pařížské dohody o změně klimatu přijaté v návaznosti na 21. konferenci smluvních stran Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu z roku 2015 (dále jen „pařížská dohoda“) a rámce Unie v oblasti energetiky a klimatu pro rok 2030, včetně závazného cíle Unie snížit do roku 2030 emise nejméně o 40 % pod úroveň roku 1990, je větší využívání energie z obnovitelných zdrojů. Závazný cíl Unie v oblasti energie z obnovitelných zdrojů pro rok 2030 a příspěvky členských států k tomuto cíli, včetně jejich základních podílů ve vztahu k jejich celkovým národním cílům pro rok 2020, patří mezi prvky s ústředním významem pro energetickou politiku Unie a politiku Unie v oblasti životního prostředí. Další takové prvky s ústředním významem jsou obsaženy v rámci stanoveném touto směrnicí, například pro rozvoj vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů a pro rozvoj paliv z obnovitelných zdrojů používaných v odvětví dopravy.
- (3) Větší využívání energie z obnovitelných zdrojů má rovněž zásadní význam při podpoře zabezpečení dodávek energie, udržitelné energie za dostupné ceny, technického vývoje a inovací a také při zajišťování vedoucí úlohy v oblasti technologií a průmyslu a současně při zajišťování environmentálních, sociálních a zdravotních přínosů a při poskytování významných příležitostí k zaměstnání a regionálnímu rozvoji, zejména ve venkovských a izolovaných oblastech, v regionech nebo v oblastech s nízkou hustotou obyvatelstva nebo tam, kde dochází k částečné deindustrializaci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 246, 28.7.2017, s. 55.

⁽²⁾ Úř. věst. C 342, 12.10.2017, s. 79.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 13. listopadu 2018 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 4. prosince 2018.

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 16).

⁽⁵⁾ Viz příloha XI část A.

- (4) Zejména snížení spotřeby energií, intenzivnější vývoj lepších technologií, pobídky k využívání a rozšiřování veřejné dopravy, využívání energeticky účinných technologií a podpora využívání energie z obnovitelných zdrojů v odvětvích elektroenergetiky, vytápění a chlazení i v odvětví dopravy jsou velmi účinnými nástroji, spolu s opatřeními pro zvýšení energetické účinnosti a pro snížení emisí skleníkových plynů v Unii a energetické závislosti Unie.
- (5) Směrnice 2009/28/ES vytvořila regulační rámec pro podporu využívání energie z obnovitelných zdrojů, jenž stanovil závazné cíle členských států, pokud jde o podíl obnovitelných zdrojů energie ve spotřebě energie a v odvětví dopravy, jež mají být splněny do roku 2020. Sdělení Komise ze dne 22. ledna 2014 nazvané „Rámec politiky v oblasti klimatu a energetiky v období 2020–2030“ vytvořilo rámec pro budoucí energetickou a klimatickou politiku Unie a podpořilo společné chápání toho, jak tyto politiky rozvíjet po roce 2020. Komise navrhla, že cíl Unie pro rok 2030, pokud jde o podíl energie z obnovitelných zdrojů spotřebovávané v Unii, by měl činit alespoň 27 %. Tento návrh potvrdila Evropská rada ve svých závěrech ze zasedání konaného ve dnech 23. a 24. října 2014, ve kterých je uvedeno, že členské státy by měly mít možnost stanovit vlastní, ambicióznější cíle, aby splnily své plánované příspěvky k cíli Unie pro rok 2030 a překonaly je.
- (6) Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 5. února 2014 nazvaném „Rámec pro oblast klimatu a energetiky do roku 2030“ a ze dne 23. června 2016 nazvaném „Zpráva o pokroku v oblasti energie z obnovitelných zdrojů“ zašel dále než návrh Komise nebo závěry Evropské rady a zdůraznil, že s ohledem na Pařížskou dohodu a nedávné snížení nákladů na technologii spojenou s obnovitelnými zdroji energie by bylo žádoucí mít výrazně vyšší ambice.
- (7) Je tedy třeba přihlížet k ambiciózním cílům stanoveným v Pařížské dohodě, jakož i k technologickému rozvoji, včetně snížení nákladů na investice do obnovitelných zdrojů energie.
- (8) Je proto vhodné stanovit závazný cíl na úrovni Unie ve výši alespoň 32 % podílu energie z obnovitelných zdrojů. Komise by měla mimoto posoudit, zda by tento cíl měl být s ohledem na zásadní snížení nákladů na výrobu energie z obnovitelných zdrojů, mezinárodní závazky Unie v oblasti dekarbonizace nebo v případě výrazného snížení spotřeby energie v Unii zvýšen. Členské státy by měly stanovit svůj příspěvek k dosažení tohoto cíle ve svých integrovaných vnitrostátních plánech v oblasti energetiky a klimatu podle procesu správy stanoveného v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999⁽¹⁾.
- (9) Stanovení závazného unijního cíle v oblasti energie z obnovitelných zdrojů pro rok 2030 by nadále motivovalo k rozvoji technologií sloužících k výrobě energie z obnovitelných zdrojů a poskytlo by jistotu investorům. Cíl definovaný na úrovni Unie by členskými státy ponechal větší flexibilitu k tomu, aby splnily své cíle v oblasti snižování emisí skleníkových plynů nákladově nejefektivnějším způsobem podle své konkrétní situace, skladby zdrojů energie a kapacity k výrobě energie z obnovitelných zdrojů.
- (10) Za účelem zajištění konsolidace výsledků dosažených v rámci směrnice 2009/28/ES by měly cíle stanovené pro členské státy pro rok 2020 představovat minimální příspěvek členských států k novému rámci do roku 2030. Vnitrostátní podíl obnovitelných zdrojů by neměl za žádných okolností poklesnout pod úroveň tohoto příspěvku. V opačném případě by měly příslušné členské státy přijmout vhodná opatření stanovená v nařízení (EU) 2018/1999 s cílem zajistit, aby byl tento základní podíl zachován. Pokud členský stát nedodrží svůj základní podíl v období 12 měsíců, měl by do 12 měsíců od konce tohoto období přijmout dodatečná opatření pro dosažení svého základního podílu. Pokud členský stát tato dodatečná opatření skutečně přijal a splnil svou povinnost dosáhnout základního podílu, mělo by se mít za to, že povinné požadavky svého základního podílu plnil po celé období, a to jak podle této směrnice, tak podle nařízení (EU) 2018/1999. Nelze proto mít za to, že dotčený členský stát nesplnil svou povinnost dodržet svůj základní podíl po dobu, kdy k dané odchylce došlo. Rámce pro roky 2020 i 2030 slouží cílům politiky Unie v oblasti životního prostředí a v oblasti energetiky.
- (11) Pokud podíl obnovitelných zdrojů na úrovni Unie nebude odpovídat plánu Unie na dosažení cíle v oblasti energie z obnovitelných zdrojů ve výši alespoň 32 %, měly by členské státy přijmout dodatečná opatření. Podle nařízení (EU) 2018/1999 může Komise při posuzování integrovaných vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu přijmout opatření na úrovni Unie zajišťující dosažení uvedeného cíle, pokud zjistí nedostatečnou míru ambicí.

(1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999 ze dne 11. prosince 2018 o správě energetické unie a opatření v oblasti klimatu, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 663/2009 a (ES) č. 715/2009, směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU a 2013/30/EU, směrnice Rady 2009/119/ES a (EU) 2015/652 a zrušuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 (viz strana 1 v tomto čísle Úředního věstníku).

Pokud Komise při posuzování integrovaných vnitrostátních zpráv o pokroku v oblasti energetiky a klimatu zjistí nedostatečnou míru plnění, měly by členské státy uplatnit opatření stanovená v nařízení (EU) 2018/1999 s cílem vyrovnání této odchylky.

- (12) Za účelem podpory ambiciózních příspěvků členských států ke splnění unijního cíle by měl být vytvořen finanční rámec usnadňující investice do projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů v uvedených členských státech, a to včetně využití finančních nástrojů.
- (13) Komise by se měla při přidělování finančních prostředků zaměřit na snížení kapitálových nákladů u projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, neboť tyto náklady mají podstatný dopad na náklady těchto projektů a jejich konkurenceschopnost, jakož i na rozvoj základní infrastruktury pro posílení technicky proveditelné a ekonomicky dostupné využívání energie z obnovitelných zdrojů, jako je infrastruktura přenosových, přepravních a distribučních soustav, inteligentní sítě a propojení.
- (14) Komise by měla usnadňovat výměnu osvědčených postupů mezi příslušnými celostátními nebo regionálními orgány nebo subjekty, například prostřednictvím pravidelných setkání, s cílem nalézt společný přístup k podpoře většího využití nákladově efektivních projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů. Komise by měla rovněž podnítit investice do nových, flexibilních a čistých technologií a zavést odpovídající strategii řízeného vyřazování technologií, které nepřispívají ke snižování emisí nebo neposkytují dostatečnou flexibilitu, a to na základě transparentních kritérií a spolehlivých tržně cenových signálů.
- (15) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1099/2008 ⁽¹⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/77/ES ⁽²⁾, 2003/30/ES ⁽³⁾ a směrnice 2009/28/ES stanovily definice pro různé druhy energie z obnovitelných zdrojů. Unijní pravidla pro vnitřní trh s energií stanoví obecné definice pro odvětví elektroenergetiky. V zájmu jasnosti a právní jistoty je vhodné používat v této směrnici uvedené definice.
- (16) Jako účinný způsob podpory zavádění elektřiny z obnovitelných zdrojů se ukázaly režimy podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů. Pokud se členské státy rozhodnou režimy podpory zavést, měla by být tato podpora poskytována způsobem, který bude co nejméně narušovat fungování trhů s elektřinou. Stále více členských států za tímto účelem přiděluje podporu způsobem, kdy je podpora poskytována navíc k tržním příjmům, a zavádí tržní systémy pro stanovení nezbytné úrovně podpory. Společně s kroky připravujícími trh na rostoucí podíl energie z obnovitelných zdrojů představuje tato podpora klíčový prvek pro zvýšení začleňování elektřiny z obnovitelných zdrojů do trhu při současném zohlednění rozdílných schopností malých a velkých výrobců reagovat na tržní signály.
- (17) Malá zařízení mohou představovat velký přínos pro lepší přijetí u veřejnosti a k zajištění realizace projektů v oblasti obnovitelných zdrojů energie, zejména na místní úrovni. Za účelem zajištění účasti malých zařízení mohou být v souladu s právem Unie týkající se trhu s elektřinou stále nezbytné zvláštní podmínky, včetně tarifů výkupních cen, aby byl zajištěn příznivý poměr mezi náklady a přínosy. Definice malého zařízení pro účely získání podpory je důležitá k tomu, aby byla investorům poskytnuta právní jistota. Pravidla státní podpory definice malého zařízení obsahují.
- (18) Podle článku 108 Smlouvy o fungování EU má Komise výlučnou pravomoc při posuzování slučitelnosti opatření státní podpory, která mohou členské státy zavést za účelem využití energie z obnovitelných zdrojů, s vnitřním trhem. Toto posuzování se provádí na základě čl. 107 odst. 3 Smlouvy o fungování EU a v souladu s veškerými příslušnými předpisy a pokyny, které může Komise za tímto účelem přijmout. Touto směrnicí není výlučná pravomoc udělena Komisi Smlouvou o fungování EU dotčena.
- (19) Elektřina z obnovitelných zdrojů by měla být zaváděna za nejnižších možných nákladů pro spotřebitele a daňové poplatníky. Při koncipování režimů podpory a přidělování podpory by členské státy měly usilovat o minimalizování celkových systémových nákladů na zavádění v rámci procesu dekarbonizace směřujícího k cíli pro rok

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1099/2008 ze dne 22. října 2008 o energetické statistice (Úř. věst. L 304, 14.11.2008, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/77/ES ze dne 27. září 2001 o podpoře elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů energie na vnitřním trhu s elektřinou (Úř. věst. L 283, 27.10.2001, s. 33).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/30/ES ze dne 8. května 2003 o podpoře užívání biopaliv nebo jiných obnovitelných pohonných hmot v dopravě (Úř. věst. L 123, 17.5.2003, s. 42).

2050, kterým je nízkouhlíková ekonomika. Tržní mechanismy, jako jsou výběrová řízení v rámci veřejné soutěže, v mnoha případech prokázaly schopnost efektivně snižovat náklady na podporu na konkurenčních trzích. Za určitých podmínek však výběrové řízení v rámci veřejné soutěže nemusí nezbytně vést k účinnému určení ceny. Proto se pro zajištění nákladové efektivnosti a pro minimalizaci celkových nákladů na podporu může ukázat jako potřebné zvážit možnost vyvážených výjimek. Členskými státy by zejména mělo být povoleno z výběrových řízení a přímého prodeje na trhu vyjmout malá zařízení a demonstrační projekty, aby se zohlednily jejich omezenější kapacity. Jelikož Komise posuzuje slučitelnost podpory obnovitelných zdrojů energie s vnitřním trhem jednotlivě případ od případu, tyto výjimky by měly splňovat příslušné minimální hodnoty uvedené v aktuálních pokynech Komise pro státní podporu v oblasti životního prostředí a energetiky. V těchto pokynech na období 2014 až 2020 jsou tyto minimální hodnoty stanoveny na 1 MW (resp. 6 MW nebo 6 výrobních jednotek u větrné energie) v případě výjimek z výběrových řízení a 500 kW (resp. 3 MW nebo 3 výrobní jednotky u větrné energie) v případě výjimek pro přímý prodej na trhu. V zájmu zvýšení účinnosti výběrových řízení za účelem minimalizace celkových nákladů na podporu by výběrová řízení měla v zásadě být nediskriminačním způsobem přístupná všem výrobcům elektřiny z obnovitelných zdrojů. Při koncipování režimů podpory mohou členské státy omezit výběrová řízení na konkrétní technologie, je-li to nezbytné k tomu, aby se zamezilo suboptimálním výsledkům, pokud jde o omezení soustavy a stabilitu sítě, náklady na integraci systému a potřebu dosáhnout diverzifikace skladby zdrojů energie a o dlouhodobý potenciál technologií.

- (20) Ve svých závěrech ze dne 23. a 24. října 2014 ohledně „rámce politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030“ Evropská rada poukázala na to, že je důležitý propojenější vnitřní trh s energií a že je nutné zajistit dostatečnou podporu s cílem začleňovat stále větší množství variabilní energie z obnovitelných zdrojů, a umožnit tak Unii dostát svým ambicím vedoucího aktéra v rámci energetického přechodu. Proto je důležité a urgentní zvýšit míru propojení a dosáhnout pokroku při plnění cílů, na nichž se dohodla Evropská rada, aby bylo možné maximálně využít plného potenciálu energetické unie.
- (21) Při koncipování režimů podpory pro obnovitelné zdroje energie by členské státy měly zvážit dostupné udržitelné dodávky biomasy a vzít nálezitě v potaz zásady oběhového hospodářství a hierarchii způsobů nakládání s odpady stanovenou ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES⁽¹⁾, aby nedocházelo ke zbytečnému narušování trhů se surovinami. Prioritou by mělo být předcházení vzniku odpadů a jejich recyklace. Členské státy by neměly vytvářet režimy podpory, které by byly v rozporu s cíli v oblasti nakládání s odpady a které by vedly k neúčinnému využívání recyklovatelného odpadu.
- (22) Členské státy mají různý potenciál, pokud jde o energii z obnovitelných zdrojů, a na vnitrostátní úrovni používají odlišné režimy podpory. Většina členských států uplatňuje režimy podpory, které poskytují výhody výhradně v případě energie z obnovitelných zdrojů vyrobené na jejich území. K tomu, aby vnitrostátní režimy podpory náležitě fungovaly, je nezbytné, aby členské státy nadále mohly kontrolovat dopad a náklady svých vnitrostátních režimů podpory v souladu s jejich odlišnými potenciály. Jedním z důležitých prostředků k dosažení cíle této směrnice je zajištění řádného fungování vnitrostátních režimů podpory podle směrnice 2001/77/ES a 2009/28/ES, aby byla zachována důvěra investorů a aby členské státy mohly vypracovat účinná vnitrostátní opatření pro jejich příslušný příspěvek k cíli Unie pro rok 2030 v oblasti obnovitelných zdrojů energie a pro jakékoli cíle, které si pro sebe samy stanovily. Tato směrnice by měla usnadnit poskytování přeshraniční podpory energie z obnovitelných zdrojů, aniž by tím byly neúměrně dotčeny vnitrostátní režimy podpory.
- (23) Zpřístupnění režimů podpory přeshraniční účasti omezuje negativní dopady na vnitřní trh s energií a za určitých podmínek může členskými státy pomoci dosáhnout cíle Unie s vyšší nákladovou efektivitou. Přeshraniční účast je rovněž přirozeným důsledkem rozvoje politiky Unie v oblasti obnovitelných zdrojů podporující konvergenci a spolupráci za účelem přispět k závaznému cíli Unie. Je proto vhodné podporovat členské státy, aby postupně a částečně zpřístupnily podporu projektům umístěným v jiných členských státech a definovaly několik způsobů, jakými může být takové postupné zpřístupnění provedeno, přičemž bude zajištěn soulad s ustanoveními Smlouvy o fungování EU, včetně článků 30, 34 a 110 této Smlouvy. Protože toky elektřiny nelze vysledovat, je vhodné spojit zpřístupnění režimů podpory přeshraniční účasti s podíly, které představují úsilí směřující ke skutečným úrovním fyzických propojení, a umožnit členským státům, aby omezily své otevřené režimy podpory na členské státy, se kterými mají přímé síťové spojení, což představuje praktický ukazatel pro prokázání existence fyzických toků mezi členskými státy. To by však v žádném případě nemělo mít vliv na mezioblastní nebo přeshraniční fungování trhů s elektřinou.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3).

- (24) V zájmu zajištění toho, aby zpřístupnění režimů podpory bylo vzájemné a přinášelo oboustranný prospěch, by měla být mezi zúčastněnými členskými státy podepsána dohoda o spolupráci. Členské státy by si měly ponechat kontrolu nad tempem, jímž jsou na jejich území zaváděny kapacity pro elektřinu z obnovitelných zdrojů, zejména aby zohlednily související náklady na integraci a požadované investice do sítí. Členskými státy by proto mělo být povoleno omezit účast zařízení umístěných na jejich území na výběrových řízeních, které jim zpřístupnily jiné členské státy. Tyto dohody o spolupráci by měly dostatečným způsobem odrážet všechny příslušné aspekty, například to, jak jsou započítávány náklady týkající se projektů, které jsou budovány jedním státem na území jiného státu, včetně výdajů spojených s posilováním sítí, přenosy energie, skladovacími a záložními kapacitami, jakož i možnými přetíženími sítí. Členské státy by v těchto dohodách měly rovněž řádně zvážit všechna opatření, která mohou umožnit nákladově efektivní začlenění takové dodatečné kapacity elektřiny z obnovitelných zdrojů, ať už jsou regulativní povahy (například související s uspořádáním trhu), nebo umožňují dodatečné investice do různých zdrojů flexibility (například propojení, skladování, reakce na poptávku nebo flexibilní výroba).
- (25) Členské státy by měly zamezit rušivým situacím způsobeným nadměrným dovozem zdrojů ze třetích zemí. V tomto ohledu je třeba zvážit využití přístupu založeného na životním cyklu a podporovat jej.
- (26) Členské státy by měly zajistit, aby se společenství pro obnovitelné zdroje mohla účastnit dostupných režimů podpory za stejných podmínek jako velcí účastníci. Za tímto účelem by mělo být členskými státy povoleno přijmout opatření ve prospěch společenství pro obnovitelné zdroje, například poskytovat jim informace a technickou a finanční podporu, snížit administrativní požadavky, včetně kritérií pro výběrová řízení zaměřená na společenství, vytvořit pro ně individuálně uzpůsobená nabídková okna nebo jim umožnit, aby byla odměňována prostřednictvím přímé podpory, pokud dodrží požadavky pro malá zařízení.
- (27) Při plánování infrastruktury nezbytné pro výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů by měly být brány v potaz politiky týkající se účasti těch, kdo jsou projekty dotčeni, zejména místního obyvatelstva.
- (28) Spotřebitelům by měly být poskytovány komplexní informace, včetně informací o energetické náročnosti systémů vytápění a chlazení a snížení provozních nákladů elektrických vozidel, aby se na základě těchto informací mohli samostatně rozhodovat, pokud jde o energii z obnovitelných zdrojů, a aby se zabránilo závislosti na určitých technologiích.
- (29) Aniž jsou dotčeny články 107 a 108 Smlouvy o fungování EU, měly by být politiky podpory obnovitelných zdrojů předvídatelné a stabilní a měly by být bez častých nebo retroaktivních změn. Nepředvídatelnost a nestabilita politiky má přímý dopad na náklady kapitálového financování a náklady projektového rozvoje, a tím na celkové náklady zavádění obnovitelných zdrojů v Unii. Členské státy by měly zabránit tomu, aby revize případné podpory poskytnuté projektům pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů měla negativní vliv na jejich ekonomickou životaschopnost. V tomto kontextu by členské státy měly podporovat nákladově efektivní politiky podpory a zajistit jejich finanční udržitelnost. Mimoto by měl být zveřejněn dlouhodobý orientační harmonogram zahrnující hlavní aspekty očekávané podpory, aniž by byla dotčena schopnost členských států rozhodnout o přidělení rozpočtu v letech, na které se harmonogram vztahuje.
- (30) Povinnost členských států vypracovat akční plány pro energii z obnovitelných zdrojů a zprávy o pokroku a povinnost Komise podávat zprávy o pokroku členských států mají zásadní význam pro zvýšení transparentnosti, zajištění přehlednosti pro investory a spotřebitele a umožnění účinného sledování. Nařízení (EU) 2018/1999 uvedené povinnosti integruje do systému správy energetické unie, v němž jsou povinnosti, pokud jde o plánování, podávání zpráv a sledování v oblasti energetiky a klimatu, zjednodušeny. Platforma pro transparentnost v oblasti energie z obnovitelných zdrojů je rovněž integrována do širší platformy pro elektronické podávání zpráv vytvořené tímto nařízením.
- (31) Je třeba umožnit stanovení transparentních a jednoznačných pravidel pro výpočet podílu energie z obnovitelných zdrojů a pro definici těchto zdrojů.
- (32) Při výpočtu přínosu vodní a větrné energie pro účely této směrnice by se měly následky klimatických výkyvů vyrovnat použitím normalizačního vzorce. Navíc by elektřina vyrobená v přečerpávacích elektrárnách z vody, která byla nejprve vypumpována vzhůru, neměla být považována za energii vyrobenou z obnovitelných zdrojů.

- (33) Tepelná čerpadla, která umožňují využití energie z okolního prostředí a geotermální energie na využitelné teplotní úrovni, nebo systémy poskytující chlazení potřebují k fungování elektřinu nebo jinou dodatečnou energii. Energie použitá pro pohon těchto systémů by proto měla být odečtena od celkové využitelné energie nebo energie odstraněné z dané oblasti. Mělo by se přihlídnout pouze k takovým systémům vytápění a chlazení, u nichž výstup nebo energie odstraněná z oblasti významně převyšuje primární energii nezbytnou k jejich pohonu. Systémy chlazení přispívají k využívání energie ve členských státech, a je proto vhodné, aby metody výpočtu zohlednily podíl energie z obnovitelných zdrojů využívané v takových systémech ve všech odvětvích konečného využití.
- (34) Pasivní energetické systémy využívají konstrukci budov k využití energie. To je považováno za úsporu energie. Aby se vyloučilo dvojí započtení, energie využívaná tímto způsobem by neměla být pro účely této směrnice brána v úvahu.
- (35) Některé členské státy mají ve své hrubé konečné spotřebě energie vysoký podíl letecké dopravy. Vzhledem ke stávajícím technologickým a regulačním omezením, která brání komerčnímu používání biopaliv v letecké dopravě, je proto vhodné stanovit pro tyto členské státy při výpočtu jejich hrubé konečné spotřeby energie ve vnitrostátní letecké dopravě částečnou výjimku v tom, že se do výpočtu nezahrne množství, o které překročí 1,5 násobek průměru hrubé konečné spotřeby energie Unie v letecké dopravě v roce 2005, který stanoví Eurostat, tj. 6,18 %. Kypr a Malta, vzhledem ke svému ostrovnímu a okrajovému rázu, spoléhají zejména na letectví jako na způsob dopravy, jenž je zásadní pro jejich občany a hospodářství. V důsledku toho mají Kypr a Malta ve své hrubé konečné spotřebě energie nepřiměřeně vysoký podíl letecké dopravy, tj. více než trojnásobek průměru Unie v roce 2005. Stávající technologická a regulační omezení tak na ně působí nepřiměřeně. Je tudíž vhodné, aby mohly využít výjimky, pro množství překračující průměr hrubé konečné spotřeby energie Unie v letecké dopravě v roce 2005 stanovený Eurostatem, tj. 4,12 %.
- (36) Ve sdělení Komise ze dne 20. července 2016 s názvem „Evropská strategie pro nízkoemisní mobilitu“ byl zdůrazněn mimořádný střednědobý význam pokročilých biopaliv a kapalných a plyných paliv z obnovitelných zdrojů nebiologického původu pro odvětví letectví.
- (37) V zájmu zajištění toho, aby seznam surovin pro výrobu pokročilých biopaliv jiných biopaliv a bioplynu obsažený v příloze IX této směrnice zohlednil zásady hierarchie způsobů nakládání s odpady stanovené ve směrnici 2008/98/ES, kritéria Unie pro udržitelnost a potřebu zajistit, aby příloha v důsledku podpory využívání odpadů a zbytků nevytvořila dodatečnou poptávku po půdě, měla by Komise při svém pravidelném hodnocení přílohy zvážit zahrnutí dalších surovin, které nemají účinky výrazně narušující trhy s (vedlejšími) produkty, odpady nebo zbytky.
- (38) Za účelem vytvoření příležitostí ke snížení nákladů na dosažení cíle Unie stanoveného touto směrnicí a poskytnutí flexibility členským státům, aby splnily svou povinnost neklesnout po roce 2020 pod úroveň svých cílů na rok 2020, je vhodné usnadnit v členských státech spotřebu energie vyrobené z obnovitelných zdrojů v jiných členských státech a zároveň umožnit členským státům započítat energii z obnovitelných zdrojů spotřebovanou v jiných členských státech do svého vlastního podílu energie z obnovitelných zdrojů. Z tohoto důvodu by Komise měla zavést platformu Unie pro rozvoj energie z obnovitelných zdrojů (dále jen „URDP“), která umožní obchodování s podíly energie z obnovitelných zdrojů mezi členskými státy, a to navíc k dvoustranným smlouvám o spolupráci. Cílem URDP je doplnit dobrovolné zpřístupnění režimů podpory projektům umístěným v jiných státech. Tyto dohody mezi členskými státy zahrnují statistické převody, společné projekty členských států nebo společné režimy podpory.
- (39) Členské státy by měly být podporovány v uskutečňování všech vhodných forem spolupráce v souvislosti s cíli stanovenými touto směrnicí a v informování občanů o výhodách plynoucích z využívání mechanismů spolupráce. Tato spolupráce může probíhat na všech úrovních, na dvoustranném či mnohostranném základě. Kromě mechanismů, které ovlivňují výpočet cílového podílu energie z obnovitelných zdrojů a jeho plnění a které jsou výhradně stanoveny touto směrnicí, jako jsou statistické převody mezi členskými státy, ať zavedené dvoustranně či prostřednictvím URDP, společné projekty a společné režimy podpory, může mít tato spolupráce také podobu výměny informací a osvědčených postupů, stanovených zejména v rámci platformy pro elektronické podávání zpráv zavedených nařízením (EU) 2018/1999, nebo podobu jiné dobrovolné koordinace mezi všemi druhy režimů podpory.

- (40) Do podílů energie z obnovitelných zdrojů členských států by mělo být možné započítat dováženou elektřinu vyrobenou z obnovitelných zdrojů mimo Unii. Aby bylo zaručeno, že nahrazení energie z neobnovitelných zdrojů energií z obnovitelných zdrojů bude mít v Unii a ve třetích zemích přiměřený účinek, musí být možné dovoz energie spolehlivě sledovat a vykazovat. Budou zváženy dohody se třetími zeměmi týkající se organizace tohoto obchodu s elektřinou z obnovitelných zdrojů. Pokud se na základě rozhodnutí přijatého za tímto účelem podle Smlouvy o energetickém společenství⁽¹⁾ vztahují na smluvní strany uvedené smlouvy příslušná ustanovení této směrnice, měla by se na ně vztahovat opatření pro spolupráci mezi členskými státy stanovená v této směrnici.
- (41) V případě realizace společných projektů členských států a jedné nebo více třetích zemí týkajících se výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů je vhodné, aby se tyto společné projekty týkaly pouze nově vybudovaných zařízení nebo zařízení s nově zvýšenou kapacitou. To umožní zajistit, aby se podíl energie z obnovitelných zdrojů na celkové spotřebě energie v dané třetí zemi nesnížil z důvodu dovozu energie z obnovitelných zdrojů do Unie.
- (42) Tato směrnice nejen stanoví rámec Unie pro podporu energie z obnovitelných zdrojů, ale přispívá rovněž k potenciálnímu pozitivnímu dopadu, který může mít Unie a členské státy při posilování rozvoje odvětví energie z obnovitelných zdrojů ve třetích zemích. Unie a členské státy by měly podporovat výzkum, vývoj a investice v oblasti výroby energie z obnovitelných zdrojů v rozvojových a dalších partnerských zemích za plného dodržování mezinárodního práva a posilovat tak jejich environmentální a hospodářskou udržitelnost a jejich kapacitu v oblasti vývozu energie z obnovitelných zdrojů.
- (43) Postup používaný pro schvalování a vydávání osvědčení a povolení pro zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů by měl být při uplatňování pravidel na konkrétní projekty objektivní, transparentní, nediskriminační a přiměřený. Zejména je třeba zamezit veškerým zbytečným nákladům, které by mohly vzniknout v důsledku zařazení projektů, jimiž se zavádí energie z obnovitelných zdrojů, mezi zařízení, která představují zvýšené zdravotní riziko.
- (44) Za účelem rychlého rozšíření energie z obnovitelných zdrojů a s ohledem na jejich celkově vysokou kvalitu, pokud jde o udržitelnost a přínos pro životní prostředí, by členské státy měly při uplatňování správních postupů nebo plánovacích nástrojů a právních předpisů týkajících se udělování povolení zařízením, pokud jde o snižování znečištění a kontrolu průmyslových zařízení, boj se znečištěním ovzduší nebo prevenci nebo minimalizaci vypouštění nebezpečných látek do životního prostředí, přihlídnout k příspěvku obnovitelných zdrojů energie k plnění cílů v oblasti životního prostředí a změny klimatu, zejména ve srovnání se zařízeními vyrábějícími energii z neobnovitelných zdrojů.
- (45) Je třeba zajistit soulad mezi cíli této směrnice a ostatními právy Unie v oblasti životního prostředí. Členské státy by při posuzování, plánování nebo vydávání povolení pro zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů měly především zohlednit všechny právní předpisy Unie v oblasti životního prostředí a příspěvek obnovitelných zdrojů energie k plnění cílů v oblasti životního prostředí a změny klimatu, a to zejména ve srovnání se zařízeními na výrobu energie z neobnovitelných zdrojů.
- (46) Geotermální energie je důležitým místním zdrojem energie z obnovitelných zdrojů, který má zpravidla nižší emise než fosilní paliva, a některé druhy geotermálních elektráren produkují téměř nulové emise. V závislosti na geologických rysech dané oblasti se však při výrobě geotermální energie mohou rovněž uvolňovat skleníkové plyny a další látky z podzemních kapalin a dalších geologických útvarů v podloží, které jsou škodlivé pro zdraví a životní prostředí. Proto by Komise měla usnadňovat pouze zavádění využívání geotermální energie s nízkým dopadem na životní prostředí, které ve srovnání s neobnovitelnými zdroji povede ke snížení emisí skleníkových plynů.
- (47) Na celostátní, regionální a případně místní úrovni vedla pravidla a povinnosti týkající se minimálních požadavků pro využití energie z obnovitelných zdrojů v nových a rekonstruovaných budovách k významnému nárůstu ve využívání energie z obnovitelných zdrojů. Tato opatření by měla být stimulována v širším kontextu Unie a zároveň by ve stavebních předpisech měly být podporovány energeticky účinnější aplikace využívající energii z obnovitelných zdrojů v kombinaci s opatřeními zaměřenými na úsporu energie a zvyšování energetické účinnosti.

(¹) Úř. věst. L 198, 20.7.2006, s. 18.

- (48) Za účelem usnadnění a urychlení procesu stanovování minimálních úrovní pro využívání energie z obnovitelných zdrojů v budovách by měl výpočet uvedených minimálních úrovní v nových budovách a ve stávajících budovách, které procházejí důkladnou rekonstrukcí, poskytnout dostatečný základ pro posouzení, zda je začlenění minimálních úrovní obnovitelných zdrojů energie technicky, funkčně a ekonomicky proveditelné. Členské státy by mimo jiné měly v zájmu splnění těchto požadavků umožnit využití účinného dálkového vytápění a chlazení nebo další energetické infrastruktury, nejsou-li systémy dálkového vytápění a chlazení dostupné.
- (49) V zájmu zajištění toho, aby vnitrostátní opatření pro rozvoj vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů energie vycházela z komplexního mapování a analýzy vnitrostátního potenciálu v oblasti energie z obnovitelných zdrojů a odpadů a aby zajišťují větší začlenění energie z obnovitelných zdrojů, mimo jiné podporou inovativních technologií, jako jsou tepelná čerpadla nebo geotermální a solární termální technologie, a z odpadního tepla a chladu, je vhodné požadovat, aby členské státy provedly posouzení svého vnitrostátního potenciálu, pokud jde o obnovitelné zdroje energie a využívání odpadního tepla a chladu v odvětví vytápění a chlazení, zejména s cílem podporovat využívání energie z obnovitelných zdrojů v zařízeních pro vytápění a chlazení a podporovat konkurenceschopné a účinné dálkové vytápění a chlazení. V zájmu zajištění konzistentnosti s požadavky na energetickou účinnost v oblasti vytápění a chlazení a snížení administrativní zátěže by toto posouzení mělo být zahrnuto v komplexních posouzeních provedených a oznámených v souladu s článkem 14 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU ⁽¹⁾.
- (50) Ukázalo se, že neexistence transparentních pravidel a koordinace mezi jednotlivými schvalujícími orgány brání využívání energie z obnovitelných zdrojů. Poskytování poradenství žadatelům během celého řízení o jejich žádosti o správní povolení a udělení tohoto povolení prostřednictvím administrativního kontaktního místa by mělo snížit složitost pro zhotovitele projektů a zvýšit efektivitu i transparentnost, a to i pro samospotřebitele elektřiny z obnovitelných zdrojů a společenství pro obnovitelné zdroje. Toto poradenství by mělo být poskytováno na vhodné úrovni správy, a to při zohlednění specifických rysů členských států. Jednotná kontaktní místa by měla žadatele v rámci celého správního postupu vést a být mu nápomocna, tak aby žadatel nemusel kontaktovat jiné správní orgány za účelem dokončení povolovacího postupu, ledaže by tomu žadatel dal přednost.
- (51) Zdlouhavé administrativní postupy představují velkou administrativní překážku a jsou nákladné. Zjednodušení správních povolovacích postupů a jasná lhůta pro přijetí rozhodnutí ze strany příslušných orgánů s pravomocí vydat povolení pro zařízení na výrobu elektřiny na základě vyplněné žádosti by mělo podnítit účinnější řešení postupů, a tím i snížit administrativní náklady. Měla by být dána k dispozici příručka postupů za účelem snazšího pochopení těchto postupů zhotoviteli projektů a občany, kteří si přejí investovat do obnovitelných zdrojů energie. S cílem podpořit využívání obnovitelných zdrojů mikropodniky, malými a středními podniky a jednotlivými občany v souladu s cíli stanovenými v této směrnici by v případě malých projektů na výrobu energie z obnovitelných zdrojů, včetně decentralizovaných, jako jsou střešní solární zařízení, měly být zavedeny postupy pro oznamování připojení k síti na základě prostého oznámení příslušnému orgánu. S cílem reagovat na vzrůstající potřebu modernizace stávajících zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů by měly být stanoveny zjednodušené povolovací postupy. Touto směrnicí, zejména ustanoveními o organizaci a trvání správního povolovacího postupu, by neměly být dotčeny právní předpisy na úrovni Unie a mezinárodní úrovni, včetně předpisů na ochranu životního prostředí a lidského zdraví. Je-li to řádně odůvodněno mimořádnými okolnostmi, mohou být počáteční lhůty prodlouženy až o jeden rok.
- (52) Je potřeba odstranit nedostatky v informování a odborné přípravě, zejména v odvětví vytápění a chlazení, s cílem podpořit využívání energie z obnovitelných zdrojů.
- (53) Pokud je přístup k povolání spočívajícím v provádění instalace nebo jeho výkon regulovaným povoláním, jsou podmínky pro uznání odborných kvalifikací stanoveny ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ⁽²⁾. Tato směrnice se proto použije, aniž by byla dotčena směrnice 2005/36/ES.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU ze dne 25. října 2012 o energetické účinnosti, o změně směrnic 2009/125/ES a 2010/30/EU a o zrušení směrnic 2004/8/ES a 2006/32/ES (Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací (Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 22).

- (54) Ačkoli směrnice 2005/36/ES stanoví požadavky na vzájemné uznávání odborných kvalifikací, včetně architektů, je rovněž zapotřebí zajistit, aby projektanti a architekti brali ve svých plánech a projektech řádně v úvahu optimální kombinaci obnovitelných zdrojů energie a vysoce účinných technologií. Za tím účelem by členské státy měly poskytnout jasné pokyny. Tím nejsou dotčena ustanovení uvedené směrnice, zejména její články 46 a 49.
- (55) Jediným účelem záruk původu vydaných pro účely této směrnice je ukázat konečnému zákazníkovi, že daný podíl či dané množství energie bylo vyrobeno z obnovitelných zdrojů. Záruka původu může být bez ohledu na energii, k níž se vztahuje, převedena z jednoho držitele na jiného. V zájmu zajištění toho, aby informace týkající se jedné jednotky energie vyrobené z obnovitelných zdrojů byla spotřebiteli poskytnuta pouze jednou, by však záruky původu neměly být započítávány a vykazovány dvakrát. Pokud výrobce prodal záruku původu odděleně, neměla by být příslušná energie z obnovitelných zdrojů vykazována nebo prodána konečnému spotřebiteli jako energie vyrobená z obnovitelných zdrojů. Je důležité rozlišovat mezi zelenými certifikáty používanými u režimů podpory a zárukami původu.
- (56) Je vhodné umožnit, aby spotřebitelský trh s elektřinou z obnovitelných zdrojů přispěl k rozvoji energie z obnovitelných zdrojů. Členské státy by proto měly požadovat, aby dodavatelé elektřiny oznamující konečným spotřebitelům svou skladbu zdrojů energie podle práva Unie v oblasti vnitřního trhu s elektřinou nebo uvádějící energii pro spotřebitele na trh s odkazem na spotřebu energie z obnovitelných zdrojů použili záruky původu ze zařízení vyrábějících energii z obnovitelných zdrojů.
- (57) Je důležité poskytnout informace o tom, jak je podporovaná elektřina rozdělena mezi konečné spotřebitele. Ke zvýšení kvality těchto informací poskytovaných spotřebitelům by členské státy měly zajistit, aby byly záruky původu vydávány za všechny vyrobené jednotky energie z obnovitelných zdrojů, s výjimkou případů, kdy se rozhodnou nevydávat záruky původu výrobcům, kteří jsou rovněž příjemci finanční podpory. Pokud se členské státy v takovém případě rozhodnou vydávat záruky původu, výrobcům, kteří jsou rovněž příjemci finanční podpory, nebo se rozhodnou nevydávat záruky původu přímo výrobcům, měly by mít možnost si zvolit, jakými prostředky a mechanismy zohlední tržní hodnotu těchto záruk původu. Pokud výrobci energie z obnovitelných zdrojů rovněž obdrží finanční podporu, tržní hodnota záruk původu pro stejnou výrobu by měla být zohledněna odpovídajícím způsobem v příslušném režimu podpory.
- (58) Směrnice 2012/27/EU stanoví záruky původu, které dokládají původ elektřiny vyrobené ve vysoce účinných zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny. Využití těchto záruk původu však není specifikováno, takže může být rovněž umožněno při poskytování informací o použití energie z vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny.
- (59) Záruky původu, jež jsou v současnosti zavedeny pro elektřinu z obnovitelných zdrojů, by měly být rozšířeny i na plyn z obnovitelných zdrojů. Členské státy by měly mít možnost rozšířit systém záruk původu na neobnovitelné zdroje energie. To by zajistilo konzistentní prostředek prokázání původu plynů z obnovitelných zdrojů, jako je biometan, vůči konečným zákazníkům, a usnadnilo by to rozsáhlejší přeshraniční obchod s takovými plyny. Umožnilo by se tím také vytvoření záruk původu pro jiné plyny z obnovitelných zdrojů, například vodík.
- (60) Je třeba podporovat začleňování energie z obnovitelných zdrojů do přenosové a distribuční sítě a používání systémů skladování energie pro integrovanou variabilní výrobu energie z obnovitelných zdrojů, zejména pokud jde o pravidla upravující dispečink a přístup k síti. Rámec pro začlenění elektřiny z obnovitelných zdrojů je stanoven v jiném právu Unie v oblasti vnitřního trhu s elektřinou. Tento rámec však neobsahuje ustanovení o začlenění plynu z obnovitelných zdrojů do plynovodní sítě. Je proto nezbytné je zahrnout do této směrnice.
- (61) Uznává se, že hospodářského růstu lze dosáhnout prostřednictvím inovací a udržitelné konkurenceschopné energetické politiky. Výroba energie z obnovitelných zdrojů často závisí na místních nebo regionálních malých a středních podnicích. Možnosti, které pro rozvoj místních podniků, udržitelný růst a kvalitní zaměstnanost přináší investice do výroby energie z obnovitelných zdrojů na místní a regionální úrovni v členských státech a jejich regionech, jsou rozsáhlé. Komise a členské státy by proto měly posilovat a podporovat rozvojová opatření

na celostátní a regionální úrovni v těchto oblastech, podporovat výměnu osvědčených postupů při výrobě energie z obnovitelných zdrojů mezi místními a regionálními rozvojovými iniciativami a zlepšit poskytování technické pomoci a programů odborné přípravy s cílem posílit regulační, technické a finanční odborné znalosti a zvýšit informovanost o dostupných možnostech financování, včetně cílenějšího využívání finančních prostředků Unie, jako je využívání fondů politiky soudržnosti v této oblasti.

- (62) Regionální a místní orgány si pro obnovitelné zdroje energie často stanoví ambicióznější cíle, než jsou cíle celostátní. Regionální a místní závazky ke stimulaci rozvoje obnovitelných zdrojů energie a zvyšování energetické účinnosti jsou v současnosti podporovány prostřednictvím sítí, jako jsou Pakt starostů a primátorů nebo iniciativy pro inteligentní města nebo inteligentní obce, a vypracováním akčních plánů udržitelné energetiky. Tyto sítě jsou zásadní a měly by být rozšířeny, neboť zvyšují informovanost, usnadňují výměnu osvědčených postupů a posilují využívání dostupné finanční podpory. V této souvislosti by měla Komise rovněž podporovat zainteresované inovativní regiony a místní orgány v jejich přeshraniční činnosti, a to prostřednictvím pomoci při vytváření mechanismů spolupráce, jako je evropské seskupení pro územní spolupráci, které umožňuje veřejným orgánům různých členských států spolupracovat a zajišťovat společné služby a projekty, aniž by bylo zapotřebí nejprve podepsat mezinárodní dohodu a ratifikovat ji vnitrostátními parlamenty. Měla by být zvažována i další inovativní opatření s cílem přilákat více investic do nových technologií, jako jsou smlouvy o energetických službách a postupy normalizace v oblasti veřejného financování.
- (63) V rámci podpory rozvoje trhu s obnovitelnými zdroji energie je nutné zohlednit pozitivní vliv na možnosti regionálního a místního rozvoje, vývozní možnosti, sociální soudržnost a možnosti zaměstnání, zejména pokud jde o malé a střední podniky a nezávislé výrobce energie, včetně samospotřebitelů elektřiny z obnovitelných zdrojů a společenství pro obnovitelné zdroje.
- (64) Článek 349 Smlouvy o fungování EU uznává specifickou situaci nejbližších regionů. Pro odvětví energetiky většiny nejbližších regionů je typická izolace, omezené dodávky a závislost na fosilních palivech; tyto regiony přitom mají k dispozici významné místní obnovitelné zdroje energie. Nejbližší regiony by proto mohly Unii sloužit jako příklad použití inovativních energetických technologií. Je proto nezbytné podporovat využívání energie z obnovitelných zdrojů, aby uvedené regiony dosáhly vyšší míry energetické autonomie a aby byla uznána jejich specifická situace, pokud jde o potenciál energie z obnovitelných zdrojů a potřeby veřejné podpory. Měla by být stanovena odchylka, pokud jde o omezený místní dopad, která umožní členským státům přijmout zvláštní kritéria v zájmu zajištění způsobilosti k finanční podpoře pro spotřebu některých paliv z biomasy. Členské státy by měly mít možnost přijmout taková zvláštní kritéria pro zařízení využívající paliva z biomasy a umístěná v nejbližších regionech, jak jsou uvedeny v článku 349 Smlouvy o fungování EU, jakož i pro biomasu, která se používá jako palivo v uvedených zařízeních a která nevyhovuje harmonizovaným kritériím udržitelnosti, energetické účinnosti a úspor emisí skleníkových plynů stanoveným v této směrnici. Taková zvláštní kritéria pro paliva z biomasy by měla platit bez ohledu na místo původu dané biomasy v jakémkoli členském státě nebo třetí zemi. Jakákoli zvláštní kritéria by navíc měla být objektivně odůvodněna energetickou nezávislostí dotčeného nejbližšího regionu a zajištěním hladkého přechodu ke kritériím udržitelnosti, energetické účinnosti a úspor emisí skleníkových plynů stanoveným v této směrnici v daném nejbližším regionu.

Vzhledem k tomu, že skladbu zdrojů energie k výrobě elektřiny pro nejbližší regiony tvoří v podstatě do značné míry topný olej, je nutné umožnit, aby byla v těchto regionech řádně zohledněna kritéria úspor emisí skleníkových plynů. Bylo by proto vhodné zavést pro elektřinu vyráběnou v nejbližších regionech zvláštní nástroj referenčního fosilního paliva. Členské státy by měly zajistit účinný soulad se svými zvláštními kritérii. V neposlední řadě, a aniž by tím byla dotčena podpora poskytnutá v souladu s režimem podpory v souladu s touto směrnicí, by členské státy neměly z důvodu jiných udržitelných hledisek odmítnout zohlednění biopaliva a biokapaliny získaných v souladu s touto směrnicí. Cílem tohoto zákazu je zajistit, aby biopaliva a biokapaliny, které jsou v souladu s harmonizovanými kritérii stanovenými touto směrnicí, i nadále využívaly cílů usnadnění obchodu, o něž usiluje tato směrnice, včetně s ohledem na dotčené nejbližší regiony.

- (65) Je vhodné umožnit rozvoj decentralizovaných technologií obnovitelných zdrojů energie a skladování této energie, a to bez diskriminace, a aniž by bylo bráněno financování investic do infrastruktury. Přechod k decentralizované výrobě energie má mnoho výhod, včetně využití místních zdrojů energie, lepšího zabezpečení dodávek energie na místní úrovni, kratší přepravní vzdálenosti a nižší ztráty při přenosu energie. Tato decentralizace napomáhá také rozvoji a soudržnosti společnosti, neboť vytváří zdroje příjmů a pracovní místa na místní úrovni.

- (66) S rostoucím významem samospotřeby elektřiny z obnovitelných zdrojů je třeba definovat samospotřebitele elektřiny z obnovitelných zdrojů a společně jednající samospotřebitele elektřiny z obnovitelných zdrojů. Rovněž je nezbytné zavést regulační rámec, jenž by samospotřebitelům elektřiny z obnovitelných zdrojů umožnil vyrábět, spotřebovávat, skladovat a prodávat elektřinu bez nepřiměřené zátěže. Občané, kteří bydlí v bytech, by například měli být schopni využívat uvedených spotřebitelských možností ve stejné míře jako domácnosti v rodinných domech. Členské státy by však měly mít povoleno rozlišovat mezi jednotlivými samospotřebiteli elektřiny z obnovitelných zdrojů a společně jednajícími samospotřebiteli elektřiny z obnovitelných zdrojů vzhledem k jejich rozdílným znakům v rozsahu, v němž je takové rozdílné zacházení úměrné a ráděně zdůvodněné.
- (67) Posílení postavení společně jednajících samospotřebitelů elektřiny z obnovitelných zdrojů rovněž poskytuje společenstvím pro obnovitelné zdroje příležitost zvyšovat energetickou účinnost na úrovni domácností a napomoci boji proti energetické chudobě prostřednictvím snížení spotřeby a nižších sazeb za dodávky. Členské státy by měly vhodným způsobem využít této příležitosti, mimo jiné posouzením možnosti umožnit účast domácností, které by se jinak možná zúčastnit nemohly, včetně zranitelných spotřebitelů a nájemců.
- (68) Samospotřebitelé elektřiny z obnovitelných zdrojů by se neměli potýkat s diskriminačními či neúměrnými břemeny a náklady a neměly by jim být ukládány neoprávněné poplatky. Měl by být zohledněn jejich příspěvek k dosažení cíle v oblasti klimatu a energetiky a náklady a přínosy, kterými přispívají v rámci širšího energetického systému. Členské státy by proto obecně neměly ukládat poplatky za elektřinu, kterou vyrobili a spotřebovali v těchto prostorách samospotřebitelé elektřiny z obnovitelných zdrojů. Členské státy by nicméně měly mít povoleno uložit nediskriminační a úměrné poplatky za tuto elektřinu, je-li to nutné k zajištění finanční udržitelnosti elektrizační soustavy, k omezení podpory na objektivně nezbytnou a k účinnému využívání svých systémů podpory. Zároveň by členské státy měly zajistit, aby samospotřebitelé elektřiny z obnovitelných zdrojů přispívali vyváženým a přiměřeným způsobem k celkovému systému sdílení nákladů na výrobu, distribuci a spotřebu elektřiny, když je elektřina dodána do sítě.
- (69) Za tímto účelem by členské státy obecně neměly elektřinu individuálně vyrobenou a spotřebovanou v těchto prostorách samospotřebiteli elektřiny z obnovitelných zdrojů zpoplatňovat. Aby však tato pobídka neměla dopad na finanční stabilitu režimů podpory pro obnovitelné zdroje energie, mělo by být možné ji omezit na malá zařízení o výkonu nejvýše 30 kW. V určitých případech by členské státy měly mít povoleno uložit poplatky samospotřebitelům elektřiny z obnovitelných zdrojů za elektřinu, kterou sami spotřebovávají, pokud tyto členské státy účinně využívají své režimy podpory a uplatňují nediskriminační a efektivní přístup ke svým režimům podpory. Členské státy by rovněž měly mít možnost použít částečná osvobození od poplatků či dávek nebo kombinace tohoto osvobození a podpory, až po úroveň nezbytnou k zajištění ekonomické životaschopnosti takových projektů.
- (70) Účast místních občanů a místních orgánů na projektech v oblasti energie z obnovitelných zdrojů prostřednictvím společenství pro obnovitelné zdroje vytvořila významnou přidanou hodnotu, pokud jde o akceptaci energie z obnovitelných zdrojů na místní úrovni a přístup k dalšímu soukromému kapitálu, což vede k místním investicím, větší možnosti volby pro spotřebitele a větší účasti občanů na energetickém přechodu. Tato lokální participace dále získá na významu v kontextu zvýšené kapacity energie z obnovitelných zdrojů. Opatření umožňující společenstvím pro obnovitelné zdroje soutěžit za rovnocenných podmínek s jinými výrobci mají za cíl rovněž zvýšit účast místních občanů na projektech energie z obnovitelných zdrojů, a tudíž zvýšit akceptaci energií z obnovitelných zdrojů.
- (71) Specifické charakteristiky místních společenství pro obnovitelné zdroje, pokud jde o velikost, vlastnickou strukturu a počet projektů, mohou bránit tomu, aby za rovných podmínek soutěžila s velkými hráči, konkrétně konkurenty s většími projekty nebo portfolii. Proto by mělo být možné, aby si členské státy pro společenství pro obnovitelné zdroje zvolily jakoukoli formu právního subjektu, bude-li takový subjekt oprávněn vlastním jménem vykonávat práva a mít povinnosti. Aby nedocházelo ke zneužívání a byla zajištěna široká účast, měla by mít společenství pro obnovitelné zdroje možnost zůstat nezávislá na jednotlivých členech a dalších tradičních aktérech trhu, kteří se na společenství podílejí jako členové či podílčníci, nebo kteří spolupracují jinými prostředky, jako jsou investice. Účast na projektech energie z obnovitelných zdrojů by měla být dostupná všem potenciálním místním členům na základě objektivních, transparentních a nediskriminačních kritérií. Mezi opatření kompenzující nevýhody plynoucí ze specifických charakteristik místních společenství pro obnovitelné zdroje, pokud jde o velikost, vlastnickou strukturu a počet projektů, patří to, že se společenstvím pro obnovitelné zdroje umožní působit v rámci energetického systému a usnadní se jejich tržní integrace. Společenství pro obnovitelné zdroje by měla mít možnost vzájemně mezi sebou sdílet energii, která je vyrobena zařízeními jimi vlastněnými.

Členové společenství by však neměli být osvobozeni od příslušných nákladů, poplatků, dávek a daní, které by v podobné situaci museli nést koneční spotřebitelé nebo výrobci, kteří nejsou členy daného společenství, nebo je-li pro tyto přenosy použita veřejná síťová infrastruktura.

- (72) Spotřebitelé v domácnostech a společenství, již jsou samospotřebiteli elektřiny z obnovitelných zdrojů, by si měli zachovat svá práva jakožto spotřebitelé, včetně práva na uzavření smlouvy s dodavatelem podle svého výběru i na změnu dodavatele.
- (73) Odvětví vytápění a chlazení, které představuje přibližně polovinu konečné spotřeby energie v Unii, je považováno za klíčový sektor, pokud jde o zrychlení dekarbonizace energetického systému. Jedná se rovněž o strategické odvětví z hlediska energetické bezpečnosti, jelikož podle projekcí by do roku 2030 mělo okolo 40 % spotřeby energie z obnovitelných zdrojů pocházet z vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů. V důsledku neexistence harmonizované strategie na úrovni Unie, nedostatečné internalizace externích nákladů a roztržitosti trhů s vytápěním a chlazením však došlo v tomto odvětví dosud k relativně malému pokroku.
- (74) Několik členských států provedlo v odvětví vytápění a chlazení kroky v zájmu dosažení svého cíle v oblasti energie z obnovitelných zdrojů pro rok 2020. Nicméně při neexistenci závazných cílů členských států na období po roce 2020 nemusí zbývající vnitrostátní pobídky postačovat k dosažení dlouhodobých cílů v oblasti dekarbonizace pro roky 2030 a 2050. Za účelem dosažení uvedených cílů, posílení jistoty investorů a podpory rozvoje trhu s vytápěním a chlazením z obnovitelných zdrojů v celé Unii, při dodržení zásady „energetická účinnost v první řadě“, je vhodné podpořit úsilí členských států při dodávkách vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů, a přispět tak k postupnému zvýšení podílu energie z obnovitelných zdrojů. Vzhledem k roztržitosti některých trhů s vytápěním a chlazením je nesmírně důležité zajistit při koncipování uvedených opatření flexibilitu. Stejně tak je důležité zajistit, aby potenciální větší využití vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů nemělo nepříznivé vedlejší účinky na životní prostředí nebo nevedlo k nepřiměřeným celkovým nákladům. Za účelem minimalizace tohoto rizika by se při navýšení podílu energie z obnovitelných zdrojů ve vytápění a chlazení měla zohlednit situace těch členských států, kde tento podíl je již velmi vysoký, nebo v nichž odpadní teplo a chlad nejsou používány, například Kypru či Malty.
- (75) Dálkové vytápění a chlazení v současnosti představuje přibližně 10 % poptávky po teple v Unii, ovšem s velkými rozdíly mezi jednotlivými členskými státy. Strategie Komise pro vytápění a chlazení uznala potenciál, který má dálkové vytápění pro dekarbonizaci díky vyšší energetické účinnosti a zavádění energie z obnovitelných zdrojů.
- (76) Strategie pro energetickou unii rovněž uznala roli, kterou v transformaci energetiky mají občané tím, že přijmou odpovědnost za přechod na jiné zdroje energie, využívají výhod plynoucích z nových technologií v zájmu snížení svých nákladů a aktivně se podílejí na trhu.
- (77) Měl by být kladen důraz na možné synergie mezi úsilím o zvýšení využívání vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů a existujícími režimy podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU⁽¹⁾ a směrnice 2012/27/EU. Členské státy by měly mít v největší možné míře možnost využít k provádění tohoto úsilí stávající administrativní struktury, aby se zmírnila administrativní zátěž.
- (78) V oblasti dálkového vytápění je proto nezbytné umožnit přechod na energii z obnovitelných zdrojů a zabránit fixaci na určité regulační postupy a technologie a blokování určitých technologií, a to posílením práv výrobců energie z obnovitelných zdrojů a konečných spotřebitelů, a poskytnout konečným spotřebitelům nástroje, jež jim usnadní výběr energeticky nejúčinnějších řešení, která zohledňují budoucí potřeby v oblasti vytápění a chlazení v souladu s očekávanými kritérii energetické náročnosti budov. Koneční spotřebitelé by měli obdržet transparentní a spolehlivé informace o účinnosti soustav dálkového vytápění a chlazení a o podílu energie z obnovitelných zdrojů ve svých konkrétních dodávkách tepla nebo chladu.
- (79) Aby byli spotřebitelé využívající soustavy dálkového vytápění a chlazení, které nejsou účinnými soustavami dálkového vytápění a chlazení, chráněni a měli možnost zajišťovat si vlastní vytápění či chlazení z obnovitelných zdrojů a s výrazně vyšší energetickou účinností, měli by mít právo se odpojit, a přestat tak využívat služeb vytápění nebo chlazení z neúčinných soustav dálkového vytápění a chlazení na úrovni celé budovy ukončením své smlouvy nebo případně, pokud se smlouva týká více budov, změnou smlouvy s provozovatelem soustavy dálkového vytápění nebo chlazení.

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU ze dne 19. května 2010 o energetické náročnosti budov (Úř. věst. L 153, 18.6.2010, s. 13).

- (80) Pro přípravu přechodu na pokročilá biopaliva a minimalizaci celkových dopadů přímé a nepřímé změny ve využívání půdy je vhodné omezit množství biopaliv a biokapalin vyráběných z obilovin a jiných plodin bohatých na škrob, cukernatých plodin a olejnin, jež lze započítat do cílů stanovených v této směrnici, aniž by byla omezena celková možnost využití těchto biopaliv a biokapalin. Zavedení limitu na úrovni Unie by nemělo členskými státy bránit v tom, aby stanovily nižší limity pro množství biopaliv a biokapalin vyráběných z obilovin a jiných plodin bohatých na škrob, cukernatých plodin a olejnin, jež lze započítat na vnitrostátní úrovni do cílů stanovených v této směrnici, aniž by byla omezena celková možnost využívání těchto biopaliv a biokapalin.
- (81) Směrnice 2009/28/ES zavedla soubor kritérií udržitelnosti včetně kritérií chránících půdu s vysokou hodnotou biologické rozmanitosti a půdu s velkou zásobou uhlíku, ale nezahrnula otázku nepřímé změny ve využívání půdy. K nepřímé změně ve využívání půdy dojde, pokud pěstování plodin pro biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy nahradí tradiční pěstování plodin pro potravinářské nebo krmné účely. Tato dodatečná poptávka může zvýšit tlak na půdu a vést k rozšíření zemědělské půdy do oblastí s velkou zásobou uhlíku, jako jsou lesy, mokřady a rašeliniště, což zapříčiní další emise skleníkových plynů. Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1513⁽¹⁾ konstatovala, že rozsah nepřímé změny ve využívání půdy v souvislosti s emisemi skleníkových plynů by mohl částečně či zcela anulovat úspory emisí skleníkových plynů z jednotlivých biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy. Existují sice rizika plynoucí z nepřímé změny ve využívání půdy, ovšem výzkum ukazuje, že míra účinku závisí na mnoha faktorech, včetně druhu suroviny použité pro výrobu paliva, úrovně dodatečné poptávky po surovině, která je vyvolána používáním biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy, jakož i míry, do jaké je půda s velkou zásobou uhlíku po celém světě chráněna.

Třebaže v současnosti nelze jednoznačně stanovit úroveň emisí skleníkových plynů způsobenou nepřímou změnou ve využívání půdy s mírou přesnosti vyžadovanou pro zahrnutí do metodiky výpočtu emisí skleníkových plynů, nejvyšší rizika nepřímé změny ve využívání půdy byla identifikována pro biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy vyrobené ze surovin, u nichž je pozorováno výrazné rozšíření produkční oblasti na půdu s velkou zásobou uhlíku. Je proto obecně vhodné omezit biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy na bázi potravinářských a krmných plodin, které tato směrnice podporuje, a navíc požadovat, aby členské státy stanovily konkrétní a postupně se snižující limit pro biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy vyrobené z potravinářských a krmných plodin, u nichž je pozorováno výrazné rozšíření produkční oblasti na půdu s velkou zásobou uhlíku. Na biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy by se tento konkrétní a postupně se snižující limit neměl vztahovat.

- (82) Nepřímou změnu ve využívání půdy může zmírnit zvýšení výnosů v zemědělských odvětvích prostřednictvím zdokonalených zemědělských postupů, investic do lepších strojních zařízení a předávání znalostí nad rámec toho, čeho by se dosáhlo bez režimů podpory produktivity pro biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy na bázi potravinářských a krmných plodin, jakož i pěstování plodin na plochách, které dříve nebyly k pěstování těchto plodin využívány. Existují-li důkazy o tom, že taková opatření vedla ke zvýšení produkce nad rámec očekávaného nárůstu produktivity, měly by být biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy vyrobené z této dodatečné suroviny považovány za biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy. V tomto procesu by měly být zohledněny roční výkyvy ve výnosech.
- (83) Směrnice (EU) 2015/1513 vyzvala Komisi, aby neprodleně předložila ucelený návrh nákladově efektivní a technicky neutrální politiky na období po roce 2020, a vytvořila tak dlouhodobou perspektivu pro investice do udržitelných biopaliv s nízkým rizikem vzniku nepřímé změny ve využívání půdy a s hlavním cílem, kterým je dekarbonizace odvětví dopravy. Povinnost členských států požadovat po dodavatelích paliv, aby dodávali určitý celkový podíl paliv z obnovitelných zdrojů, může poskytnout jistotu investorům a podpořit kontinuální rozvoj alternativních paliv z obnovitelných zdrojů používaných v odvětví dopravy včetně pokročilých biopaliv, kapalných a plyných paliv z obnovitelných zdrojů nebiologického původu používaných v odvětví dopravy a elektřiny z obnovitelných zdrojů používané v odvětví dopravy. Protože alternativní paliva z obnovitelných zdrojů nemusí být dostupná či nákladově efektivní pro všechny dodavatele paliv, je vhodné umožnit členským

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1513 ze dne 9. září 2015, kterou se mění směrnice 98/70/ES o jakosti benzínu a motorové nafty a směrnice 2009/28/ES o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů (Úř. věst. L 239, 15.9.2015, s. 1).

státům, aby mezi dodavateli paliv rozlišovaly a vyňaly z této povinnosti, je-li to třeba, určité typy dodavatelů paliv. Jelikož se s palivy používanými v odvětví dopravy snadno obchoduje, měli by být dodavatelé paliv v členských státech s nízkým množstvím příslušných zdrojů pravděpodobně schopni snadno získat paliva z obnovitelných zdrojů odjinud.

- (84) Za účelem zajištění transparentnosti a sledovatelnosti paliv z obnovitelných zdrojů by měla být zřízena unijní databáze. I když by členským státům mělo být povoleno nadále využívat nebo zřídit vnitrostátní databáze, měly by tyto vnitrostátní databáze být propojeny s evropskou databází, aby bylo zajištěno okamžité předávání údajů a harmonizace toků údajů.
- (85) Pokročilá biopaliva a jiná biopaliva a bioplyn vyrobené ze surovin uvedených v příloze této směrnice, kapalná a plynná paliva z obnovitelných zdrojů nebiologického původu používaná v odvětví dopravy a elektřina z obnovitelných zdrojů používaná v odvětví dopravy mohou přispět k dosažení nízkých emisí uhlíku, čímž nákladově efektivním způsobem podníí dekarbonizaci odvětví dopravy Unie a mimo jiné zlepši energetickou diverzifikaci v odvětví dopravy, přičemž podpoří inovace, růst a pracovní místa v ekonomice Unie a sníží závislost na dovozu energie. Cílem povinnosti členských států požadovat po dodavatelích paliv zajištění minimálního podílu pokročilých biopaliv a některých bioplynů je podpořit kontinuální rozvoj pokročilých paliv, včetně biopaliv. Je důležité zajistit, aby tato povinnost rovněž podporovala zlepšení výsledků, pokud jde o emise skleníkových plynů u paliv dodávaných za účelem splnění uvedené povinnosti. Komise by měla posoudit výsledky, pokud jde o emise skleníkových plynů, technické inovace a udržitelnost uvedených paliv.
- (86) V oblasti inteligentní dopravy je důležité posílit rozvoj a zavádění elektromobility v silniční dopravě, jakož i urychlit začleňování vyspělých technologií do inovativní železniční dopravy.
- (87) Předpokládá se, že elektromobilita bude do roku 2030 představovat podstatnou část energie z obnovitelných zdrojů v odvětví dopravy. Měly by být poskytnuty další pobídky s ohledem na rychlý rozvoj elektromobility a potenciál tohoto odvětví pro Unii, pokud jde o růst a zaměstnanost. Pro podporu využívání elektřiny v odvětví dopravy a za účelem snížení komparativní nevýhody v energetické statistice by měly být využívány multiplikační koeficienty pro elektřinu z obnovitelných zdrojů dodanou pro odvětví dopravy. Jelikož není možné do statistik započítat prostřednictvím speciálního měření (například dobíjení doma) veškerou elektřinu dodanou pro silniční vozidla, měly by být pro zajištění řádného započítání pozitivních dopadů elektrifikované dopravy založené na energii z obnovitelných zdrojů použity multiplikační koeficienty. Měly by být prozkoumány možnosti, jak zajistit, aby byla nová poptávka po elektřině v odvětví dopravy uspokojena prostřednictvím dodatečných kapacit na výrobu energie z obnovitelných zdrojů.
- (88) S ohledem na klimatická omezení, která omezují možnost spotřebovávat určité druhy biopaliv z technických důvodů, z důvodu obav o zdraví a životní prostředí a z důvodu velikosti a struktury trhu s palivy je vhodné, aby Kypr a Malta měly pro účely prokázání souladu s vnitrostátními povinnostmi ohledně energie z obnovitelných zdrojů, jež jsou uloženy dodavatelům paliv, povoleno tato inherentní omezení zohlednit.
- (89) Podpora recyklovaných uhlíkových paliv může rovněž přispět k politickým cílům diverzifikace dodávek energie a dekarbonizace odvětví dopravy, pokud splňují příslušné minimální prahové hodnoty pro úspory emisí skleníkových plynů. Je proto vhodné zahrnout uvedená paliva do povinnosti uložené dodavatelům paliv, přičemž členským státům by měla být dána možnost nezahrnout tato paliva do této povinnosti, pokud si to nepřejí. Jelikož zdroje uvedených paliv jsou neobnovitelné, neměla by se uvedená paliva započítávat do celkového cíle Unie pro energii z obnovitelných zdrojů.
- (90) Kapalná a plynná paliva z obnovitelných zdrojů nebiologického původu používaná v odvětví dopravy jsou důležitá pro zvýšení podílu energie z obnovitelných zdrojů v odvětvích, u nichž se očekává, že se budou dlouhodobě spoléhat na kapalná paliva. V zájmu zajištění toho, aby paliva z obnovitelných zdrojů nebiologického původu přispívala ke snížení skleníkových plynů, by měla elektřina spotřebovávaná k výrobě paliv být obnovitelného původu. Komise by měla prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci vypracovat spolehlivou unijní metodiku používanou v případě, kdy je tato elektřina odebírána ze sítě. Tato metodika by měla zajistit, aby mezi výrobní jednotkou elektřiny, se kterou má producent dvoustrannou smlouvu o nákupu elektřiny z obnovitelných zdrojů, a výrobou paliv existovala časová a zeměpisná korelace. Například paliva z obnovitelných zdrojů nebiologického původu nelze započítat jako paliva z plně obnovitelných zdrojů, jsou-li vyrobená v době, kdy smluvně zajištěná jednotka pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů nevyrábí elektřinu. Jiným příkladem je přetížení

elektrizační soustavy, kdy mohou být paliva započítána jako paliva z plně obnovitelných zdrojů pouze tehdy, jestliže se výroba elektřiny a výroby paliv nacházejí na stejné straně přetížení. Navíc by měl být přítomen prvek adicionality v tom smyslu, že výrobce paliv přispívá k zavádění nebo k financování obnovitelných zdrojů energie.

- (91) Suroviny, jež mají při využití pro biopaliva nízké dopady, pokud jde o nepřímé změny ve využívání půdy, by měly být podporovány pro jejich příspěvek k dekarbonizaci ekonomiky. Zejména suroviny pro pokročilá biopaliva a bioplyn pro dopravu, jejichž technologie jsou inovativnější a méně vyzrálé, a potřebují proto více podpory, by měly být zahrnuty do přílohy této směrnice. V zájmu zajištění toho, aby tato příloha byla aktualizována v souladu s posledním technologickým vývojem, a současného zamezení nezamýšleným negativním účinkům by Komise měla tuto přílohu podrobit přezkumu a vyhodnotit, zda ji doplnit o nové suroviny.
- (92) Náklady na připojení nových výrobců plynu z obnovitelných zdrojů k distribuční soustavě by měly být založeny na objektivních, transparentních a nediskriminačních kritériích a měl by se pečlivě zohlednit prospěch, který distribuční soustavě přináší vnoření místní výroby plynu z obnovitelných zdrojů.
- (93) Za účelem využití veškerého potenciálu biomasy – s výjimkou rašeliny či materiálů tvořících součást geologických útvarů nebo přeměněných na fosilní materiály – k tomu, aby díky svému využití v oblasti materiálů a energie přispěla k dekarbonizaci ekonomiky, by měla Unie a členské státy podporovat vyšší udržitelné využívání stávajících zemědělských a dřevařských zdrojů a rozvoj nových systémů v oblasti lesnické a zemědělské produkce za předpokladu, že jsou splněna kritéria udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů.
- (94) Biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy by měly být vždy vyráběny udržitelným způsobem. Biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy používané k plnění cíle Unie stanoveného v této směrnici a ty z nich, na které se vztahují režimy podpory, by tedy měly povinně splňovat kritéria udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů. Harmonizace těchto kritérií pro biopaliva a biokapaliny je základem pro dosažení cílů energetické politiky Unie, jak jsou uvedeny v čl. 194 odst. 1 Smlouvy o fungování EU. Tato harmonizace zajišťuje fungování vnitřního trhu s energií, a tím, zejména s ohledem na povinnost členského státu neodmítnout na základě jiných důvodů týkajících se udržitelnosti biopaliva a biokapaliny získané v souladu s touto směrnicí, usnadňuje obchod mezi členskými státy s biopalivy a biokapalinami, které příslušná kritéria splňují. Pozitivní účinky harmonizace výše uvedených kritérií na hladké fungování vnitřního trhu s energií a na zabránění narušení hospodářské soutěže v Unii nelze popřít. V případě paliv z biomasy by členské státy měly mít povoleno stanovit dodatečná kritéria udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů.
- (95) V souvislosti s touto směrnicí by měla Unie přijmout vhodná opatření, včetně propagace kritérií udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů pro biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy.
- (96) Produkce zemědělských surovin pro biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy a pobídky podle této směrnice na podporu jejich používání by neměly mít za následek podporu ničení biologické rozmanitosti dotčených oblastí. Tyto vyčerpatelné zdroje, uznané různými mezinárodními nástroji za všeobecnou hodnotu, by měly být zachovány. Je proto nezbytné stanovit kritéria udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů zajišťující, že se pobídky vztahují pouze na biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy v případech, kdy zemědělské suroviny zaručeně nepocházejí z biologicky rozmanitých oblastí nebo je v případě oblastí určených k účelům ochrany přírody prokázáno, že produkce zemědělských surovin nebrání uvedeným účelům.
- (97) Lesy by měly být v souladu s kritérii pro udržitelnost považovány za biologicky rozmanité, pokud se jedná o původní lesy podle definice použité Organizací OSN pro výživu a zemědělství (FAO) v posouzení stavu celosvětových lesních zdrojů nebo pokud jsou chráněny vnitrostátními předpisy na ochranu přírody. Pokud je dopad lidské činnosti malý, měly by být za biologicky rozmanité lesy považovány i oblasti, kde probíhá získávání jiných lesních produktů než dřeva. Jiné typy lesů definované organizací FAO, jako například přírodě blízké lesy, polopřírodní lesy a plantáže, by neměly být považovány za původní lesy. S ohledem na biologicky velmi

rozmanitou povahu některých travních porostů jak v mírném, tak tropickém pásmu, včetně biologicky velmi rozmanitých savan, stepí, křovinatých porostů a prérií, by se pobídky stanovené touto směrnicí neměly vztahovat na biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy vyrobené ze zemědělských surovin pocházejících z těchto pozemků. S cílem stanovit vhodná kritéria pro definici biologicky velmi rozmanitých travních porostů v souladu s nejlepšími dostupnými vědeckými údaji a příslušnými mezinárodními normami by Komisi měly být svěřeny prováděcí pravomoci.

- (98) Půda, u níž by ztráta zásob uhlíku po přeměně nemohla být v rozumné době, s ohledem na naléhavou potřebu předejít změně klimatu, nahrazena úsporou emisí skleníkových plynů z výroby a použití biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy, by se neměla přeměnit na půdu zamýšlenou pro výrobu zemědělských surovin pro biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy. Tím by se zabránilo zbytečně zatěžujícímu výzkumu ze strany hospodářských subjektů a přeměně půdy s velkými zásobami uhlíku, která by se ukázala jako nevhodná pro pěstování zemědělských surovin pro biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy. Soupis světových zásob uhlíku vede k závěru, že do této kategorie by měly být zařazeny mokřady a souvisle zalesněné plochy s porostem koruny tvořícím více než 30 %.
- (99) V rámci společné zemědělské politiky by zemědělci Unie za účelem získání přímé podpory měli dodržet komplexní soubor environmentálních požadavků. Dodržení uvedených požadavků lze nejučinněji ověřit v kontextu zemědělské politiky. Zahrnutí uvedených požadavků do režimu udržitelnosti není vhodné, jelikož kritéria udržitelnosti pro bioenergii by měla stanovit objektivní a globálně použitelná pravidla. Ověřování souladu podle této směrnice by s sebou rovněž neslo riziko nadbytečné administrativní zátěže.
- (100) Zemědělské suroviny pro výrobu biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy by měly být vyráběny za použití postupů, které jsou v souladu s ochranou kvality půdy a organického uhlíku v půdě. Kvalita půdy a uhlík v půdě by proto měly být zahrnuty do sledovacích systémů provozovatelů či vnitrostátních orgánů.
- (101) Je vhodné zavést v celé Unii kritéria udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů pro paliva z biomasy používaná při výrobě elektřiny, vytápění a chlazení s cílem nadále zajistit velké úspory emisí skleníkových plynů v porovnání s alternativami využívajícími fosilní paliva, aby se zamezilo nezamýšleným dopadům na udržitelnost a podpořil se vnitřní trh. Nejuvzdálenější regiony by měly mít možnost využít potenciálu svých zdrojů za účelem zvýšení produkce energie z obnovitelných zdrojů a své energetické nezávislosti.
- (102) V zájmu zajištění toho, aby i přes rostoucí poptávku po lesní biomase byla těžba prováděna udržitelným způsobem v lesích, v nichž je zajištěna regenerace, aby byla zvláštní pozornost věnována oblastem výslovně určeným pro účely ochrany biologické rozmanitosti, krajiny a zvláštních přírodních prvků, aby byly zachovány zdroje biologické rozmanitosti a aby byly sledovány zásoby uhlíku, by měly dřevinové suroviny pocházet pouze z lesů, v nichž probíhá těžba v souladu se zásadami udržitelného lesního hospodářství vypracovanými v rámci mezinárodních lesnických procesů, jako je Forest Europe, a prováděnými vnitrostátními právními předpisy nebo osvědčenými postupy řízení na úrovni oblasti získávání surovin. Hospodářské subjekty by měly podniknout vhodné kroky k minimalizaci rizika, že bude k výrobě bioenergie použita lesní biomasa získaná neudržitelným způsobem. Subjekty by za tímto účelem měly přijmout přístup založený na riziku. V tomto kontextu je vhodné, aby Komise vypracovala provozní pokyny pro ověřování souladu s přístupem založeným na riziku, a to po konzultaci s Výborem pro udržitelnost biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy.
- (103) Těžba v lesích pro energetické účely se zvýšila a očekává se, že bude i nadále růst, což vede ke zvýšení dovozu surovin ze třetích zemí a rovněž k nárůstu produkce těchto materiálů v rámci Unie. Mělo by být zajištěno, aby těžba byla udržitelná.
- (104) V zájmu minimalizace administrativní zátěže by se kritéria Unie pro udržitelnost a úsporu emisí skleníkových plynů měla použít pouze na elektřinu a vytápění z paliv z biomasy vyráběné v zařízeních s celkovým jmenovitým tepelným příkonem nejméně 20 MW.

- (105) Paliva z biomasy by se měla přeměňovat na elektřinu a teplo efektivním způsobem s cílem maximalizovat energetickou bezpečnost a úspory emisí skleníkových plynů, snížit emise látek znečišťujících ovzduší a minimalizovat tlak na omezené zdroje biomasy.
- (106) Měla by se zvýšit minimální hodnota pro úspory emisí skleníkových plynů pro biopaliva, biokapaliny a bioplyn pro dopravu vyráběné v nových zařízeních, aby se zlepšila jejich celková bilance skleníkových plynů a odradilo se od dalších investic do zařízení s nízkými úsporami emisí skleníkových plynů. Tento nárůst poskytuje záruky pro investice do výrobních kapacit pro biopaliva, biokapaliny a bioplyn pro dopravu.
- (107) Na základě zkušeností s praktickým prováděním kritérií Unie pro udržitelnost je vhodné posílit úlohu dobrovolných mezinárodních a vnitrostátních certifikačních režimů pro harmonizované ověřování souladu s kritérii pro udržitelnost.
- (108) Je v zájmu Unie podporovat vznik dobrovolných mezinárodních nebo vnitrostátních režimů stanovujících normy pro výrobu udržitelných biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy a osvědčujících, že výroba biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy tyto normy splňuje. Z tohoto důvodu by se mělo stanovit, že se uznává, že uvedené režimy poskytují spolehlivá zjištění a údaje, pokud splňují příslušné normy spolehlivosti, transparentnosti a nezávislé kontroly. V zájmu spolehlivého a harmonizovaného zajištění ověřování souladu s kritérii pro udržitelnost a úspory emisí skleníkových plynů a zejména s cílem zamezit podvodům, by Komise měla být zmocněna stanovit podrobná prováděcí pravidla včetně adekvátních standardů spolehlivosti, transparentnosti a nezávislého auditu, která se uplatní na dobrovolné režimy.
- (109) Dobrovolné režimy hrají stále větší roli při poskytování důkazů o souladu s kritérii pro udržitelnost a úspory emisí skleníkových plynů pro biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy. Je proto vhodné, aby Komise od dobrovolných režimů, včetně těch, které již uznala, vyžadovala, aby o své činnosti pravidelně podávaly zprávy. Tyto zprávy se zveřejní, aby se zvýšila transparentnost a zlepšil dohled ze strany Komise. Tyto zprávy by Komisi navíc poskytly nezbytné informace k tomu, aby mohla podat zprávu o fungování dobrovolných režimů za účelem stanovení osvědčených postupů, a případně předložit návrh na další podporu takových osvědčených postupů.
- (110) V zájmu usnadnění fungování vnitřního trhu by měly důkazy týkající se kritérií pro udržitelnost a úspory emisí skleníkových plynů pro energii z biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy, jež byly získány v souladu s režimem, který Komise uznala, přijímat všechny členské státy. Členské státy by měly přispívat k zajištění správné implementace zásad certifikace dobrovolných režimů tím, že budou dohlížet na činnosti certifikačních orgánů akreditovaných vnitrostátním akreditačním orgánem, a tím, že budou dobrovolné režimy informovat o příslušných zjištěních.
- (111) S cílem vyhnout se nepřiměřené administrativní zátěži by měl být stanoven seznam standardizovaných hodnot pro běžné způsoby výroby biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy, který by měl být aktualizován a rozšířen, jakmile budou k dispozici další spolehlivé údaje. Hospodářské subjekty by měly mít vždy možnost uplatnit stupeň úspory emisí skleníkových plynů u biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy stanovený tímto seznamem. Pokud se standardizovaná hodnota úspor emisí skleníkových plynů u způsobu výroby nachází pod požadovanou minimální úroveň úspor emisí skleníkových plynů, mělo by být požadováno, aby výrobci usilující o prokázání svého souladu s touto minimální úrovní dokázali, že skutečné emise skleníkových plynů z jejich výrobního procesu jsou nižší než ty, které byly použity při výpočtu standardizovaných hodnot.
- (112) Je nezbytné stanovit na základě objektivních a nediskriminačních kritérií jasná pravidla pro výpočet úspor emisí skleníkových plynů z biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy a z referenčních fosilních paliv.
- (113) V souladu s aktuálními technickými a vědeckými poznatky by metodika evidence emisí skleníkových plynů měla zohledňovat přeměnu paliv z pevné a plynné biomasy na konečnou energii, aby byla konzistentní s výpočtem energie z obnovitelných zdrojů pro účely započítávání do cíle Unie stanoveného touto směrnicí. Přidělování emisí skleníkových plynů druhotným produktům, na rozdíl od odpadů a zbytků, by se rovněž mělo přezkoumat v případech, kdy se elektřina nebo vytápění a chlazení vyrábí v kogeneračních nebo multigeneračních zařízeních.

- (114) Je-li pozemek s velkou zásobou uhlíku v půdě nebo vegetaci přeměněn na pozemek pro pěstování surovin pro biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy, část uloženého uhlíku zpravidla unikne do atmosféry, což vede k vytvoření oxidu uhličitého (CO₂). Výsledný negativní dopad skleníkových plynů může zrušit pozitivní dopad skleníkových plynů z biopaliv, biokapalin nebo paliv z biomasy na skleníkové plyny, v některých případech v rozsáhlé míře. Úplné účinky uhlíku v důsledku této přeměny by se proto měly zohlednit při výpočtu úspory emisí skleníkových plynů jednotlivých biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy. To je nezbytné, aby se zajistilo, že výpočet úspory emisí skleníkových plynů zohlední všechny účinky uhlíku v důsledku používání biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy.
- (115) Při výpočtu dopadů přeměny půdy na emise skleníkových plynů by měly mít hospodářské subjekty možnost uplatňovat skutečné hodnoty zásob uhlíku spojených s referenčním využíváním půdy a s využíváním půdy po přeměně. Měly by také mít možnost používat standardizované hodnoty. Metodika Mezivládního panelu pro změnu klimatu (IPPC) představuje pro tyto standardizované hodnoty vhodný základ. Tyto studie nejsou v současnosti uváděny v podobě, která by byla pro hospodářské subjekty přímo použitelná. Komise by proto měla zrevidovat své pokyny ze dne 10. června 2010 pro výpočet zásob uhlíku v půdě pro účely pravidel výpočtu dopadu biopaliv, biokapalin a jejich referenčních fosilních paliv na skleníkové plyny, jež jsou stanovena v příloze V této směrnice, a zároveň zajistit konzistentnost s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013⁽¹⁾.
- (116) Při výpočtu emisí skleníkových plynů by měly být započítány i druhotné produkty z výroby a používání paliv. Substituční metoda je vhodná pro účely analýzy politiky, nikoli však pro regulaci jednotlivých hospodářských subjektů a jednotlivých dodávek paliv používaných v odvětví dopravy. V těchto případech je nejvhodnější metodou metoda přidělování energie, protože je snadno použitelná a předvídatelná v čase, minimalizuje kontra-produktivní stimuly a poskytuje výsledky, které jsou obecně srovnatelné s výsledky dosaženými substituční metodou. Pro účely analýzy politiky by Komise rovněž měla v rámci svých zpráv poskytovat informace o výsledcích dosažených použitím substituční metody.
- (117) Druhotné produkty se od zbytků a zemědělských zbytků liší tím, že jsou primárním cílem výrobního procesu. Je proto vhodné vyjasnit, že zbytky zemědělských plodin představují zbytky, a nikoli druhotné produkty. To nemá žádný dopad na stávající metodiku, ale vyjasňují se tím stávající předpisy.
- (118) Zavedená metoda používající přidělování energie jako pravidla pro rozdělování emisí skleníkových plynů mezi druhotné produkty funguje dobře a měla by pokračovat. Je vhodné sladit metodiku pro výpočet emisí skleníkových plynů pocházejících z kombinované výroby tepla a elektřiny, pokud je tato výroba využívána při zpracování biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy, s metodikou uplatňovanou na kombinovanou výrobu tepla a elektřiny jako konečné použití.
- (119) Metodika zohledňuje snížené emise skleníkových plynů vyplývající z použití kombinované výroby tepla a elektřiny ve srovnání s použitím zařízení pouze na výrobu elektřiny či tepla díky tomu, že bere v úvahu užitek z tepla ve srovnání s elektřinou a užitek z tepla za různých teplot. Z toho vyplývá, že vyšší teplota by měla nést větší část celkových emisí skleníkových plynů než teplo za nízké teploty, je-li vyráběno společně s elektřinou. Metodika zohledňuje celou cestu ke konečné energii, včetně přeměny na teplo nebo elektřinu.
- (120) Je vhodné, aby údaje používané pro výpočet těchto standardizovaných hodnot byly získávány z nezávislých vědeckých odborných zdrojů a aby byly případně vhodně aktualizovány v závislosti na pokroku, jehož tyto zdroje dosáhnou ve své práci. Komise by se měla zasadit o to, aby se tyto zdroje v rámci aktualizace své práce zabývaly emisemi z pěstování, vlivem regionálních a klimatických podmínek, dopady vyplývajícími z pěstování za použití udržitelných zemědělských metod a organických pěstebních postupů, a vědeckým příspěvkem výrobců z Unie i třetích zemí a občanské společnosti.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 ze dne 21. května 2013 o mechanismu monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů a podávání dalších informací na úrovni členských států a Unie vztahujících se ke změně klimatu a o zrušení rozhodnutí č. 280/2004/ES (Úř. věst. L 165, 18.6.2013, s. 13).

- (121) Celosvětová poptávka po zemědělských surovinách roste. Část této zvýšené poptávky bude pravděpodobně pokryta zvětšením rozlohy zemědělské půdy. Obnova půdy, která byla závažným způsobem znehodnocena, a nemůže být proto v současném stavu využívána k zemědělským účelům, je jedním z prostředků, jak zvětšit rozlohu půdy, kterou lze použít pro pěstování zemědělských plodin. Udržitelný režim by měl podporovat využívání znehodnocené půdy, která prošla obnovou, neboť podpora biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy přispěje ke zvýšení poptávky po zemědělských surovinách.
- (122) Za účelem zajištění harmonizovaného provádění metodiky pro výpočet emisí skleníkových plynů a sladění nejnovějších vědeckých důkazů by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci s cílem přizpůsobit metodické zásady a hodnoty nezbytné k posouzení toho, zda jsou splněna kritéria pro úspory emisí skleníkových plynů, a rozhodnout, že zprávy předložené členskými státy a třetími zeměmi obsahují přesné údaje o emisích z pěstování surovin.
- (123) Evropské plynárenské sítě se stávají integrovanějšími. Podpora výroby a využívání biometanu, jeho dodávání do plynárenské soustavy a přeshraniční obchod s ním s sebou nesou nutnost zajistit podmínky pro řádné započítávání energie z obnovitelných zdrojů a vyhnout se dvojnásobným pobídkám vyplývajícím z jednotlivých režimů podpory v různých členských státech. K řešení těchto otázek by měl sloužit systém hmotnostní bilance související s ověřováním udržitelnosti bioenergie a nová unijní databáze.
- (124) Má-li být cílů této směrnice dosaženo, je třeba, aby Unie a členské státy věnovaly značné finanční prostředky na výzkum a vývoj v oblasti technologií pro energie z obnovitelných zdrojů. Tento výzkum a vývoj by měl být vysokou prioritou zejména pro Evropský inovační a technologický institut.
- (125) Při provádění této směrnice by ve vhodných případech měla být zohledněna Úmluva o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, a to zejména v rozsahu jejího provedení směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ⁽¹⁾.
- (126) Za účelem změny nebo doplnění jiných než podstatných prvků této směrnice by na Komisi měla být přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o stanovení metodiky pro výpočet množství energie z obnovitelných zdrojů použité na chlazení a dálkové chlazení a změnu metodiky pro výpočet energie z tepelných pump, zavedení URDP a stanovení podmínek pro finalizaci transakcí statistického převodu mezi členskými státy prostřednictvím URDP, stanovení vhodných minimálních prahových hodnot pro úspory emisí skleníkových plynů v případě recyklovaných uhlíkových paliv, přijetí a případně změny kritérií pro certifikaci biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy, jakož i pro určení surovin s vysokým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy, u nichž je pozorováno výrazné rozšíření produkční oblasti na půdu s velkou zásobou uhlíku a postupné snižování jejich příspěvku k cílům stanoveným v této směrnici, přizpůsobení energetického obsahu paliv používaných v odvětví dopravy vědeckotechnickému pokroku, stanovení unijní metodiky pro stanovení pravidel, podle kterých mají hospodářské subjekty splnit požadavky, aby byla elektřina používaná pro výrobu kapalných a plyných paliv z obnovitelných zdrojů nebiologického původu používaných v odvětví dopravy či odebrána ze sítě započtena jako energie z plně obnovitelných zdrojů; stanovení metodiky pro určení podílu biopaliva a bioplynu pro dopravu vzniklých z biomasy, která je předmětem zpracování s fosilními palivy v rámci společného procesu a metodiky pro posouzení úspor emisí skleníkových plynů z kapalných a plyných paliv z obnovitelných zdrojů nebiologického původu používaných v odvětví dopravy a recyklovaných uhlíkových paliv s cílem zajistit, aby nebyl udělen žádný kredit za zabránění vzniku emisí oxidu uhličitého; pozměnění seznamu surovin pro výrobu pokročilých biopaliv a jiných biopaliv a bioplynu doplněním položek, nikoliv jejich odebráním; a doplnění či nahrazení pravidel pro výpočet dopadů skleníkových plynů z biopaliv, biokapalin a jejich referenčních fosilních paliv. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS (Úř. věst. L 41, 14.2.2003, s. 26).

probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽¹⁾. Aby se zejména zaručila rovnocenná účast na přípravě aktů v přenesené pravomoci, obdrží Evropský parlament a Rada všechny dokumenty zároveň s odborníky členských států a jejich odborníci mají systematicky přístup na zasedání odborných skupin Komise, které se zabývají přípravou aktů v přenesené pravomoci.

- (127) Opatření nezbytná k provedení této směrnice by měla být přijata v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽²⁾.
- (128) Jelikož cíle této směrnice, totiž dosažení nejméně 32 % podílu energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie Unie do roku 2030, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, ale spíše jej může být z důvodu rozsahu opatření lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku tato směrnice nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (129) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením ze dne 28. září 2011 členských států a Komise o informativních dokumentech⁽³⁾ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými prvky směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje zákonodárce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (130) Povinnost provést tuto směrnici ve vnitrostátním právu by se měla omezovat na ustanovení, která v porovnání se směrnicí 2009/28/ES představují podstatnou změnu. Povinnost provést ve vnitrostátním právu nezměněná ustanovení totiž vyplývá z uvedené směrnice.
- (131) Touto směrnicí by neměly být dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůty pro provedení směrnice Rady 2013/18/EU⁽⁴⁾ a směrnice (EU) 2015/1513 ve vnitrostátním právu,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví společný rámec pro podporu energie z obnovitelných zdrojů. Stanoví závazný cíl Unie pro celkový podíl energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie Unie v roce 2030. Směrnice rovněž stanoví pravidla finanční podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů, samospotřeby této elektřiny a využívání energie z obnovitelných zdrojů v odvětví vytápění a chlazení a v odvětví dopravy, regionální spolupráce mezi členskými státy a mezi členskými státy a třetími zeměmi, záruk původu, správních postupů, informování a odborné přípravy. Stanoví rovněž kritéria udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů pro biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se použijí relevantní definice obsažené ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

⁽⁴⁾ Směrnice Rady 2013/18/EU ze dne 13. května 2013, kterou se v důsledku přistoupení Chorvatské republiky upravuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů (Úř. věst. L 158, 10.6.2013, s. 230).

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES (Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 55).

Dále se rozumí:

- 1) „energií z obnovitelných zdrojů“ energie z obnovitelných nefosilních zdrojů, totiž energie větrná, energie slunečního záření (termální a fotovoltaická), geotermální, energie okolního prostředí, energie z přílivu nebo vln a jiná energie z oceánů, energie vody, energie biomasy, energie skládkového plynu, energie kalového plynu z čistíren odpadních vod a energie bioplynu;
- 2) „energií okolního prostředí“ přirozeně se vyskytující tepelná energie a energie nahromaděná v prostředí vymezeném určitými hranicemi, která může být uložena v ovzduší, s výjimkou odpadního vzduchu, nebo v povrchových či odpadních vodách;
- 3) „geotermální energií“ energie uložená ve formě tepla pod zemským povrchem;
- 4) „hrubou konečnou spotřebou energie“ energetické komodity dodané k energetickým účelům pro průmysl, dopravu, domácnosti, služby včetně veřejných služeb, zemědělství, lesnictví a rybolov, spotřeba elektřiny a tepla v odvětví energetiky při výrobě elektřiny, tepla a paliv používaných v odvětví dopravy a ztráty elektřiny a tepla při distribuci a přenosu;
- 5) „režimem podpory“ jakýkoli nástroj, režim či mechanismus uplatňovaný členským státem či skupinou členských států, který podporuje užívání energie z obnovitelných zdrojů snížením nákladů na tuto energii, zvýšením její prodejní ceny nebo zvýšením množství takto prodané energie prostřednictvím povinnosti využívat energii z obnovitelných zdrojů nebo jiným způsobem, včetně mimo jiné investiční pomoci, osvobození od daně, snížení daně nebo vrácení daně, režimů podpory formou povinnosti využívat energii z obnovitelných zdrojů, včetně režimů využívajících zelené certifikáty, a režimů přímé podpory cen, včetně výkupních cen a plateb klouzavých nebo pevných bonusů;
- 6) „povinností využívat energii z obnovitelných zdrojů“ režim podpory, který požaduje po výrobcích energie, aby zahrnuli určitý podíl energie z obnovitelných zdrojů do své výroby, po dodavatelích energie, aby zahrnuli určitý podíl energie z obnovitelných zdrojů do své dodávky, nebo po spotřebitelích energie, aby zahrnuli určitý podíl energie z obnovitelných zdrojů do své spotřeby, včetně režimů, které umožňují plnit tyto požadavky používáním zelených certifikátů;
- 7) „finančním nástrojem“ finanční nástroj ve smyslu čl. 2 bodu 29 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽¹⁾;
- 8) „malými a středními podniky“ mikropodniky a malé nebo střední podniky ve smyslu článku 2 přílohy doporučení Komise 2003/361/ES ⁽²⁾;
- 9) „odpadním teplem a chladem“ teplo nebo chlad nevyhnutelně vzniklé jako vedlejší produkt v průmyslových zařízeních nebo zařízeních na výrobu elektřiny nebo v terciárním sektoru, kde byl nebo bude použit proces kombinované výroby tepla a elektřiny nebo kde není kombinovaná výroba tepla a elektřiny proveditelná, jež by se bez přístupu do soustavy dálkového vytápění nebo chlazení bez využití rozptýlily do vzduchu nebo vody;
- 10) „modernizací“ obnova elektráren vyrábějících energii z obnovitelných zdrojů, včetně úplného nebo částečného nahrazení zařízení nebo provozních systémů a vybavení za účelem náhrady výkonu či zvýšení účinnosti nebo výkonu zařízení;
- 11) „provozovatelem distribuční soustavy“ provozovatel ve smyslu čl. 2 bodu 6 směrnice 2009/72/ES a čl. 2 bodu 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/73/ES ⁽³⁾;
- 12) „zárukou původu“ elektronický dokument, jehož jediným účelem je doložit konečnému spotřebiteli, že daný podíl či dané množství energie byly vyrobeny z obnovitelných zdrojů;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1).

⁽²⁾ Doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/73/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem a o zrušení směrnice 2003/55/ES (Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 94).

- 13) „zbytkovým energetickým mixem“ celková roční skladba zdrojů energie členského státu kromě podílu pokrytého zrušenými zárukami původu;
- 14) „samospotřebitelem elektřiny z obnovitelných zdrojů“ konečný zákazník provozující zařízení ve vlastních prostorách umístěných ve vymezených hranicích nebo, pokud to členský stát povolí, v jiných prostorách, který vyrábí elektřinu z obnovitelných zdrojů pro svou vlastní spotřebu a který může ukládat nebo prodávat elektřinu z obnovitelných zdrojů, kterou sám vyrobil, za předpokladu, že u samospotřebitelů elektřiny z obnovitelných zdrojů, kteří nejsou domácnostmi, uvedené činnosti nepředstavují jejich hlavní obchodní nebo profesní činnost;
- 15) „společně jednajícími samospotřebiteli elektřiny z obnovitelných zdrojů“ skupina alespoň dvou společně jednajících samospotřebitelů elektřiny z obnovitelných zdrojů ve smyslu bodu 14, kteří se nacházejí ve stejné budově či objektu s více bytovými jednotkami;
- 16) „společenstvím pro obnovitelné zdroje“ právní subjekt:
  - a) který je v souladu s platným vnitrostátním právem založen na otevřené a dobrovolné účasti, je samostatný a je účinně kontrolován podílíky nebo členy, kteří se nacházejí v blízkosti projektů energie z obnovitelných zdrojů vlastněných a vybudovaných tímto právním subjektem;
  - b) jehož podílíky nebo členy jsou fyzické osoby, malé a střední podniky nebo místní orgány, včetně obcí;
  - c) jehož hlavním účelem není vytváření zisku, ale poskytování environmentálních, hospodářských nebo sociálních společenských přínosů svým podílíkům nebo členům anebo místním oblastem, kde provozuje svou činnost;
- 17) „smlouvou o nákupu elektřiny z obnovitelných zdrojů“ smlouva, jíž se fyzická nebo právnická osoba zavazuje koupit elektřinu z obnovitelných zdrojů přímo od jejího výrobce;
- 18) „přímým obchodováním“ s energií z obnovitelných zdrojů prodej energie z obnovitelných zdrojů mezi účastníky trhu na základě smlouvy s předem stanovenými podmínkami pro automatizované provádění a vypořádání obchodu buď přímo mezi účastníky trhu, nebo nepřímo prostřednictvím certifikovaného účastníka trhu, který je třetí stranou, jako je například agregátor. Právním na přímé obchodování nejsou dotčena práva a povinnosti zúčastněných stran, jako jsou koncoví zákazníci, výrobci, dodavatelé nebo agregátoři;
- 19) „dálkovým vytápěním“ nebo „dálkovým chlazením“ distribuce tepelné energie prostřednictvím soustavy ve formě páry, horké vody nebo ochlazených kapalin z centrálního zdroje nebo decentralizovaných zdrojů výroby do více budov či míst za účelem použití k vytápění nebo chlazení prostoru nebo procesu;
- 20) „účinným dálkovým vytápěním a chlazením“ soustava dálkového vytápění nebo chlazení ve smyslu čl. 2 bodu 41 směrnice 2012/27/EU;
- 21) „vysoce účinnou kombinovanou výrobou tepla a elektřiny“ kombinovaná výroba tepla a elektřiny ve smyslu čl. 2 bodu 34 směrnice 2012/27/EU;
- 22) „certifikátem energetické náročnosti“ certifikát energetické náročnosti ve smyslu čl. 2 bodu 12 směrnice 2010/31/EU.
- 23) „odpadem“ odpad ve smyslu čl. 3 bodu 1 směrnice 2008/98/ES, vyjma látky, jež byly záměrně upraveny nebo znehodnoceny tak, aby odpovídaly této definici;
- 24) „biomasou“ biologicky rozložitelná část produktů, odpadů a zbytků biologického původu ze zemědělství, z lesnictví a souvisejících odvětví a z rybolovu a akvakultury, včetně rostlinných a živočišných látek, jakož i biologicky rozložitelná část odpadů, včetně průmyslových a komunálních odpadů biologického původu;
- 25) „zemědělskou biomasou“ biomasa vyrobená v zemědělství;
- 26) „lesní biomasou“ biomasa vyrobená v lesnictví;
- 27) „palivy z biomasy“ plynná a pevná paliva vyrobená z biomasy;
- 28) „bioplynem“ plynná paliva vyrobená z biomasy;

- 29) „biologickým odpadem“ biologický odpad ve smyslu čl. 3 bodu 4 směrnice 2008/98/ES;
- 30) „oblastí získávání surovin“ zeměpisně vymezená oblast, z níž je získávána lesní biomasa jakožto surovina, z níž jsou k dispozici důvěryhodné a nezávislé informace a v níž jsou podmínky dostatečně homogenní pro vyhodnocení rizika z hlediska toho, zda je tato lesní biomasa využívána udržitelně a legálně;
- 31) „obnovou lesa“ obnova lesního porostu, k níž dochází přirozenou či umělou cestou poté, co byl předchozí lesní porost odstraněn vykácením nebo v důsledku přirozených příčin včetně požáru nebo bouře;
- 32) „biokapalinou“ kapalné palivo používané pro energetické účely jiné než dopravu, včetně výroby elektřiny, vytápění a chlazení, vyráběné z biomasy;
- 33) „biopalivem“ kapalné palivo používané pro dopravu vyráběné z biomasy;
- 34) „pokročilými biopalivy“ biopaliva vyrobená ze surovin uvedených v příloze IX části A;
- 35) „recyklovanými palivy s obsahem uhlíku“ kapalná a plynná paliva vyrobená ze zdrojů kapalného či pevného odpadu neobnovitelného původu, které nejsou vhodné pro materiálové využití v souladu s článkem 4 směrnice 2008/98/ES, nebo z plynů ze zpracování odpadu a výfukových plynů neobnovitelného původu, které vznikají jako nevyhnutelný a nezáměrný důsledek výrobního procesu v průmyslových zařízeních;
- 36) „kapalnými a plynnými palivy z obnovitelných zdrojů nebiologického původu používanými v odvětví dopravy“ kapalná či plynná paliva používaná v odvětví dopravy jiná než biopaliva nebo bioplyn, jejichž energetický obsah je získáván z jiných obnovitelných zdrojů než z biomasy;
- 37) „biopalivy, biokapalinami a palivy z biomasy s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy“ biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy, jejichž suroviny byly vyrobeny v režimech, které zamezují výtěšňovacím účinkům biopaliiv, biokapalin a paliv z biomasy na bázi potravinářských a krmných plodin prostřednictvím zlepšených zemědělských postupů, jakož i pěstováním plodin v oblastech, jež se dříve pro pěstování plodin nevyužívaly, a které byly vyrobeny v souladu s kritérii udržitelnosti pro biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy stanovenými v článku 29;
- 38) „dodavatelem paliva“ subjekt dodávající palivo na trh, jenž odpovídá za přihlášení paliva v místě placení spotřební daně, nebo v případě elektřiny jakýkoli jiný příslušný subjekt určený členským státem, pokud se spotřební daň nehradí nebo v jiných řádně odůvodněných případech;
- 39) „plodinami bohatými na škrob“ plodiny zahrnující především obiloviny bez ohledu na to, zda jsou využita pouze zrna, nebo celá plodina, například v případě kukuřice na zelené krmení; hlízy a okopaniny, například brambory, topinambury, batáty, maniok a jamy; jakož i plodiny s oddenkovými hlízkami, například kolokázie a xantosoma;
- 40) „potravinářskými a krmnými plodinami“ plodiny bohaté na škrob, cukernaté plodiny nebo olejniny vypěstované na zemědělské půdě jako hlavní plodiny, s výjimkou zbytků, odpadu nebo lignocelulózové vláknoviny a dočasných plodin, jako jsou meziplodiny a krycí plodiny, pokud použití těchto dočasných plodin nevyvolává poptávku po další půdě;
- 41) „lignocelulózovou vláknovinou“ vláknovina obsahující lignin, celulózu a hemicelulózu, například biomasa pocházející z lesů, energetické dřeviny a zbytky a odpady z lesnictví a dřevozpracujících odvětví;
- 42) „nepotravinářskou celulóзовou vláknovinou“ suroviny skládající se především z celulózy a hemicelulózy a mající nižší obsah ligninu než lignocelulózové vláknoviny, včetně zbytků potravinářských a krmných plodin, například slámy, kukuřičného šustí, plev a lusků; energetické traviny s nízkým obsahem škrobu, například jílek, proso prutnaté, ozdobnice, trstí rákosovitá; krycí plodiny vysévané před zasetím a po sklizení hlavních plodin; pícniny; průmyslové zbytky včetně zbytků potravinářských a krmných plodin po extrakci rostlinných olejů, cukrů, škrobů a bílkovin; a vláknovina z biologického odpadu, přičemž pícniny a krycí plodiny jsou chápány jako dočasné, krátkodobě oseté pastviny obsahující směs travin a luštěnin s nízkým obsahem škrobu za účelem zajištění píce pro hospodářská zvířata a zlepšení úrodnosti půdy k dosažení vyšších výnosů hlavních plodin na orné půdě;
- 43) „zbytkem“ látka, která není konečným produktem, jenž má být přímo vyroben v procesu výroby; nejedná se o primární cíl výrobního procesu a proces nebyl záměrně upraven pro jeho výrobu;

- 44) „zbytky ze zemědělství, akvakultury, rybolovu a lesnictví“ zbytky, které pocházejí přímo ze zemědělství, akvakultury, rybolovu a lesnictví a které nezahrnují zbytky ze souvisejících odvětví nebo zpracování;
- 45) „skutečnou hodnotou“ úspory emisí skleníkových plynů v některém kroku konkrétního procesu výroby biopaliva, biokapaliny nebo paliva z biomasy nebo v celém procesu této výroby, vypočítaná podle metodiky stanovené v příloze V části C nebo v příloze VI části B;
- 46) „typizovanou hodnotou“ odhad emisí skleníkových plynů a úspor emisí skleníkových plynů u konkrétního způsobu výroby biopaliva, biokapaliny nebo paliva z biomasy, jenž je reprezentativní pro spotřebu v Unii;
- 47) „standardizovanou hodnotou“ hodnota odvozená z typizované hodnoty použitím předem určených faktorů, která může být za okolností určených v této směrnici použita namísto skutečné hodnoty.

Článek 3

Závazný celkový cíl Unie pro rok 2030

1. Členské státy společně zajistí, aby podíl energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie Unie dosáhl v roce 2030 nejméně 32 %. Komise tento cíl posoudí s cílem předložit do roku 2023 legislativní návrh na jeho zvýšení, pokud budou náklady na výrobu energie z obnovitelných zdrojů dále významně sníženy, bude-li třeba splnit mezinárodní závazky Unie ohledně dekarbonizace nebo bude-li toto zvýšení odůvodněno významným snížením spotřeby energie v Unii.

2. Členské státy stanoví své příspěvky ke společnému splnění závazného celkového cíle Unie stanoveného v odstavci 1 tohoto článku v rámci svých integrovaných vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu v souladu s články 3 až 5 a 9 až 14 nařízení (EU) 2018/1999. Při vypracovávání návrhů integrovaných vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu mohou členské státy zvážit použití vzorce uvedeného v příloze II zmíněného nařízení.

Pokud Komise na základě posouzení návrhů integrovaných vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu předložených podle článku 9 nařízení (EU) 2018/1999 dojde k závěru, že příspěvky členských států nestačí ke společnému splnění závazného celkového cíle Unie, použijí postup podle článků 9 a 31 uvedeného nařízení.

3. Členské státy zajistí, aby jejich vnitrostátní politiky, které zahrnují povinnosti vyplývající z článků 25 až 28 této směrnice, a režimy podpory byly koncipovány s řádným přihlédnutím k hierarchii způsobů nakládání s odpady stanovené v článku 4 směrnice 2008/98/ES, aby se zamezilo nežádoucím narušujícím účinkům na trzích se surovinami. Členské státy neposkytnou podporu energií z obnovitelných zdrojů vyrobené při spalování odpadu, jestliže nebyly dodrženy povinnosti v oblasti tříděného sběru stanovené v uvedené směrnici.

4. Od 1. ledna 2021 nesmí být podíl energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie v jednotlivých členských státech nižší než základní podíl uvedený ve třetím sloupci tabulky v příloze I části A této směrnice. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění souladu s tímto základním podílem. Nezachová-li některý členský stát svůj základní podíl měřený v průběhu kteréhokoli jednoročního období, použijí se čl. 32 odst. 4 první a druhý pododstavec nařízení (EU) 2018/1999.

5. Komise podporuje vysoké ambice členských států prostřednictvím podpůrného rámce zahrnujícího intenzivní využití finančních prostředků Unie, včetně dodatečných prostředků k usnadnění řádného přechodu uhlíkové náročných regionů na vyšší podíl energie z obnovitelných zdrojů, zejména finančních nástrojů, obzvláště pro tyto účely:

- a) snížení kapitálových nákladů projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů;
- b) příprava projektů a programů pro začlenění obnovitelných zdrojů do energetické soustavy, zvýšení její spolehlivosti, udržení stability sítě a řízení přetížení sítě;
- c) rozvoj infrastruktury přenosové a distribuční soustavy, inteligentních sítí, skladovacích zařízení a propojení s cílem dosáhnout do roku 2030 cíle 15 % propojení elektrizačních soustav v zájmu zvýšení technicky a ekonomicky dostupné úrovně energie z obnovitelných zdrojů v elektrizační soustavě;

d) zvýšení regionální spolupráce mezi členskými státy a mezi členskými státy a třetími zeměmi prostřednictvím společných projektů, společných režimů podpory a zpřístupnění režimů podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů výrobcům, kteří se nacházejí v jiných členských státech.

6. Komise zřídí podpůrnou platformu na podporu členských států, které využívají mechanismy spolupráce, aby přispěly k závaznému celkovému cíli Unie stanovenému v odstavci 1.

Článek 4

Režimy podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů

1. V zájmu dosažení či překonání cíle Unie stanoveného v čl. 3 odst. 1 a příslušných příspěvků členských států k tomuto cíli stanovených na vnitrostátní úrovni pro zavádění energie z obnovitelných zdrojů mohou členské státy uplatňovat režimy podpory.

2. Režimy podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů poskytují pobídky k začleňování elektřiny z obnovitelných zdrojů do trhu s elektřinou způsobem, jenž je založen na trhu a reaguje na něj, přičemž se zamezí zbytečnému narušení trhů s elektřinou a rovněž se zohlední možné náklady na integraci systému a stabilita sítě.

3. Režimy podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů jsou koncipovány tak, aby maximalizovaly začlenění elektřiny z obnovitelných zdrojů do trhu s elektřinou a zajistily, aby výrobci energie z obnovitelných zdrojů reagovali na tržní cenové signály a maximalizovali své tržní příjmy.

Za tímto účelem se podpora v rámci režimů přímé podpory cen poskytuje ve formě tržní prémie, která může být mimo jiné klouzavá nebo pevná.

Členské státy mohou z tohoto odstavce vyjmout malá zařízení a demonstrační projekty, aniž je dotčeno použitelné právo Unie v oblasti vnitřního trhu s elektřinou.

4. Členské státy zajistí, aby podpora elektřiny z obnovitelných zdrojů byla poskytována otevřeně, transparentně, konkurenčně, nediskriminačně a nákladově efektivně.

Členské státy mohou z výběrových řízení vyjmout malá zařízení a demonstrační projekty.

Členské státy mohou rovněž zvážit zřízení mechanismů k zajištění regionální diverzifikace při zavádění elektřiny z obnovitelných zdrojů, a zejména zajištění nákladově efektivní integrace systému.

5. Členské státy mohou výběrová řízení omezit na konkrétní technologie, pokud by zpřístupnění režimů podpory všem výrobcům elektřiny z obnovitelných zdrojů vedlo k suboptimálnímu výsledku s ohledem na:

- a) dlouhodobý potenciál konkrétní technologie;
- b) nezbytnost docílit diverzifikace;
- c) náklady na integraci do sítě;
- d) omezení soustavy a stabilitu sítě;
- e) potřebu zamezit deformaci trhů se surovinami v případě biomasy.

6. Pokud je podpora elektřiny z obnovitelných zdrojů poskytována prostřednictvím výběrových řízení, členské státy s cílem dosáhnout vysoké míry realizace projektů:

- a) zavedou a zveřejní nediskriminační a transparentní kritéria pro způsobilost účastnit se výběrových řízení a stanoví jasná data a pravidla pro realizaci projektu;
- b) zveřejní informace o předchozích výběrových řízeních, včetně měř realizace projektů.

7. Za účelem zvýšení výroby energie z obnovitelných zdrojů v nejbližších regionech a na malých ostrovech mohou členské státy upravit režimy finanční podpory pro projekty v těchto regionech s cílem zohlednit výrobní náklady spojené s jejich specifickými podmínkami spočívajícími v izolaci a vnější závislosti.

8. Do 31. prosince 2021 a poté každé tři roky informuje Komise Evropský parlament a Radu o účinnosti podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů poskytnuté prostřednictvím výběrových řízení v Unii a analyzuje zejména způsobilost výběrových řízení:

- a) dosahovat snížení nákladů;
- b) dosahovat technologického zlepšení;
- c) dosahovat vysoké míry realizace;
- d) zajistit účast malých aktérů a případně místních orgánů za nediskriminačních podmínek;
- e) omezovat dopady na životní prostředí;
- f) zajistit lokální akceptovatelnost;
- g) zaručit bezpečnost dodávek a integraci sítě.

9. Tento článek se použije, aniž jsou dotčeny články 107 a 108 Smlouvy o fungování EU.

Článek 5

Zpřístupnění režimů podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů

1. Členské státy mají v souladu s články 7 až 13 této směrnice právo rozhodnout o rozsahu, v jakém podpoří elektřinu z obnovitelných zdrojů vyrobenou v jiném členském státě. Členské státy nicméně mohou účast na režimech podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů umožnit výrobcům, kteří se nacházejí v jiných členských státech, za podmínek stanovených v tomto článku.

Při zpřístupňování režimů podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů mohou členské státy stanovit, aby podpora pro orientační podíl nově podporované kapacity nebo rozpočtu, který je na ni vyčleněn, byla v každém roce přístupná výrobcům, kteří se nacházejí v jiných členských státech.

Tyto orientační podíly mohou každoročně dosáhnout alespoň 5 % v letech 2023 až 2026 a alespoň 10 % v letech 2027 až 2030 nebo úrovně propojení elektrizační soustavy dotčeného členského státu v kterémkoli daném roce, je-li nižší.

Za účelem získání dalších zkušeností s prováděním mohou členské státy uspořádat jeden nebo více pilotních režimů, v jejichž rámci se podpora zpřístupní výrobcům, kteří se nacházejí v jiných členských státech.

2. Členské státy mohou vyžadovat důkaz fyzického dovozu elektřiny z obnovitelných zdrojů. Za tímto účelem mohou členské státy účast na svých režimech podpory omezit na výrobce, kteří se nacházejí v členských státech, s nimiž díky propojovacímu vedení existuje přímé propojení. Členské státy však nemění ani jiným způsobem neovlivňují mezioblastní programy a přidělené kapacity kvůli výrobcům zúčastněným na přeshraničních režimech podpory. Přeshraniční přenos elektřiny se určuje výhradně na základě výsledku přidělování kapacity podle práva Unie v oblasti vnitřního trhu s elektřinou.

3. Pokud se členský stát rozhodne zpřístupnit režimy podpory výrobcům, kteří se nacházejí v jiných členských státech, dohodnou se příslušné členské státy na zásadách této účasti. Tyto dohody obsahují přinejmenším zásady přidělování elektřiny z obnovitelných zdrojů, která je předmětem přeshraniční podpory.

4. Komise je příslušným členským státům na jejich žádost během vyjednávacího procesu a zavádění ujednání o spolupráci nápomocna s tím, že poskytuje informace a analýzy včetně kvantitativních i kvalitativních údajů o přímých a nepřímých nákladech a o přínosech spolupráce, jakož i poradenství a odborné znalosti. Komise může podporovat nebo usnadňovat výměnu osvědčených postupů a může vytvářet vzory dohod o spolupráci s cílem vyjednávací proces usnadnit. Komise do roku 2025 posoudí náklady a přínosy zavádění elektřiny z obnovitelných zdrojů v Unii podle tohoto článku.

5. Komise do roku 2023 provede hodnocení provádění tohoto článku. Toto hodnocení posoudí potřebu zavést pro členské státy povinnost částečně zpřístupnit své režimy podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů výrobcům, kteří se nacházejí v jiných členských státech, s cílem zajistit do roku 2025 zpřístupnění v rozsahu 5 % a do roku 2030 zpřístupnění v rozsahu 10 %.

Článek 6

Stabilita finanční podpory

1. Aniž jsou dotčeny úpravy nezbytné pro soulad s články 107 a 108 Smlouvy o fungování EU, zajistí členské státy, aby úroveň podpory poskytnuté projektům energie z obnovitelných zdrojů ani s tím spojené podmínky nebyly revidovány způsobem, jenž by měl negativní dopad na práva udělená v rámci uvedené podpory a podryval ekonomickou životaschopnost již podpořených projektů.
2. Členské státy mohou upravit úroveň podpory v souladu s objektivními kritérii, jsou-li taková kritéria stanovena v původní koncepci režimu podpory.
3. Členské státy zveřejní referenční dlouhodobý harmonogram s předpokládaným přidělením podpory, který pokrývá nejméně pět následujících let, nebo tři roky v případě omezení vyplývajících z rozpočtového plánování, včetně orientačního časového plánu, případně četnosti výběrových řízení, očekávané kapacity a rozpočtu nebo maximální podpory, která má být podle předpokladů přidělena na jednotku, a ve vhodných případech i předpokládaných způsobitelných technologií. Tento harmonogram se aktualizuje jednou ročně, nebo kdykoli je třeba zohlednit nejnovější vývoj na trhu či předpokládané přidělení podpory.
4. Členské státy alespoň jednou za pět let posoudí účinnost svých režimů podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů a jejich hlavní distributivní účinky na jednotlivé skupiny spotřebitelů a na investice. Toto posouzení zohlední dopad případných změn těchto režimů podpory. Výsledky tohoto posouzení se zohlední v orientačním dlouhodobém plánování, kterým se řídí rozhodnutí o podpoře a koncepcie nové podpory. Členské státy začlení toto posouzení do aktualizací integrovaných vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu a zpráv o pokroku a v souladu s nařízením (EU) 2018/1999.

Článek 7

Výpočet podílu energie z obnovitelných zdrojů

1. Hrubá konečná spotřeba energie z obnovitelných zdrojů se v jednotlivých členských státech vypočte jako součet:
  - a) hrubé konečné spotřeby elektřiny z obnovitelných zdrojů;
  - b) hrubé konečné spotřeby energie z obnovitelných zdrojů v odvětví vytápění a chlazení a
  - c) konečné spotřeby energie z obnovitelných zdrojů v odvětví dopravy.

S ohledem na první pododstavec písm. a), b) nebo c) se plyn, elektřina a vodík z obnovitelných zdrojů při výpočtu podílu hrubé konečné spotřeby energie z obnovitelných zdrojů zohlední pouze jednou.

S výhradou čl. 29 odst. 1 druhého pododstavce se nezohlední biopaliva, biokapaliny ani paliva z biomasy, které nespĺňují kritéria udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů stanovená v čl. 29 odst. 2 až 7 a 10.

2. Pro účely odst. 1 prvního pododstavce písm. a) se hrubá konečná spotřeba elektřiny z obnovitelných zdrojů vypočte jako množství elektřiny vyrobené v členském státě z obnovitelných zdrojů, včetně výroby elektřiny samospotřebiteli elektřiny z obnovitelných zdrojů a společenstvími pro obnovitelné zdroje a s vyloučením výroby elektřiny v přečerpávacích elektrárnách z přečerpávané vody.

V hybridních zařízeních využívajících obnovitelné a neobnovitelné zdroje se zohlední pouze část elektřiny vyrobená z obnovitelných zdrojů. Pro účely tohoto výpočtu se přínos každého zdroje energie vypočte na základě jeho energetického obsahu.

Elektřina vyrobená z vodní a větrné energie se zohlední v souladu s normalizačními pravidly uvedenými v příloze II.

3. Pro účely odst. 1 prvního pododstavce písm. b) se hrubá konečná spotřeba energie z obnovitelných zdrojů v odvětví vytápění a chlazení vypočte jako součet množství energie pro dálkové vytápění a chlazení vyrobené ve členském státě z obnovitelných zdrojů a spotřeby další energie z obnovitelných zdrojů v průmyslu, domácnostech, službách, zemědělství, lesnictví a rybolovu pro účely vytápění, chlazení a zpracování.

V hybridních zařízeních využívajících obnovitelné a neobnovitelné zdroje se zohlední pouze část energie pro vytápění a chlazení vyrobená z obnovitelných zdrojů. Pro účely tohoto výpočtu se podíl každého zdroje energie vypočte na základě jeho energetického obsahu.

Pro účely odst. 1 prvního pododstavce písm. b) se zohlední energie okolního prostředí a geotermální energie využitá pro vytápění a chlazení prostřednictvím tepelných čerpadel a soustav dálkového chlazení, pokud konečný výkon významně převyšuje primární příkon potřebný k pohonu tepelných čerpadel. Množství tepla nebo chladu, které má být považováno za energii z obnovitelných zdrojů pro účely této směrnice, se vypočítá v souladu s metodikou stanovenou v příloze VII a zohlední se při tom využití energie ve všech odvětvích konečné spotřeby.

Tepelná energie vyrobená energeticky pasivními systémy, v nichž se nižší spotřeby energie dosahuje pasivně prostřednictvím konstrukce budov nebo teplem vyrobeným z energie z neobnovitelných zdrojů, se pro účely odst. 1 prvního pododstavce písm. b) nezohledňuje.

Do 31. prosince 2021 přijme Komise akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 35, jimiž doplní tuto směrnici stanovením, metodiky pro výpočet množství energie z obnovitelných zdrojů využitých pro chlazení a dálkové chlazení a změni přílohu VII.

Tato metodika zahrne minimální sezónní výkonnostní faktory pro tepelná čerpadla fungující v opačném režimu.

4. Pro účely odst. 1 prvního pododstavce písm. c) se použijí tyto požadavky:

- a) Konečná spotřeba energie z obnovitelných zdrojů v odvětví dopravy se vypočítá jako součet veškerých biopaliv, paliv z biomasy a kapalných a plyných paliv z obnovitelných zdrojů nebiologického původu používaných a spotřebovaných v odvětví dopravy. Kapalná a plyná paliva z obnovitelných zdrojů nebiologického původu používaná v odvětví dopravy, vyrobená z elektřiny z obnovitelných zdrojů, se však považují za součást výpočtu podle odst. 1 prvního pododstavce písm. a) pouze při výpočtu množství elektřiny vyrobené v členském státě z obnovitelných zdrojů.
- b) Pro účely výpočtu konečné spotřeby energie v odvětví dopravy se použijí hodnoty týkající se energetického obsahu paliv používaných v odvětví dopravy uvedené v příloze III. Pro účely stanovení energetického obsahu paliv používaných v odvětví dopravy neuvedených v příloze III členské státy použijí k určení výhřevnosti paliv příslušné normy Evropské organizace pro normalizaci (ESO). Nebyla-li pro tento účel přijata norma ESO, použijí se příslušné normy Mezinárodní organizace pro normalizaci (ISO).

5. Podíl energie z obnovitelných zdrojů se vypočte jako procentně vyjádřený podíl hrubé konečné spotřeby energie z obnovitelných zdrojů a hrubé konečné spotřeby energie ze všech zdrojů.

Součet uvedený v odst. 1 prvním pododstavci tohoto článku se pro účely prvního pododstavce tohoto odstavce upraví v souladu s články 8, 10, 12 a 13.

Při výpočtu hrubé konečné spotřeby energie členského státu za účelem posouzení toho, jak dodržuje cíle a orientační plán stanovené v této směrnici, se má za to, že množství energie spotřebované v letecké dopravě dosahuje podílu nejvýše 6,18 % na hrubé konečné spotřebě energie tohoto členského státu. V případě Kypru a Malty se má za to, že množství energie spotřebované v letecké dopravě dosahuje podílu nejvýše 4,12 % na hrubé konečné spotřebě energie těchto členských států.

6. Při výpočtu podílu energie z obnovitelných zdrojů se použijí metodika a definice stanovené v nařízení (ES) č. 1099/2008.

Členské státy zajistí konzistentnost statistických informací použitých při výpočtu těchto podílů jednotlivých odvětví a celkových podílů a statistických informací oznámených Komisi podle uvedeného nařízení.

Článek 8

Platforma Unie pro rozvoj obnovitelných zdrojů energie a statistické převody mezi členskými státy

1. Členské státy se mohou dohodnout na statistickém převodu určitého množství energie z obnovitelných zdrojů z jednoho členského státu do jiného členského státu. Převáděné množství se:

- a) odečte od množství energie z obnovitelných zdrojů, které je zohledněno při výpočtu podílu energie z obnovitelných zdrojů převádějícího členského státu pro účely této směrnice, a
- b) přičte k množství energie z obnovitelných zdrojů, které je zohledněno při výpočtu podílu energie z obnovitelných zdrojů přijímajícího členského státu pro účely této směrnice.

2. V zájmu snazšího dosažení cíle Unie uvedeného v čl. 3 odst. 1 této směrnice a příspěvku každého členského státu k tomuto cíli v souladu s čl. 3 odst. 2 této směrnice a v zájmu usnadnění statistických převodů v souladu s odstavcem 1 tohoto článku zřídí Komise Platformu Unie pro rozvoj obnovitelných zdrojů energie (dále jen „URDP“). Členské státy mohou této platformě dobrovolně předkládat roční údaje o svých příspěvcích k cíli Unie nebo jakýkoli soubor ukazatelů stanovený pro sledování pokroku v provádění nařízení (EU) 2018/1999, včetně výše očekávaného nesplnění nebo překročení jejich příspěvku a uvedení ceny, za jakou jsou ochotny akceptovat převod případné nadprodukce energie z obnovitelných zdrojů z jiného členského státu nebo do něho. Cena těchto převodů se stanoví v jednotlivých případech na základě mechanismu URDP pro přiřazování poptávky k nabídce.

3. Komise zajistí, aby URDP byla schopna přiřazovat poptávku po množstvích energie z obnovitelných zdrojů k nabídce těchto množství, jež jsou zohledňována při výpočtu podílu energie z obnovitelných zdrojů členských států založeném na cenách nebo jiných kritériích upřesněných členským státem, do něhož je energie převáděna.

Komise je zmocněna přijmout akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 35, jimiž doplní tuto směrnici zřízením URDP a stanovením podmínek finalizace převodů, jak je uvedeno v odstavci 5 tohoto článku.

4. Ujednání uvedená v odstavci 1 a 2 mohou být v platnosti po dobu jednoho kalendářního roku nebo více let. Taková ujednání mezi členskými státy musí být oznámena Komisi nebo finalizována na URDP nejpozději 12 měsíců po skončení každého roku, ve kterém jsou v účinnosti. Informace podávané Komisi zahrnují množství a cenu dotčené energie. V případě převodů finalizovaných na URDP se zúčastněné strany a informace o konkrétním převodu zveřejní.

5. Převody nabývají účinku poté, co všechny zúčastněné členské státy oznámí převod Komisi, nebo poté, co jsou splněny zúčtovací podmínky na ERDP

Článek 9

Společné projekty členských států

1. Dva nebo více členských států mohou spolupracovat na jakémkoli typu společných projektů v souvislosti s výrobou elektřiny a energie pro vytápění nebo chlazení z obnovitelných zdrojů. Do této spolupráce mohou být zapojeni i soukromé subjekty.

2. Členské státy oznámí Komisi podíl nebo množství elektřiny nebo energie pro vytápění nebo chlazení z obnovitelných zdrojů vyrobené jakýmkoli zařízením v rámci společného projektu na jejich území, které bylo uvedeno do provozu po 25. červnu 2009, nebo prostřednictvím zvýšené kapacity zařízení, které bylo renovováno po uvedeném dni, jenž má být považován za započítatelný do podílu energie z obnovitelných zdrojů jiného členského státu pro účely této směrnice.

3. V oznámení uvedeném v odstavci 2 musí být:

- a) popsáno navrhované zařízení nebo označeno renovované zařízení;

- b) uveden podíl nebo množství elektřiny nebo energie pro vytápění nebo chlazení vyrobené v daném zařízení, jenž má být považován za započítaný do podílu energie z obnovitelných zdrojů jiného členského státu;
  - c) uveden členský stát, v jehož prospěch je oznámení učiněno, a
  - d) uvedena doba, v celých kalendářních letech, během níž mají být elektřina nebo energie pro vytápění nebo chlazení vyrobené v daném zařízení z obnovitelných zdrojů považovány za započítatelné do podílu energie z obnovitelných zdrojů jiného členského státu.
4. Doba trvání společného projektu uvedeného v tomto článku může přesahovat rok 2030.
5. Oznámení podle tohoto článku nesmí být změněno nebo staženo, aniž by bylo dosaženo dohody mezi členským státem, který oznámení učinil, a členským státem určeným v souladu s odst. 3 písm. c).
6. Na žádost dotčených členských států Komise usnadňuje zavádění společných projektů členských států, zejména prostřednictvím specializované technické podpory a podpory projektového rozvoje.

Článek 10

Účinky společných projektů členských států

1. Do tří měsíců od konce každého roku, který je součástí doby uvedené v čl. 9 odst. 3 písm. d), vydá členský stát, který učinil oznámení podle článku 9, oficiální oznámení, ve kterém uvede:
- a) celkové množství elektřiny nebo energie pro vytápění nebo chlazení vyrobené během daného roku z obnovitelných zdrojů zařízení, které bylo předmětem oznámení podle článku 9, a
  - b) množství elektřiny nebo energie pro vytápění nebo chlazení vyrobené během daného roku z obnovitelných zdrojů uvedeným zařízením, které má být započítáno do podílu energie z obnovitelných zdrojů jiného členského státu v souladu s oznámením.
2. Oznamující členský stát předloží oficiální oznámení členskému státu, v jehož prospěch bylo oznámení učiněno, a Komisi.
3. Pro účely této směrnice se množství elektřiny nebo energie pro vytápění nebo chlazení z obnovitelných zdrojů oznámené podle odst. 1 písm. b):
- a) odečte z množství elektřiny nebo energie pro vytápění nebo chlazení z obnovitelných zdrojů, které je zohledněno při výpočtu podílu energie z obnovitelných zdrojů členského státu vydávajícího oficiální oznámení podle odstavce 1, a
  - b) připočte k množství elektřiny nebo energie pro vytápění nebo chlazení z obnovitelných zdrojů, které je zohledněno při výpočtu podílu energie z obnovitelných zdrojů členského státu, jenž obdržel oficiální oznámení podle odstavce 2.

Článek 11

Společné projekty členských států a třetích zemí

1. Jeden nebo více členských států mohou spolupracovat s jednou nebo více třetími zeměmi na všech typech společných projektů v souvislosti s výrobou elektřiny z obnovitelných zdrojů. Do této spolupráce mohou být zapojeni i soukromé subjekty a musí se provádět v plném souladu s mezinárodním právem.
2. Elektřina z obnovitelných zdrojů vyrobená ve třetí zemi se zohlední pro účely výpočtu podílu energie z obnovitelných zdrojů členských států pouze tehdy, jsou-li splněny tyto podmínky:
- a) elektřina je spotřebována v Unii, což se považuje za splněné, pokud:
    - i) k přidělené propojovací kapacitě bylo všemi příslušnými provozovateli přenosové soustavy v zemi původu, v zemi určení a případně ve třetí zemi tranzitu trvale přiděleno stejné množství elektřiny jako započtená elektřina,

- ii) v systému bilance bylo příslušným provozovatelem přenosové soustavy na straně Unie, pokud jde o propojovací vedení, trvale zaregistrováno stejné množství elektřiny jako započtená elektřina a
  - iii) jmenovitý výkon a výroba elektřiny z obnovitelných zdrojů v zařízení podle písmene b) se vztahují ke stejnému období;
- b) elektřina je vyrobena zařízením, které bylo uvedeno do provozu po 25. červnu 2009, nebo prostřednictvím zvýšené kapacity zařízení, které bylo renovováno po uvedeném dni, v rámci společného projektu podle odstavce 1;
  - c) množství vyrobené a vyvezené elektřiny nezískalo ve třetí zemi podporu z jiného režimu podpory, než je investiční pomoc poskytnutá danému zařízení, a
  - d) elektřina byla vyrobena v souladu s mezinárodním právem ve třetí zemi, která je signatářem Úmluvy Rady Evropy o ochraně lidských práv a základních svobod či jiných mezinárodních úmluv nebo smluv o lidských právech.
3. Pro účely odstavce 4 mohou členské státy požádat Komisi, aby byla zohledněna elektřina z obnovitelných zdrojů vyrobená a spotřebovaná ve třetí zemi v souvislosti s vybudováním propojovacího vedení s velmi dlouhou lhůtou dokončení mezi členským státem a třetí zemí, pokud jsou splněny tyto podmínky:
- a) stavba propojovacího vedení začne do 31. prosince 2026;
  - b) propojovací vedení nemůže být uvedeno do provozu do 31. prosince 2030;
  - c) propojovací vedení může být uvedeno do provozu do 31. prosince 2032;
  - d) po svém uvedení do provozu bude propojovací vedení používáno pro vývoz elektřiny z obnovitelných zdrojů do Unie v souladu s odstavcem 2;
  - e) žádosti se vztahují ke společnému projektu, který splňuje kritéria uvedená v odst. 2 písm. b) a c) a který bude používat propojovací vedení po jeho uvedení do provozu, jakož i k množství elektřiny nepřevyšujícímu množství vyvážené do Unie po uvedení propojovacího vedení do provozu.
4. Podíl nebo množství elektřiny vyrobené jakýmkoli zařízením na území třetí země, jenž má být považován za započítatelný do podílu energie z obnovitelných zdrojů jednoho nebo více členských států pro účely této směrnice, se oznámí Komisi. Je-li dotčen více než jeden členský stát, rozdělení tohoto podílu nebo množství mezi členské státy se oznámí Komisi. Tento podíl nebo množství nesmí překročit podíl nebo množství skutečně vyvezené do Unie a v ní spotřebované, musí odpovídat podílu nebo množství uvedenému v odst. 2 písm. a) bodech i) a ii) tohoto článku a musí splňovat podmínky stanovené v odst. 2 písm. a). Oznámení podává každý členský stát, do jehož celkového cíle se má podíl nebo množství elektřiny započítat.
5. V oznámení uvedeném v odstavci 4 musí být:
- a) popsáno navrhované zařízení nebo označeno renovované zařízení;
  - b) uveden podíl nebo množství elektřiny vyrobené v zařízení, jenž má být považován za započítatelný do podílu energie z obnovitelných zdrojů členského státu, a také odpovídající finanční ujednání s výhradou požadavků týkajících se důvěrnosti;
  - c) uvedena doba, v celých kalendářních letech, během níž má být elektřina považována za započítanou do podílu energie z obnovitelných zdrojů členského státu, a
  - d) zahrnuto písemné potvrzení písmen b) a c) třetí zemí, na jejímž území má být dané zařízení uvedeno do provozu, a uvedeny podíl nebo množství elektřiny vyrobené v tomto zařízení, které budou využity přímo danou třetí zemí.
6. Doba trvání společného projektu uvedeného v tomto článku může přesahovat rok 2030.
7. Oznámení podle tohoto článku lze změnit nebo stáhnout pouze v případě, že bylo dosaženo dohody mezi členským státem, který oznámení učinil, a třetí zemí, která potvrdila společný projekt v souladu s odst. 5 písm. d).

8. Členské státy a Unie vyzvou příslušné orgány zřízené Smlouvou o energetickém společenství, aby v souladu s uvedenou smlouvou přijaly opatření nezbytná k tomu, aby smluvní strany mohly uplatňovat ustanovení této směrnice o spolupráci mezi členskými státy.

Článek 12

Účinky společných projektů členských států a třetích zemí

1. Do 12 měsíců od konce každého roku, který je součástí doby uvedené v čl. 11 odst. 5 písm. c), vydá oznamující členský stát oficiální oznámení, ve kterém uvede:
  - a) celkové množství elektřiny vyrobené během daného roku z obnovitelných zdrojů zařízení, které bylo předmětem oznámení podle článku 11;
  - b) množství elektřiny vyrobené během daného roku z obnovitelných zdrojů uvedeným zařízením, které má být započítáno do podílu energie z obnovitelných zdrojů v souladu s oznámením podle článku 11, a
  - c) doklad o tom, že byly splněny podmínky stanovené v čl. 11 odst. 2.
2. Členský stát uvedený v odstavci 1 předloží oficiální oznámení Komisi a třetí zemi, která potvrdila projekt podle čl. 11 odst. 5 písm. d).
3. Pro účely výpočtu podílů energie z obnovitelných zdrojů podle této směrnice se množství elektřiny z obnovitelných zdrojů oznámené podle odst. 1 písm. b) připočte k množství energie z obnovitelných zdrojů, které se zohledňuje při výpočtu podílů energie z obnovitelných zdrojů členského státu vydávajícího oficiální oznámení.

Článek 13

Společné režimy podpory

1. Aniž jsou dotčeny povinnosti členských států podle článku 5, mohou se dva nebo více členských států rozhodnout, že dobrovolně spojí nebo budou částečně koordinovat své vnitrostátní režimy podpory. V těchto případech se může určité množství energie z obnovitelných zdrojů vyrobené na území jednoho zúčastněného členského státu započítat do podílu energie z obnovitelných zdrojů jiného zúčastněného členského státu za podmínky, že dotčené členské státy:
  - a) provedou statistický převod konkrétních množství energie z obnovitelných zdrojů z jednoho členského státu na jiný členský stát podle článku 8, nebo
  - b) stanoví distribuční pravidlo dohodnuté zúčastněnými členskými státy, podle něhož se množství energie z obnovitelných zdrojů rozdělí mezi zúčastněné členské státy.Distribuční pravidlo uvedené v prvním pododstavci písm. b) musí být oznámeno Komisi nejpozději tři měsíce po konci prvního roku, ve kterém nabylo účinku.
2. Do tří měsíců od konce každého roku každý členský stát, který učinil oznámení podle odst. 1 druhého pododstavce, vydá oficiální oznámení uvádějící celkové množství elektřiny nebo energie pro vytápění nebo chlazení z obnovitelných zdrojů, které bylo vyrobeno během daného roku a na které se vztahuje distribuční pravidlo.
3. Pro účely výpočtu podílů energie z obnovitelných zdrojů podle této směrnice se množství elektřiny nebo energie pro vytápění nebo chlazení z obnovitelných zdrojů oznámené v souladu s odstavcem 2 přerozdělí mezi dotčené členské státy podle oznámeného distribučního pravidla.
4. Komise šíří pokyny a osvědčené postupy a na žádost dotčených členských států usnadňuje zavádění společných režimů podpory mezi členskými státy.

Článek 14

Zvýšení kapacity

Pro účely čl. 9 odst. 2 a čl. 11 odst. 2 písm. b) se s jednotkami energie z obnovitelných zdrojů, které lze přičíst zvýšení kapacity zařízení, nakládá, jako by byly vyrobeny v samostatném zařízení, jež bylo uvedeno do provozu v okamžiku, kdy došlo ke zvýšení kapacity.

Článek 15

Správní postupy, nařízení a kodexy

1. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní pravidla týkající se postupů schvalování, vydávání osvědčení a povolení, která se uplatňují na zařízení a související přenosové a distribuční sítě na výrobu a přenos elektřiny, tepla nebo chladu z obnovitelných zdrojů, a na proces přeměny biomasy na biopaliva, biokapaliny, paliva z biomasy nebo jiné energetické výrobky a na kapalná a plynná paliva z obnovitelných zdrojů nebiologického původu používaná v odvětví dopravy, byla přiměřená a nezbytná a aby přispěla k provádění zásady „energetická účinnost v první řadě“.

Členské státy zejména učiní příslušné kroky zajišťující, aby:

- a) správní postupy probíhaly rychle a byly vyřizovány na příslušné správní úrovni, a aby byly stanoveny předvídatelné časové rámce pro postupy uvedené v prvním pododstavci;
- b) pravidla schvalování, vydávání osvědčení a povolení byla objektivní, transparentní a přiměřená, nediskriminovala mezi žadateli a plně zohledňovala zvláštní rysy jednotlivých technologií pro energii z obnovitelných zdrojů;
- c) správní poplatky, které platí spotřebitelé, projektanti, architekti, stavitelé a osoby zajišťující instalaci a dodávky vybavení a systémů, byly transparentní a odpovídaly nákladům a
- d) pro decentralizovaná zařízení a pro výrobu a skladování energie z obnovitelných zdrojů byly zavedeny zjednodušené schvalovací postupy představující menší zátěž, včetně postupu na základě prostého oznámení.

2. Členské státy jasně vymezí všechny technické specifikace, které musí splňovat vybavení a systémy pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů, aby mohly využít režimy podpory. Pokud existují evropské normy, včetně ekoznaček, energetických štítků a jiných technických referenčních systémů stanovených evropskými orgány pro normalizaci, vyjádří se tyto technické specifikace odkazem na tyto normy. Tyto technické specifikace nesmějí předepisovat, v jakých případech se mají vydávat pro příslušné vybavení a systémy osvědčení, a bránit řádnému fungování vnitřního trhu.

3. Členské státy zajistí, aby jejich příslušné orgány na celostátní, regionální a místní úrovni při plánování, včetně územního plánování v rané fázi, projektování, výstavbě a renovaci městské infrastruktury, průmyslových, obchodních nebo obytných oblastí a energetické infrastruktury, včetně sítí pro elektřinu, dálkové vytápění a chlazení, zemní plyn a alternativní paliva, zahrnuly ustanovení v zájmu začleňování a zavádění energie z obnovitelných zdrojů, a to i pro samospotřebu elektřiny z obnovitelných zdrojů a společenství pro obnovitelné zdroje, a využití nevyhnutelně vznikajícího odpadního tepla a chladu. Členské státy zejména doporučí místním a regionálním správním orgánům, aby do plánování městské infrastruktury zahrnuly ve vhodných případech i vytápění a chlazení využívající obnovitelné zdroje a konzultovali s provozovateli sítě zohlednění dopadu programů energetické účinnosti a reakce na poptávku, jakož i zvláštních předpisů o samospotřebě elektřiny z obnovitelných zdrojů a společenstvích pro obnovitelné zdroje, na plány rozvoje infrastruktury provozovatelů.

4. Členské státy zavedou ve svých stavebních předpisech vhodná opatření s cílem zvýšit podíl všech druhů energie z obnovitelných zdrojů ve stavebnictví.

Při zavádění těchto opatření nebo v rámci režimů podpor mohou členské státy případně zohlednit případná vnitrostátní opatření zaměřená na podstatné zvýšení samospotřeby elektřiny z obnovitelných zdrojů, místního skladování energie a energetické účinnosti týkající se kombinované výroby tepla a elektřiny a energeticky pasivních budov nebo budov s nízkou či nulovou spotřebou energie.

Členské státy ve svých stavebních předpisech nebo jiným způsobem s rovnocenným účinkem stanoví požadavek využívání minimálního množství energie z obnovitelných zdrojů v nových budovách a ve stávajících budovách, které procházejí důkladnou renovací, pokud je to technicky, funkčně a ekonomicky proveditelné, se zohledněním výsledků výpočtu nákladově optimální úrovně provedeného podle čl. 5 odst. 2 směrnice 2010/31/EU, a pokud to nemá negativní vliv na kvalitu vnitřního ovzduší. Členské státy umožní, aby bylo těchto minimálních množství energie dosaženo mimo jiné prostřednictvím účinného dálkového vytápění a chlazení s využitím značného podílu energie z obnovitelných zdrojů a z odpadního tepla a chladu.

Požadavky stanovené v prvním pododstavci se vztahují na ozbrojené síly pouze v rozsahu, v němž jejich použití není v rozporu s podstatou a hlavním účelem činností ozbrojených sil, a s výjimkou materiálu používaného výhradně pro vojenské účely.

5. Členské státy zajistí, aby nové veřejné budovy a stávající veřejné budovy, které procházejí důkladnou renovací na celostátní, regionální a místní úrovni, sloužily v souvislosti s touto směrnicí jako příklad ode dne 1. ledna 2012. Členské státy mohou mimo jiné umožnit, aby tato povinnost byla splněna dodržováním předpisů pro budovy s téměř nulovou spotřebou energie, jak to vyžaduje směrnice 2010/31/EU, nebo stanovením toho, že střechy budov ve veřejném vlastnictví nebo ve smíšeném soukromém a veřejném vlastnictví má využívat třetí osoba k instalaci zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů.

6. Členské státy s přihlédnutím k vlastním stavebním předpisům podporují používání systémů a vybavení pro vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů, které představují značné snížení spotřeby energie. Za tímto účelem využívají členské státy energetické štítky nebo ekoznačky nebo jiná příslušná osvědčení nebo normy vytvořené na vnitrostátní úrovni nebo na úrovni Unie, pokud existují, a dále zajišťují odpovídající informovanost a poradenství o obnovitelných, vysoce energeticky účinných alternativách a o případných finančních nástrojích a pobídkách dostupných v případě výměny původních systémů vytápění s cílem podpořit jejich častější výměnu a častější přecházení k řešením založeným na energii z obnovitelných zdrojů v souladu se směrnicí 2010/31/EU.

7. Členské státy posoudí svůj potenciál co do energie z obnovitelných zdrojů a co do využití odpadního tepla a chladu v odvětví vytápění a chlazení. Toto posouzení se uvede ve druhém komplexním posouzení vyžadovaném podle čl. 14 odst. 1 směrnice 2012/27/EU poprvé do 31. prosince 2020 a v následných aktualizacích komplexního posouzení a tam, kde je to vhodné, bude zahrnovat prostorovou analýzu oblastí, jež jsou vhodné pro zavádění těchto zdrojů s nízkým ekologickým rizikem, a potenciál malých projektů pro domácnosti.

8. Členské státy posoudí regulační a administrativní překážky pro dlouhodobé smlouvy o nákupu elektřiny z obnovitelných zdrojů, odstraní neodůvodněné překážky a usnadní přijímání těchto dohod. Členské státy zajistí, aby se na tyto dohody nevztahovaly nepřiměřené nebo diskriminační postupy nebo poplatky.

Členské státy popíší politiky a opatření usnadňující přijímání smluv o nákupu elektřiny z obnovitelných zdrojů ve svých integrovaných vnitrostátních plánech v oblasti energetiky a klimatu a ve zprávách o pokroku podle nařízení (EU) 2018/1999.

Článek 16

Organizace a trvání povolovacího řízení

1. Členské státy zřídí nebo určí jedno nebo více kontaktních míst. Tato kontaktní místa na žádost žadatele poskytnou vedení a usnadní celé řízení o žádosti o správní povolení a udělení tohoto povolení. Žadatel nebude muset kontaktovat více než jedno kontaktní místo pro celé řízení. Povolovací řízení pokryje příslušná správní povolení k výstavbě, modernizaci a provozu zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů a nezbytné vybavení pro jejich připojení k síti. Povolovací řízení zahrnuje všechny postupy od potvrzení obdržení žádosti po předání výstupu řízení, jak je uvedeno v odstavci 2.

2. Kontaktní místo žadatele transparentním způsobem provede řízením o žádosti o udělení správního povolení až do vydání jednoho nebo několika rozhodnutí příslušnými orgány na konci řízení, poskytne mu veškeré nezbytné informace a popřípadě zapojí další správní orgány. Žadatelé musí mít povolení předložit relevantní dokumenty rovněž v digitální podobě.

3. Kontaktní místo zpřístupní manuál postupů pro zhotovitele projektů v oblasti výroby energie z obnovitelných zdrojů a poskytne tyto informace rovněž na internetu, přičemž se zřetelně věnuje rovněž malým projektům a projektům samospotřebitelů elektřiny z obnovitelných zdrojů. Informace na internetu žadatele rovněž informují o kontaktním místě relevantním pro jeho žádost. Pokud má členský stát více než jedno kontaktní místo, uvede informace zveřejněná na internetu kontaktní místo, které je pro žádost daného žadatele relevantní.

4. Aniž je dotčen odstavec 7, nepřekročí délka povolovacího řízení uvedeného v odstavci 1 dva roky pro elektrárny, včetně všech relevantních řízení u příslušných orgánů. Je-li to řádně odůvodněno mimořádnými okolnostmi, může být tato dvouletá lhůta prodloužena až o jeden rok.

5. Aniž je dotčen odstavec 7, nepřesáhne délka povolovacího řízení pro zařízení s elektrickým výkonem nižším než 150 kW jeden rok. Je-li to řádně odůvodněno mimořádnými okolnostmi, může být tato roční lhůta prodloužena až o jeden rok.

Členské státy zajistí, aby žadatelé měli přístup k jednoduchým řízením pro řešení sporů týkajícím se povolovacího řízení a vydávání povolení k výstavbě a provozování zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů, včetně případných mechanismů alternativního řešení sporů.

6. Členské státy usnadní modernizaci stávajících zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů zajištěním zjednodušeného a rychlého povolovacího řízení. Délka tohoto řízení nepřekročí jeden rok.

Je-li to řádně odůvodněno mimořádnými okolnostmi, jako jsou provoďadé bezpečnostní důvody, pokud má projekt modernizace zásadní dopad na síť nebo původní kapacitu, velikost nebo výkon zařízení, může být tato roční lhůta prodloužena až o jeden rok.

7. Lhůty stanovené v tomto článku platí, aniž jsou dotčeny povinnosti vyplývající z platného práva Unie v oblasti životního prostředí, prostředky soudní ochrany a jiná řízení před soudy a mechanismy alternativního řešení sporů, včetně řízení o stížnostech a mimosoudních prostředků nápravy, a je možné je prodloužit o dobu trvání takových řízení.

8. Členské státy mohou v případě projektů modernizace stanovit pro připojení k síti postup na základě prostého oznámení podle čl. 17 odst. 1. Pokud tak členské státy učiní, je modernizace povolena po podání oznámení příslušnému orgánu, není-li očekáván významný negativní environmentální nebo sociální dopad. Tento orgán rozhodne o tom, zda to stačí, do šesti měsíců od obdržení oznámení.

Rozhodne-li příslušný orgán, že oznámení stačí, udělí povolení automaticky. Rozhodne-li tento orgán, že oznámení nestačí, je nezbytné požádat o nové povolení a použijí se lhůty uvedené v odstavci 6.

Článek 17

Postupy pro připojení k síti na základě prostého oznámení

1. Členské státy zavedou postup pro připojení k síti na základě prostého oznámení, kterým se zařízení nebo sdružené produkční jednotky samospotřebitelů elektřiny z obnovitelných zdrojů a pilotní projekty s elektrickým výkonem nepřesahujícím 10,8 kW, nebo rovnocennou v případě jiného než třífázového připojení, mají zapojit do sítě po oznámení provozovateli distribuční soustavy.

Provozovatel distribuční soustavy se může během omezeného období od oznámení rozhodnout, že odmítne požadovaný bod připojení k síti nebo navrhne alternativu z důvodu opodstatněných obav z hlediska bezpečnosti nebo technické neslučitelnosti prvků systému. Zařízení nebo sdružená výrobní jednotka mohou být připojeny, pokud provozovatel distribuční soustavy rozhodne kladně nebo nerozhodne do jednoho měsíce od oznámení.

2. Členské státy mohou povolit využití postupů na základě prostého oznámení zařízením nebo sdruženým výrobním jednotkám s elektrickým výkonem vyšším než 10,8 kW a nepřesahujícím 50 kW, je-li zachována stabilita, spolehlivost a bezpečnost sítě.

Článek 18

Informování a odborná příprava

1. Členské státy zajistí, aby informace o jednotlivých formách podpory byly přístupné všem relevantním aktérům, například spotřebitelům, včetně nízkopříjmových zranitelných spotřebitelů, samospotřebitelům elektřiny z obnovitelných zdrojů, společenstvím pro obnovitelné zdroje, stavitelům, osobám provádějícím instalaci, architektům, dodavatelům vybavení a systémů pro vytápění, chlazení a výrobu elektřiny, dodavatelům vozidel, ve kterých lze využívat energii z obnovitelných zdrojů, a dodavatelům inteligentních dopravních systémů.
2. Členské státy zajistí, aby dodavatelé vybavení nebo systémů nebo příslušné orgány zpřístupnili informace o čistém zisku, nákladech a energetické účinnosti vybavení a systémů pro vytápění, chlazení a výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů.
3. Členské státy zajistí, aby existovaly systémy osvědčování nebo rovnocenné systémy kvalifikace pro osoby provádějící instalaci malých kotlů a kamen na biomasu, solárních fotovoltaických a solárních tepelných systémů, mělkých geotermálních systémů a tepelných čerpadel. Tyto systémy musí vycházet z kritérií stanovených v příloze IV a mohou podle potřeby zohlednit stávající systémy a struktury. Každý členský stát uzná osvědčení, které vydal jiný členský stát v souladu s těmito kritérii.
4. Členské státy zpřístupní veřejnosti informace o systémech osvědčování nebo rovnocenných systémech kvalifikace, které jsou uvedeny v odstavci 3. Členské státy mohou rovněž veřejnosti zpřístupnit seznam osob provádějících instalaci, které mají kvalifikaci nebo osvědčení v souladu s odstavcem 3.
5. Členské státy zajistí pokyny pro všechny relevantní aktéry, zejména pro projektanty a architekty, aby mohli při plánování, projektování, výstavbě a renovaci průmyslových, obchodních nebo obytných oblastí řádně posoudit optimální kombinaci energie z obnovitelných zdrojů, vysoce účinných technologií a dálkového vytápění a chlazení.
6. Členské státy, ve vhodných případech za účasti místních a regionálních orgánů, vypracují vhodné informační, osvětové, poradenské nebo školicí programy s cílem informovat občany o tom, jak mají uplatňovat svá práva aktivních zákazníků, a o přínosech a účelnosti, včetně technických a finančních aspektů, rozvoje a využívání energie z obnovitelných zdrojů, a to i prostřednictvím samospotřeby elektřiny z obnovitelných zdrojů nebo v rámci společenství pro obnovitelné zdroje.

Článek 19

Záruky původu energie z obnovitelných zdrojů

1. Členské státy zajistí, aby pro účely poskytnutí dokladu konečnému spotřebiteli o podílu nebo množství energie z obnovitelných zdrojů na skladbě zdrojů energie dodavatele a na energii dodávané zákazníkům na základě smluv nabízených s odkazem na spotřebu energie z obnovitelných zdrojů mohl být původ energie z obnovitelných zdrojů zaručen ve smyslu této směrnice v souladu s objektivními, transparentními a nediskriminačními kritérii.
2. Za účelem uvedeným v odstavci 1 členské státy zajistí, aby byla na žádost výrobce energie z obnovitelných zdrojů vydána záruka původu, ledaže se členské státy rozhodnou pro účely započtení tržní hodnoty záruky původu nevydat záruku původu výrobcí, který je příjemcem finanční podpory z režimu podpory. Členské státy mohou stanovit, že záruky původu budou vydávány i na energii z neobnovitelných zdrojů. Na vydávání záruk původu se může vztahovat limit na minimální kapacitu. Záruka původu má standardní objem 1 MWh. Pro každou jednotku vyrobené energie je možné vydat jen jednu záruku původu.

Členské státy zajistí, aby tatáž jednotka energie z obnovitelných zdrojů byla zohledněna pouze jednou.

Členské státy zajistí, aby byla tržní hodnota záruk původu náležitě zohledněna v příslušném režimu podpory, pokud výrobce přijímá finanční podporu z režimu podpory.

Předpokládá se, že tržní hodnota záruk původu byla náležitě zohledněna, pokud:

- a) je finanční podpora poskytnuta na základě výběrového řízení nebo systému obchodovatelných ekologických certifikátů;
- b) je tržní hodnota záruk původu administrativně zohledněna v míře finanční podpory, nebo
- c) nejsou záruky původu vydány přímo výrobcí, nýbrž dodavateli nebo spotřebiteli, který energii z obnovitelných zdrojů odkoupí buď v rámci hospodářské soutěže, nebo na základě dlouhodobé smlouvy o nákupu elektřiny z obnovitelných zdrojů.

Aby byla tržní hodnota záruk původu zohledněna, mohou se členské státy mimo jiné rozhodnout, že vydají výrobcí záruku původu a okamžitě ji zruší.

Záruka původu nemá žádný význam z hlediska dodržování článku 3 členským státem. Převody záruk původu, samostatně nebo spolu s fyzickým přenosem energie, nemají vliv na rozhodnutí členských států použít statistické převody, společné projekty nebo společné režimy podpory za účelem dodržení článku 3 či pro výpočet hrubé konečné spotřeby energie z obnovitelných zdrojů podle článku 7.

3. Pro účely odstavce 1 platí záruky původu po dobu 12 měsíců od výroby příslušné jednotky energie. Členské státy zajistí, aby všechny záruky původu, které nebyly zrušeny, skončily nejpozději 18 měsíců od výroby příslušné jednotky energie. Záruky původu, jejichž platnost skončila, zahrnou členské státy do výpočtu svého zbytkového energetického mixu.

4. Pro účely poskytování informací podle odstavců 8 a 13 členské státy zajistí, aby energetické společnosti záruky původu zrušily nejpozději šest měsíců po skončení jejich platnosti.

5. Na vydání, převod a zrušení záruk původu dohlížejí členské státy nebo určené příslušné orgány. Územní působnost určených příslušných orgánů se nesmí překrývat a tyto orgány musí být nezávislé na činnostech výroby, obchodu a dodávky.

6. Členské státy nebo určené příslušné orgány zavedou vhodné mechanismy s cílem zajistit, aby záruky původu byly vydávány, převáděny a rušeny elektronickou cestou a aby byly přesné, spolehlivé a zabezpečené proti podvodu. Členské státy a určené příslušné orgány zajistí, aby požadavky, které ukládají, splňovaly normu CEN – EN 16325.

7. V záruce původu musí být uvedeny alespoň:

- a) zdroj energie, ze kterého byla energie vyrobena, a datum zahájení a ukončení její výroby;
- b) zda se záruka původu vztahuje na:
  - i) elektřinu,
  - ii) plyn, včetně vodíku, nebo
  - iii) vytápění nebo chlazení;
- c) základní údaje, umístění, typ a kapacita zařízení, ve kterém byla energie vyrobena;
- d) zda zařízení využilo investiční podporu a zda využilo na jednotku energie jakoukoli jinou formu podpory z vnitrostátního režimu podpory a o jaký druh režimu podpory šlo;
- e) datum uvedení zařízení do provozu a
- f) datum a země vydání a jedinečné identifikační číslo.

Na zárukách původu ze zařízení s výkonem nižším než 50 kW mohou být uvedeny informace ve zjednodušené podobě.

8. Musí-li dodavatel elektřiny poskytnout doklad o podílu nebo množství energie z obnovitelných zdrojů ve své skladbě zdrojů energie pro účely čl. 3 odst. 9 písm. a) směrnice 2009/72/ES, učiní tak použitím záruk původu, s výjimkou:

- a) podílu své skladby zdrojů energie odpovídajícího případným nezaznamenaným obchodním nabídkám, u nichž dodavatel může využít zbytkového energetického mixu, nebo
- b) případů, kdy členské státy rozhodnou nevydat záruky původu výrobcí, jenž přijímá finanční podporu z režimu podpory.

Pokud se členské státy dohodly používat záruky původu i pro jiné druhy energie, použijí dodavatelé oznámení stejného druhu záruky původu jako dodané energie. Podobně mohou být záruky původu vytvořené na základě čl. 14 odst. 10 směrnice 2012/27/EU použity ke splnění požadavku na prokázání množství elektřiny vyrobené z vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny. Pro účely odstavce 2 tohoto článku, pokud je elektřina vyrobena za použití vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny s využitím obnovitelných zdrojů energie, lze vydat pouze jednu záruku původu, ve které budou uvedeny obě vlastnosti.

9. Členské státy uznají záruky původu vydané jinými členskými státy v souladu s touto směrnicí výhradně k doložení údajů a skutečností uvedených v odstavci 1 a v odst. 7 prvním pododstavci písm. a) až f). Členský stát může odmítnout uznání záruky původu pouze v případě, že má důvodné pochybnosti o její přesnosti, spolehlivosti či pravosti. Toto odmítnutí a jeho odůvodnění oznámí členský stát Komisi.

10. Dojde-li Komise k závěru, že odmítnutí uznání záruky původu je neopodstatněné, může přijmout rozhodnutí, kterým se po daném členském státě požaduje, aby záruku uznal.

11. Členské státy neuznají záruky původu vydané třetí zemí s výjimkou případů, kdy Unie s uvedenou třetí zemí podepsala dohodu o vzájemném uznávání záruk původu vydaných v Unii a kompatibilních systémů záruk původu zavedených v uvedené třetí zemi, a pouze dochází-li k přímému dovozu nebo vývozu energie.

12. Členské státy mohou v souladu s právem Unie zavést objektivní, transparentní a nediskriminační kritéria pro používání záruk původu v souladu s povinnostmi stanovenými v čl. 3 odst. 9 směrnice 2009/72/ES.

13. Komise přijme zprávu posuzující možnosti zavedení ekologického označení platného pro celou Unii s cílem podporovat využívání energie z obnovitelných zdrojů pocházející z nových zařízení. Dodavatelé využívají informace obsažené v zárukách původu s cílem prokázat splnění požadavků takového označení.

Článek 20

Přístup k distribučním soustavám a jejich provoz

1. Členské státy tam, kde je to relevantní, posoudí nutnost rozšířit stávající infrastrukturu plynárenské soustavy s cílem usnadnit začlenění plynu z obnovitelných zdrojů.

2. Členské státy tam, kde je to relevantní, vyžadují od provozovatelů přepravní soustavy a provozovatelů distribuční soustavy nacházejících se na jejich území, aby zveřejňovali technická pravidla v souladu s článkem 8 směrnice 2009/73/ES, zejména pokud jde o pravidla pro připojení k soustavě zahrnující požadavky na kvalitu plynu, jeho odorizaci a tlak. Členské státy od provozovatelů přepravní soustavy a provozovatelů distribuční soustavy rovněž vyžadují, aby zveřejnili sazby za připojení pro plyn z obnovitelných zdrojů založené na objektivních, transparentních a nediskriminačních kritériích.

3. Členské státy tam, kde je to relevantní a kde to vyplývá z jejich posouzení nezbytnosti výstavby nové infrastruktury pro dálkové vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů za účelem dosažení cíle Unie podle čl. 3 odst. 1 této směrnice, které je obsaženo v integrovaných vnitrostátních plánech v oblasti energetiky a klimatu v souladu s přílohou I nařízení (EU) 2018/1999, učiní nezbytné kroky k rozvoji infrastruktury pro dálkové vytápění a chlazení s cílem napomoci rozvoji vytápění a chlazení z velkých zařízení využívajících energii biomasy, energii slunečního záření, energii okolního prostředí, geotermální energii a energii z odpadního tepla a chladu.

Článek 21

Samospotřebitelé elektřiny z obnovitelných zdrojů

1. Členské státy zajistí, aby spotřebitelé byli oprávněni stát se samospotřebiteli elektřiny z obnovitelných zdrojů za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Členské státy zajistí, aby byli samospotřebitelé elektřiny z obnovitelných zdrojů, individuálně nebo prostřednictvím agregátorů, oprávněni:
  - a) vyrábět elektřinu z obnovitelných zdrojů, včetně výroby pro vlastní spotřebu, skladovat a prodávat svou přebytečnou produkci elektřiny z obnovitelných zdrojů, a to i prostřednictvím smluv o nákupu elektřiny z obnovitelných zdrojů, dodavatelů elektřiny a ujednání o přímém obchodování, aniž by se na ně vztahovaly:
    - i) diskriminační nebo nepřiměřené postupy a poplatky a síťové poplatky neodrážející náklady v souvislosti s elektřinou, kterou z distribuční soustavy odebírají nebo do ní dodávají;
    - ii) diskriminační nebo nepřiměřené postupy a jakékoli poplatky nebo platby v souvislosti s elektřinou z obnovitelných zdrojů, kterou sami vyrobili a která zůstává v jejich prostorách;
  - b) instalovat a provozovat systémy skladování elektřiny v kombinaci se zařízeními na výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů pro samospotřebu, aniž by se na ně vztahovaly jakékoli dvojí poplatky, včetně síťových poplatků, za uskladněnou elektřinu, která zůstává v jejich prostorách;
  - c) zachovat si práva a povinnosti jako koneční spotřebitelé;
  - d) obdržet odměnu, a to případně i prostřednictvím režimů podpory, za elektřinu z obnovitelných zdrojů, kterou sami vyrobili a kterou dodávají do distribuční soustavy, jež odráží tržní hodnotu této elektřiny a jež může zohlednit její dlouhodobou hodnotu pro distribuční soustavu, životní prostředí a společnosti.
3. Členské státy mohou uplatnit nediskriminační a přiměřené poplatky a platby na samospotřebitele elektřiny z obnovitelných zdrojů v souvislosti s elektřinou z obnovitelných zdrojů, kterou sami vyrobili a která zůstává v jejich prostorách, v jednom nebo více z těchto případů:
  - a) je-li elektřina z obnovitelných zdrojů, kterou sami vyrobili, účinně podporována prostřednictvím režimů podpory, a to pouze v rozsahu, který neohrožuje ekonomickou životaschopnost projektu a pobídkový účinek takové podpory;
  - b) od 1. prosince 2026, překročí-li celkový podíl zařízení pro samospotřebu 8 % celkového instalovaného výkonu elektřiny členského státu, je-li prostřednictvím analýzy nákladů a přínosů provedené národním regulačním orgánem uvedeného členského státu otevřeným, transparentním a účastnickým postupem, prokázáno, že ustanovení 2 písm. a) bodu ii) buď vedlo ke značně nepřiměřené zátěži pro dlouhodobou finanční udržitelnost elektrizační soustavy, nebo vytváří pobídku, jež překračuje objektivní potřebu k dosažení nákladově efektivního zavádění energie z obnovitelných zdrojů, a že tato zátěž nebo pobídka nemohou být minimalizovány přijetím jiných přiměřených opatření; nebo
  - c) je-li elektřina z obnovitelných zdrojů, kterou sami vyrobili, vyráběna v zařízeních s celkovým instalovaným výkonem vyšším než 30 kW.
4. Členské státy zajistí, aby samospotřebitelé elektřiny z obnovitelných zdrojů nacházející se v téže budově, včetně budov s více bytovými jednotkami, byli oprávněni se společně zapojit do činností stanovených v odstavci 2 a bylo jim umožněno sdílet energii z obnovitelných zdrojů vyrobenou v jejich prostorách nebo v prostorách mezi nimi, aniž jsou dotčeny síťové a jiné příslušné poplatky, odvody a daně vztahující se na každého dotčeného samospotřebitele elektřiny z obnovitelných zdrojů. Členské státy mohou rozlišovat mezi jednotlivými samospotřebiteli elektřiny z obnovitelných zdrojů a společně jednajícími samospotřebiteli elektřiny z obnovitelných zdrojů. Jakékoli takové rozlišení musí být přiměřené a řádně odůvodněné.
5. Zařízení samospotřebitele elektřiny z obnovitelných zdrojů může vlastnit nebo spravovat třetí strana, pokud jde o instalaci, provoz, včetně měření, a údržbu, za předpokladu, že se na tuto třetí stranu i nadále vztahují pokyny pro samospotřebitele elektřiny z obnovitelných zdrojů. Třetí strana samotná není považována za samospotřebitele elektřiny z obnovitelných zdrojů.

6. Členské státy zavedou rámec umožňující podporovat a usnadňovat rozvoj samospotřeby elektřiny z obnovitelných zdrojů na základě posouzení stávajícího potenciálu a neodůvodněných překážek samospotřeby elektřiny z obnovitelných zdrojů na svých územích a ve svých elektrizačních soustavách. Tento rámec musí mimo jiné:

- a) řešit otázku přístupnosti samospotřeby elektřiny z obnovitelných zdrojů pro všechny konečné zákazníky, včetně zákazníků v nízkopříjmových nebo zranitelných domácnostech;
- b) řešit otázku neodůvodněných překážek pro financování projektů na trhu a opatření k usnadnění přístupu k financování;
- c) řešit otázky jiných neodůvodněných regulačních překážek bránících samospotřebě elektřiny z obnovitelných zdrojů, a to i pro nájemce;
- d) řešit otázky pobídek pro majitele budov, aby vytvářeli příležitosti k samospotřebě elektřiny z obnovitelných zdrojů, včetně příležitostí pro nájemce;
- e) udělit samospotřebitelům elektřiny z obnovitelných zdrojů, kterou sami vyrobili a dodávají do distribuční soustavy, nediskriminační přístup k relevantním stávajícím režimům podpory, jakož i ke všem segmentům trhů s elektřinou;
- f) zajistit, aby se samospotřebitelé elektřiny z obnovitelných zdrojů odpovídajícím a vyváženým způsobem podíleli na sdílení celkových nákladů na soustavu, je-li elektřina dodávána do distribuční soustavy.

Členské státy zahrnou souhrn politik a opatření tohoto rámce a posouzení jejich provádění do svých integrovaných vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu a do navazujících zpráv o pokroku podle nařízení (EU) 2018/1999.

7. Tímto článkem nejsou dotčeny články 107 a 108 Smlouvy o fungování EU.

Článek 22

Společenství pro obnovitelné zdroje

1. Členské státy zajistí, aby koneční zákazníci, a zejména domácnosti, byli oprávněni zapojovat se do společenství pro obnovitelné zdroje a přitom si zachovali svá práva či povinnosti jako koneční zákazníci, aniž by se na ně vztahovaly neodůvodněné nebo diskriminační podmínky nebo postupy, které by bránily jejich účasti ve společenství pro obnovitelné zdroje, za podmínky, že v případě soukromých podniků taková účast nepředstavuje jejich hlavní obchodní nebo profesní činnost.

2. Členské státy zajistí, aby společenství pro obnovitelné zdroje byla oprávněna:

- a) vyrábět, spotřebovávat, skladovat a prodávat energii z obnovitelných zdrojů, mimo jiné i prostřednictvím smluv o nákupu elektřiny z obnovitelných zdrojů;
- b) sdílet ve svém rámci energii z obnovitelných zdrojů, která je vyrobena výrobními jednotkami vlastněnými tímto společenstvím, při splnění ostatních požadavků stanovených v tomto článku a při zachování práv a povinností členů společenství pro obnovitelné zdroje jako zákazníků;
- c) vstupovat bez diskriminace na všechny vhodné trhy s elektřinou jak přímo, tak prostřednictvím agregace.

3. Členské státy vyhodnotí stávající překážky a potenciál rozvoje společenství pro obnovitelné zdroje na svém území.

4. Členské státy zavedou rámec umožňující podporovat a usnadňovat rozvoj společenství pro obnovitelné zdroje. Tento rámec zajišťuje především, aby:

- a) byly odstraněny neodůvodněné regulační a administrativní překážky omezující společenství pro obnovitelné zdroje;
- b) se na společenství pro obnovitelné zdroje, která dodávají energii nebo poskytují služby agregace či jiné obchodní energetické služby, vztahovaly příslušné předpisy pro tyto činnosti;

- c) příslušný provozovatel distribuční soustavy spolupracoval se společenstvími pro obnovitelné zdroje za účelem usnadnění přenosu energie v rámci těchto společenství;
  - d) se na společenství pro obnovitelné zdroje vztahovaly spravedlivé, přiměřené a transparentní postupy, včetně postupů pro registraci a udělování licencí, a síťové poplatky odrážející náklady, jakož i příslušné poplatky, odvody a daně, čímž se zajistí, aby tato společenství přiměřeným a vyváženým způsobem přispívala ke sdílení celkových nákladů na systém v souladu s transparentní analýzou nákladů a přínosů distribuovaných zdrojů energie vypracovanou příslušnými orgány členských států;
  - e) společenství pro obnovitelné zdroje podléhala nediskriminačnímu zacházení s ohledem na své činnosti, práva a povinnosti jako konečných zákazníků, výrobců, dodavatelů, provozovatelů distribučních soustav nebo jiných účastníků trhu;
  - f) účast ve společenstvích pro obnovitelné zdroje byla dostupná všem spotřebitelům, včetně spotřebitelů v nízkopříjmových nebo zranitelných domácnostech;
  - g) byly k dispozici nástroje pro usnadnění přístupu k financování a k informacím;
  - h) se veřejným orgánům dostávalo regulační podpory a podpory v oblasti budování kapacit, pokud jde o podporu a zřízení společenství pro obnovitelné zdroje a pokud jde o přímou účast těchto orgánů ve společenstvích;
  - i) existovala pravidla k zajištění rovného a nediskriminačního zacházení se spotřebiteli, kteří se účastní společenství pro obnovitelné zdroje.
5. Hlavní prvky podpůrného rámce uvedeného v odstavci 4 a jeho provádění musí být součástí aktualizací integrovaných vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu členských států a zpráv o pokroku podle nařízení (EU) 2018/1999.
6. Členské státy mohou stanovit, že společenství pro obnovitelné zdroje jsou přístupná přeshraniční účasti.
7. Aniž jsou dotčeny články 107 a 108 Smlouvy o fungování EU, zohlední členské státy zvláštnosti společenství pro obnovitelné zdroje při vypracovávání režimů podpory, aby jim umožnily soutěžit o podporu za stejných podmínek jako ostatním účastníkům trhu.

Článek 23

Všeobecné rozšíření energie z obnovitelných zdrojů ve vytápění a chlazení

1. V zájmu podpory využívání energie z obnovitelných zdrojů v odvětví vytápění a chlazení usiluje každý členský stát o zvýšení podílu energie z obnovitelných zdrojů v tomto odvětví o indikativních 1,3 procentních bodů jako ročního průměru vypočítaného za období let 2021 až 2025 a 2026 až 2030, počínaje podílem energie z obnovitelných zdrojů v odvětví vytápění a chlazení dosaženým v roce 2020, vyjádřeným jako podíl na konečné spotřebě energie v členském státě a vypočteným podle metodiky uvedené v článku 7, aniž je dotčen odstavec 2 tohoto článku. Tento nárůst je omezen na indikativních 1,1 procentních bodů pro členské státy, v nichž se odpadní teplo a chlad nevyužívá. Členské státy ve vhodných případech upřednostňují nejlepší dostupné technologie.
2. Pro účely odstavce 1 může každý členský stát při výpočtu svého podílu energie z obnovitelných zdrojů v odvětví vytápění a chlazení a jeho průměrného ročního nárůstu podle uvedeného odstavce:
  - a) započítat odpadní teplo a chlad, a to až do výše 40 % průměrného ročního nárůstu;
  - b) přesahuje-li podíl energie z obnovitelných zdrojů v odvětví vytápění a chlazení 60 %, započítat jakýkoli takový podíl jako splňující průměrný roční nárůst, a
  - c) přesahuje-li podíl energie z obnovitelných zdrojů ve vytápění a chlazení 50 %, ale nikoli 60 %, započítat jakýkoli takový podíl jako splňující polovinu průměrného ročního nárůstu.

Členské státy mohou při rozhodování o opatřeních na zavádění energie z obnovitelných zdrojů v odvětví vytápění a chlazení zohlednit nákladovou efektivnost s ohledem na strukturální překážky vyplývající z vysokého podílu zemního plynu nebo chlazení nebo z rozptýlené struktury osídlení s nízkou hustotou obyvatelstva.

Pokud by tato opatření vedla k nižšímu průměrnému ročnímu zvýšení, než jak je uvedeno v odstavci 1 tohoto článku, členské státy je zveřejní například prostřednictvím svých integrovaných vnitrostátních zpráv o pokroku v oblasti energetiky a klimatu podle článku 20 nařízení (EU) 2018/1999 a poskytnou Komisi odůvodněním včetně důvodů pro výběr opatření uvedených ve druhém pododstavci tohoto odstavce.

3. Členské státy mohou na základě objektivních a nediskriminačních kritérií sestavit a zveřejnit seznam opatření a určit a zveřejnit provádějící subjekty, například dodavatele paliv, veřejné subjekty či profesní sdružení, které mají přispívat k průměrnému ročnímu nárůstu uvedenému v odstavci 1.

4. Členské státy mohou dosáhnout průměrného ročního nárůstu uvedeného v odstavci 1 mimo jiné prostřednictvím jednoho nebo více z těchto opatření:

- a) fyzickým začleněním energie z obnovitelných zdrojů nebo odpadního tepla a chladu do energie a energetického paliva dodávaných pro účely vytápění a chlazení;
- b) přímými zmírňujícími opatřeními, jako jsou instalace vysoce účinných systémů pro vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů v budovách nebo využití energie z obnovitelných zdrojů nebo odpadního tepla a chladu pro průmyslové procesy vytápění a chlazení;
- c) nepřímými zmírňujícími opatřeními, na která se vztahují obchodovatelné certifikáty dokazující splnění povinnosti uvedené v odstavci 1 prostřednictvím podpory nepřímých zmírňujících opatření provedených jiným hospodářským subjektem, jako jsou nezávislý instalátor technologií obnovitelných zdrojů nebo společnost energetických služeb poskytující služby pro zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů;
- d) dalšími politickými opatřeními s rovnocenným účinkem s cílem dosáhnout průměrného ročního nárůstu stanoveného v odstavci 1, včetně fiskálních opatření nebo jiných finančních pobídek.

Při přijímání a uplatňování opatření uvedených v prvním pododstavci se členské státy zaměří na zajištění přístupnosti opatření pro všechny spotřebitele, zejména pro ty, kteří žijí v nízkopříjmových nebo zranitelných domácnostech a kteří by jinak nemuseli mít dostatečný počáteční kapitál k využití těchto opatření.

5. Členské státy mohou k provádění a sledování opatření podle odstavce 3 tohoto článku využít struktury zavedené v rámci vnitrostátních povinných úspor energie uvedených v článku 7 směrnice 2012/27/EU.

6. Jsou-li určeny subjekty podle odstavce 3, členské státy zajistí, aby jejich příspěvek byl měřitelný a ověřitelný a aby tyto subjekty každoročně podávaly zprávy o:

- a) celkovém množství energie dodané pro vytápění a chlazení;
- b) celkovém množství energie z obnovitelných zdrojů dodané pro vytápění a chlazení;
- c) množství odpadního tepla a chladu dodaných pro vytápění a chlazení;
- d) podílu energie z obnovitelných zdrojů a odpadního tepla a chladu na celkovém množství energie dodané pro vytápění a chlazení a
- e) druhu obnovitelného zdroje energie.

Článek 24

Dálkové vytápění a chlazení

1. Členské státy zajistí, aby byly informace o energetické náročnosti a o podílu energie z obnovitelných zdrojů v jejich soustavách dálkového vytápění a chlazení konečným spotřebitelům poskytovány snadno přístupným způsobem, například na internetových stránkách dodavatelů, na ročním vyúčtování nebo na žádost.

2. Členské státy stanoví nezbytná opatření a podmínky, které umožní zákazníkům těchto soustav dálkového vytápění nebo chlazení, které nepředstavují účinné dálkové vytápění a chlazení nebo se takovými soustavami nestanou do 31. prosince 2025 na základě plánu schváleného příslušným orgánem, odpojit se ukončením nebo změnou jejich smlouvy s cílem vyrábět si sami teplo nebo chlad z obnovitelných zdrojů.

Je-li ukončení smlouvy spojeno s fyzickým odpojením, může být podmíněno náhradou za náklady přímo vzniklé v důsledku fyzického odpojení a za neodepsaný podíl aktiv potřebných k poskytování tepla nebo chladu tomuto zákazníkovi.

3. Členské státy mohou omezit právo na odpojení ukončením nebo změnou smlouvy v souladu s odstavcem 2 na zákazníky, kteří mohou prokázat, že plánované alternativní řešení dodávek tepla nebo chlazení bude mít významně lepší energetickou náročnost. Posouzení energetické náročnosti alternativního řešení dodávek může vycházet z certifikátu energetické náročnosti.

4. Členské státy stanoví nezbytná opatření pro zajištění toho, aby soustavy dálkového vytápění a chlazení přispívaly ke zvýšení uvedenému v čl. 23 odst. 1 této směrnice provedením nejméně jedné z těchto dvou možností:

a) usilováním o zvýšení podílu energie z obnovitelných zdrojů a z odpadního tepla a chladu v dálkovém vytápění a chlazení nejméně o jeden procentní bod jakožto roční průměr vypočítaný za období let 2021 až 2025 a 2026 až 2030 počínaje podílem energie z obnovitelných zdrojů a z odpadního tepla a chladu v dálkovém vytápění a chlazení dosaženým v roce 2020, vyjádřeno v podobě podílu konečné spotřeby energie v dálkovém vytápění a chlazení, provedením opatření, u nichž se očekává, že spustí tento roční průměrný nárůst v letech s normálními klimatickými podmínkami.

Členské státy, jejichž podíl energie z obnovitelných zdrojů a z odpadního tepla a chladu v dálkovém vytápění a chlazení přesahuje 60 %, mohou započítat jakýkoli takový podíl jako splňující průměrný roční nárůst uvedený v prvním pododstavci tohoto písmene.

Členské státy stanoví nezbytná opatření pro provedení průměrného ročního nárůstu uvedeného v prvním pododstavci tohoto písmene ve svých integrovaných vnitrostátních plánech v oblasti energetiky a klimatu podle přílohy I nařízení (EU) 2018/1999;

b) zajištěním toho, aby byli provozovatelé soustav dálkového vytápění a chlazení povinni připojit dodavatele energie z obnovitelných zdrojů a z odpadního tepla a chladu, nebo povinni nabídnout, že připojí dodavatele, kteří jsou třetími stranami, a nakoupí od nich teplo a chlad vyrobené z obnovitelných zdrojů a z odpadního tepla a chladu, na základě nediskriminačních kritérií stanovených příslušným orgánem dotčeného členského státu, pokud potřebují učinit jeden či více z těchto kroků:

- i) uspokojit poptávku nových zákazníků;
- ii) nahradit stávající kapacity pro výrobu tepla nebo chladu a
- iii) rozšířit stávající kapacity pro výrobu tepla nebo chladu.

5. Uplatní-li členský stát možnost uvedenou v odst. 4 písm. b), může provozovatel soustavy dálkového vytápění nebo chlazení odmítnout připojit dodavatele, který je třetí stranou, a nakupovat od něj teplo nebo chlad, pokud:

- a) daná soustava postrádá nezbytnou kapacitu z důvodu jiných dodávek odpadního tepla a chladu, tepla nebo chladu z obnovitelných zdrojů nebo tepla nebo chladu vyrobených vysoce účinnou kombinovanou výrobou tepla a elektřiny;
- b) teplo nebo chlad od dodavatele, který je třetí stranou, nesplňují technické požadavky nezbytné pro připojení a zajištění spolehlivého a bezpečného provozu soustavy dálkového vytápění a chlazení, nebo
- c) provozovatel může prokázat, že by poskytnutí přístupu vedlo k nadměrnému zvýšení nákladů na teplo nebo chlad pro konečné zákazníky ve srovnání s náklady na využívání hlavního místního zdroje tepla nebo chladu, jemuž by teplo a chlad z obnovitelných zdrojů nebo odpadní teplo a chlad konkurovaly.

Členské státy zajistí, aby provozovatel soustavy dálkového vytápění nebo chlazení, pokud odmítá připojit určitého dodavatele vytápění nebo chlazení podle prvního pododstavce, informoval příslušný orgán podle odstavce 9 o důvodech odmítnutí, jakož i o podmínkách, které musí být splněny, a o opatřeních, která musí být v soustavě přijata, aby připojení bylo umožněno.

6. Uplatní-li členský stát možnost uvedenou v odst. 4 písm. b), může vyjmout z uplatňování uvedeného písmene provozovatele těchto soustav dálkového vytápění a chlazení:

- a) účinné dálkové vytápění a chlazení;
- b) účinné dálkové vytápění a chlazení využívající vysoce účinnou kombinovanou výrobu tepla a elektřiny;

- c) dálkové vytápění nebo chlazení, jež se na základě plánu schváleného příslušným orgánem stane účinným dálkovým vytápěním nebo chlazením k 31. prosinci 2025;
- d) dálkové vytápění a chlazení s celkovým jmenovitým tepelným příkonem pod 20 MW.
7. Právo odpojit se ukončením nebo změnou smlouvy v souladu s odstavcem 2 mohou uplatnit jednotliví zákazníci, společné podniky vytvořené zákazníky, nebo strany jednající jménem zákazníků. V případě budov s více bytovými jednotkami lze toto odpojení provést pouze na úrovni celé budovy v souladu s použitelným právem v oblasti bydlení.
8. Členské státy vyžadují, aby provozovatelé elektroenergetických distribučních soustav nejméně každé čtyři roky posoudili ve spolupráci s provozovateli soustav dálkového vytápění nebo chlazení ve své oblasti potenciál soustav dálkového vytápění nebo chlazení poskytovat zajištění výkonové rovnováhy a další systémové služby, včetně reakce na poptávku a ukládání přebytečné elektřiny z obnovitelných zdrojů, a zda by využití zjištěného potenciálu bylo zdrojově a nákladově efektivnější než alternativní řešení.
9. Členské státy zajistí, aby byla práva spotřebitelů a pravidla pro provoz soustav dálkového vytápění a chlazení v souladu s tímto článkem jasně definována a vymáhána příslušným orgánem.
10. Od členského státu se nevyžaduje uplatňování odstavce 2 až 9 tohoto článku, pokud:
- a) jeho podíl dálkového vytápění nebo chlazení není vyšší než 2 % celkové spotřeby energie ve vytápění a chlazení ke dni 24. prosince 2018;
- b) jeho podíl dálkového vytápění nebo chlazení je zvýšen nad 2 % rozvojem nových účinných soustav dálkového vytápění a chlazení, na základě jeho integrovaných vnitrostátního plánu v oblasti energetiky a klimatu podle přílohy I nařízení (EU) 2018/1999 nebo posouzení uvedeného v čl. 15 odst. 7 této směrnice; nebo
- c) jeho podíl soustav uvedených v odstavci 6 tohoto článku tvoří více než 90 % celkového prodeje jeho dálkového vytápění a chlazení.

Článek 25

Všeobecné rozšíření energie z obnovitelných zdrojů v odvětví dopravy

1. V zájmu všeobecného rozšíření využívání energie z obnovitelných zdrojů v odvětví dopravy uloží každý členský stát dodavatelům paliv povinnost zajistit, aby nejpozději v roce 2030 činil podíl energie z obnovitelných zdrojů na konečné spotřebě energie v odvětví dopravy alespoň 14 % (minimální podíl), v souladu s orientační trajektorií stanovenou členskými státy vypočtenou v souladu s metodikou stanovenou v tomto článku a v článcích 26 a 27. Komise tuto povinnost posoudí s cílem předložit do roku 2023 legislativní návrh na její zpřísnění, pokud budou náklady na výrobu energie z obnovitelných zdrojů dále významně sníženy, bude-li třeba splnit mezinárodní závazky Unie ohledně dekarbonizace nebo bude-li toto zvýšení odůvodněno významným snížením spotřeby energie v Unii.

Členské státy ukládající dodavatelům paliv tuto povinnost z ní mohou některé dodavatele paliv vyjmout nebo mezi různými dodavateli paliv a různými přepravci energie rozlišovat, aby zajistily, že bude brán zřetel na rozdíly ve vspělosti a nákladnosti různých technologií.

Pro výpočet minimálního podílu uvedeného v prvním pododstavci členské státy:

- a) zohlední kapalná a plynná paliva z obnovitelných zdrojů nebiologického původu používaná v odvětví dopravy v případě, že jsou využívána jako meziprodukt pro výrobu neobnovitelných paliv, a
- b) mohou zohlednit recyklovaná paliva s obsahem uhlíku.

V rámci minimálního podílu uvedeného v prvním pododstavci musí příspěvek pokročilých biopaliv a bioplynu vyrobených ze surovin uvedených v příloze IX části A vyjádřený jako podíl na konečné spotřebě energie v odvětví dopravy představovat v roce 2022 alespoň 0,2 %, v roce 2025 alespoň 1 % a v roce 2030 alespoň 3,5 %.

Členské státy mohou osvobodit dodavatele paliv, kteří dodávají palivo v podobě elektřiny nebo kapalná a plynná paliva z obnovitelných zdrojů nebiologického původu používaná v odvětví dopravy, od plnění povinnosti, aby tato paliva obsahovala minimální podíl pokročilých biopaliv a bioplynu vyráběných ze surovin uvedených v příloze IX části A.

Členské státy mohou povinnost podle prvního a čtvrtého pododstavce s cílem zajistit dosažení podílu, jenž je v nich stanoven, uložit mimo jiné prostřednictvím opatření zaměřených na objemy, energetický obsah nebo emise skleníkových plynů, je-li dosažení minimálních podílů podle prvního a čtvrtého pododstavce prokázáno.

2. Úspory emisí skleníkových plynů plynoucí z použití kapalných a plynných paliv z obnovitelných zdrojů nebiologického původu používaných v odvětví dopravy činí ode dne 1. ledna 2021 alespoň 70 %.

Do 1. ledna 2021 Komise přijme akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 35, jímž doplní tuto směrnici stanovením vhodných minimálních hodnot pro úspory emisí skleníkových plynů z recyklovaných paliv s obsahem uhlíku prostřednictvím posouzení životního cyklu, při němž budou zohledněny zvláštní rysy každého z paliv.

Článek 26

Zvláštní pravidla pro biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy vyrobená z potravinářských a krmných plodin

1. Pro účely výpočtu hrubé konečné spotřeby energie z obnovitelných zdrojů členského státu uvedené v článku 7 a minimálního podílu stanoveného v čl. 25 odst. 1 prvním pododstavci nesmí být podíl biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy spotřebovaných v dopravě, jsou-li vyrobeny z potravinářských a krmných plodin, vyšší než o jeden procentní bod, než je podíl těchto paliv na konečné spotřebě energie v odvětvích silniční a železniční dopravy v daném členském státě v roce 2020 s tím, že podíl konečné spotřeby energie v těchto odvětvích v tomto členském státě představuje nejvýše 7 %.

Je-li tento podíl v členském státě nižší než 1 %, může být zvýšen na nejvýše 2 % konečné spotřeby energie v odvětvích silniční a železniční dopravy.

Členské státy mohou stanovit nižší limit a mohou rozlišovat pro účely čl. 29 odst. 1 mezi různými biopalivy, biokapalinami a palivy z biomasy vyrobenými z potravinářských a krmných plodin při zohlednění nejlepších dostupných důkazů o dopadu na nepřímou změnu ve využívání půdy. Členské státy mohou například stanovit nižší limit pro podíl z biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy vyráběných z olejnin.

Je-li v některém členském státě podíl biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy spotřebovaných v dopravě vyrobených z potravinářských a krmných plodin omezen na méně než 7 % nebo se některý členský stát rozhodne omezit tento podíl ještě více, může odpovídajícím způsobem snížit minimální podíl uvedený v čl. 25 odst. 1 prvním pododstavci o nejvýše 7 procentních bodů.

2. Pro účely výpočtu hrubé konečné spotřeby energie z obnovitelných zdrojů členského státu uvedené v článku 7 a minimálního podílu stanoveného v čl. 25 odst. 1 prvním pododstavci nesmí být podíl biopaliv, biokapalin nebo paliv z biomasy vyrobených z potravinářských a krmných plodin, u nichž je zjištěno značné rozšíření oblasti produkce na půdu s velkou zásobou uhlíku, spojených s riziky nepřímé změny ve využívání půdy vyšší než úroveň spotřeby v roce 2019 v daném členském státě, nejsou-li certifikována jako biopaliva, biokapaliny nebo paliva z biomasy s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy podle tohoto odstavce.

Od 31. prosince 2023 nejpozději do 31. prosince 2030 tato mezní hodnota postupně klesne na 0 %.

Do 1. února 2019 Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o stavu rozšíření celosvětové produkce relevantních potravinářských a krmných plodin.

Do 1. února 2019 Komise přijme akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 35, jimiž doplní tuto směrnici stanovením kritérií pro certifikaci biopaliv, biokapaliny a paliv z biomasy s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy a pro stanovení surovin s vysokým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy, u nichž je zjištěno značné rozšíření oblastí produkce na půdu s velkou zásobou uhlíku. Tato zpráva a doprovodný akt v přenesené pravomoci musí vycházet z nejlepších dostupných vědeckých údajů.

Do 1. září 2023 Komise provede přezkum kritérií stanovených akty v přenesené pravomoci uvedenými ve čtvrtém pododstavci na základě nejlepších dostupných vědeckých údajů a přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 35 s cílem pozměnit případně tato kritéria a zahrnout plán na postupné snížení příspěvku k cílům Unie stanoveným v čl. 3 odst. 1 a čl. 25 odst. 1 a k minimálnímu podílu uvedenému v čl. 25 odst. 1 prvním pododstavci ohledně biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy s vysokým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy vyráběných ze surovin, u nichž je zjištěno značné rozšíření oblastí produkce na půdu s velkou zásobou uhlíku.

Článek 27

Pravidla výpočtu s ohledem minimální podíly energie z obnovitelných zdrojů v odvětví dopravy

1. Pro výpočet minimálních podílů uvedených v čl. 25 odst. 1 prvním a čtvrtém pododstavci se použijí tato ustanovení:

- a) pro výpočet jmenovatele, tj. energetického obsahu paliv používaných v odvětví silniční a železniční dopravy dodávaných pro účely spotřeby nebo použití na trhu, se zohlední benzin, nafta, zemní plyn, biopaliva, bioplyn, kapalná a plynná paliva z obnovitelných zdrojů nebiologického původu používaná v odvětví dopravy, recyklovaná paliva s obsahem uhlíku a elektřina dodávaná do odvětví silniční a železniční dopravy;
- b) pro výpočet čitatele, tj. množství energie z obnovitelných zdrojů spotřebované v odvětví dopravy, se pro účely čl. 25 odst. 1 prvního pododstavce zohledňuje energetický obsah všech druhů energie z obnovitelných zdrojů dodávané do všech odvětví dopravy, včetně elektřiny z obnovitelných zdrojů dodávané do odvětví silniční a železniční dopravy. Členské státy mohou rovněž zohlednit recyklovaná paliva s obsahem uhlíku.

Pro účely výpočtu čitatele se podíl biopaliv a bioplynu vyrobených ze surovin uvedených v příloze IX části B, s výjimkou Kypru a Malty, omezí na 1,7 % energetického obsahu paliv používaných v odvětví dopravy dodávaných pro účely spotřeby nebo použití na trhu. Členské státy mohou tato omezení na základě řádného zdůvodnění změnit s přihlédnutím k dostupnosti surovin. Všechny tyto změny podléhají schválení Komisí;

- c) pro účely výpočtu čitatele i jmenovatele se použijí hodnoty týkající se energetického obsahu paliv používaných v odvětví dopravy uvedené v příloze III. Pro účely stanovení energetického obsahu paliv používaných v odvětví dopravy neuvedených v příloze III členské státy použijí k určení výhřevnosti paliv příslušné normy ESO. Nebyla-li pro tento účel přijata norma ESO, použijí se příslušné normy ISO. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 35, jimiž změní tuto směrnici tím, že přizpůsobí energetický obsah paliv používaných v odvětví dopravy uvedený v příloze III v souladu s vědeckotechnickým pokrokem.

2. K prokázání toho, že bylo dosaženo minimálních podílů uvedených v čl. 25 odst. 1:

- a) může být podíl biopaliv a bioplynu pro dopravu vyrobených ze surovin uvedených v příloze IX započítáván jako dvojnásobek jejich energetického obsahu;
- b) podíl elektřiny z obnovitelných zdrojů se započítává jako čtyřnásobek jejího energetického obsahu, je-li dodávána silničním vozidlům, a může být započítáván jako jedenapůlnásobek jejího energetického obsahu, je-li dodávána železniční dopravě;
- c) s výjimkou paliv vyrobených z potravinářských a krmných plodin se podíl paliv dodávaných v odvětví letecké a námořní dopravy započítává jako 1,2násobek jejich energetického obsahu.

3. K výpočtu podílu elektřiny z obnovitelných zdrojů na elektřině dodané silničním a železničním vozidlům pro účely odstavce 1 tohoto článku členský stát použije období dvou let před rokem, kdy je tato elektřina dodána na jeho území.

Odchylně od prvního pododstavce tohoto odstavce se při stanovování podílu elektřiny pro účely odstavce 1 tohoto článku v případě elektřiny získané z přímého připojení k zařízení vyrábějícímu elektřinu z obnovitelných zdrojů a dodávané silničním vozidlům tato elektřina započítává jako pocházející z plně obnovitelných zdrojů.

S cílem zajistit, aby byl očekávaný nárůst poptávky po elektřině v odvětví dopravy nad rámec stávající základní úrovně dosažen pomocí dodatečných kapacit výroby energie z obnovitelných zdrojů, Komise vypracuje rámec pro doplňkovost v odvětví dopravy a rozvine možnosti s cílem stanovit základní úroveň pro členské státy a pro měření této doplňkovosti.

Pro účely tohoto odstavce, je-li pro výrobu kapalných a plyných paliv z obnovitelných zdrojů nebiologického původu používaných v odvětví dopravy používána elektřina, a to buď přímo, nebo pro výrobu meziproductů, použije se k určení podílu elektřiny z obnovitelných zdrojů průměrný podíl elektřiny z obnovitelných zdrojů v zemi výroby ve výši naměřené dva roky před dotčeným rokem.

Elektřinu získanou z přímého připojení k zařízení vyrábějícímu elektřinu z obnovitelných zdrojů lze však plně započítat jako elektřinu z obnovitelných zdrojů, pokud je používána pro výrobu kapalných a plyných paliv z obnovitelných zdrojů nebiologického původu používaných v odvětví dopravy, za předpokladu, že toto zařízení:

- a) vstupuje do provozu ve stejné době jako zařízení vyrábějící kapalná a plyná paliva z obnovitelných zdrojů nebiologického původu používaná v odvětví dopravy nebo později a
- b) není připojeno k distribuční soustavě, nebo k distribuční soustavě připojeno je, avšak lze prokázat, že dotčená elektřina byla dodána, aniž by byla elektřina z distribuční soustavy odebírána.

Kromě toho elektřina, která byla odebírána z distribuční soustavy, může být započítána jako elektřina vyrobená zcela z obnovitelných zdrojů, je-li vyrobena výhradně z obnovitelných zdrojů a byly prokázány obnovitelné vlastnosti a jiná odpovídající kritéria, čímž se zajistí, aby obnovitelné vlastnosti této elektřiny byly uplatněny pouze jednou a v jediné oblasti konečné spotřeby.

Do 31. prosince 2021 Komise přijme akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 35 s cílem doplnit tuto směrnici tím, že stanoví unijní metodiku, v níž budou vymezena podrobná pravidla, podle kterých mají hospodářské subjekty dosáhnout souladu s požadavky stanovenými v pátém a šestém pododstavci.

Článek 28

Další ustanovení týkající se energie z obnovitelných zdrojů v odvětví dopravy

1. S cílem minimalizovat riziko toho, že by jedna dodávka v Unii byla vykázána více než jednou, posílí členské státy a Komise spolupráci mezi vnitrostátními systémy a mezi vnitrostátními systémy, nepovinnými režimy a ověřovateli zřízenými podle článku 30, která bude případně zahrnovat i výměnu údajů. Pokud má příslušný orgán členského státu podezření, že došlo k podvodu, nebo pokud podvod odhalí, informuje o tom ostatní členské státy.

2. Komise zajistí, aby byla vytvořena databáze Unie umožňující sledování kapalných a plyných paliv používaných v odvětví dopravy, jež jsou způsobilá pro započtení do čitatele uvedeného v čl. 27 odst. 1 písm. b) nebo která jsou zohledněna pro účely uvedené v čl. 29 odst. 1 prvním pododstavci písm. a), b) a c). Členské státy vyžadují, aby příslušné hospodářské subjekty zanášely informace o provedených transakcích a parametrech udržitelnosti těchto paliv do této databáze, včetně emisí skleníkových plynů během jejich životního cyklu od okamžiku jejich výroby k dodavateli paliv, jenž dané palivo umísťuje na trh. Členský stát může zřídit vnitrostátní databázi propojenou s databází Unie, čímž zajistí, aby byly zadané informace neprodleně předávány mezi těmito databázemi.

Dodavatelé paliv zadávají do příslušné databáze informace nezbytné pro ověření souladu s požadavky stanovenými v čl. 25 odst. 1 prvním a čtvrtém pododstavci.

3. Do 31. prosince 2021 členské státy přijmou opatření k zajištění dostupnosti paliv z obnovitelných zdrojů pro odvětví dopravy, včetně veřejně dostupných vysoce výkonných dobíjecích stanic a další infrastruktury plnicích stanic, jak jsou předpokládány ve vnitrostátních rámcích politiky v souladu se směrnicí 2014/94/EU.

4. Členské státy mají k databázi Unie uvedené v odstavci 2 tohoto článku přístup. Přijmou opatření s cílem zajistit, aby hospodářské subjekty zadávaly do příslušné databáze přesné informace. Komise vyžaduje, aby režimy, jež jsou předmětem rozhodnutí podle čl. 30 odst. 4 této směrnice, ověřovaly dodržení tohoto požadavku během kontrol souladu s kritérii udržitelnosti pro biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy. Komise každé dva roky zveřejní souhrnné informace z databáze Unie podle přílohy VIII nařízení (EU) 2018/1999.

5. Do 31. prosince 2021 Komise přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 35 s cílem doplnit tuto směrnici tím, že specifikuje metodiku pro určení podílu biopaliva a bioplynu pro dopravu vzniklých zpracováním biomasy ve společném procesu s fosilními palivy a metodiku pro posouzení úspor emisí skleníkových plynů z kapalných a plynných paliv z obnovitelných zdrojů nebiologického původu používaných v odvětví dopravy a recyklovaných paliv s obsahem uhlíku, čímž se zajistí, že nebude udělen žádný kredit za zabránění vzniku emisí CO₂, za jehož zachycování byl již získán emisní kredit na základě jiných právních předpisů.

6. Do 25. června 2019 a poté každé dva roky Komise vyhodnotí seznam surovin v příloze IX částech A a B za účelem doplnění surovin do seznamu v souladu se zásadami stanovenými v třetím pododstavci.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 35, jimiž změní seznam surovin v příloze IX částech A a B doplněním surovin, nikoli však jejich odstraněním. Suroviny, které mohou být zpracovány pouze pokročilými technologiemi, se doplní do přílohy IX části A. Suroviny, které mohou být zpracovány na biopaliva nebo bioplyn pro dopravu vyspělými technologiemi, se doplní do přílohy IX části B.

Tyto akty v přenesené pravomoci vycházejí z analýzy potenciálu suroviny jakožto suroviny pro výrobu biopaliv nebo bioplynu pro dopravu zohledňující všechny tyto body:

- a) zásady oběhového hospodářství a hierarchie způsobů nakládání s odpady zavedené směrnicí 2008/98/ES;
- b) unijní kritéria udržitelnosti stanovená v čl. 29 odst. 2 až 7;
- c) potřebu zabránit účinkům výrazně narušujícím trhy s (vedlejšími) produkty, odpady nebo zbytky;
- d) možnost, že přinese značné úspory emisí skleníkových plynů v porovnání s fosilními palivy na základě posouzení životního cyklu emisí;
- e) potřebu zabránit nepříznivému ovlivnění životního prostředí a biologické rozmanitosti;
- f) potřebu zabránit vytváření dodatečné poptávky po půdě.

7. Komise do 31. prosince 2025 v kontextu dvouletého posouzení dosaženého pokroku podle nařízení (EU) 2018/1999 posoudí, zda povinnost týkající se pokročilých biopaliv a bioplynu vyrobeného ze surovin uvedených v příloze IX části A stanovená v čl. 25 odst. 1 čtvrtém pododstavci účinně podněcuje inovace a zajišťuje úspory emisí skleníkových plynů v odvětví dopravy. Komise v tomto posouzení rovněž provede analýzu, zda uplatňování tohoto článku účinně zabraňuje dvojímu započtení energie z obnovitelných zdrojů.

Komise případně předloží návrh na změnu povinnosti týkající se pokročilých biopaliv a bioplynu vyrobeného ze surovin uvedených v příloze IX části A stanovené v čl. 25 odst. 1 čtvrtém pododstavci.

Článek 29

Kritéria udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů pro biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy

1. Energie z biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy se zohlední pro účely uvedené v písmenech a), b) a c) tohoto pododstavce, pouze pokud splňují kritéria udržitelnosti a kritéria úspor emisí skleníkových plynů stanovená v odstavcích 2 až 7 a 10:

- a) příspěvek ke splnění cíle Unie stanoveného v čl. 3 odst. 1 a podíl energie z obnovitelných zdrojů v členských státech;

- b) posuzování plnění povinností využívat energii z obnovitelných zdrojů, včetně povinnosti stanovené v článku 25;
- c) způsobilost k finanční podpoře na spotřebu biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy.

Aby však mohly být biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy vyrobené z odpadů a zbytků jiných než zbytků ze zemědělství, akvakultury, rybolovu a lesnictví zohledněny pro účely uvedené v prvním pododstavci písm. a), b) a c), musí splňovat pouze kritéria úspor emisí skleníkových plynů stanovená v odstavci 10. Tento pododstavec se použije rovněž na odpad a zbytky, které jsou nejprve zpracovány na produkt, než jsou dále zpracovány na biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy.

Elektrina, vytápění a chlazení vyrobené z tuhého komunálního odpadu nepodléhají kritériím úspor emisí skleníkových plynů stanoveným v odstavci 10.

Pokud jsou paliva z biomasy použita v zařízeních produkujících elektřinu, vytápění a chlazení nebo paliva s celkovým jmenovitým tepelným příkonem nejméně 20 MW v případě pevných paliv a s celkovým jmenovitým tepelným příkonem nejméně 2 MW v případě plyných paliv z biomasy, musí splňovat kritéria udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů stanovená v odstavcích 2 až 7 a 10. Členské státy mohou kritéria udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů použít na zařízení s nižším celkovým jmenovitým tepelným příkonem.

Kritéria udržitelnosti a kritéria úspor emisí skleníkových plynů stanovená v odstavcích 2 až 7 a 10 se použijí bez ohledu na zeměpisný původ biomasy.

2. Biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy na bázi odpadů a zbytků nikoli z lesnictví, nýbrž ze zemědělské půdy, se zohlední pro účely uvedené v odst. 1 prvním pododstavci písm. a), b) a c) pouze tehdy, pokud provozovatelé nebo vnitrostátní orgány mají zavedeno sledování nebo plány řízení s cílem řešit dopady na kvalitu půdy a uhlík v půdě. Informace o tom, jak jsou dopady sledovány a jak je s nimi nakládáno, se podávají podle čl. 30 odst. 3.

3. Biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy na bázi zemědělské biomasy zohledněné pro účely uvedené v odst. 1 prvním pododstavci písm. a), b) a c) nesmějí být vyrobeny ze surovin získaných z půdy s vysokou hodnotou biologické rozmanitosti, tj. z půdy, která měla v lednu 2008 nebo později jeden z těchto statusů, a to bez ohledu na to, zda ho stále ještě má, či nikoli:

- a) původní les a jiné zalesněné plochy, tj. les a jiné zalesněné plochy s původními druhy, kde nejsou žádné viditelné známky lidské činnosti a kde nejsou významně narušeny ekologické procesy;
- b) vysoce biologicky rozmanitý les a jiné zalesněné plochy, které jsou druhově bohaté a neznehodnocené nebo byly relevantním příslušným orgánem označeny jako vysoce biologicky rozmanité, ledaže je prokázáno, že získávání těchto surovin nezasahovalo do účelů ochrany přírody;
- c) oblasti určené:
  - i) zákonem nebo příslušným orgánem k účelům ochrany přírody, nebo
  - ii) k ochraně vzácných nebo ohrožených ekosystémů nebo druhů uznaných mezinárodními dohodami nebo zařazených na seznam sestavený mezivládními organizacemi nebo Mezinárodní unií pro ochranu přírody, jsou-li uznávány v souladu s čl. 30 odst. 4 prvním pododstavcem,

ledaže se prokáže, že produkce surovin nezasahuje do uvedených účelů ochrany přírody;

- d) vysoce biologicky rozmanité travní porosty o rozloze větší než jeden hektar, totiž:
  - i) původní travní porosty, které by bez lidského zásahu zůstaly zachovány jako takové a které vykazují přirozené složení druhů a ekologické charakteristiky a procesy; nebo
  - ii) travní porosty, které by bez lidského zásahu nezůstaly zachovány jako takové a které jsou druhově bohaté a neznehodnocené a byly relevantním příslušným orgánem označeny jako vysoce biologicky rozmanité, ledaže je prokázáno, že získávání surovin je nezbytné k uchování statusu vysoce biologicky rozmanitých travních porostů.

Komise může přijmout prováděcí akty, v nichž dále upřesní kritéria pro určení toho, na které travní porosty se vztahuje první pododstavec písm. d) tohoto odstavce. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 34 odst. 3.

4. Biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy na bázi zemědělské biomasy zohledněné pro účely uvedené v odst. 1 prvním pododstavci písm. a), b) a c) nesmějí být vyrobeny ze surovin získaných z půdy s velkou zásobou uhlíku, tj. půdy, která měla v lednu roku 2008 jeden z těchto statusů a již ho nemá:

- a) mokřady, tj. půda pokrytá nebo nasycená vodou trvale nebo po významnou část roku;
- b) souvisle zalesněné oblasti, tj. půda o rozloze větší než jeden hektar se stromy vyššími než pět metrů a porostem koruny tvořícím více než 30 % nebo se stromy schopnými dosáhnout těchto limitů in situ;
- c) půda o rozloze větší než jeden hektar se stromy vyššími než pět metrů a porostem koruny tvořícím 10 až 30 % nebo se stromy schopnými dosáhnout těchto limitů in situ, ledaže je prokázáno, že při uplatnění metodiky stanovené v příloze V části C je zásoba uhlíku v oblasti předtím, než došlo k přeměně půdy a po její přeměně, taková, že by byly splněny podmínky stanovené v odstavci 10 tohoto článku.

Tento odstavce se nepoužije, pokud v době, kdy byla surovina získána, měla půda stejný status jako v lednu 2008.

5. Biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy na bázi zemědělské biomasy zohledněné pro účely uvedené v odst. 1 prvním pododstavci písm. a), b) a c) nesmějí být vyrobeny ze surovin získaných z půdy, která byla v lednu 2008 rašeliništěm, ledaže je prokázáno, že pěstování a získávání surovin nezahrnuje odvodňování dříve neodvodňované půdy.

6. Biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy na bázi lesní biomasy zohledněné pro účely uvedené v odst. 1 prvním pododstavci písm. a), b) a c) musí splňovat následující kritéria, aby se minimalizovalo riziko využívání lesní biomasy pocházející z neudržitelné výroby:

- a) země, v níž byla lesní biomasa vytěžena, má na celostátní nebo nižší úrovni zavedeny právní předpisy použitelné v oblasti těžby, jakož i systémy sledování a vymáhání předpisů, které zajišťují:
  - i) legalitu provádění těžby;
  - ii) obnovu lesa ve vytěžených oblastech;
  - iii) ochranu oblastí, které jsou mezinárodním či vnitrostátním právním předpisem nebo příslušným orgánem určeny pro účely ochrany přírody, včetně mokřadů a rašelinišť;
  - iv) těžba se provádí s ohledem na zachování kvality půdy a biologické rozmanitosti s cílem minimalizovat negativní dopady a
  - v) těžba zachovává nebo zlepšuje dlouhodobou produkční kapacitu lesa;
- b) nejsou-li důkazy podle písm. a) tohoto odstavce k dispozici, zohlední se biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy na bázi lesní biomasy pro účely uvedené v odst. 1 prvním pododstavci písm. a), b) a c), existují-li na úrovni lesnické oblasti získávání surovin systémy hospodaření, které zajišťují:
  - i) legalitu provádění těžby;
  - ii) obnovu lesa ve vytěžených oblastech;
  - iii) ochranu oblastí, které jsou mezinárodním či vnitrostátním právním předpisem nebo příslušným orgánem určeny pro účely ochrany přírody, včetně mokřadů a rašelinišť, ledaže jsou poskytnuty důkazy, že těžba dané suroviny není v rozporu s uvedenými účely ochrany přírody;
  - iv) že se těžba provádí způsobem, který zohledňuje zachování kvality půdy a biologické rozmanitosti s cílem minimalizovat negativní dopady, a
  - v) že těžba zachovává nebo zlepšuje dlouhodobou produkční kapacitu lesa.

7. Biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy na bázi lesní biomasy zohledněné pro účely uvedené v odst. 1 prvním pododstavci písm. a), b) a c) musí splňovat následující požadavky týkající se využívání půdy, změny ve využívání půdy a lesnictví (LULUCF):

a) země nebo organizace regionální hospodářské integrace původu lesní biomasy:

i) je smluvní stranou Pařížské dohody;

ii) předložila Rámcové úmluvě Organizace spojených národů o změně klimatu (UNFCCC) vnitrostátně stanovený příspěvek zahrnující emise a pohlcování emisí ze zemědělství, lesnictví a využívání půdy, jenž zaručuje, že změny v zásobě uhlíku spojené s těžbou biomasy jsou započteny do závazku dané země ke snížení nebo omezení emisí skleníkových plynů, jak je uvedeno ve vnitrostátně stanoveném příspěvku; nebo

iii) má na celostátní nebo nižší úrovni v souladu s článkem 5 Pařížské dohody zavedeny právní předpisy použitelné v oblasti těžby, jejichž cílem je zachovat a posílit zásoby uhlíku a propady, a poskytne důkaz o tom, že vykazované emise odvětví LULUCF nepřekračují pohlčení;

b) nejsou-li důkazy podle písmene a) k dispozici, zohlední se biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy na bázi lesní biomasy pro účely uvedené v odst. 1 prvním pododstavci písm. a), b) a c), existují-li na úrovni lesnické oblasti získávání surovin systémy hospodaření, které zajišťují, že jsou dlouhodobě zachovány nebo dlouhodobě posíleny zásoby uhlíku nebo úrovně propadů v daném lese.

8. Do 31. ledna 2021 Komise přijme prováděcí akty, jimiž stanoví operativní pokyny ohledně důkazů pro prokázání souladu s kritérii stanovenými v odstavcích 6 a 7 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 34 odst. 3.

9. Komise do 31. prosince 2026 na základě dostupných údajů posoudí, zda kritéria stanovená v odstavcích 6 a 7 účinně minimalizují riziko využívání lesní biomasy pocházející z neudržitelné výroby a řeší kritéria LULUCF.

Komise případně předloží legislativní návrh na změnu kritérií stanovených v odstavcích 6 a 7 na období po roce 2030.

10. Úspora emisí skleníkových plynů z využití biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy zohledněných pro účely uvedené v odstavci 1 musí činit:

a) alespoň 50 % u biopaliv, bioplynu spotřebovaného v odvětví dopravy a biokapalin vyráběných v zařízeních, jež byla v provozu 5. října 2015 nebo dříve;

b) alespoň 60 % u biopaliv, bioplynu spotřebovaného v odvětví dopravy a biokapalin vyráběných v zařízeních, jejichž provoz byl zahájen od 6. října 2015 do 31. prosince 2020;

c) alespoň 65 % u biopaliv, bioplynu spotřebovaného v odvětví dopravy a biokapalin vyráběných v zařízeních, jejichž provoz byl zahájen od 1. ledna 2021;

d) alespoň 70 % v případě výroby elektřiny, vytápění a chlazení z paliv z biomasy používaných v zařízeních, jejichž provoz byl zahájen od 1. ledna 2021 do 31. prosince 2025, a 80 % u zařízení, jejichž provoz byl zahájen od 1. ledna 2026.

Má se za to, že zařízení je uvedeno do provozu, když začala fyzická výroba biopaliv, bioplynu spotřebovaného v odvětví dopravy a biokapalin a fyzická výroba vytápění, chlazení a elektřiny z paliv z biomasy.

Úspora emisí skleníkových plynů při používání biopaliv, bioplynu spotřebovaného v odvětví dopravy, biokapalin a paliv z biomasy používaných v zařízeních produkujících vytápění, chlazení a elektřinu se vypočítá postupem podle čl. 31 odst. 1.

11. Elektřina z paliv z biomasy se zohlední pro účely uvedené v odst. 1 prvním pododstavci písm. a), b) a c) pouze tehdy, splňuje-li jeden nebo více z následujících požadavků:

- a) vyrábí se v zařízeních s celkovým jmenovitým tepelným příkonem do 50 MW;
- b) pro zařízení s celkovým jmenovitým tepelným příkonem od 50 do 100 MW se vyrábí za použití technologie vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny nebo pro zařízení vyrábějící výhradně elektřinu splňující úroveň energetické účinnosti spojené s nejlepšími dostupnými technikami (BAT-AEEL) ve smyslu prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2017/1442 ⁽¹⁾;
- c) pro zařízení s celkovým jmenovitým tepelným příkonem vyšším než 100 MW se vyrábí buď za použití technologie vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny, nebo pro zařízení vyrábějících výhradně elektřinu dosahuje čistá elektrická účinnost nejméně 36 %;
- d) vyrábí se použitím zachycování a ukládání CO₂ z biomasy.

Pro účely odst. 1 prvního pododstavce písm. a), b) a c) tohoto článku se zohlední zařízení vyrábějící výhradně elektřinu, nepoužívá-li fosilní paliva jako hlavní palivo, a pouze tehdy, neexistuje-li nákladově efektivní potenciál využití vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny na základě posouzení provedeného v souladu s článkem 14 směrnice 2012/27/EU.

Pro účely odst. 1 prvního pododstavce písm. a) a b) tohoto článku se tento odstavec použije pouze na zařízení, jejichž provoz bude zahájen nebo jež budou převedena na používání paliva z biomasy po 25. prosinci 2021. Pro účely odst. 1 prvního pododstavce písm. c) tohoto článku není tímto odstavcem dotčena podpora poskytnutá v rámci režimů podpory v souladu s čl. 4 schválených do 25. prosince 2021.

Členské státy mohou na zařízení s nižším jmenovitým tepelným příkonem uplatnit vyšší požadavky na energetickou účinnost než ty uvedené v prvním pododstavci.

První pododstavec se nepoužije na elektřinu ze zařízení, jež jsou předmětem zvláštního oznámení členského státu Komisi na základě řádně odůvodněné existence rizik pro bezpečnost dodávek elektřiny. Po posouzení uvedeného oznámení Komise přijme rozhodnutí, jež zohlední informace v oznámení obsažené.

12. Pro účely uvedené v odst. 1 prvním pododstavci písm. a), b) a c) tohoto článku a aniž jsou dotčeny články 25 a 26, členské státy na základě jiných důvodů týkajících se udržitelnosti neodmítnou zohlednit biopaliva a biokapaliny získané v souladu s tímto článkem. Tímto odstavcem není dotčena veřejná podpora poskytnutá v rámci režimů podpory schválených do dne 24. prosince 2018.

13. Pro účely uvedené v odst. 1 prvním pododstavci písm. c) tohoto článku se členské státy mohou na omezenou dobu odchýlit od kritérií stanovených v odstavcích 2 až 7, 10 a 11 tohoto článku přijetím jiných kritérií vztahujících se na:

- a) zařízení umístěná v nejvzdálenějším regionu v souladu s článkem 349 Smlouva o fungování EU, pokud tato zařízení vyrábějí elektřinu nebo vytápění nebo chlazení z paliva z biomasy, a
- b) paliva z biomasy využívaná v zařízeních podle písmene a) tohoto pododstavce bez ohledu na původ této biomasy, pokud jsou tato kritéria objektivně odůvodněná s cílem zajistit v daném nejvzdálenějším regionu hladký přechod na kritéria stanovená v odstavcích 2 až 7, 10 a 11 tohoto článku, a tím podpořit přechod od fosilních paliv k udržitelným palivům z biomasy.

Odlišná kritéria uvedená v tomto odstavci musí být předmětem zvláštního oznámení příslušného členského státu Komisi.

14. Členské státy mohou pro účely uvedené v odst. 1 prvním pododstavci písm. a), b) a c) stanovit pro paliva z biomasy dodatečná kritéria udržitelnosti.

Do 31. prosince 2026 Komise posoudí dopad, jež mohou tato doplňující kritéria mít na vnitřní trh, a v případě potřeby předloží návrh na zajištění jejich harmonizace.

⁽¹⁾ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2017/1442 ze dne 31. července 2017, kterým se stanoví závěry o nejlepších dostupných technikách (BAT) podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU pro velká spalovací zařízení (Úř. věst. L 212, 17.8.2017, s. 1).

Článek 30

Ověřování plnění kritérií udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů

1. Mají-li být biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy nebo jiná paliva, jež jsou způsobilá pro započtení do čitatele uvedeného v čl. 27 odst. 1, zohledněny v člancích 23 a 25 a v čl. 29 odst. 1 prvním pododstavci písm. a), b) a c), vyžádají si členské státy od hospodářských subjektů, aby prokázaly, že byla splněna kritéria udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů stanovená v čl. 29 odst. 2 až 7 a 10. Pro tyto účely od hospodářských subjektů požadují, aby použily systém hmotnostní bilance, který:

- a) umožňuje mísení dodávek surovin nebo paliv s rozdílnými parametry udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů, například v kontejneru, zpracovacím nebo logistickém zařízení, přepravní a distribuční infrastruktuře nebo zóně;
- b) umožňuje, aby byly dodávky surovin s různým energetickým obsahem míseny pro účely dalšího zpracování, pod podmínkou, že je velikost dodávek upravena podle jejich energetického obsahu;
- c) požaduje informace ohledně parametrů udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů a objemů dodávek uvedených v písmenu a) potvrzující, že zůstávají spojeny se směsí, a
- d) stanoví, že součet všech dodávek odebraných ze směsi se vyznačuje stejnými parametry udržitelnosti ve stejných množstvích jako součet všech dodávek přidávaných do směsi, a vyžaduje, aby bylo této rovnováhy dosaženo v náležité lhůtě.

Systém hmotnostní bilance zajišťuje, aby byla každá dodávka pro výpočet hrubé konečné spotřeby energie z obnovitelných zdrojů zohledněna v rámci čl. 7 odst. 1 prvního pododstavce písm. a), b) nebo c) jen jednou a aby obsahovala informace o tom, zda byla na výrobu této dodávky poskytnuta podpora, a pokud ano, o jaký druh režimu podpory se jednalo.

2. Pokud je dodávka zpracována, informace o parametrech udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů dodávky se upraví a spojí s výstupem v souladu s těmito pravidly:

- a) je-li výsledkem zpracování dodávky surovin pouze jeden výstup, jenž je určen pro výrobu biopaliv, biokapalin, paliv z biomasy, kapalných a plynných paliv z obnovitelných zdrojů nebiologického původu používaných v odvětví dopravy nebo recyklovaných paliv s obsahem uhlíku, velikost dodávky a související objemy parametrů udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů se upraví použitím konverzního faktoru představujícího poměr mezi hmotností výstupu určeného pro tuto výrobu a hmotností suroviny vstupující do procesu;
- b) je-li výsledkem zpracování dodávky surovin více než jeden výstup, jenž je určen pro výrobu biopaliv, biokapalin nebo paliv z biomasy, kapalných a plynných paliv z obnovitelných zdrojů nebiologického původu používaných v odvětví dopravy nebo recyklovaných paliv s obsahem uhlíku, uplatní se na každý výstup samostatný konverzní faktor a použije se samostatná hmotnostní bilance.

3. Členské státy přijmou opatření s cílem zajistit, aby hospodářské subjekty předkládaly spolehlivé informace týkající se souladu s minimálními hodnotami úspor emisí skleníkových plynů stanovenými v čl. 25 odst. 2 a přijatými podle uvedeného ustanovení a s kritérii udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů stanovenými v čl. 29 odst. 2 až 7 a 10 a aby hospodářské subjekty na žádost příslušného členského státu zpřístupňovaly údaje, na kterých jsou tyto informace založeny. Členské státy od hospodářských subjektů vyžadují, aby zajistily přiměřenou úroveň nezávislého auditu informací, které předkládají, a provedení tohoto auditu doložily. Za účelem dosažení souladu s čl. 29 odst. 6 písm. a) a odst. 7 písm. a) lze až do prvního bodu shromažďování lesní biomasy použít audit první nebo druhou stranou. Auditem se ověřuje, zda jsou systémy používané hospodářskými subjekty přesné, spolehlivé a zabezpečené proti podvodu, včetně ověření skutečnosti, že materiály nebyly záměrně modifikovány nebo vyřazeny tak, aby se dodávka nebo její část mohla stát odpadem nebo zbytkem. Také se hodnotí četnost a metodika odebírání vzorku a obsáhlost údajů.

Povinnosti stanovené v tomto odstavci se vztahují na biopaliva, biokapaliny, paliva z biomasy, kapalná a plynná paliva z obnovitelných zdrojů nebiologického původu používaná v odvětví dopravy a recyklovaná paliva s obsahem uhlíku bez ohledu na to, zda byly v Unii vyrobeny, nebo zda byly do Unie dovezeny. Informace o zeměpisném původu a druhu surovin biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy podle dodavatele paliva jsou k dispozici spotřebitelům na internetových stránkách provozovatelů, dodavatelů nebo příslušných orgánů a aktualizují se každý rok.

Členské státy předloží informace uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce v souhrnné podobě Komisi. Komise je zveřejní v rámci platformy pro elektronické podávání zpráv podle článku 28 nařízení (EU) 2018/1999 v podobě shrnutí, přičemž zachová důvěrnost informací citlivých z obchodního hlediska.

4. Komise může rozhodnout, že nepovinné vnitrostátní nebo mezinárodní režimy stanovující normy pro výrobu biopaliv, biokapalin, paliv z biomasy nebo jiných paliv, jež jsou způsobilá pro započtení do čitatele stanoveného v čl. 27 odst. 1 písm. b), poskytují přesné údaje o úsporách emisí skleníkových plynů pro účely čl. 25 odst. 2 a čl. 29 odst. 10, prokazují dodržení čl. 27 odst. 3 a čl. 28 odst. 2 a 4, nebo prokazují, že dodávky biopaliv, biokapalin nebo paliv z biomasy splňují kritéria udržitelnosti uvedená v čl. 29 odst. 2 až 7. Při prokazování toho, že kritéria stanovená v čl. 29 odst. 6 a 7 jsou splněna, se subjekty mohou rozhodnout poskytnout požadované důkazy přímo na úrovni oblasti získávání surovin. Komise může uznat oblasti určené k ochraně ekosystémů nebo druhů, které byly mezinárodními dohodami uznány jako vzácné nebo ohrožené nebo které byly zařazeny na seznamy sestavené mezinárodními organizacemi nebo Mezinárodní unií pro ochranu přírody pro účely čl. 29 odst. 3 prvního pododstavce písm. c) bodu ii).

Komise může rozhodnout, že uvedené režimy obsahují přesné informace o opatřeních přijatých pro ochranu půdy, vody a ovzduší, obnovu znehodnocené půdy, zamezení nadměrné spotřeby vody v oblastech, kde je jí nedostatek, a pro certifikaci biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy.

5. Komise přijme prostřednictvím prováděcích aktů rozhodnutí podle odstavce 4 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 34 odst. 3. Platnost těchto rozhodnutí nepřesáhne pět let.

Komise vyžaduje, aby jí každý nepovinný režim, o němž je přijato rozhodnutí podle odstavce 4, předložil každoročně do 30. dubna zprávu pojednávající o každém z bodů stanovených v příloze IX nařízení (EU) 2018/1999. Zpráva se týká předchozího kalendářního roku. Požadavek předložit zprávu se vztahuje pouze na nepovinné režimy, které fungovaly po dobu nejméně dvanácti měsíců.

Komise zprávy vypracované nepovinnými režimy zpřístupní v souhrnné podobě nebo případně v plném znění prostřednictvím platformy pro elektronické podávání zpráv uvedené v článku 28 nařízení (EU) 2018/1999.

6. Členské státy mohou zavést vnitrostátní režimy, v nichž je soulad s kritérii udržitelnosti a úspory emisí skleníkových plynů, která jsou stanovena v čl. 29 odst. 2 až 7 a 10, a s minimálními hodnotami úspor emisí skleníkových plynů pro kapalná a plynná paliva z obnovitelných zdrojů nebiologického původu používaná v odvětví dopravy a recyklovaná paliva s obsahem uhlíku stanovenými v čl. 25 odst. 2 a přijatými podle uvedeného ustanovení a v souladu s čl. 28 odst. 5, ověřován v celém dodavatelském řetězci se zapojením příslušných vnitrostátních orgánů.

Členský stát může svůj vnitrostátní režim oznámit Komisi. Komise posouzení tohoto režimu upřednostní, aby se usnadnilo vzájemné dvoustranné a vícestranné uznávání režimů pro ověřování souladu s kritérii udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů pro biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy a s minimálními hodnotami úspor emisí skleníkových plynů pro jiná paliva, která lze započítat do čitatele uvedeného v čl. 27 odst. 1 písm. b). Komise může prostřednictvím prováděcích aktů rozhodnout, zda takto oznámený vnitrostátní režim splňuje podmínky stanovené v této směrnici. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 34 odst. 3.

Pokud je rozhodnutí kladné, nesmějí režimy zavedené podle tohoto článku odmítat vzájemné uznávání s režimem uvedeného členského státu, pokud jde o ověřování souladu s kritérii udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů stanovených v čl. 29 odst. 2 až 7 a odst. 10 a s minimálními hodnotami úspor emisí skleníkových plynů stanovenými v čl. 25 odst. 2 a přijatými podle uvedeného ustanovení.

7. Komise přijme rozhodnutí podle odstavce 4 tohoto článku, pouze pokud daný režim splňuje přiměřené normy spolehlivosti, transparentnosti a nezávislého auditu a poskytuje dostatečné záruky, že žádné materiály nebyly záměrně modifikovány nebo vyřazeny tak, aby se na dodávku nebo její část vztahovala příloha IX. V případě režimů k měření

úspor emisí skleníkových plynů musí být tyto režimy rovněž v souladu s metodickými požadavky stanovené v příloze V nebo VI. V případě oblastí s vysokou hodnotou biologické rozmanitosti ve smyslu čl. 29 odst. 3 prvního pododstavce písm. c) bodu ii) musí seznamy takových oblastí splňovat přiměřené normy objektivity, být v souladu s mezinárodně uznávanými normami a stanovit vhodné postupy pro odvolání.

Nepovinné režimy uvedené v odstavci 4 pravidelně alespoň jednou ročně zveřejní seznam svých certifikačních orgánů využívaných pro nezávislý audit, přičemž u každého certifikačního orgánu uvedou, kterým subjektem nebo vnitrostátním veřejným orgánem byl uznán a který subjekt nebo vnitrostátní veřejný orgán jej sleduje.

8. S cílem zajistit, aby byl efektivním a harmonizovaným způsobem ověřován soulad s kritérii pro udržitelnost a úspory emisí skleníkových plynů, jakož i s předpisy o biopalivech, biokapalinách a palivech z biomasy s nízkým nebo vysokým rizikem přímé či nepřímé změny ve využívání půdy, a zejména s cílem předcházet podvodům, Komise přijme prováděcí akty, jimiž stanoví podrobná prováděcí pravidla včetně adekvátních norem spolehlivosti, transparentnosti a nezávislého auditu, a požaduje, aby všechny nepovinné režimy tyto normy uplatňovaly. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 34 odst. 3.

V těchto prováděcích aktech věnuje Komise obzvláštní pozornost nutnosti minimalizovat administrativní zátěž. Tyto prováděcí akty stanoví lhůtu, v níž nepovinné režimy musí tuto normu provést. Komise může zrušit rozhodnutí uznávající nepovinné režimy podle odstavce 4 v případě, že tyto normy ve stanovené lhůtě neprovedou. Pokud některý členský stát vyjádří obavy, že nepovinný režim nefunguje v souladu s normami spolehlivosti, transparentnosti a nezávislého auditu, jež jsou základem pro rozhodnutí podle odstavce 4, Komise záležitost prošetří a přijme vhodná opatření.

9. V případě, že hospodářský subjekt předloží doklady nebo údaje získané v souladu s režimem, jež byl předmětem rozhodnutí podle odstavce 4 nebo 6 tohoto článku, nevyžaduje členský stát, pokud to je již zřejmé z uvedeného rozhodnutí, aby dodavatel poskytl další doklady o splnění kritérií udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů uvedených v čl. 96 odst. 2 až 7 a 10.

Příslušné orgány členských států provádějí dohled nad činností certifikačních orgánů, které v rámci nepovinného režimu provádějí nezávislý audit. Na žádost příslušných orgánů předloží certifikační orgány veškeré relevantní informace, jež jsou nezbytné pro dohled nad činností, včetně přesného data, času a místa auditů. Zjistí-li členské státy případy nesouladu, informují neprodleně dotčený nepovinný režim a akreditační orgán.

10. Na žádost členského státu, jež se může zakládat na žádosti hospodářského subjektu, Komise na základě dostupných důkazů posoudí, zda byla splněna kritéria udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů stanovená v čl. 29 odst. 2 až 7 a 10, pokud jde o zdroje biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy, a minimální hodnoty úspor emisí skleníkových plynů stanovené v čl. 25 odst. 2 a přijaté podle uvedeného ustanovení.

Během šesti měsíců od obdržení takové žádosti a v souladu s přezkumným postupem uvedeným v čl. 34 odst. 3 Komise rozhodne prostřednictvím prováděcích aktů, zda může dotčený členský stát buď:

- a) pro účely uvedené v čl. 29 odst. 1 prvním pododstavci písm. a), b) a c) zohlednit biopaliva, biokapaliny, paliva z biomasy a jiná paliva způsobilá pro započtení do čitatele uvedeného v čl. 27 odst. 1 písm. b) z daného zdroje, nebo
- b) odchýlně od odstavce 9 tohoto článku žádat od dodavatele biopaliv, biokapalin, paliv z biomasy a jiných paliv způsobilých pro započtení do čitatele uvedeného v čl. 27 odst. 1 písm. b), aby předložil další důkazy o splnění těchto kritérií udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů a těchto minimálních hodnot úspor emisí skleníkových plynů.

Článek 31

Výpočet dopadu skleníkových plynů z biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy

1. Pro účely čl. 29 odst. 10 se úspora emisí skleníkových plynů při používání biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy vypočte tímto způsobem:
  - a) pokud je standardizovaná hodnota pro úspory emisí skleníkových plynů pro způsob výroby stanovena v příloze V části A nebo B pro biopaliva a biokapaliny a v příloze VI části A pro paliva z biomasy, rovná-li se hodnota e_i pro tato biopaliva nebo biokapaliny vypočítaná v souladu s přílohou V částí C bodem 7 a pro tato paliva z biomasy vypočítaná v souladu s přílohou VI částí B bodem 7 nule nebo je nižší než nula, použitím této standardizované hodnoty;
  - b) použitím skutečné hodnoty vypočítané podle metodiky stanovené v příloze V části C pro biopaliva a biokapaliny a v příloze VI části B pro paliva z biomasy;
  - c) použitím hodnoty vypočítané jako součet činitelů ve vzorcích uvedených v příloze V části C bodě 1, kde pro některé činitele mohou být použity rozložené standardizované hodnoty v příloze V části D nebo E, a pro všechny ostatní činitele skutečné hodnoty vypočítané podle metodiky stanovené v příloze V části C, nebo
  - d) použitím hodnoty vypočítané jako součet činitelů ve vzorcích uvedených v příloze VI části B bodě 1, kde pro některé činitele mohou být použity rozložené standardizované hodnoty v příloze VI části C a pro všechny ostatní činitele skutečné hodnoty vypočítané podle metodiky stanovené v příloze VI části B.
2. Členské státy mohou Komisi předložit zprávy obsahující informace o typických emisích skleníkových plynů z pěstování zemědělských surovin u těch oblastí na jejich území, které spadají do úrovně 2 klasifikace územních statistických jednotek (dále jen „NUTS“) nebo do nižší úrovně NUTS v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1059/2003 ⁽¹⁾. K těmto zprávám se připojí popis metod a zdrojů dat použitých k výpočtu úrovně emisí. Tato metoda zohlední vlastnosti půdy, klima a předpokládané výnosy surovin.
3. V případě území mimo Unii lze Komisi předložit zprávy, které jsou rovnocenné zprávám uvedeným v odstavci 2 a jsou předloženy příslušnými orgány.
4. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů rozhodnout, že zprávy uvedené v odstavcích 2 a 3 tohoto článku musí obsahovat přesné údaje pro účely měření emisí skleníkových plynů spojených s pěstováním surovin pro zemědělskou biomasu vyráběnou v oblastech uvedených v těchto zprávách pro účely čl. 29 odst. 10. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 34 odst. 3.

Tyto údaje lze podle tohoto rozhodnutí použít namísto rozložených standardizovaných hodnot pro pěstování uvedených v příloze V části D nebo E u biopaliv a biokapalin a v příloze VI části C u paliv z biomasy.

5. Komise průběžně provádí přezkum příloh V a VI s cílem doplnit nebo revidovat v odůvodněných případech hodnoty pro způsoby výroby biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy. Tento přezkum rovněž zohlední přizpůsobení metodiky stanovené v příloze V části C a v příloze VI části B.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 35, jimiž podle potřeby změni přílohy V a VI doplněním nebo opravením standardizovaných hodnot nebo změnou metodiky.

V případě jakékoli úpravy seznamu standardizovaných hodnot v přílohách V a VI nebo jeho doplnění:

- a) pokud je vliv některého faktoru na celkové emise malý, je-li změna v omezeném rozsahu, nebo jestliže náklady na zjištění skutečných hodnot jsou vysoké či toto zjištění obtížné, stanoví se standardizované hodnoty jako typizované pro běžné výrobní procesy;
- b) ve všech ostatních případech se standardizované hodnoty stanoví jako umírněný odhad oproti běžným výrobním procesům.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1059/2003 ze dne 26. května 2003 o zavedení společné klasifikace územních statistických jednotek (NUTS) (Úř. věst. L 154, 21.6.2003, s. 1).

6. Je-li to nutné v zájmu zajištění jednotného uplatňování přílohy V části C a přílohy VI části B, může Komise přijmout prováděcí akty stanovující podrobné technické specifikace včetně definic, konverzních faktorů, výpočtu ročních emisí z pěstování nebo úspor emisí způsobených změnami v nadzemních a podzemních zásobách CO₂ na již obdělávané půdě, výpočtu úspor emisí ze zachycování CO₂, náhrady CO₂ a geologického ukládání CO₂. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 34 odst. 3.

Článek 32

Prováděcí akty

V prováděcích aktech uvedených v čl. 29 odst. 3 druhém pododstavci a odst. 8, čl. 30 odst. 6 druhém pododstavci a odst. 8 prvním pododstavci a v čl. 31 odst. 4 prvním pododstavci a odst. 6 této směrnice se řádně zohlední ustanovení týkající se snížení emisí skleníkových plynů v souladu s článkem 7a směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/70/ES ⁽¹⁾.

Článek 33

Sledování ze strany Komise

1. Komise sleduje původ biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy spotřebovaných v Unii a dopady jejich výroby, včetně dopadů v důsledku nepřímých změn ve využívání půdy, na využívání půdy v Unii a v hlavních dodavatelských třetích zemích. Sledování probíhá na základě integrovaných vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu členských států a jejich odpovídajících zpráv o pokroku požadovaných podle článků 3, 17 a 20 nařízení (EU) 2018/1999 a zpráv příslušných třetích zemí, mezivládních organizací, vědeckých studií a jakýchkoli dalších příslušných informací. Komise také sleduje změny cen komodit spojené s využitím biomasy pro energii a jakékoli související pozitivní a negativní účinky na potravinovou bezpečnost.

2. Komise udržuje dialog a vyměňuje si informace se třetími zeměmi, výrobci biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy a spotřebitelskými organizacemi a občanskou společností ohledně provádění opatření v této směrnici, pokud jde o biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy. V tomto rámci věnuje zvláštní pozornost dopadům, které by výroba biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy mohla mít na ceny potravin.

3. V roce 2026 Komise případně předloží legislativní návrh týkající se regulačního rámce pro podporu energie z obnovitelných zdrojů pro období po roce 2030.

Tento návrh přihlédně ke zkušenostem s prováděním této směrnice, včetně jejích kritérií pro udržitelnost a úspory emisí skleníkových plynů, a k technologickému rozvoji v oblasti energie z obnovitelných zdrojů.

4. V roce 2032 Komise zveřejní hodnotící zprávu o uplatňování této směrnice.

Článek 34

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro energetickou unii zřízený článkem 44 nařízení (EU) 2018/1999.

2. Aniž je dotčen odstavec 1, v záležitostech týkajících se udržitelnosti biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy je Komisi nápomocen Výbor pro udržitelnost biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/70/ES ze dne 13. října 1998 o jakosti benzínu a motorové nafty a o změně směrnice Rady 93/12/EHS (Úř. věst. L 350, 28.12.1998, s. 58).

Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise navrhovaný prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 35

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 8 odst. 3 druhém pododstavci, čl. 25 odst. 2 druhém pododstavci, čl. 26 odst. 2 čtvrtém a pátém pododstavci, čl. 27 odst. 1 písm. c) a odst. 3 sedmém pododstavci, čl. 28 odst. 5 a odst. 6 druhém pododstavci a čl. 31 odst. 5 druhém pododstavci je svěřena Komisi na dobu pěti let ode dne 24. prosince 2018. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.
3. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 7 odst. 3 pátém pododstavci je Komisi svěřena na dobu dvou let ode dne 24. prosince 2018.
4. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 7 odst. 3 pátém pododstavci, čl. 8 odst. 3 druhém pododstavci, čl. 25 odst. 2 druhém pododstavci, čl. 26 odst. 2 čtvrtém a pátém pododstavci, čl. 27 odst. 1 písm. c) a odst. 3 sedmém pododstavci, čl. 28 odst. 5 a odst. 6 druhém pododstavci a čl. 31 odst. 5 druhém pododstavci kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm uvedené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
5. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016.
6. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
7. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 7 odst. 3 pátého pododstavce, čl. 8 odst. 3 druhého pododstavce, čl. 25 odst. 2 druhého pododstavce, čl. 26 odst. 2 čtvrtého a pátého pododstavce, čl. 27 odst. 1 písm. c) a odst. 3 sedmého pododstavce, čl. 28 odst. 5 a odst. 6 druhého pododstavce a čl. 31 odst. 5 druhého pododstavce vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 36

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s články 2 až 13, 15 až 31 a 37 a přílohami II, III a V až IX do 30. června 2021. Jejich znění sdělí neprodleně Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Musí rovněž obsahovat prohlášení, že odkazy ve stávajících právních a správních předpisech na směrnici zrušenou touto směrnicí se považují za odkazy na tuto směrnici. Způsob odkazu a znění prohlášení si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

3. Touto směrnicí není dotčeno uplatňování výjimek podle práva Unie týkajícího se vnitřního trhu s elektřinou.

Článek 37

Zrušení

Směrnice 2009/28/ES ve znění směrnic uvedených v příloze X části A se zrušuje s účinkem ode dne 1. července 2021, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení směrnic uvedených v příloze X části B ve vnitrostátním právu a aniž jsou dotčeny povinnosti členských států v roce 2020, stanovené v čl. 3 odst. 1 a v příloze I části A směrnice 2009/28/ES.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou stanovenou v příloze XII.

Článek 38

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 39

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

Ve Štrasburku dne 11. prosince 2018.

Za Evropský parlament
předseda
A. TAJANI

Za Radu
předsedkyně
J. BOGNER-STRAUSS

PŘÍLOHA I

CELKOVÉ CÍLE ČLENSKÝCH STÁTŮ URČUJÍCÍ PODÍL ENERGIE Z OBNOVITELNÝCH ZDROJŮ NA HRUBÉ KONEČNÉ SPOTŘEBĚ ENERGIE V ROCE 2020 ⁽¹⁾

A. Celkové cíle členských států

	Podíl energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie v roce 2005 (S_{2005})	Cíl pro podíl energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie v roce 2020 (S_{2020})
Belgie	2,2 %	13 %
Bulharsko	9,4 %	16 %
Česko	6,1 %	13 %
Dánsko	17,0 %	30 %
Německo	5,8 %	18 %
Estonsko	18,0 %	25 %
Irsko	3,1 %	16 %
Řecko	6,9 %	18 %
Španělsko	8,7 %	20 %
Francie	10,3 %	23 %
Chorvatsko	12,6 %	20 %
Itálie	5,2 %	17 %
Kypr	2,9 %	13 %
Lotyšsko	32,6 %	40 %
Litva	15,0 %	23 %
Lucembursko	0,9 %	11 %
Maďarsko	4,3 %	13 %
Malta	0,0 %	10 %
Nizozemsko	2,4 %	14 %
Rakousko	23,3 %	34 %
Polsko	7,2 %	15 %
Portugalsko	20,5 %	31 %
Rumunsko	17,8 %	24 %
Slovinsko	16,0 %	25 %
Slovenská republika	6,7 %	14 %
Finsko	28,5 %	38 %
Švédsko	39,8 %	49 %
Spojené království	1,3 %	15 %

⁽¹⁾ Aby bylo možné splnit cíle členských států stanovené v této příloze, zdůrazňuje se, že Pokyny pro státní podpory v oblasti ochrany životního prostředí uznávají trvalou potřebu vnitrostátních mechanismů na podporu energie z obnovitelných zdrojů.

PŘÍLOHA II

NORMALIZAČNÍ VZOREC PRO ZOHLEDNĚNÍ ELEKTŘINY VYROBENÉ Z VODNÍ A VĚTRNÉ ENERGIE

Pro zohlednění elektřiny vyrobené z vodní energie v daném členském státě se použije tento vzorec:

$(Q_{N(\text{norm})}) / (C_N \cdot [(\sum_{i=1}^N Q_i) / C_i])^{15}$, kde:

N	=	referenční rok;
$Q_{N(\text{norm})}$	=	je pro účely výpočtu normalizované množství elektřiny vyrobené ve všech vodních elektrárnách členského státu v roce N;
Q_i	=	množství elektřiny skutečně vyrobené v roce i ve všech vodních elektrárnách členského státu, vyjádřené v GWh, kromě elektřiny vyrobené v přečerpávacích elektrárnách využívajících vodu, kterou předtím vypumpovaly;
C_i	=	celkový instalovaný výkon všech vodních elektráren členského státu, bez přečerpávacích elektráren, na konci roku i, vyjádřený v MW.

Pro zohlednění elektřiny vyrobené z větrné energie na pevnině v daném členském státě se použije tento vzorec:

$(Q_{N(\text{norm})}) / ((C_N \cdot C_{N-1} \cdot 2) \cdot ((\sum_{i=1}^N Q_i) / (\sum_{j=1}^n C_j \cdot C_{j-1} \cdot 2)))$, kde:

N	=	referenční rok;
$Q_{N(\text{norm})}$	=	normalizované množství elektřiny vyrobené pro účely výpočtu ve všech pevninských větrných elektrárnách členského státu v roce N;
Q_i	=	množství elektřiny skutečně vyrobené v roce i ve všech pevninských větrných elektrárnách členského státu, vyjádřené v GWh;
C_j	=	celkový instalovaný výkon všech pevninských větrných elektráren členského státu na konci roku j, vyjádřený v MW;
n	=	4 nebo počet roků předcházejících roku N, u nichž jsou pro daný členský stát k dispozici údaje týkající se kapacity a výroby, podle toho, která hodnota je nižší.

Pro zohlednění elektřiny vyrobené z větrné energie na moři v daném členském státě se použije tento vzorec:

$(Q_{N(\text{norm})}) / ((C_N \cdot C_{N-1} \cdot 2) \cdot ((\sum_{i=1}^N Q_i) / (\sum_{j=1}^n C_j \cdot C_{j-1} \cdot 2)))$, kde:

N	=	referenční rok;
$Q_{N(\text{norm})}$	=	normalizované množství elektřiny vyrobené pro účely výpočtu ve všech větrných elektrárnách na moři členského státu v roce N;
Q_i	=	množství elektřiny skutečně vyrobené v roce i ve všech větrných elektrárnách na moři členského státu, vyjádřené v GWh;
C_j	=	celkový instalovaný výkon všech větrných elektráren na moři členského státu na konci roku j, vyjádřený v MW;
n	=	4 nebo počet roků předcházejících roku N, u nichž jsou pro daný členský stát k dispozici údaje týkající se kapacity a výroby, podle toho, která hodnota je nižší.

PŘÍLOHA III

ENERGETICKÝ OBSAH PALIV

Palivo	Energetický obsah v hmotnostní jednotce (spodní výhřevnost v MJ/kg)	Energetický obsah v objemové jednotce (spodní výhřevnost v MJ/l)
PALIVO Z BIOMASY NEBO OPERACÍ ZPRACOVÁNÍ BIOMASY		
biopropan	46	24
čistý rostlinný olej (olej vyrobený z olejnatých rostlin lisováním, extrakcí nebo obdobnými postupy, surový nebo rafinovaný, ale chemicky neupravený)	37	34
bionafta – methylestery mastných kyselin (methylester vyrobený z oleje pocházejícího z biomasy)	37	33
bionafta – ethylestery mastných kyselin (ethylester vyrobený z oleje pocházejícího z biomasy)	38	34
bioplyn, který je možné vyčistit na kvalitu zemního plynu	50	–
hydrogenačně upravený olej (olej upravený pomocí vodíku za tepla) pocházející z biomasy, který má být použit jako náhrada za naftu	44	34
hydrogenačně upravený olej (olej upravený pomocí vodíku za tepla) pocházející z biomasy, který má být použit jako náhrada za benzín	45	30
hydrogenačně upravený olej (olej upravený pomocí vodíku za tepla) pocházející z biomasy, který má být použit jako náhrada za tryskové palivo	44	34
hydrogenačně upravený olej (olej upravený pomocí vodíku za tepla) pocházející z biomasy, který má být použit jako náhrada za zkapalněný ropný plyn	46	24
společně zpracovaný olej (zpracovaný v rafinérii současně s fosilními palivy) pocházející z biomasy nebo pyrolyzované biomasy, který má být použit jako náhrada za naftu	43	36
společně zpracovaný olej (zpracovaný v rafinérii současně s fosilními palivy) pocházející z biomasy nebo pyrolyzované biomasy, který má být použit jako náhrada za benzín	44	32
společně zpracovaný olej (zpracovaný v rafinérii současně s fosilními palivy) pocházející z biomasy nebo pyrolyzované biomasy, který má být použit jako náhrada za tryskové palivo	43	33
společně zpracovaný olej (zpracovaný v rafinérii současně s fosilními palivy) pocházející z biomasy nebo pyrolyzované biomasy, který má být použit jako náhrada za zkapalněný ropný plyn	46	23
PALIVA, KTERÁ JE MOŽNÉ VYROBIT Z RŮZNÝCH OBNOVITELNÝCH ZDROJŮ VČETNĚ BIOMASY		
metanol z obnovitelných zdrojů	20	16
etanol z obnovitelných zdrojů	27	21
propanol z obnovitelných zdrojů	31	25
butanol z obnovitelných zdrojů	33	27

Palivo	Energetický obsah v hmotnostní jednotce (spodní výhřevnost v MJ/kg)	Energetický obsah v objemové jednotce (spodní výhřevnost v MJ/l)
nafta vyrobená Fischerovou-Tropschovou syntézou (syntetický uhlovodík nebo směs syntetických uhlovodíků, který má být použit jako náhrada za naftu)	44	34
benzín vyrobený Fischerovou-Tropschovou syntézou (syntetický uhlovodík nebo směs syntetických uhlovodíků, který má být použit jako náhrada za benzín)	44	33
tryskové palivo vyrobené Fischerovou-Tropschovou syntézou (syntetický uhlovodík nebo směs syntetických uhlovodíků, který má být použit jako náhrada za tryskové palivo)	44	33
zkapalněný ropný plyn vyrobený Fischerovou-Tropschovou syntézou (syntetický uhlovodík nebo směs syntetických uhlovodíků, který má být použit jako náhrada za zkapalněný ropný plyn)	46	24
dimethylether (DME)	28	19
vodík z obnovitelných zdrojů	120	–
ETBE (terc-butyl(ethyl)ether vyrobený z etanolu)	36 (z toho 37 % z obnovitelných zdrojů)	27 (z toho 37 % z obnovitelných zdrojů)
MTBE (terc-butyl(methyl)ether vyrobený z metanolu)	35 (z toho 22 % z obnovitelných zdrojů)	26 (z toho 22 % z obnovitelných zdrojů)
TAAE (terc-amyl-ethyl-ether vyrobený z etanolu)	38 (z toho 29 % z obnovitelných zdrojů)	29 (z toho 29 % z obnovitelných zdrojů)
TAME (terc-amyl(methyl)ether vyrobený z metanolu)	36 (z toho 18 % z obnovitelných zdrojů)	28 (z toho 18 % z obnovitelných zdrojů)
THxEE (terc-hexyl(ethyl)ether vyrobený z etanolu)	38 (z toho 25 % z obnovitelných zdrojů)	30 (z toho 25 % z obnovitelných zdrojů)
THxME (terc-hexyl(methyl)ether vyrobený z metanolu)	38 (z toho 14 % z obnovitelných zdrojů)	30 (z toho 14 % z obnovitelných zdrojů)
FOSILNÍ PALIVA		
Benzin	43	32
Nafta	43	36

PŘÍLOHA IV

VYDÁVÁNÍ OSVĚDČENÍ OSOBÁM PROVÁDĚJÍCÍM INSTALACI

Systémy osvědčování nebo rovnocenné systémy kvalifikace podle čl. 18 odst. 3 vycházejí z těchto kritérií:

1. Postup vydávání osvědčení nebo získávání kvalifikace musí být transparentní a jasně definovaný členským státem nebo jím pověřeným správním orgánem.
2. Osobám provádějícím instalaci zařízení na biomasu, tepelných čerpadel, mělkých geotermálních a solárních fotovoltaických a solárních tepelných zařízení se udělí osvědčení na základě absolvování akreditovaného programu odborné přípravy nebo jej udělí akreditovaný poskytovatel takového programu.
3. Akreditaci programu odborné přípravy nebo jeho poskytovatele provádí členský stát nebo jím pověřený správní orgán. Akreditační orgán musí zajistit, aby měl program odborné přípravy organizovaný příslušným poskytovatelem zaručenu kontinuitu a regionální nebo celostátní působnost. Poskytovatel programu odborné přípravy musí mít k dispozici odpovídající technické vybavení nezbytné pro praktický výcvik, včetně určitého laboratorního vybavení nebo odpovídajícího zařízení pro praktický výcvik. Kromě základní odborné přípravy musí poskytovatel také organizovat kratší opakovací kurzy zabývající se aktuálními otázkami včetně nových technologií, aby mohl zajistit celoživotní doškolení osob provádějících instalaci. Poskytovatelem odborné přípravy může být výrobce vybavení nebo systémů, instituce nebo sdružení.
4. Odborná příprava, jejímž výsledkem je získání osvědčení nebo kvalifikace osobou provádějící instalaci, musí zahrnovat teoretický výklad i praktický výcvik. Na konci odborné přípravy musí mít osoba provádějící instalaci dovednosti potřebné k instalaci příslušného vybavení a systémů tak, aby byla schopna splnit požadavky zákazníka kladené na výkon a spolehlivost, prokazovat řemeslnou zručnost a musí být schopna dodržovat všechny příslušné předpisy a normy včetně předpisů o energetickém a ekologickém značení.
5. Kurz odborné přípravy musí být ukončen závěrečnou zkouškou podmiňující udělení příslušného osvědčení nebo kvalifikace. Zkouška musí zahrnovat praktické vyhodnocení úspěšné instalace kotlů nebo kamen na biomasu, tepelných čerpadel, mělkých geotermálních zařízení, solárních fotovoltaických nebo solárních tepelných systémů.
6. Systémy osvědčování nebo rovnocenné systémy kvalifikace podle čl. 18 odst. 3 náležitým způsobem zohlední tyto zásady:
  - a) akreditované programy odborné přípravy by se měly nabízet osobám provádějícím instalaci, které mají praktické zkušenosti a které absolvovaly nebo právě absolvují následující typy odborné přípravy:
    - i) v případě osob instalujících kotle a kamna na biomasu: povinně vyučen jako instalatér, potrubář, mechanik tepelných zařízení nebo mechanik sanitárních, tepelných nebo chladicích zařízení;
    - ii) v případě osob instalujících tepelná čerpadla: povinně vyučen jako instalatér nebo technik chladicích zařízení se základními elektrikářskými a instalatérskými dovednostmi (řezání, svařování a lepení trubek, tepelná izolace potrubí, těsnění, zkoušky těsnosti potrubí a instalace tepelných nebo chladicích zařízení);
    - iii) v případě osob instalujících solární fotovoltaické nebo solární tepelné systémy: povinně vyučen jako instalatér nebo elektrikář s instalatérskou, elektrikářskou a pokrývačskou praxí včetně praxe v oboru sváření a lepení trubek, v oboru těsnění, zkoušek těsnosti potrubí, schopnosti v oboru připojování elektrických přívodů, znalost základních pokrývačských materiálů, znalost oplechování/olemování a těsnících postupů; nebo
    - iv) odborná příprava, kterou osoba získá dovednosti odpovídající tříletému vzdělání v oblastech vyjmenovaných v písmenech a), b) nebo c), včetně teoretického výkladu a praktického výcviku;
  - b) teoretická část odborné přípravy osob provádějících instalaci kotlů a kamen na biomasu by měla poskytnout přehled situace na trhu s biomasou a zahrnovat ekologické aspekty, paliva vyráběná z biomasy, logistiku, protipožární ochranu, příslušné dotace, techniky spalování, systémy zapalování, optimální hydraulická řešení, porovnání nákladů a ziskovosti, jakož i konstrukci, instalaci a údržbu kotlů a kamen na biomasu. Příprava by měla rovněž poskytnout dobrou znalost případných evropských norem platných v oblasti technologie a paliv vyráběných z biomasy, například pelet, jakož i znalost vnitrostátního práva a práva Unie vztahujícího se na biomasu;

- c) teoretická část odborné přípravy osob instalujících tepelná čerpadla by měla poskytnout přehled situace na trhu tepelných čerpadel a zahrnovat témata geotermálních zdrojů a teplot povrchových tepelných zdrojů v různých oblastech, identifikaci půd a podloží z hlediska tepelné vodivosti, dále předpisy týkající se využívání geotermálních zdrojů, využitelnost tepelných čerpadel v budovách a určení nevhodnějšího systému tepelných čerpadel, dále znalosti o technických požadavcích jednotlivých tepelných čerpadel, jejich bezpečnosti, filtraci vzduchu, propojení se zdrojem tepla a dispozičním řešení systému. Odborná příprava by rovněž měla poskytnout dobrou znalost případných evropských norem platných pro tepelná čerpadla, příslušných vnitrostátních právních předpisů a práva Unie. Osoba instalující solární fotovoltaické a solární tepelné prvky by měla prokázat následující klíčové dovednosti:
- i) základní pochopení fyzikálních a provozních principů tepelného čerpadla, včetně charakteristik jeho tepelného cyklu: souvislost mezi dolními teplotami tepelné jímky, horními teplotami tepelného zdroje a účinností celého systému, stanovení topného faktoru a faktoru sezónní účinnosti;
  - ii) pochopení významu jednotlivých prvků a jejich funkce v rámci tepelného cyklu čerpadla, včetně kompresoru, expanzního ventilu, výparníku, kondenzátoru, armatur a spojovacích prvků, mazacího oleje, chladiva, možného přehřátí, ochlazení a podchlazení tepelného čerpadla a
  - iii) schopnost zvolit typ a velikost komponent pro typické instalace, včetně stanovení typizovaných hodnot tepelného zatížení různých budov a hodnot pro přípravu horké vody na základě údajů o spotřebě energie, stanovení potřebného výkonu tepelného čerpadla pro tento účel podle tepelné kapacity budovy a podle přerušitelné dodávky proudu, stanovení prvků a objemu vyrovnávací nádrže a integrace doplňkového (bivalentního) topného systému;
- d) teoretická část odborné přípravy osob instalujících solární fotovoltaické a solární tepelné prvky by měla poskytnout přehled situace na trhu solárních prvků a porovnání nákladů a ziskovosti a měla by zahrnovat ekologické aspekty, komponenty, charakteristiky a dimenzování solárních systémů, výběr přesných systémů a určení rozměrů jednotlivých komponent, stanovení tepelných požadavků, protipožární předpisy, příslušné dotace a konstrukci, instalaci a údržbu solárních fotovoltaických a solárních tepelných systémů. Odborná příprava by rovněž měla poskytnout dobré znalosti případných evropských norem platných pro danou technologii, jakož i certifikačních zásad, například Solar Keymark, stejně jako odpovídající znalost vnitrostátního práva a práva Unie. Osoba instalující solární fotovoltaické a solární tepelné prvky by měla prokázat následující klíčové dovednosti:
- i) schopnost bezpečně pracovat s požadovanými nástroji a požadovaným vybavením při dodržování bezpečnostních předpisů a norem a schopnost identifikovat nebezpečí spojená s instalátérskou, elektrikářskou a další činností při instalaci solárních zařízení;
  - ii) schopnost identifikovat systémy a jejich prvky specifické pro aktivní a pasivní systémy, včetně jejich mechanické konstrukce, a schopnost rozhodnout o umístění komponent i rozvržení a konfiguraci systému;
  - iii) schopnost určit požadovanou plochu instalace, orientaci a náklon solárních fotovoltaických prvků a prvků pro solární ohřev vody s přihlédnutím k možnému zastínění, oslunění, strukturální integritě a vhodnosti instalace pro danou budovu nebo dané klima a schopnost určit různé metody instalace vhodné pro rozmanité typy střech a vyváženost systémového vybavení požadovaného pro instalaci a
  - iv) specificky ve spojení s instalací solárních fotovoltaických systémů schopnost přizpůsobit schéma elektrického zapojení včetně stanovení proudů, výměru vhodných typů vodičů a charakteristiky elektrických obvodů, stanovení vhodné velikosti, jmenovitého výkonu a umístění veškerého souvisejícího vybavení a subsystémů a výběru vhodného propojovacího místa;
- e) osvědčení vydané osobě provádějící instalaci by mělo být časově omezeno tak, že k jeho prodloužení bude nezbytný opakovací seminář nebo kurz.
-

PŘÍLOHA V

PRAVIDLA PRO VÝPOČET DOPADŮ SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ Z BIOPALIV, BOKAPALIN A REFERENČNÍCH FOSILNÍCH PALIV

A. TYPIZOVANÉ A STANDARDIZOVANÉ HODNOTY PLATNÉ PRO BIOPALIVA, JSOU-LI VYROBENA S NULOVÝMI ČISTÝMI EMISEMI UHLÍKU V DŮSLEDKU ZMĚNY VE VYUŽÍVÁNÍ PŮDY

Způsob výroby biopaliva	Úspory emisí skleníkových plynů - typizovaná hodnota	Úspory emisí skleníkových plynů - standardizovaná hodnota
Etanol z řepy cukrové (bez bioplynu získaného z kalu, zemní plyn jako procesní palivo v konvenčním kotli)	67 %	59 %
Etanol z řepy cukrové (s bioplynem získaným z kalu, zemní plyn jako procesní palivo v konvenčním kotli)	77 %	73 %
Etanol z řepy cukrové (bez bioplynu získaného z kalu, zemní plyn jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	73 %	68 %
Etanol z řepy cukrové (s bioplynem získaným z kalu, zemní plyn jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	79 %	76 %
Etanol z řepy cukrové (bez bioplynu získaného z kalu, hnědé uhlí jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	58 %	47 %
Etanol z řepy cukrové (s bioplynem získaným z kalu, hnědé uhlí jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	71 %	64 %
Etanol z kukuřice (zemní plyn jako procesní palivo v konvenčním kotli)	48 %	40 %
Etanol z kukuřice (zemní plyn jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	55 %	48 %
Etanol z kukuřice (hnědé uhlí jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	40 %	28 %
Etanol z kukuřice (zbytkový materiál z lesa jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	69 %	68 %
Etanol z obilovin jiných než kukuřice (zemní plyn jako procesní palivo v konvenčním kotli)	47 %	38 %
Etanol z obilovin jiných než kukuřice (zemní plyn jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	53 %	46 %
Etanol z obilovin jiných než kukuřice (hnědé uhlí jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	37 %	24 %
Etanol z obilovin jiných než kukuřice (zbytkový materiál z lesa jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	67 %	67 %

Způsob výroby biopaliva	Úspory emisí skleníkových plynů - typizovaná hodnota	Úspory emisí skleníkových plynů - standardizované hodnoty
Etanol z cukrové třtiny	70 %	70 %
Podíl z obnovitelných zdrojů u terc-butyl(ethyl)etheru (ETBE)	Stejně jako u použitého způsobu výroby etanolu	
Podíl z obnovitelných zdrojů u terc-amyl-ethyl-etheru (TAAE)	Stejně jako u použitého způsobu výroby etanolu	
Bionafta z řepky	52 %	47 %
Bionafta ze slunečnice	57 %	52 %
Bionafta ze sójových bobů	55 %	50 %
Bionafta z palmového oleje (nádrž odpadových vod s volným výtokem)	32 %	19 %
Bionafta z palmového oleje (proces se zachycováním metanu v lisovně oleje)	51 %	45 %
Bionafta z použitého kuchyňského oleje	88 %	84 %
Živočišné tuky získané z produkce bionafty (**)	84 %	78 %
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z řepky	51 %	47 %
Hydrogenačně upravený rostlinný olej ze slunečnic	58 %	54 %
Hydrogenačně upravený rostlinný olej ze sójových bobů	55 %	51 %
Hydrogenačně upravený olej z palmového oleje (nádrž odpadových vod s volným výtokem)	34 %	22 %
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z palmového oleje (proces se zachycováním metanu v lisovně oleje)	53 %	49 %
Hydrogenačně upravený olej z použitého kuchyňského oleje	87 %	83 %
Hydrogenačně upravený olej z živočišných tuků získaný ze škvaření (**)	83 %	77 %
Čistý rostlinný olej z řepky	59 %	57 %
Čistý rostlinný olej ze slunečnic	65 %	64 %
Čistý rostlinný olej ze sójových bobů	63 %	61 %
Čistý rostlinný olej z palmového oleje (nádrž odpadových vod s volným výtokem)	40 %	30 %
Čistý rostlinný olej z palmového oleje (proces se zachycováním metanu v lisovně oleje)	59 %	57 %

Způsob výroby biopaliva	Úspory emisí skleníkových plynů - typizovaná hodnota	Úspory emisí skleníkových plynů - standardizované hodnoty
Čistý olej z použitého kuchyňského oleje	98 %	98 %

(*) Standardizované hodnoty pro procesy využívající kogenerační jednotku platí pouze tehdy, pokud veškeré procesní teplo dodává kogenerační jednotka.

(**) Týká se pouze biopaliv vyrobených z vedlejších živočišných produktů klasifikovaných jako materiál kategorie 1 a 2 v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 ⁽¹⁾, pro které se nezohledňují emise týkající se hygienizace jako součásti škvareň.

B. ODHADOVANÉ TYPIZOVANÉ A STANDARDIZOVANÉ HODNOTY PRO BUDOUCÍ BIOPALIVA, KTERÁ NEBYLA V ROCE 2016 NA TRHU NEBO BYLA NA TRHU POUZE V ZANEDBATELNÉM MNOŽSTVÍ, BYLA-LI VYROBENA S NULOVÝMI ČISTÝMI EMISEMI UHLÍKU V DŮSLEDKU ZMĚNY VE VYUŽÍVÁNÍ PŮDY

Způsob výroby biopaliva	Úspor emisí skleníkových plynů - typizovaná hodnota	Úspor emisí skleníkových plynů - standardizované hodnoty
Etanol z pšeničné slámy	85 %	83 %
Nafta vyrobená z odpadního dřeva Fischerovou-Tropschovou syntézou v samostatném zařízení	85 %	85 %
Motorová nafta vyrobená z cíleně pěstovaných energetických dřevin Fischerovou-Tropschovou syntézou v samostatném zařízení	82 %	82 %
Benzin vyrobený z odpadního dřeva Fischerovou-Tropschovou syntézou v samostatném zařízení	85 %	85 %
Benzin vyrobený z cíleně pěstovaných energetických dřevin Fischerovou-Tropschovou syntézou v samostatném zařízení	82 %	82 %
Dimethylether (DME) z odpadního dřeva vyrobený v samostatném zařízení	86 %	86 %
Dimethylether (DME) z cíleně pěstovaných energetických dřevin vyrobený v samostatném zařízení	83 %	83 %
Metanol z odpadního dřeva vyrobený v samostatném zařízení	86 %	86 %
Metanol z cíleně pěstovaných energetických dřevin vyrobený v samostatném zařízení	83 %	83 %
Motorová nafta vyrobená Fischerovou-Tropschovou syntézou zplyňováním černého louhu integrovaným s výrobou celulózy	89 %	89 %
Benzin vyrobený Fischerovou-Tropschovou syntézou zplyňováním černého louhu integrovaným s výrobou celulózy	89 %	89 %
Dimethylether (DME) vyrobený zplyňováním černého louhu integrovaným s výrobou celulózy	89 %	89 %
Metanol vyrobený zplyňováním černého louhu integrovaným s výrobou celulózy	89 %	89 %
Podíl z obnovitelných zdrojů u terc-butyl(methyl)etheru (MTBE)	Stejně jako u použitého způsobu výroby metanolu	

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 ze dne 21. října 2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a o zrušení nařízení (ES) č. 1774/2002 (nařízení o vedlejších produktech živočišného původu) (Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s. 1).

C. METODIKA

1. Emise skleníkových plynů z výroby a použití paliv, biopaliv a biokapalin používaných v odvětví dopravy se vypočítají takto:

- a) Emise skleníkových plynů z výroby a použití biopaliv se vypočítají z tohoto vzorce:

$$E = e_{ec} + e_l + e_p + e_{td} + e_u - e_{sca} - e_{ccs} - e_{ccr}$$

kde

E	=	celkové emise z používání daného paliva;
e_{ec}	=	emise z těžby nebo pěstování surovin;
e_l	=	anualizované emise ze změn v zásobě uhlíku vyvolaných změnami ve využívání půdy;
e_p	=	emise ze zpracování;
e_{td}	=	emise z přepravy a distribuce;
e_u	=	emise z používání daného paliva;
e_{sca}	=	úspory emisí vyvolané nahromaděním uhlíku v půdě díky zdokonaleným zemědělským postupům;
e_{ccs}	=	úspory emisí v důsledku zachycování a geologického ukládání CO ₂ ; a
e_{ccr}	=	úspory emisí vyvolané zachycením a náhradou CO ₂ .

Emise z výroby strojního a jiného vybavení se neberou v úvahu.

- b) Emise skleníkových plynů z výroby a použití biokapalin se vypočítají ze vzorce pro biopaliva (E), který však musí být rozšířen o přeměnu energie na vyráběnou elektřinu nebo na vyráběné teplo a chlazení, takto:

- i) zařízení na výrobu energie zajišťující pouze dodávky tepla:

$$EC_h = \frac{E}{\eta_h}$$

- ii) zařízení na výrobu energie zajišťující pouze dodávky elektřiny:

$$EC_{el} = \frac{E}{\eta_{el}}$$

kde

$EC_{h,el}$ = celkové emise skleníkových plynů z konečné energetické komodity;

E = celkové emise skleníkových plynů z biokapaliny před závěrečnou konverzí;

η_{el} = elektrická účinnost, definovaná jako roční výroba elektřiny děleno ročním vstupem biokapaliny na základě jejího energetického obsahu;

η_h = účinnost tepla, definovaná jako roční výroba užitečného tepla děleno ročním vstupem biokapaliny na základě jejího energetického obsahu;

- iii) v případě elektřiny nebo mechanické energie pocházející ze zařízení na výrobu energie, která zajišťují dodávky užitečného tepla společně s dodávkami elektřiny nebo mechanické energie:

$$EC_{el} = \frac{E}{\eta_{el}} \left(\frac{C_{el} \cdot \eta_{el}}{C_{el} \cdot \eta_{el} + C_h \cdot \eta_h} \right)$$

- iv) v případě užitečného tepla pocházejícího ze zařízení na výrobu energie, která zajišťují dodávky tepla společně s dodávkami elektřiny nebo mechanické energie:

$$EC_h = \frac{E}{\eta_h} \left(\frac{C_h \cdot \eta_h}{C_{el} \cdot \eta_{el} + C_h \cdot \eta_h} \right)$$

kde

$EC_{h,el}$ = celkové emise skleníkových plynů z konečné energetické komodity;

E = celkové emise skleníkových plynů z biokapaliny před závěrečnou konverzí;

η_{el} = elektrická účinnost, definovaná jako roční výroba elektřiny děleno ročním vstupem biokapaliny na základě jejího energetického obsahu;

η_h = účinnost tepla, definovaná jako roční výroba užitečného tepla děleno ročním vstupem biokapaliny na základě jejího energetického obsahu;

C_{el} = podíl exergie na elektřině nebo mechanické energii, stanovený na 100 % ($C_{el} = 1$).

C_h = účinnost Carnotova cyklu (podíl exergie na užitečném teple).

Účinnost Carnotova cyklu, C_h , pro užitečné teplo při rozdílných teplotách je definována jako:

$$C_h = \frac{T_h - T_0}{T_h}$$

kde

T_h = teplota měřená jako absolutní teplota (v kelvinech) užitečného tepla v místě dodání;

T_0 = teplota okolí, stanovená na 273,15 kelvinů (rovná se 0 °C).

Je-li přebytečné teplo vyváženo pro účely vytápění budov, při teplotě nižší než 150 °C (423,15 kelvinu), lze C_h alternativně definovat takto:

C_h = účinnost Carnotova cyklu pro teplo při teplotě 150 °C (423,15 kelvinu), která činí: 0,3546.

Pro účely tohoto výpočtu se rozumí:

- „kombinovanou výrobou tepla a elektřiny“ současná výroba tepelné energie a elektřiny nebo mechanické energie v jednom procesu;
- „užitečným teplem“ teplo vyrobené k uspokojení ekonomicky odůvodněné poptávky po teple k vytápění a chlazení;
- „ekonomicky odůvodněnou poptávkou“ poptávka, která nepřekračuje potřeby tepla nebo chlazení a která by byla jinak uspokojována za tržních podmínek.

2. Emise skleníkových plynů z bioplynů a biokapalin se vyjádří takto:

a) emise skleníkových plynů z biopaliv, E , se vyjadřují v gramech ekvivalentu CO_2 na MJ paliva: $g CO_2eq/MJ$.

b) emise skleníkových plynů z biokapalin, EC , se vyjadřují v gramech ekvivalentu CO_2 na MJ konečné energetické komodity (tepla nebo elektřiny): $g CO_2eq/MJ$.

Je-li vedle vytápění a chlazení kombinovaně vyráběna i elektřina, emise se rozdělí mezi teplo a elektřinu (podle bodu 1 písm. b)), bez ohledu na to, zda je teplo skutečně využíváno za účelem vytápění nebo chlazení (!).

(!) Teplo či odpadní teplo se používá k výrobě chlazení (chlazeného vzduchu nebo vody) pomocí absorpčních chladičů. Proto je vhodné vypočítat pouze emise související s vyrobeným teplem, vyjádřené v MJ tepla, bez ohledu na to, zda je konečným použitím tepla skutečně vytápění, nebo chlazení pomocí absorpčních chladičů.

Pokud se emise skleníkových plynů z těžby nebo pěstování surovin, e_{ec} , vyjadřují v g CO₂eq/t suchých surovin, převod na gramy ekvivalentu CO₂ na MJ paliva, g CO₂eq/MJ, se vypočte takto ⁽¹⁾:

$$e_{ec, \text{palivo}_a} \left[\frac{\text{gCO}_2\text{eq}}{\text{MJ paliva}} \right]_{ec} = \frac{e_{ec, \text{suroviny}_a} \left[\frac{\text{gCO}_2\text{eq}}{t_{\text{suchý}}} \right]}{LHV_a \left[\frac{\text{MJ surovin}}{t \text{ suchých surovin}} \right]} \times \text{faktor vstupních surovin pro palivo}_a \times \text{faktor rozdělení paliva}_a$$

kde

$$\text{faktor rozdělení paliva}_a = \left[\frac{\text{energie v palivu}}{\text{energie v palivu} + \text{energie v druhotných produktech}} \right]$$

$$\text{faktor surovin pro palivo}_a = [\text{podíl MJ surovin potřebný k výrobě 1 MJ paliva}]$$

emise na tunu suchých surovin se vypočtou tímto způsobem:

$$e_{ec, \text{suroviny}_a} \left[\frac{\text{gCO}_2\text{eq}}{t_{\text{suchý}}} \right] = \frac{e_{ec, \text{suroviny}_a} \left[\frac{\text{gCO}_2\text{eq}}{t_{\text{vlhký}}} \right]}{(1 - \text{obsah vlhkosti})}$$

3. Úspory emisí skleníkových plynů vyvolané při používání biopaliv a biokapalin se vypočítají takto:

a) úspory emisí skleníkových plynů z biopaliv:

$$\text{ÚSPORY} = (E_{F(t)} - E_B) / E_{F(t)},$$

kde

E_B	=	celkové emise z biopaliva a
$E_{F(t)}$	=	celkové emise z referenčního fosilního paliva používaného pro dopravu;

b) úspory emisí skleníkových plynů při výrobě tepla, chlazení a výrobě elektřiny z biokapalin:

$$\text{ÚSPORY} = (EC_{F(h\&c,el)} - EC_{B(h\&c,el)}) / EC_{F(h\&c,el)},$$

kde

$EC_{B(h\&c,el)}$ = celkové emise z tepla nebo elektřiny; a

$EC_{F(h\&c,el)}$ = celkové emise z referenčního fosilního paliva používaného pro užitečné teplo nebo elektřinu.

4. Skleníkovými plyny zohledněnými pro účely bodu 1 jsou CO₂, N₂O a CH₄. Při výpočtu ekvivalentu CO₂ se uvedené plyny hodnotí takto:

CO ₂	:	1
N ₂ O	:	298
CH ₄	:	25

5. Emise pocházející z těžby nebo pěstování surovin, e_{ec} , zahrnují emise pocházející ze samotného procesu těžby nebo pěstování; ze sběru, sušení a skladování surovin; z odpadu a úniků; a z výroby chemických látek nebo produktů použitých při těžbě nebo pěstování. Zachycování CO₂ při pěstování surovin je vyloučeno. Jako alternativu skutečných hodnot emisí lze použít odhady úrovně emisí z pěstování zemědělské biomasy, které je možno získat

⁽¹⁾ Vzorec pro výpočet emisí skleníkových plynů z těžby nebo pěstování surovin e_{ec} popisuje případy, kdy jsou suroviny přeměněny na paliva během jednoho kroku. U složitějších dodavatelských řetězců je nutné pro výpočet emisí ze skleníkových plynů z těžby nebo pěstování surovin e_{ec} provést úpravy pro meziprodukty.

z používaných regionálních průměrných hodnot u emisí z pěstování zahrnutých do zpráv podle čl. 31 odst. 4 nebo z informací o rozložených standardizovaných hodnotách pro pěstování obsažených v této příloze. Jako alternativu skutečných hodnot emisí je při neexistenci příslušných informací v těchto zprávách povoleno vypočítat průměrné hodnoty založené na místních zemědělských postupech, které vycházejí například z údajů o skupinách zemědělských podniků.

6. Pro účely výpočtu uvedeného v bodu 1 písm. a) se k úsporám emisí skleníkových plynů na základě lepšího řízení zemědělství e_{sca} , například přechodu na minimální orbu či bezorebné setí, pěstování lepších plodin či jejich střídání, používání krycích plodin, včetně hospodaření se zbytky plodin, a používání organických pomocných půdních látek (například kompostu nebo digestátu z kvašení mrvy), přihlédne pouze tehdy, pokud byly předloženy spolehlivé a ověřitelné důkazy, že obsah uhlíku v půdě se zvyšuje, nebo se dá rozumně očekávat, že v období, kdy byly dotčené suroviny pěstovány, uvedený obsah vzrostl, přičemž se k emisím přihlédne v případech, kde tyto postupy vedou k vyššímu používání umělých hnojiv a herbicidů ⁽¹⁾.
7. Anualizované hodnoty emisí pocházejících ze změn v zásobě uhlíku vyvolaných změnami ve využívání půdy, e_p , se vypočítají rozdělením celkových emisí rovnoměrně mezi dvacet let. Pro výpočet těchto emisí se použije tento vzorec:

$$e_p = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B, \text{ (}^2\text{)}$$

kde

e_p	=	anualizované emise skleníkových plynů ze změn v zásobě uhlíku vyvolaných změnami ve využívání půdy (vyjádřené jako ekvivalentní hmotnost (v gramech) CO_2 na jednotku energie biopaliva (v megajoulech)). „Orná půda“ ⁽³⁾ a „trvalé kultury“ ⁽⁴⁾ se považují za jeden způsob využívání půdy;
CS_R	=	zásoba uhlíku na jednotku plochy spojená s referenčním využíváním půdy (vyjádřené jako hmotnost (v tunách) uhlíku na jednotku plochy, zahrnující jak půdu, tak vegetaci). Za referenční využívání půdy se považuje využívání půdy v lednu 2008 nebo 20 let před získáním suroviny, přičemž se použije pozdější datum;
CS_A	=	zásoba uhlíku na jednotku plochy spojená s aktuálním využíváním půdy (vyjádřené jako hmotnost (v tunách) uhlíku na jednotku plochy, zahrnující jak půdu, tak vegetaci). V případech, kdy dochází k hromadění zásob uhlíku po dobu přesahující jeden rok, se hodnota činitele CS_A stanoví jako odhad zásoby na jednotku plochy za období dvaceti let nebo v době zralosti plodiny, přičemž se použije situace, která nastane dříve;
P	=	produktivita plodiny (vyjádřené jako energie biopaliva nebo biokapaliny na jednotku plochy za rok) a
e_B	=	bonus ve výši 29 g CO_2 eq/MJ biopaliva nebo biokapaliny, pokud je biomasa získávána ze znehodnocené půdy, která prošla obnovou, za podmínek stanovených v bodě 8.

8. Bonus ve výši 29 g CO_2 eq/MJ se přidělí, pokud je prokázáno, že daná půda:

- a) nebyla v lednu 2008 využívána k zemědělským nebo ani žádným jiným činnostem; a
- b) je závažným způsobem znehodnocená, včetně takové půdy dříve využívané k zemědělským účelům.

Bonus ve výši 29 g CO_2 eq/MJ se použije pro období maximálně 20 let od doby, kdy došlo k přeměně půdy na zemědělsky využívanou půdu, za předpokladu, že je zajištěn pravidelný nárůst zásob uhlíku, jakož i značné snížení eroze u půd spadajících do písmene b).

⁽¹⁾ Takovými důkazy mohou být měření uhlíku v půdě, například prvním měřením před pěstováním a následnými měřeními v pravidelných několikaletých intervalech. V takovém případě, ještě než je k dispozici druhé měření, by se odhadlo zvýšení uhlíku v půdě na základě reprezentativních experimentů nebo půdních modelů. Od dalšího druhého měření by měření představovala základ pro určení existence zvýšení uhlíku v půdě a jejího rozsahu.

⁽²⁾ Kvocient získaný vydělením molekulové hmotnosti CO_2 (44,010 g/mol) molekulovou hmotností uhlíku (12,011 g/mol) se rovná 3,664.

⁽³⁾ Orná půda, jak je vymezena IPCC.

⁽⁴⁾ Trvalé kultury jsou definovány jako víceleté plodiny, jejichž kmen se zpravidla nesklízí ročně, například rychle rostoucí dřeviny pěstované ve výmladkových plantážích a palma olejná.

9. „Půdami závažným způsobem znehodnocenými“ se rozumějí půdy, jež byly po značnou dobu výrazně zasoleny nebo vykazují obzvláště nízký obsah organických látek a jež jsou závažným způsobem erodované.
10. Komise do 31. prosince 2020 přezkoumá pokyny pro výpočet zásob uhlíku v půdě ⁽¹⁾ vycházející z pokynů IPCC pro národní inventury skleníkových plynů z roku 2006 – svazku 4 a v souladu s nařízením (EU) č. 525/2013 a nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/841 ⁽²⁾. Pokyny Komise slouží jako základ pro výpočet zásob uhlíku v půdě pro účely této směrnice.

11. Emise ze zpracování, e_p , zahrnují emise z vlastního procesu zpracování; z odpadu a úniků; z výroby chemických látek nebo produktů používaných při zpracování, včetně emisí CO_2 odpovídajících obsahu uhlíku ve fosilních vstupech bez ohledu na to zda byl v příslušném postupu spálen, či nikoli.

Při zohlednění spotřeby elektřiny, která není generována přímo v zařízení vyrábějícím příslušné palivo, se předpokládá, že intenzita emisí skleníkových plynů z výroby a distribuce této elektřiny se rovná průměrné intenzitě emisí při výrobě a distribuci elektřiny v dané oblasti. Odchylně od tohoto pravidla mohou výrobci pro elektřinu vyrobenou samostatným zařízením generujícím elektřinu použít průměrnou hodnotu platnou pro dané zařízení, pokud není připojeno k rozvodné síti.

Emise ze zpracování v příslušných případech zahrnují emise ze sušení prozatímních produktů a materiálů.

12. Emise z přepravy a distribuce, e_{dt} , zahrnují emise pocházející z přepravy surovin a polotovarů i ze skladování a distribuce konečného výrobku. Tento bod se nevztahuje na emise z přepravy a distribuce zohledňované podle bodu 5.
13. Emise z použitého paliva, e_u , se pokládají u biopaliv a biokapalin za rovné nule.

Emise skleníkových plynů jiných než CO_2 (N_2O a CH_4) z použitého paliva musí být zahrnuty do faktoru e_u pro biokapaliny.

14. Úspory emisí vyvolané zachycením a geologickým ukládáním CO_2 , e_{ccs} , které nebyly již započítány do e_p , se omezují na emise, ke kterým nedošlo v důsledku zachycení a ukládání emitovaného CO_2 v přímé souvislosti se získáváním, přepravou, zpracováním a distribucí paliva, pokud ukládání probíhalo v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/31/ES ⁽³⁾.
15. Úspory emisí vyvolané zachycením a náhradou CO_2 , e_{ccr} , přímo souvisejí s výrobou biopaliva nebo biokapaliny, jíž jsou přiřazeny, a omezují se na emise, ke kterým nedošlo v důsledku zachycení CO_2 , jehož uhlík pochází z biomasy a používá se k nahrazení CO_2 z fosilních paliv při výrobě komerčních výrobků a služeb.
16. Pokud kogenerační jednotka – zajišťující teplo nebo elektřinu v procesu výroby paliva z biomasy, pro které se počítají emise – vyrobí přebytečnou elektřinu nebo přebytečné užitečné teplo, rozdělí se emise skleníkových plynů mezi elektřinu a užitečné teplo podle teploty tepla (jež odráží užitečnost (užitek) tepla). Užitečná část tepla se zjistí vynásobením jeho energetického obsahu účinností Carnotova cyklu, C_h , použitím tohoto vzorce:

$$C_h = \frac{T_h - T_0}{T_h}$$

kde

T_h = teplota měřená jako absolutní teplota (v kelvinech) užitečného tepla v místě dodání;

T_0 = teplota okolí, stanovená na 273,15 kelvinů (rovná se 0 °C).

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2010/335/EU ze dne 10. června 2010 o pokynech pro výpočet zásob uhlíku v půdě pro účely přílohy V směrnice 2009/28/ES (Úř. věst. L 151, 17.6.2010, s. 19).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/841 ze dne 30. května 2018 o zahrnutí emisí skleníkových plynů a jejich pohlcování v důsledku využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví do rámce politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 a o změně nařízení (EU) č. 525/2013 a rozhodnutí č. 529/2013/EU (Úř. věst. L 156, 19.6.2018, s. 1).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/31/ES ze dne 23. dubna 2009 o geologickém ukládání oxidu uhličitého a o změně směrnice Rady 85/337/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES, 2001/80/ES, 2004/35/ES, 2006/12/ES a 2008/1/ES a nařízení (ES) č. 1013/2006 (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 114).

Je-li přebytečné teplo vyváženo pro účely vytápění budov, při teplotě nižší než 150 °C (423,15 kelvinu), lze C_h alternativně definovat takto:

C_h = účinnost Carnotova cyklu pro teplo při teplotě 150 °C (423,15 kelvinu), která činí: 0,3546.

Pro účely tohoto výpočtu se použijí skutečné účinnosti, definované jako vyrobená roční mechanická energie, elektřina resp. teplo děleno ročním vstupem energie.

Pro účely tohoto výpočtu se rozumí:

- a) „kombinovanou výrobou tepla a elektřiny“ současná výroba tepelné energie a elektřiny nebo mechanické energie v jednom procesu;
  - b) „užitečným teplem“ teplo vyrobené k uspokojení ekonomicky odůvodněné poptávky po teple k vytápění nebo chlazení;
  - c) „ekonomicky odůvodněnou poptávkou“ poptávka, která nepřekračuje potřeby tepla nebo chlazení a která by byla jinak uspokojována za tržních podmínek.
17. V případech, kdy v procesu výroby paliva vzniká kombinace paliva, pro které se počítají emise, a jednoho nebo několika dalších produktů („druhotných produktů“), rozdělí se emise skleníkových plynů mezi palivo (nebo jeho odpovídající meziprodukty) a druhotné produkty v poměru k jejich energetickému obsahu (stanovenému u druhotných produktů s výjimkou elektřiny a tepla jako spodní výhřevnost). Intenzita skleníkových plynů přebytečného užitečného tepla nebo přebytečné elektřiny se shoduje s intenzitou skleníkových plynů tepla nebo elektřiny dodaných do procesu výroby paliva a určí se na základě výpočtu intenzity skleníkových plynů vstoupů a emisí, včetně surovin a emisí CH_4 a N_2O , do a z kogenerační jednotky, kotle či jiného zařízení dodávajícího teplo nebo elektřinu do procesu výroby paliva. V případě kombinované výroby elektřiny a tepla se výpočet provádí podle bodu 16.
18. Pro účely výpočtu uvedeného v bodě 17 se emise takto rozdělované počítají jako $e_{cc} + e_1 + e_{sca}$ a ty podíly e_p , e_{td} , e_{ccs} a e_{ccr} , které se vztahují na výrobní kroky až do výrobního kroku, ve kterém vzniká předmětný druhotný produkt, včetně tohoto kroku. Došlo-li k přiřazení emisí druhotným produktům v některém z předchozích výrobních kroků životního cyklu, použije se pro předmětné účely místo těchto celkových emisí jen podíl těchto emisí přiřazený v posledním z těchto výrobních kroků meziprojektu vyráběného paliva.

V případě biopaliv a biokapalin musí být pro účely tohoto výpočtu zohledněny všechny druhotné produkty. K odpadům ani zbytkům se žádné emise nepřičítají. U druhotných produktů, jejichž energetický obsah je záporný, se pokládá energetický obsah pro účely výpočtu za nulový.

Emise skleníkových plynů z odpadů a zbytků, včetně korun stromů a větví, slámy, plev, kukuřičných klasů a ořechových skořápek, a zbytků ze zpracování, včetně surového glycerinu (glycerin, který není rafinován) a bagasy, se považují v celém životním cyklu těchto odpadů a zbytků až do doby jejich získání za nulové bez ohledu na to, zda jsou uvedené odpady a zbytky před přeměnou na konečný produkt zpracovány na prozatímní produkty.

V případě paliv vyráběných v jiných rafinériích, než které jsou kombinací zpracovatelských zařízení a kotlů nebo kogeneračních jednotek zajišťujících dodávky tepla nebo elektřiny do zpracovatelského zařízení, je analyzovanou jednotkou pro účely výpočtu podle bodu 17 rafinérie.

19. V případě biopaliv se pro účely výpočtu podle bodu 3 použije hodnota referenčního fosilního paliva $E_{F(e)} = 94 \text{ g CO}_2\text{eq/MJ}$.

V případě biokapalin používaných k výrobě elektřiny se pro účely výpočtu podle bodu 3 jako hodnota $EC_{F(e)}$ referenčního fosilního paliva použije $183 \text{ g CO}_2\text{eq/MJ}$.

V případě biokapalin používaných k výrobě užitečného tepla a k vytápění nebo chlazení se pro účely výpočtu podle bodu 3 použije hodnota referenčního fosilního paliva $EC_{F(h\&c)} = 80 \text{ g CO}_2\text{eq/MJ}$.

D. ROZLOŽENÉ STANDARDIZOVANÉ HODNOTY PRO BIOPALIVA A BOKAPALINY

Rozložené standardizované hodnoty pro pěstování: „e_{ec}“ ve smyslu části C této přílohy, včetně emisí N₂O z půdy

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)
Etanol z řepy cukrové	9,6	9,6
Etanol z kukuřice	25,5	25,5
Etanol z obilovin jiných než kukuřice	27,0	27,0
Etanol z cukrové třtiny	17,1	17,1
Podíl z obnovitelných zdrojů u ETBE	Stejně jako u použitého způsobu výroby etanolu	
Podíl z obnovitelných zdrojů u TAEE	Stejně jako u použitého způsobu výroby etanolu	
Bionafta z řepky	32,0	32,0
Bionafta ze slunečnice	26,1	26,1
Bionafta ze sójových bobů	21,2	21,2
Bionafta z palmového oleje	26,2	26,2
Bionafta z použitého kuchyňského oleje	0	0
Živočišné tuky získané z produkce bionafty (**)	0	0
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z řepky	33,4	33,4
Hydrogenačně upravený rostlinný olej ze slunečnic	26,9	26,9
Hydrogenačně upravený rostlinný olej ze sójových bobů	22,1	22,1
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z palmového oleje	27,4	27,4
Hydrogenačně upravený olej z použitého kuchyňského oleje	0	0
Hydrogenačně upravený olej z živočišných tuků získaný ze škváření (**)	0	0
Čistý rostlinný olej z řepky	33,4	33,4
Čistý rostlinný olej ze slunečnic	27,2	27,2
Čistý rostlinný olej ze sójových bobů	22,2	22,2
Čistý rostlinný olej z palmového oleje	27,1	27,1
Čistý olej z použitého kuchyňského oleje	0	0

(**) Týká se pouze biopaliv vyrobených z vedlejších živočišných produktů klasifikovaných jako materiál kategorie 1 a 2 v souladu s nařízením (ES) č. 1069/2009, pro které se nezohledňují emise týkající se hygienizace jako součásti škváření.

Rozložené standardizované hodnoty pro pěstování: „e_{ec}“ – pouze pro emise N₂O z půdy (jsou již zahrnuty v rozložených hodnotách pro emise z pěstování v tabulce pro „e_{ec}“)

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)
Etanol z řepy cukrové	4,9	4,9
Etanol z kukuřice	13,7	13,7
Etanol z obilovin jiných než kukuřice	14,1	14,1
Etanol z cukrové třtiny	2,1	2,1
Podíl z obnovitelných zdrojů u ETBE	Stejně jako u použitého způsobu výroby etanolu	
Podíl z obnovitelných zdrojů u TAEE	Stejně jako u použitého způsobu výroby etanolu	
Bionafta z řepky	17,6	17,6
Bionafta ze slunečnice	12,2	12,2
Bionafta ze sójových bobů	13,4	13,4
Bionafta z palmového oleje	16,5	16,5
Bionafta z použitého kuchyňského oleje	0	0
Živočišné tuky získané z produkce bionafty (**)	0	0
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z řepky	18,0	18,0
Hydrogenačně upravený rostlinný olej ze slunečnic	12,5	12,5
Hydrogenačně upravený rostlinný olej ze sójových bobů	13,7	13,7
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z palmového oleje	16,9	16,9
Hydrogenačně upravený olej z použitého kuchyňského oleje	0	0
Hydrogenačně upravený olej z živočišných tuků získaný ze škvareň (**)	0	0
Čistý rostlinný olej z řepky	17,6	17,6
Čistý rostlinný olej ze slunečnic	12,2	12,2
Čistý rostlinný olej ze sójových bobů	13,4	13,4
Čistý rostlinný olej z palmového oleje	16,5	16,5
Čistý olej z použitého kuchyňského oleje	0	0

(**) Poznámka: týká se pouze biopaliv vyrobených z vedlejších živočišných produktů klasifikovaných jako materiál kategorie 1 a 2 v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009, pro které se nezohledňují emise týkající se hygienizace jako součásti škvareň.

Rozložené standardizované hodnoty pro zpracování: „e_p“ ve smyslu části C této přílohy

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)
Etanol z řepy cukrové (bez bioplynu získaného z kalu, zemní plyn jako procesní palivo v konvenčním kotli)	18,8	26,3
Etanol z řepy cukrové (s bioplynem získaným z kalu, zemní plyn jako procesní palivo v konvenčním kotli)	9,7	13,6
Etanol z řepy cukrové (bez bioplynu získaného z kalu, zemní plyn jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	13,2	18,5
Etanol z řepy cukrové (s bioplynem získaným z kalu, zemní plyn jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	7,6	10,6
Etanol z řepy cukrové (bez bioplynu získaného z kalu, hnědé uhlí jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	27,4	38,3
Etanol z řepy cukrové (s bioplynem získaným z kalu, hnědé uhlí jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	15,7	22,0
Etanol z kukuřice (zemní plyn jako procesní palivo v konvenčním kotli)	20,8	29,1
Etanol z kukuřice (zemní plyn jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	14,8	20,8
Etanol z kukuřice (hnědé uhlí jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	28,6	40,1
Etanol z kukuřice (zbytkový materiál z lesa jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	1,8	2,6
Etanol z obilovin jiných než kukuřice (zemní plyn jako procesní palivo v konvenčním kotli)	21,0	29,3
Etanol z obilovin jiných než kukuřice (zemní plyn jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	15,1	21,1
Etanol z obilovin jiných než kukuřice (hnědé uhlí jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	30,3	42,5
Etanol z obilovin jiných než kukuřice (zbytkový materiál z lesa jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	1,5	2,2
Etanol z cukrové třtiny	1,3	1,8
Podíl z obnovitelných zdrojů u ETBE	Stejně jako u použitého způsobu výroby etanolu	

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)
Podíl z obnovitelných zdrojů u TAEE	Stejně jako u použitého způsobu výroby etanolu	
Bionafta z řepky	11,7	16,3
Bionafta ze slunečnice	11,8	16,5
Bionafta ze sójových bobů	12,1	16,9
Bionafta z palmového oleje (nádrž odpadových vod s volným výtokem)	30,4	42,6
Bionafta z palmového oleje (proces se zachycováním metanu v lisovně oleje)	13,2	18,5
Bionafta z použitého kuchyňského oleje	9,3	13,0
Živočišné tuky získané z produkce bionafty (**)	13,6	19,1
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z řepky	10,7	15,0
Hydrogenačně upravený rostlinný olej ze slunečnic	10,5	14,7
Hydrogenačně upravený rostlinný olej ze sójových bobů	10,9	15,2
Hydrogenačně upravený olej z palmového oleje (nádrž odpadových vod s volným výtokem)	27,8	38,9
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z palmového oleje (proces se zachycováním metanu v lisovně oleje)	9,7	13,6
Hydrogenačně upravený olej z odpadového použitého oleje	10,2	14,3
Hydrogenačně upravený olej z živočišných tuků získaný ze škvaření (**)	14,5	20,3
Čistý rostlinný olej z řepky	3,7	5,2
Čistý rostlinný olej ze slunečnic	3,8	5,4
Čistý rostlinný olej ze sójových bobů	4,2	5,9
Čistý rostlinný olej z palmového oleje (nádrž odpadových vod s volným výtokem)	22,6	31,7
Čistý rostlinný olej z palmového oleje (proces se zachycováním metanu v lisovně oleje)	4,7	6,5
Čistý olej z použitého kuchyňského oleje	0,6	0,8

(*) Standardizované hodnoty pro procesy využívající kogenerační jednotku platí pouze tehdy, pokud veškeré procesní teplo dodává kogenerační jednotka.

(**) Poznámka: týká se pouze biopaliv vyrobených z vedlejších živočišných produktů klasifikovaných jako materiál kategorie 1 a 2 v souladu s nařízením (ES) č. 1069/2009, pro které se nezohledňují emise týkající se hygienizace jako součásti škvaření.

Rozložené standardizované hodnoty pouze pro extrakci oleje (jsou již zahrnuty v rozložených hodnotách pro emise ze zpracování v tabulce pro „e_p“)

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)
Bionafta z řepky	3,0	4,2
Bionafta ze slunečnice	2,9	4,0
Bionafta ze sójových bobů	3,2	4,4
Bionafta z palmového oleje (nádrž odpadových vod s volným výtokem)	20,9	29,2
Bionafta z palmového oleje (proces se zachycováním metanu v lisovně oleje)	3,7	5,1
Bionafta z použitého kuchyňského oleje	0	0
Živočišné tuky získané z produkce bionafty (**)	4,3	6,1
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z řepky	3,1	4,4
Hydrogenačně upravený rostlinný olej ze slunečnic	3,0	4,1
Hydrogenačně upravený rostlinný olej ze sójových bobů	3,3	4,6
Hydrogenačně upravený olej z palmového oleje (nádrž odpadových vod s volným výtokem)	21,9	30,7
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z palmového oleje (proces se zachycováním metanu v lisovně oleje)	3,8	5,4
Hydrogenačně upravený olej z použitého kuchyňského oleje	0	0
Hydrogenačně upravený olej z živočišných tuků získaný ze škvaření (**)	4,3	6,0
Čistý rostlinný olej z řepky	3,1	4,4
Čistý rostlinný olej ze slunečnic	3,0	4,2
Čistý rostlinný olej ze sójových bobů	3,4	4,7
Čistý rostlinný olej z palmového oleje (nádrž odpadových vod s volným výtokem)	21,8	30,5
Čistý rostlinný olej z palmového oleje (proces se zachycováním metanu v lisovně oleje)	3,8	5,3
Čistý olej z použitého kuchyňského oleje	0	0

(**) Poznámka: týká se pouze biopaliv vyrobených z vedlejších živočišných produktů klasifikovaných jako materiál kategorie 1 a 2 v souladu s nařízením (ES) č. 1069/2009, pro které se nezohledňují emise týkající se hygienizace jako součásti škvaření.

Rozložené standardizované hodnoty pro přepravu a distribuci: „e_{id}“ ve smyslu části C této přílohy

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)
Etanol z řepy cukrové (bez bioplynu získaného z kalu, zemní plyn jako procesní palivo v konvenčním kotli)	2,3	2,3
Etanol z řepy cukrové (s bioplynem získaným z kalu, zemní plyn jako procesní palivo v konvenčním kotli)	2,3	2,3
Etanol z řepy cukrové (bez bioplynu získaného z kalu, zemní plyn jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	2,3	2,3
Etanol z řepy cukrové (s bioplynem získaným z kalu, zemní plyn jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	2,3	2,3
Etanol z řepy cukrové (bez bioplynu získaného z kalu, hnědé uhlí jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	2,3	2,3
Etanol z řepy cukrové (s bioplynem získaným z kalu, hnědé uhlí jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	2,3	2,3
Etanol z kukuřice (zemní plyn jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	2,2	2,2
Etanol z kukuřice (zemní plyn jako procesní palivo v konvenčním kotli)	2,2	2,2
Etanol z kukuřice (hnědé uhlí jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	2,2	2,2
Etanol z kukuřice (zbytkový materiál z lesa jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	2,2	2,2
Etanol z obilovin jiných než kukuřice (zemní plyn jako procesní palivo v konvenčním kotli)	2,2	2,2
Etanol z obilovin jiných než kukuřice (zemní plyn jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	2,2	2,2
Etanol z obilovin jiných než kukuřice (hnědé uhlí jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	2,2	2,2
Etanol z obilovin jiných než kukuřice (zbytkový materiál z lesa jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	2,2	2,2
Etanol z cukrové třtiny	9,7	9,7
Podíl z obnovitelných zdrojů u ETBE	Stejně jako u použitého způsobu výroby etanolu	

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)
Podíl z obnovitelných zdrojů u TAEE	Stejně jako u použitého způsobu výroby etanolu	
Bionafta z řepky	1,8	1,8
Bionafta ze slunečnice	2,1	2,1
Bionafta ze sójových bobů	8,9	8,9
Bionafta z palmového oleje (nádrž odpadových vod s volným výtokem)	6,9	6,9
Bionafta z palmového oleje (proces se zachycováním metanu v lisovně oleje)	6,9	6,9
Bionafta z použitého kuchyňského oleje	1,9	1,9
Živočišné tuky získané z produkce bionafty (**)	1,7	1,7
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z řepky	1,7	1,7
Hydrogenačně upravený rostlinný olej ze slunečnic	2,0	2,0
Hydrogenačně upravený rostlinný olej ze sójových bobů	9,2	9,2
Hydrogenačně upravený olej z palmového oleje (nádrž odpadových vod s volným výtokem)	7,0	7,0
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z palmového oleje (proces se zachycováním metanu v lisovně oleje)	7,0	7,0
Hydrogenačně upravený olej z použitého kuchyňského oleje	1,7	1,7
Hydrogenačně upravený olej z živočišných tuků získaný ze škvaření (**)	1,5	1,5
Čistý rostlinný olej z řepky	1,4	1,4
Čistý rostlinný olej ze slunečnic	1,7	1,7
Čistý rostlinný olej ze sójových bobů	8,8	8,8
Čistý rostlinný olej z palmového oleje (nádrž odpadových vod s volným výtokem)	6,7	6,7
Čistý rostlinný olej z palmového oleje (proces se zachycováním metanu v lisovně oleje)	6,7	6,7
Čistý olej z použitého kuchyňského oleje	1,4	1,4

(*) Standardizované hodnoty pro procesy využívající kogenerační jednotku platí pouze tehdy, pokud veškeré procesní teplo dodává kogenerační jednotka.

(**) Poznámka: týká se pouze biopaliv vyrobených z vedlejších živočišných produktů klasifikovaných jako materiál kategorie 1 a 2 v souladu s nařízením (ES) č. 1069/2009, pro které se nezohledňují emise týkající se hygienizace jako součásti škvaření.

Rozložené standardizované hodnoty pro přepravu a distribuci pouze konečného paliva. Jsou již zahrnuty v tabulce „Emise z přepravy a distribuce „e_{td}“ ve smyslu části C této přílohy, nicméně následující hodnoty jsou užitečné, má-li hospodářský subjekt v úmyslu vykázat pouze skutečné emise z přepravy plodin nebo z přepravy oleje.

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)
Etanol z řepy cukrové (bez bioplynu získaného z kalu, zemní plyn jako procesní palivo v konvenčním kotli)	1,6	1,6
Etanol z řepy cukrové (s bioplynem získaným z kalu, zemní plyn jako procesní palivo v konvenčním kotli)	1,6	1,6
Etanol z řepy cukrové (bez bioplynu získaného z kalu, zemní plyn jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	1,6	1,6
Etanol z řepy cukrové (s bioplynem získaným z kalu, zemní plyn jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	1,6	1,6
Etanol z řepy cukrové (bez bioplynu získaného z kalu, hnědé uhlí jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	1,6	1,6
Etanol z řepy cukrové (s bioplynem získaným z kalu, hnědé uhlí jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	1,6	1,6
Etanol z kukuřice (zemní plyn jako procesní palivo v konvenčním kotli)	1,6	1,6
Etanol z kukuřice (zemní plyn jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	1,6	1,6
Etanol z kukuřice (hnědé uhlí jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	1,6	1,6
Etanol z kukuřice (zbytkový materiál z lesa jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	1,6	1,6
Etanol z obilovin jiných než kukuřice (zemní plyn jako procesní palivo v konvenčním kotli)	1,6	1,6
Etanol z obilovin jiných než kukuřice (zemní plyn jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	1,6	1,6
Etanol z obilovin jiných než kukuřice (hnědé uhlí jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	1,6	1,6
Etanol z obilovin jiných než kukuřice (zbytkový materiál z lesa jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	1,6	1,6
Etanol z cukrové třtiny	6,0	6,0
Podíl terc-butyl(ethyl)etheru (ETBE) z etanolu z obnovitelných zdrojů	Budou považovány za stejné jako u použitého způsobu výroby etanolu	

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)
Podíl terc-amyln(ethyl)etheru (TAEE) z etanolu z obnovitelných zdrojů	Budou považovány za stejné jako u použitého způsobu výroby etanolu	
Bionafta z řepky	1,3	1,3
Bionafta ze slunečnice	1,3	1,3
Bionafta ze sójových bobů	1,3	1,3
Bionafta z palmového oleje (nádrž odpadových vod s volným výtokem)	1,3	1,3
Bionafta z palmového oleje (proces se zachycováním metanu v lisovně oleje)	1,3	1,3
Bionafta z použitého kuchyňského oleje	1,3	1,3
Živočišné tuky získané z produkce bionafty (**)	1,3	1,3
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z řepky	1,2	1,2
Hydrogenačně upravený rostlinný olej ze slunečnic	1,2	1,2
Hydrogenačně upravený rostlinný olej ze sójových bobů	1,2	1,2
Hydrogenačně upravený olej z palmového oleje (nádrž odpadových vod s volným výtokem)	1,2	1,2
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z palmového oleje (proces se zachycováním metanu v lisovně oleje)	1,2	1,2
Hydrogenačně upravený olej z použitého kuchyňského oleje	1,2	1,2
Hydrogenačně upravený olej z živočišných tuků získaný ze škvaření (**)	1,2	1,2
Čistý rostlinný olej z řepky	0,8	0,8
Čistý rostlinný olej ze slunečnic	0,8	0,8
Čistý rostlinný olej ze sójových bobů	0,8	0,8
Čistý rostlinný olej z palmového oleje (nádrž odpadových vod s volným výtokem)	0,8	0,8
Čistý rostlinný olej z palmového oleje (proces se zachycováním metanu v lisovně oleje)	0,8	0,8
Čistý olej z použitého kuchyňského oleje	0,8	0,8

(*) Standardizované hodnoty pro procesy využívající kogenerační jednotku platí pouze tehdy, pokud veškeré procesní teplo dodává kogenerační jednotka.

(**) Poznámka: týká se pouze biopaliv vyrobených z vedlejších živočišných produktů klasifikovaných jako materiál kategorie 1 a 2 v souladu s nařízením (ES) č. 1069/2009, pro které se nezohledňují emise týkající se hygienizace jako součásti škvaření.

Souhrnné hodnoty pro pěstování, zpracování, přepravu a distribuci

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)
Etanol z řepy cukrové (bez bioplynu získaného z kalu, zemní plyn jako procesní palivo v konvenčním kotli)	30,7	38,2
Etanol z řepy cukrové (s bioplynem získaným z kalu, zemní plyn jako procesní palivo v konvenčním kotli)	21,6	25,5
Etanol z řepy cukrové (bez bioplynu získaného z kalu, zemní plyn jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	25,1	30,4
Etanol z řepy cukrové (s bioplynem získaným z kalu, zemní plyn jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	19,5	22,5
Etanol z řepy cukrové (bez bioplynu získaného z kalu, hnědé uhlí jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	39,3	50,2
Etanol z řepy cukrové (s bioplynem získaným z kalu, hnědé uhlí jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	27,6	33,9
Etanol z kukuřice (zemní plyn jako procesní palivo v konvenčním kotli)	48,5	56,8
Etanol z kukuřice (zemní plyn jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	42,5	48,5
Etanol z kukuřice (hnědé uhlí jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	56,3	67,8
Etanol z kukuřice (zbytkový materiál z lesa jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	29,5	30,3
Etanol z obilovin jiných než kukuřice (zemní plyn jako procesní palivo v konvenčním kotli)	50,2	58,5
Etanol z obilovin jiných než kukuřice (zemní plyn jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	44,3	50,3
Etanol z obilovin jiných než kukuřice (hnědé uhlí jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	59,5	71,7
Etanol z obilovin jiných než kukuřice (zbytkový materiál z lesa jako procesní palivo v zařízeních pro kombinovanou výrobu tepla a elektřiny (*))	30,7	31,4
Etanol z cukrové třtiny	28,1	28,6
Podíl z obnovitelných zdrojů u ETBE	Stejně jako u použitého způsobu výroby etanolu	
Podíl z obnovitelných zdrojů u TAAE	Stejně jako u použitého způsobu výroby etanolu	

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)
Bionafta z řepky	45,5	50,1
Bionafta ze slunečnice	40,0	44,7
Bionafta ze sójových bobů	42,2	47,0
Bionafta z palmového oleje (nádrž odpadových vod s volným výtokem)	63,5	75,7
Bionafta z palmového oleje (proces se zachycováním metanu v lisovně oleje)	46,3	51,6
Bionafta z použitého kuchyňského oleje	11,2	14,9
Živočišné tuky získané z produkce bionafty (**)	15,3	20,8
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z řepky	45,8	50,1
Hydrogenačně upravený rostlinný olej ze slunečnic	39,4	43,6
Hydrogenačně upravený rostlinný olej ze sójových bobů	42,2	46,5
Hydrogenačně upravený olej z palmového oleje (nádrž odpadových vod s volným výtokem)	62,2	73,3
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z palmového oleje (proces se zachycováním metanu v lisovně oleje)	44,1	48,0
Hydrogenačně upravený olej z použitého kuchyňského oleje	11,9	16,0
Hydrogenačně upravený olej z živočišných tuků získaný ze škvareň (**)	16,0	21,8
Čistý rostlinný olej z řepky	38,5	40,0
Čistý rostlinný olej ze slunečnic	32,7	34,3
Čistý rostlinný olej ze sójových bobů	35,2	36,9
Čistý rostlinný olej z palmového oleje (nádrž odpadových vod s volným výtokem)	56,3	65,4
Čistý rostlinný olej z palmového oleje (proces se zachycováním metanu v lisovně oleje)	38,4	57,2
Čistý olej z použitého kuchyňského oleje	2,0	2,2

(*) Standardizované hodnoty pro procesy využívající kogenerační jednotku platí pouze tehdy, pokud veškeré procesní teplo dodává kogenerační jednotka.

(**) Poznámka: týká se pouze biopaliv vyrobených z vedlejších živočišných produktů klasifikovaných jako materiál kategorie 1 a 2 v souladu s nařízením (ES) č. 1069/2009, pro které se nezohledňují emise týkající se hygienizace jako součásti škvareň.

E. ODHADOVANÉ ROZLOŽENÉ STANDARDIZOVANÉ HODNOTY PRO BUDOUČÍ PALIVA A BIOKAPALINY, KTERÉ NEBYLY V ROCE 2016 NA TRHU NEBO BYLY NA TRHU POUZE V ZANEDBATELNÉM MNOŽSTVÍ

Rozložené standardní hodnoty pro pěstování: „e_{cc}“ podle definice v části C této přílohy, včetně emisí N₂O (včetně štěpkování odpadního dřeva nebo cíleně pěstovaných energetických dřevin)

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)
Etanol z pšeničné slámy	1,8	1,8
Nafta vyrobená z odpadního dřeva Fischerovou-Tropschovou syntézou v samostatném zařízení	3,3	3,3
Motorová nafta vyrobená z cíleně pěstovaných energetických dřevin Fischerovou-Tropschovou syntézou v samostatném zařízení	8,2	8,2
Benzin vyrobený z odpadního dřeva Fischerovou-Tropschovou syntézou v samostatném zařízení	8,2	8,2
Benzin vyrobený z cíleně pěstovaných energetických dřevin Fischerovou-Tropschovou syntézou v samostatném zařízení	12,4	12,4
Dimethylether (DME) z odpadního dřeva vyrobený v samostatném zařízení	3,1	3,1
Dimethylether (DME) z cíleně pěstovaných energetických dřevin vyrobený v samostatném zařízení	7,6	7,6
Metanol z odpadního dřeva vyrobený v samostatném zařízení	3,1	3,1
Metanol z cíleně pěstovaných energetických dřevin vyrobený v samostatném zařízení	7,6	7,6
Motorová nafta vyrobená Fischerovou-Tropschovou syntézou zplyňováním černého louhu integrovaným s výrobou celulózy	2,5	2,5
Benzin vyrobený Fischerovou-Tropschovou syntézou zplyňováním černého louhu integrovaným s výrobou celulózy	2,5	2,5
Dimethylether (DME) vyrobený zplyňováním černého louhu integrovaným s výrobou celulózy	2,5	2,5
Metanol vyrobený zplyňováním černého louhu integrovaným s výrobou celulózy	2,5	2,5
Podíl z obnovitelných zdrojů u MTBE	Stejně jako u použitého způsobu výroby metanolu	

Rozložené standardizované hodnoty pro emise N₂O z půdy (zahrnuté do rozložených standardních hodnot pro emise z pěstování v tabulce „e_{cc}“)

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)
Etanol z pšeničné slámy	0	0
Nafta vyrobená z odpadního dřeva Fischerovou-Tropschovou syntézou v samostatném zařízení	0	0

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)
Motorová nafta vyrobená z cíleně pěstovaných energetických dřevin Fischerovou-Tropschovou syntézou v samostatném zařízení	4,4	4,4
Benzin vyrobený z odpadního dřeva Fischerovou-Tropschovou syntézou v samostatném zařízení	0	0
Benzin vyrobený z cíleně pěstovaných energetických dřevin Fischerovou-Tropschovou syntézou v samostatném zařízení	4,4	4,4
Dimethylether (DME) z odpadního dřeva vyrobený v samostatném zařízení	0	0
Dimethylether (DME) z cíleně pěstovaných energetických dřevin vyrobený v samostatném zařízení	4,1	4,1
Metanol z odpadního dřeva vyrobený v samostatném zařízení	0	0
Metanol z cíleně pěstovaných energetických dřevin vyrobený v samostatném zařízení	4,1	4,1
Motorová nafta vyrobená Fischerovou-Tropschovou syntézou zplyňováním černého louhu integrovaným s výrobou celulózy	0	0
Benzin vyrobený Fischerovou-Tropschovou syntézou zplyňováním černého louhu integrovaným s výrobou celulózy	0	0
Dimethylether (DME) vyrobený zplyňováním černého louhu integrovaným s výrobou celulózy	0	0
Metanol vyrobený zplyňováním černého louhu integrovaným s výrobou celulózy	0	0
Podíl z obnovitelných zdrojů u MTBE	Stejně jako u použitého způsobu výroby metanolu	

Rozložené standardizované hodnoty pro zpracování: „e_p“ ve smyslu části C této přílohy

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)
Etanol z pšeničné slámy	4,8	6,8
Nafta vyrobená z odpadního dřeva Fischerovou-Tropschovou syntézou v samostatném zařízení	0,1	0,1
Motorová nafta vyrobená z cíleně pěstovaných energetických dřevin Fischerovou-Tropschovou syntézou v samostatném zařízení	0,1	0,1
Benzin vyrobený z odpadního dřeva Fischerovou-Tropschovou syntézou v samostatném zařízení	0,1	0,1
Benzin vyrobený z cíleně pěstovaných energetických dřevin Fischerovou-Tropschovou syntézou v samostatném zařízení	0,1	0,1
Dimethylether (DME) z odpadního dřeva vyrobený v samostatném zařízení	0	0

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)
Dimethylether (DME) z cíleně pěstovaných energetických dřevin vyrobený v samostatném zařízení	0	0
Metanol z odpadního dřeva vyrobený v samostatném zařízení	0	0
Metanol z cíleně pěstovaných energetických dřevin vyrobený v samostatném zařízení	0	0
Motorová nafta vyrobená Fischerovou-Tropschovou syntézou zplyňováním černého louhu integrovaným s výrobou celulózy	0	0
Benzin vyrobený Fischerovou-Tropschovou syntézou zplyňováním černého louhu integrovaným s výrobou celulózy	0	0
Dimethylether (DME) vyrobený zplyňováním černého louhu integrovaným s výrobou celulózy	0	0
Metanol vyrobený zplyňováním černého louhu integrovaným s výrobou celulózy	0	0
Podíl z obnovitelných zdrojů u MTBE	Stejně jako u použitého způsobu výroby metanolu	

Rozložené standardizované hodnoty pro přepravu a distribuci: „e_{id}“ ve smyslu části C této přílohy

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)
Etanol z pšeničné slámy	7,1	7,1
Nafta vyrobená z odpadního dřeva Fischerovou-Tropschovou syntézou v samostatném zařízení	10,3	10,3
Motorová nafta vyrobená z cíleně pěstovaných energetických dřevin Fischerovou-Tropschovou syntézou v samostatném zařízení	8,4	8,4
Benzin vyrobený z odpadního dřeva Fischerovou-Tropschovou syntézou v samostatném zařízení	10,3	10,3
Benzin vyrobený z cíleně pěstovaných energetických dřevin Fischerovou-Tropschovou syntézou v samostatném zařízení	8,4	8,4
Dimethylether (DME) z odpadního dřeva vyrobený v samostatném zařízení	10,4	10,4
Dimethylether (DME) z cíleně pěstovaných energetických dřevin vyrobený v samostatném zařízení	8,6	8,6
Metanol z odpadního dřeva vyrobený v samostatném zařízení	10,4	10,4
Metanol z cíleně pěstovaných energetických dřevin vyrobený v samostatném zařízení	8,6	8,6
Motorová nafta vyrobená Fischerovou-Tropschovou syntézou zplyňováním černého louhu integrovaným s výrobou celulózy	7,7	7,7
Benzin vyrobený Fischerovou-Tropschovou syntézou zplyňováním černého louhu integrovaným s výrobou celulózy	7,9	7,9
DME vyrobený zplyňováním černého louhu integrovaným s výrobou celulózy	7,7	7,7

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)
Metanol vyrobený zplyňováním černého louhu integrovaným s výrobou celulózy	7,9	7,9
Podíl z obnovitelných zdrojů u MTBE	Stejně jako u použitého způsobu výroby metanolu	

Rozložené standardizované hodnoty pro přepravu a distribuci pouze konečného paliva. Jsou již zahrnuty v tabulce „Emise z přepravy a distribuce „e_{id}“ ve smyslu části C této přílohy, nicméně následující hodnoty jsou užitečné, má-li hospodářský subjekt v úmyslu vykázat pouze skutečné emise z přepravy plodin nebo z přepravy oleje.

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)
Etanol z pšeničné slámy	1,6	1,6
Nafta vyrobená z odpadního dřeva Fischerovou-Tropschovou syntézou v samostatném zařízení	1,2	1,2
Motorová nafta vyrobená z cíleně pěstovaných energetických dřevin Fischerovou-Tropschovou syntézou v samostatném zařízení	1,2	1,2
Benzin vyrobený z odpadního dřeva Fischerovou-Tropschovou syntézou v samostatném zařízení	1,2	1,2
Benzin vyrobený z cíleně pěstovaných energetických dřevin Fischerovou-Tropschovou syntézou v samostatném zařízení	1,2	1,2
Dimethylether (DME) z odpadního dřeva vyrobený v samostatném zařízení	2,0	2,0
DME z cíleně pěstovaných energetických dřevin vyrobený v samostatném zařízení	2,0	2,0
Metanol z odpadního dřeva vyrobený v samostatném zařízení	2,0	2,0
Metanol z cíleně pěstovaných energetických dřevin vyrobený v samostatném zařízení	2,0	2,0
Motorová nafta vyrobená Fischerovou-Tropschovou syntézou zplyňováním černého louhu integrovaným s výrobou celulózy	2,0	2,0
Benzin vyrobený Fischerovou-Tropschovou syntézou zplyňováním černého louhu integrovaným s výrobou celulózy	2,0	2,0
DME vyrobený zplyňováním černého louhu integrovaným s výrobou celulózy	2,0	2,0

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)
Metanol vyrobený zplyňováním černého louhu integrovaným s výrobou celulózy	2,0	2,0
Podíl z obnovitelných zdrojů u MTBE	Stejně jako u použitého způsobu výroby metanolu	

Souhrnné hodnoty pro pěstování, zpracování, přepravu a distribuci

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)
Etanol z pšeničné slámy	13,7	15,7
Nafta vyrobená z odpadního dřeva Fischerovou-Tropschovou syntézou v samostatném zařízení	13,7	13,7
Motorová nafta vyrobená z cíleně pěstovaných energetických dřevin Fischerovou-Tropschovou syntézou v samostatném zařízení	16,7	16,7
Benzin vyrobený z odpadního dřeva Fischerovou-Tropschovou syntézou v samostatném zařízení	13,7	13,7
Benzin vyrobený z cíleně pěstovaných energetických dřevin Fischerovou-Tropschovou syntézou v samostatném zařízení	16,7	16,7
Dimethylether (DME) z odpadního dřeva vyrobený v samostatném zařízení	13,5	13,5
Dimethylether (DME) z cíleně pěstovaných energetických dřevin vyrobený v samostatném zařízení	16,2	16,2
Metanol z odpadního dřeva vyrobený v samostatném zařízení	13,5	13,5
Metanol z cíleně pěstovaných energetických dřevin vyrobený v samostatném zařízení	16,2	16,2
Motorová nafta vyrobená Fischerovou-Tropschovou syntézou zplyňováním černého louhu integrovaným s výrobou celulózy	10,2	10,2
Benzin vyrobený Fischerovou-Tropschovou syntézou zplyňováním černého louhu integrovaným s výrobou celulózy	10,4	10,4
Dimethylether (DME) vyrobený zplyňováním černého louhu integrovaným s výrobou celulózy	10,2	10,2
Metanol vyrobený zplyňováním černého louhu integrovaným s výrobou celulózy	10,4	10,4
Podíl z obnovitelných zdrojů u MTBE	Stejně jako u použitého způsobu výroby metanolu	

PŘÍLOHA VI

PRAVIDLA PRO VÝPOČET DOPADŮ SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ Z PALIV Z BIOMASY A REFERENČNÍCH FOSILNÍCH PALIV

A. Typizované a standardizované hodnoty úspor emisí skleníkových plynů pro paliva z biomasy, jsou-li vyrobena s nulovými čistými emisemi uhlíku ze změny ve využívání půdy

DŘEVNÍ ŠTĚPKA					
Systém výroby paliva z biomasy	Přepravní vzdálenost	Úspory emisí skleníkových plynů – typizovaná hodnota		Úspory emisí skleníkových plynů – standardizovaná hodnota	
		Teplo	Elektrina	Teplo	Elektrina
Dřevní štěpka ze zbytků z lesnictví	1 až 500 km	93 %	89 %	91 %	87 %
	500 až 2 500 km	89 %	84 %	87 %	81 %
	2 500 až 10 000 km	82 %	73 %	78 %	67 %
	Nad 10 000 km	67 %	51 %	60 %	41 %
Dřevní štěpka z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (eukalyptus)	2 500 až 10 000 km	77 %	65 %	73 %	60 %
Dřevní štěpka z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (topol – s hnojením)	1 až 500 km	89 %	83 %	87 %	81 %
	500 až 2 500 km	85 %	78 %	84 %	76 %
	2 500 až 10 000 km	78 %	67 %	74 %	62 %
	Nad 10 000 km	63 %	45 %	57 %	35 %
Dřevní štěpka z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (topol – bez hnojení)	1 až 500 km	91 %	87 %	90 %	85 %
	500 až 2 500 km	88 %	82 %	86 %	79 %
	2 500 až 10 000 km	80 %	70 %	77 %	65 %
	Nad 10 000 km	65 %	48 %	59 %	39 %
Dřevní štěpka z kmenoviny	1 až 500 km	93 %	89 %	92 %	88 %
	500 až 2 500 km	90 %	85 %	88 %	82 %
	2 500 až 10 000 km	82 %	73 %	79 %	68 %
	Nad 10 000 km	67 %	51 %	61 %	42 %
Dřevní štěpka z průmyslových zbytků	1 až 500 km	94 %	92 %	93 %	90 %
	500 až 2 500 km	91 %	87 %	90 %	85 %
	2 500 až 10 000 km	83 %	75 %	80 %	71 %
	Nad 10 000 km	69 %	54 %	63 %	44 %

DŘEVĚNÉ PELETY (*)						
Systém výroby paliva z biomasy		Přepravní vzdálenost	Úspory emisí skleníkových plynů – typizovaná hodnota		Úspory emisí skleníkových plynů – standardizovaná hodnota	
			Teplo	Elektrina	Teplo	Elektrina
Dřevěné brikety nebo pelety ze zbytků z lesnictví	Situace 1	1 až 500 km	58 %	37 %	49 %	24 %
		500 až 2 500 km	58 %	37 %	49 %	25 %
		2 500 až 10 000 km	55 %	34 %	47 %	21 %
		Nad 10 000 km	50 %	26 %	40 %	11 %
	Situace 2a	1 až 500 km	77 %	66 %	72 %	59 %
		500 až 2 500 km	77 %	66 %	72 %	59 %
		2 500 až 10 000 km	75 %	62 %	70 %	55 %
		Nad 10 000 km	69 %	54 %	63 %	45 %
	Situace 3a	1 až 500 km	92 %	88 %	90 %	85 %
		500 až 2 500 km	92 %	88 %	90 %	86 %
		2 500 až 10 000 km	90 %	85 %	88 %	81 %
		Nad 10 000 km	84 %	76 %	81 %	72 %
Dřevěné brikety nebo pelety z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (eukalyptus)	Situace 1	2 500 až 10 000 km	52 %	28 %	43 %	15 %
	Situace 2a	2 500 až 10 000 km	70 %	56 %	66 %	49 %
	Situace 3a	2 500 až 10 000 km	85 %	78 %	83 %	75 %
Dřevěné brikety nebo pelety z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (topol – s hnojením)	Situace 1	1 až 500 km	54 %	32 %	46 %	20 %
		500 až 10 000 km	52 %	29 %	44 %	16 %
		Nad 10 000 km	47 %	21 %	37 %	7 %
	Situace 2a	1 až 500 km	73 %	60 %	69 %	54 %
		500 až 10 000 km	71 %	57 %	67 %	50 %
		Nad 10 000 km	66 %	49 %	60 %	41 %
	Situace 3a	1 až 500 km	88 %	82 %	87 %	81 %
		500 až 10 000 km	86 %	79 %	84 %	77 %
		Nad 10 000 km	80 %	71 %	78 %	67 %

DŘEVĚNÉ PELETY (*)						
Systém výroby paliva z biomasy		Přepravní vzdálenost	Úspory emisí skleníkových plynů – typizovaná hodnota		Úspory emisí skleníkových plynů – standardizovaná hodnota	
			Teplo	Elektrina	Teplo	Elektrina
Dřevěné brikety nebo pelety z výmladkových plantáží (topol – bez hnojení)	Situace 1	1 až 500 km	56 %	35 %	48 %	23 %
		500 až 10 000 km	54 %	32 %	46 %	20 %
		Nad 10 000 km	49 %	24 %	40 %	10 %
	Situace 2a	1 až 500 km	76 %	64 %	72 %	58 %
		500 až 10 000 km	74 %	61 %	69 %	54 %
		Nad 10 000 km	68 %	53 %	63 %	45 %
	Situace 3a	1 až 500 km	91 %	86 %	90 %	85 %
		500 až 10 000 km	89 %	83 %	87 %	81 %
		Nad 10 000 km	83 %	75 %	81 %	71 %
Kmenovina	Situace 1	1 až 500 km	57 %	37 %	49 %	24 %
		500 až 2 500 km	58 %	37 %	49 %	25 %
		2 500 až 10 000 km	55 %	34 %	47 %	21 %
		Nad 10 000 km	50 %	26 %	40 %	11 %
	Situace 2a	1 až 500 km	77 %	66 %	73 %	60 %
		500 až 2 500 km	77 %	66 %	73 %	60 %
		2 500 až 10 000 km	75 %	63 %	70 %	56 %
		Nad 10 000 km	70 %	55 %	64 %	46 %
	Situace 3a	1 až 500 km	92 %	88 %	91 %	86 %
		500 až 2 500 km	92 %	88 %	91 %	87 %
		2 500 až 10 000 km	90 %	85 %	88 %	83 %
		Nad 10 000 km	84 %	77 %	82 %	73 %
Dřevěné brikety nebo pelety ze zbytků z dřevozpracujícího průmyslu	Situace 1	1 až 500 km	75 %	62 %	69 %	55 %
		500 až 2 500 km	75 %	62 %	70 %	55 %
		2 500 až 10 000 km	72 %	59 %	67 %	51 %
		Nad 10 000 km	67 %	51 %	61 %	42 %
	Situace 2a	1 až 500 km	87 %	80 %	84 %	76 %
		500 až 2 500 km	87 %	80 %	84 %	77 %
		2 500 až 10 000 km	85 %	77 %	82 %	73 %
		Nad 10 000 km	79 %	69 %	75 %	63 %

DŘEVĚNÉ PELETY (*)						
Systém výroby paliva z biomasy		Přepravní vzdálenost	Úspory emisí skleníkových plynů – typizovaná hodnota		Úspory emisí skleníkových plynů – standardizovaná hodnota	
			Teplo	Elektrina	Teplo	Elektrina
Situace 3a		1 až 500 km	95 %	93 %	94 %	91 %
		500 až 2 500 km	95 %	93 %	94 %	92 %
		2 500 až 10 000 km	93 %	90 %	92 %	88 %
		Nad 10 000 km	88 %	82 %	85 %	78 %

(*) Situace 1 označuje procesy, v nichž se pro dodávky procesního tepla do výroby pelet používá kotel na zemní plyn. Elektrina je do výroby pelet dodávána z rozvodné sítě.

Situace 2a označuje procesy, při nichž se pro dodávky procesního tepla používá kotel na dřevní štěpku, který je zásobován předsušenou štěpkou. Elektrina je do výroby pelet dodávána z rozvodné sítě.

Situace 3a označuje procesy, při nichž se pro dodávky elektriny a tepla do výroby pelet používá kogenerační jednotka, která je zásobována předsušenou štěpkou.

ZEMĚDĚLSKÉ POSTUPY						
Systém výroby paliva z biomasy		Přepravní vzdálenost	Úspory emisí skleníkových plynů – typizovaná hodnota		Úspory emisí skleníkových plynů – standardizovaná hodnota	
			Teplo	Elektrina	Teplo	Elektrina
Zemědělské zbytky o hustotě < 0,2 t/m ³ (*)		1 až 500 km	95 %	92 %	93 %	90 %
		500 až 2 500 km	89 %	83 %	86 %	80 %
		2 500 až 10 000 km	77 %	66 %	73 %	60 %
		Nad 10 000 km	57 %	36 %	48 %	23 %
Zemědělské zbytky o hustotě > 0,2 t/m ³ (**)		1 až 500 km	95 %	92 %	93 %	90 %
		500 až 2 500 km	93 %	89 %	92 %	87 %
		2 500 až 10 000 km	88 %	82 %	85 %	78 %
		Nad 10 000 km	78 %	68 %	74 %	61 %
Slámové pelety		1 až 500 km	88 %	82 %	85 %	78 %
		500 až 10 000 km	86 %	79 %	83 %	74 %
		Nad 10 000 km	80 %	70 %	76 %	64 %
Brikety z bagasy		500 až 10 000 km	93 %	89 %	91 %	87 %
		Nad 10 000 km	87 %	81 %	85 %	77 %
Palmojádrový extrahovaný šrot (moučka)		Nad 10 000 km	20 %	-18 %	11 %	- 33 %

ZEMĚDĚLSKÉ POSTUPY

Systém výroby paliva z biomasy	Převážná vzdálenost	Úspory emisí skleníkových plynů – typizovaná hodnota		Úspory emisí skleníkových plynů – standardizovaná hodnota	
		Teplo	Elektrina	Teplo	Elektrina
Palmojádrový extrahovaný šrot (moučka) (nulové emise CH ₄ z lisovny oleje)	Nad 10 000 km	46 %	20 %	42 %	14 %

(*) Tato skupina materiálů zahrnuje zemědělské zbytky s nízkou objemovou hmotností a obsahuje materiály, jako jsou balíky slámy, ovesné slupky, rýžové plevy a balíky bagasy z cukrové třtiny (neúplný seznam).

(**) Tato skupina zemědělských zbytků s vyšší objemovou hmotností zahrnuje materiály, jako jsou například kukuřičné klasy, ořechové skořápky, slupky sójových bobů, skořápky palmových jader (neúplný seznam).

BIOPLYN NA ELEKTRINU (*)

Systém výroby bioplynu		Technologické řešení	Úspory emisí skleníkových plynů – typizovaná hodnota	Úspory emisí skleníkových plynů – standardizovaná hodnota
Vlhká mrva (1)	Situace 1	Otevřený digestát (2)	146 %	94 %
		Uzavřený digestát (3)	246 %	240 %
	Situace 2	Otevřený digestát	136 %	85 %
		Uzavřený digestát	227 %	219 %
	Situace 3	Otevřený digestát	142 %	86 %
		Uzavřený digestát	243 %	235 %
Celá rostlina kukuřice (4)	Situace 1	Otevřený digestát	36 %	21 %
		Uzavřený digestát	59 %	53 %
	Situace 2	Otevřený digestát	34 %	18 %
		Uzavřený digestát	55 %	47 %
	Situace 3	Otevřený digestát	28 %	10 %
		Uzavřený digestát	52 %	43 %

(1) Hodnoty pro výrobu bioplynu z mrvy zahrnují negativní emise u úspor emisí při hospodaření s kejdou. Uvažovaná hodnota e_{sca} se rovná – 45 g CO₂eq/MJ mrvy používané při anaerobní digestaci.

(2) Otevřené skladování digestátu stojí za vznikem dodatečných emisí CH₄ a N₂O. Rozsah těchto emisí se mění v závislosti na podmínkách okolního prostředí, druzích substrátu a účinnosti digesce.

(3) Uzavřené skladování znamená, že digestát vzniklý procesem digesce je skladován v plynotěsné nádrži a dodatečný bioplyn vznikající při skladování je považován za získaný pro výrobu dodatečné elektřiny nebo biometanu. Součástí tohoto procesu nejsou žádné emise skleníkových plynů.

(4) Celou rostlinou kukuřice se rozumí kukuřice, která byla sklizena jako píče a byla silážována pro účely konzervace.

BIOPLYN NA ELEKTRINU (*)				
Systém výroby bioplynu		Technologické řešení	Úspory emisí skleníkových plynů – typizovaná hodnota	Úspory emisí skleníkových plynů – standardizovaná hodnota
Biologický odpad	Situační 1	Otevřený digestát	47 %	26 %
		Uzavřený digestát	84 %	78 %
	Situační 2	Otevřený digestát	43 %	21 %
		Uzavřený digestát	77 %	68 %
	Situační 3	Otevřený digestát	38 %	14 %
		Uzavřený digestát	76 %	66 %

(*) Situační 1 označuje způsoby výroby, při nichž elektřinu a teplo potřebné v daném procesu dodává přímo motor kogenerační jednotky.

Situační 2 označuje způsoby výroby, při nichž je elektřina potřebná v daném procesu odebírána z rozvodné sítě a procesní teplo dodává přímo motor kogenerační jednotky. V některých členských státech nemohou hospodářské subjekty požadovat dotace na hrubou výrobu, a pravděpodobnější konfigurací tak je situační 1.

Situační 3 označuje způsoby výroby, při nichž je elektřina potřebná v daném procesu odebírána z rozvodné sítě a procesní teplo dodává kotel na bioplyn. Tato situační se týká některých zařízení, u nichž není motor kogenerační jednotky na místě a prodává se bioplyn (ovšem bez úpravy na biometan).

BIOPLYN NA ELEKTRINU – SMĚSI MRVY A KUKUŘICE				
Systém výroby bioplynu		Technologické řešení	Úspory emisí skleníkových plynů – typizovaná hodnota	Úspory emisí skleníkových plynů – standardizovaná hodnota
Mrva – kukuřice 80 % – 20 %	Situační 1	Otevřený digestát	72 %	45 %
		Uzavřený digestát	120 %	114 %
	Situační 2	Otevřený digestát	67 %	40 %
		Uzavřený digestát	111 %	103 %
	Situační 3	Otevřený digestát	65 %	35 %
		Uzavřený digestát	114 %	106 %
Mrva – kukuřice 70 % – 30 %	Situační 1	Otevřený digestát	60 %	37 %
		Uzavřený digestát	100 %	94 %
	Situační 2	Otevřený digestát	57 %	32 %
		Uzavřený digestát	93 %	85 %
	Situační 3	Otevřený digestát	53 %	27 %
		Uzavřený digestát	94 %	85 %

BIOPLYN NA ELEKTŘINU – SMĚSI MRVY A KUKUŘICE

Systém výroby bioplynu		Technologické řešení	Úspory emisí skleníkových plynů – typizovaná hodnota	Úspory emisí skleníkových plynů – standardizovaná hodnota
Mrva – kukuřice 60 % – 40 %	Situace 1	Otevřený digestát	53 %	32 %
		Uzavřený digestát	88 %	82 %
	Situace 2	Otevřený digestát	50 %	28 %
		Uzavřený digestát	82 %	73 %
	Situace 3	Otevřený digestát	46 %	22 %
		Uzavřený digestát	81 %	72 %

BIOMETAN PRO PŘEPRAVU (*)

Systém výroby biometanu	Technologické řešení	Úspory emisí skleníkových plynů – typizovaná hodnota	Úspory emisí skleníkových plynů – standardizovaná hodnota
Vlhká mrva	Otevřený digestát, bez spalování odpadních plynů	117 %	72 %
	Otevřený digestát, spalování odpadních plynů	133 %	94 %
	Uzavřený digestát, bez spalování odpadních plynů	190 %	179 %
	Uzavřený digestát, spalování odpadních plynů	206 %	202 %
Celá rostlina kukuřice	Otevřený digestát, bez spalování odpadních plynů	35 %	17 %
	Otevřený digestát, spalování odpadních plynů	51 %	39 %
	Uzavřený digestát, bez spalování odpadních plynů	52 %	41 %
	Uzavřený digestát, spalování odpadních plynů	68 %	63 %
Biologický odpad	Otevřený digestát, bez spalování odpadních plynů	43 %	20 %
	Otevřený digestát, spalování odpadních plynů	59 %	42 %
	Uzavřený digestát, bez spalování odpadních plynů	70 %	58 %
	Uzavřený digestát, spalování odpadních plynů	86 %	80 %

(*) Úspory emisí skleníkových plynů u biometanu se týkají pouze stlačeného biometanu ve vztahu k referenčnímu fosilnímu palivu pro dopravu ve výši 94 g CO₂eq/MJ.

BIOMETAN – SMĚSI MRVY A KUKUŘICE (*)			
Systém výroby biometanu	Technologické řešení	Úspory emisí skleníkových plynů – typizovaná hodnota	Úspory emisí skleníkových plynů – standardizovaná hodnota
Mrva – kukuřice 80 % – 20 %	Otevřený digestát, bez spalování odpadních plynů ⁽¹⁾	62 %	35 %
	Otevřený digestát, spalování odpadních plynů ⁽²⁾	78 %	57 %
	Uzavřený digestát, bez spalování odpadních plynů	97 %	86 %
	Uzavřený digestát, spalování odpadních plynů	113 %	108 %
Mrva – kukuřice 70 % – 30 %	Otevřený digestát, bez spalování odpadních plynů	53 %	29 %
	Otevřený digestát, spalování odpadních plynů	69 %	51 %
	Uzavřený digestát, bez spalování odpadních plynů	83 %	71 %
	Uzavřený digestát, spalování odpadních plynů	99 %	94 %
Mrva – kukuřice 60 % – 40 %	Otevřený digestát, bez spalování odpadních plynů	48 %	25 %
	Otevřený digestát, spalování odpadních plynů	64 %	48 %
	Uzavřený digestát, bez spalování odpadních plynů	74 %	62 %
	Uzavřený digestát, spalování odpadních plynů	90 %	84 %

(*) Úspory emisí skleníkových plynů u biometanu se týkají pouze stlačeného biometanu ve vztahu k referenčnímu fosilnímu palivu pro dopravu v hodnotě 94 g CO₂eq/MJ.

B. METODIKA

1. Emise skleníkových plynů z výroby a používání paliv z biomasy se vypočítají takto:

a) emise skleníkových plynů z výroby a použití paliv z biomasy před přeměnou na elektřinu, vytápění a chlazení se vypočítají z tohoto vzorce:

$$E = e_{ec} + e_l + e_p + e_{td} + e_u - e_{sca} - e_{ccs} - e_{ccr}$$

kde:

E = celkové emise z výroby paliva před přeměnou energie;

e_{ec} = emise z těžby nebo pěstování surovin;

e_l = anualizované emise ze změn v zásobě uhlíku vyvolaných změnami ve využívání půdy;

e_p = emise ze zpracování;

⁽¹⁾ Tato kategorie zahrnuje následující kategorie technologií úpravy bioplynu na biometan: střídatá tlaková adsorpce (PSA), tlaková vypírka vodou (PWS), membránové technologie, kryogenní metody a organická fyzikální vypírka (OPS). Zahrnuje emise ve výši 0,03 MJ CH₄/MJ biometanu pro emise metanu v odpadních plynech.

⁽²⁾ Tato kategorie zahrnuje následující kategorie technologií úpravy bioplynu na biometan: tlaková vypírka vodou (PWS), je-li voda recyklována, střídatá tlaková adsorpce (PSA), chemická vypírka, organická fyzikální vypírka (OPS), membránové technologie a kryogenní úprava. Pro tuto kategorii nejsou zvažovány žádné emise metanu (je-li metan v odpadních plynech přítomen, spálí se).

- e_{td} = emise z přepravy a distribuce;
- e_u = emise z používání daného paliva;
- e_{sca} = úspory emisí vyvolané nahromaděním uhlíku v půdě díky zdokonaleným zemědělským postupům;
- e_{ccs} = úspory emisí v důsledku zachycování a geologického ukládání CO₂; a
- $eccr$ = úspory emisí v důsledku zachycování a náhrady CO₂.

Emise z výroby strojního a jiného vybavení se neberou v úvahu;

- b) v případě společné digesce různých substrátů v zařízení na výrobu bioplynu či biometanu se typizované a standardizované hodnoty emisí skleníkových plynů vypočítají z tohoto vzorce:

$$E = \sum_1^n \cdot E_n$$

kde

E = emise skleníkových plynů na MJ bioplynu nebo biometanu vyrobeného ze společné digesce vymezené směsi substrátů;

S_n = podíl suroviny n na energetickém obsahu;

E_n = emise v g CO₂/MJ u způsobu výroby n uvedeného v části D této přílohy (*)

$$S_n = \frac{P_n \cdot W_n}{\sum_1^n \cdot W_n}$$

kde

P_n = energetická výtěžnost [MJ] na kilogram vlhkých surovin n (**);

W_n = váhový faktor substrátu n, který je definován takto:

$$W_n = \frac{I_n}{\sum_1^n I_n} \cdot \left(\frac{1 - AM_n}{1 - SM_n} \right)$$

kde

I_n = roční vstup do reaktoru pro substrát n [t čerstvé hmoty]

AM_n = průměrná roční vlhkost substrátu n [kg vody / kg čerstvé hmoty]

SM_n = standardní vlhkost substrátu n (***)

(*) U chlévské mrvy používané jako substrát se přidá bonus ve výši 45 g CO₂eq/MJ mrvy (-54 kg CO₂eq/t čerstvé hmoty) za zdokonalené zemědělské postupy a hospodaření s mrvou.

(**) Pro výpočet typizovaných a standardizovaných hodnot se použijí tyto hodnoty P_n :

P (kukuřice): 4,16 [MJ]_{bioplynu/kg} vlhké kukuřice při 65 % vlhkosti]

P (mrva): 0,50 [MJ]_{bioplynu/kg} vlhké kukuřice při 90 % vlhkosti]

P (biologický odpad) 3,41 [MJ]_{bioplynu/kg} vlhkého biologického odpadu při 76 % vlhkosti]

(***) Použijí se tyto hodnoty standardní vlhkosti substrátu SM_n :

SM (kukuřice): 0,65 [kg vody/kg čerstvé hmoty]

SM (mrva): 0,90 [kg vody/kg čerstvé hmoty]

SM (biologický odpad): 0,76 [kg vody/kg čerstvé hmoty]

- c) V případě společné digesce substrátů n v zařízení na výrobu bioplynu pro účely výroby elektřiny nebo biometanu se skutečné emise skleníkových plynů u bioplynu a biometanu vypočtou z tohoto vzorce:

$$E = \sum_1^n S_n \cdot (e_{ec,n} + e_{id,suroviny,n} + e_{l,n} - e_{sca,n}) + e_p + e_{id,produkt} + e_u - e_{ccs} - e_{ccr}$$

kde

- E = celkové emise z výroby bioplynu a biometanu před přeměnou energie;
- S_n = podíl suroviny n v podílu vstupu do reaktoru;
- $e_{ec,n}$ = emise z těžby nebo pěstování suroviny n ;
- $e_{id, suroviny,n}$ = emise z přepravy suroviny n do reaktoru;
- $e_{l,n}$ = anualizované emise ze změn v zásobě uhlíku vyvolaných změnami ve využívání půdy u suroviny n ;
- e_{sca} = úspory emisí díky zdokonaleným zemědělským postupům u suroviny n (*);
- e_p = emise ze zpracování;
- $e_{id,produkt}$ = emise z přepravy a distribuce bioplynu nebo biometanu;
- e_u = emise z použitého paliva, tedy skleníkové plyny emitované v průběhu spalování;
- e_{ccs} = úspory emisí v důsledku zachycování a geologického ukládání CO_2 ; a
- e_{ccr} = úspory emisí v důsledku zachycování a náhrady CO_2 .

(*) Pro e_{sca} bonus v hodnotě 45 g CO_2eq /MJ mrvy za zdokonalené zemědělské postupy a hospodaření s mrvou, je-li chlévská mrva používána jako substrát pro výrobu bioplynu a biometanu.

- d) emise skleníkových plynů z použití paliv z biomasy při výrobě elektřiny, tepla nebo chlazení, včetně přeměny energie na elektřinu, teplo nebo chlazení, se vypočítají takto:

- i) u zařízení na výrobu energie zajišťujících pouze dodávky tepla:

$$EC_h = \frac{E}{\eta_h}$$

- ii) zařízení na výrobu energie zajišťující pouze dodávky elektřiny:

$$EC_{el} = \frac{E}{\eta_{el}}$$

kde

- $EC_{h,el}$ = celkové emise skleníkových plynů z konečné energetické komodity;
- E = celkové emise skleníkových plynů z paliva před závěrečnou konverzí;
- η_{el} = elektrická účinnost, definovaná jako roční výroba elektřiny děleno ročním vstupem paliva na základě jeho energetického obsahu;
- η_h = účinnost tepla, definovaná jako roční výroba užitečného tepla děleno ročním vstupem paliva na základě jeho energetického obsahu;

- iii) v případě elektřiny nebo mechanické energie pocházející ze zařízení na výrobu energie, která zajišťují dodávky užitečného tepla společně s dodávkami elektřiny nebo mechanické energie:

$$EC_{el} = \frac{E}{\eta_{el}} \left(\frac{C_{el} \cdot \eta_{el}}{C_{el} \cdot \eta_{el} + C_h \cdot \eta_h} \right)$$

- iv) v případě užitečného tepla pocházejícího ze zařízení na výrobu energie, která zajišťují dodávky tepla společně s dodávkami elektřiny nebo mechanické energie:

$$EC_h = \frac{E}{\eta_h} \left(\frac{C_h \cdot \eta_h}{C_{el} \cdot \eta_{el} + C_h \cdot \eta_h} \right)$$

kde

$EC_{h,el}$ = celkové emise skleníkových plynů z konečné energetické komodity;

E = celkové emise skleníkových plynů z paliva před závěrečnou konverzí;

η_{el} = elektrická účinnost, definovaná jako roční výroba elektřiny děleno ročním vstupem paliva na základě jeho energetického obsahu;

η_h = účinnost tepla, definovaná jako roční výroba užitečného tepla děleno ročním vstupem paliva na základě jeho energetického obsahu;

C_{el} = podíl exergie na elektřině nebo mechanické energii, stanovený na 100 % ($C_{el} = 1$);

C_h = účinnost Carnotova cyklu (podíl exergie na užitečném teple).

Účinnost Carnotova cyklu, C_h , pro užitečné teplo při rozdílných teplotách je definována jako:

$$C_h = \frac{T_h - T_0}{T_h}$$

kde

T_h = teplota měřená jako absolutní teplota (v kelvinech) užitečného tepla v místě dodání;

T_0 = teplota okolí, stanovená na 273,15 kelvinu (rovná se 0 °C).

Je-li přebytečné teplo vyváženo pro účely vytápění budov, při teplotě nižší než 150 °C (423,15 kelvinu), lze C_h alternativně definovat takto:

C_h = účinnost Carnotova cyklu pro teplo při teplotě 150 °C (423,15 kelvinu), která činí: 0,3546.

Pro účely tohoto výpočtu se rozumí:

- i) „kombinovanou výrobou tepla a elektřiny“ současná výroba tepelné energie a elektřiny nebo mechanické energie v jednom procesu;
- ii) „užitečným teplem“ teplo vyrobené k uspokojení ekonomicky odůvodněné poptávky po teple k vytápění nebo chlazení;
- iii) „ekonomicky odůvodněnou poptávkou“ poptávka, která nepřekračuje potřeby tepla nebo chlazení a která by byla jinak uspokojována za tržních podmínek.

2. Emise skleníkových plynů z paliv z biomasy se vyjádří tímto způsobem:

- a) emise skleníkových plynů z paliv biomasy E se vyjadřují v gramech ekvivalentu CO_2 na MJ paliva biomasy, $g CO_{2,eq}/MJ$;
- b) emise skleníkových plynů z tepla nebo elektřiny, které byly vyrobeny z paliv z biomasy, EC , se vyjadřují v gramech ekvivalentu CO_2 na MJ konečné energetické komodity (tepla nebo elektřiny), $g CO_{2,eq}/MJ$.

Je-li vedle vytápění a chlazení kombinovaně vyráběna i elektřina, emise se rozdělí mezi teplo a elektřinu (podle bodu 1 písm. d)), bez ohledu na to, zda je teplo je skutečně využíváno za účelem vytápění nebo chlazení. ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Teplo či odpadní teplo se používá k výrobě chlazení (chlazeného vzduchu nebo vody) pomocí absorpčních chladičů. Je proto vhodné počítat pouze emise související s vyrobeným teplem na MJ tepla nezávisle na tom, zda konečná spotřeba tepla je ve skutečnosti teplo či chlazení prostřednictvím absorpčních chladičů.

Pokud se emise skleníkových plynů z těžby nebo pěstování surovin, e_{ec} , vyjadřují v g CO₂eq/ t suchých surovin, převod na gramy ekvivalentu CO₂ na MJ paliva, g CO₂eq/MJ, se vypočte takto ⁽¹⁾:

$$e_{ec, \text{palivo}_a} \left[\frac{\text{gCO}_2\text{eq}}{\text{MJ paliva}} \right]_{ec} = \frac{e_{ec, \text{suroviny}_a} \left[\frac{\text{gCO}_2\text{eq}}{\text{t}_{\text{suchý}}} \right]}{LHV_a \left[\frac{\text{MJ}}{\text{MJ surovin}} \right]_{\text{t suchých surovin}}} \cdot \text{faktor surovin pro palivo}_a \cdot \text{faktor rozdělení paliva}_a$$

kde

$$\text{faktor rozdělení paliva}_a = \left[\frac{\text{energie v palivu}}{\text{energie v palivu} + \text{energie v druhotných produktech}} \right]$$

$$\text{faktor surovin pro palivo}_a = \left[\text{podíl MJ surovin potřebný k výrobě 1 MJ paliva} \right]$$

emise na tunu suchých surovin se vypočtou tímto způsobem:

$$e_{ec, \text{suroviny}_a} \left[\frac{\text{gCO}_2\text{eq}}{\text{t}_{\text{suchý}}} \right] = \frac{e_{ec, \text{suroviny}_a} \left[\frac{\text{gCO}_2\text{eq}}{\text{t}_{\text{vlhký}}} \right]}{(1 - \text{obsah vlhkosti})}$$

3. Úspory emisí skleníkových plynů z paliv z biomasy se vypočtou takto:

a) úspory emisí skleníkových plynů z paliv z biomasy používaných jako paliva používaná v odvětví dopravy:

$$\text{ÚSPORY} = (E_{F(t)} - E_B) / E_{F(t)},$$

kde

E_B = celkové emise z paliv z biomasy používaných jako paliva používaná v odvětví dopravy a

$E_{F(t)}$ = celkové emise z referenčního fosilního paliva pro dopravu;

b) úspory emisí skleníkových plynů při výrobě tepla, chlazení a výrobě elektřiny z paliv z biomasy:

$$\text{ÚSPORY} = (EC_{F(h\&c,el)} - EC_{B(h\&c,el)}) / EC_{F(h\&c,el)},$$

kde

$EC_{B(h\&c,el)}$ = celkové emise z tepla nebo elektřiny;

$EC_{F(h\&c,el)}$ = celkové emise z referenčního fosilního paliva používaného pro užitečné teplo nebo elektřinu.

4. Skleníkovými plyny zohledněnými pro účely bodu 1 jsou CO₂, N₂O a CH₄. Při výpočtu ekvivalentu CO₂ se uvedené plyny hodnotí takto:

CO₂: 1

N₂O: 298

CH₄: 25

5. Emise pocházející z těžby, sklizně nebo pěstování surovin, e_{ec} , zahrnují emise pocházející ze samotného procesu těžby nebo pěstování; ze sběru, sušení a skladování surovin; z odpadu a úniků; a z výroby chemických látek nebo produktů použitých při těžbě nebo pěstování. Zachycování CO₂ při pěstování surovin je vyloučeno. Jako alternativu skutečných hodnot emisí lze použít odhady úrovně emisí z pěstování zemědělské biomasy, které je možno získat z regionálních průměrných hodnot u emisí z pěstování zahrnutých do zpráv podle čl. 31 odst. 4 této směrnice nebo z informací o rozložených standardizovaných hodnotách pro pěstování obsažených v této příloze. Jako alternativu skutečných hodnot emisí je při neexistenci příslušných informací v těchto zprávách povoleno vypočítat průměrné hodnoty založené na místních zemědělských postupech, které vycházejí například z údajů o skupinách zemědělských podniků.

Jako alternativu skutečných hodnot emisí lze použít odhady emisí z pěstování a sklizně lesní biomasy, které je možno odvodit použitím průměrných hodnot emisí z pěstování a sklizně vypočtených pro geografické plochy na úrovni členského státu.

⁽¹⁾ Vzorec pro výpočet emisí skleníkových plynů z těžby nebo pěstování surovin e_{ec} popisuje případy, kdy jsou suroviny přeměněny na paliva během jednoho kroku. U složitějších dodavatelských řetězců je nutné pro výpočet emisí ze skleníkových plynů z těžby nebo pěstování surovin e_{ec} provést úpravy pro meziprodukty.

6. Pro účely výpočtu uvedeného v bodu 1 písm. a) se k úsporám emisí na základě lepšího řízení zemědělství e_{sca} , jako například přechodu na minimální orbu či bezorebné setí, pěstování lepších plodin či jejich střídání, používání krycích plodin, včetně hospodaření se zbytky plodin, a používání organických pomocných půdních látek (například kompostu nebo digestátu z kvašení mrvy), přihlédne pouze tehdy, pokud byly předloženy spolehlivé a ověřitelné důkazy, že obsah uhlíku v půdě se zvyšuje, nebo se dá rozumně očekávat, že v období, kdy byly dotčené suroviny pěstovány, uvedený obsah vzrostl, přičemž se k emisím přihlédne v případě, kde tyto postupy vedou k vyššímu používání umělých hnojiv a herbicidů ⁽¹⁾.
7. Anualizované hodnoty emisí pocházejících ze změn v zásobě uhlíku vyvolaných změnami ve využívání půdy, e_l , se vypočítají rozdělením celkových emisí rovnoměrně mezi dvacet let. Pro výpočet těchto emisí se použije tento vzorec:

$$e_l = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B, \quad (2)$$

kde

e_l = anualizované emise skleníkových plynů ze změn v zásobě uhlíku vyvolaných změnami ve využívání půdy (vyjádřené jako hmotnost ekvivalentu CO_2 na jednotku energie paliva z biomasy). „Orná půda“ ⁽²⁾ a „trvalé kultury“ ⁽³⁾ se považují za jeden způsob využívání půdy;

CS_R = zásoba uhlíku na jednotku plochy spojená s referenčním využíváním půdy (vyjádřená jako hmotnost (v tunách) uhlíku na jednotku plochy, zahrnující jak půdu, tak vegetaci). Za referenční využívání půdy se považuje využívání půdy v lednu 2008 nebo 20 let před získáním suroviny, přičemž se použije pozdější datum;

CS_A = zásoba uhlíku na jednotku plochy spojená s aktuálním využíváním půdy (vyjádřená jako hmotnost (v tunách) uhlíku na jednotku plochy, zahrnující jak půdu, tak vegetaci). V případech, kdy dochází k hromadění zásob uhlíku po dobu přesahující jeden rok, se hodnota činitele CS_A stanoví jako odhad zásoby na jednotku plochy za období dvaceti let nebo v době zralosti plodiny, přičemž se použije situace, která nastane dříve;

P = produktivita plodiny (vyjádřená jako energie z paliva z biomasy na jednotku plochy za rok); a

e_B = bonus ve výši 29 g CO_2eq/MJ paliva z biomasy, pokud je biomasa získávána ze znehodnocené půdy, která prošla obnovou, za podmínek stanovených v bodě 8.

8. Bonus ve výši 29 g CO_2eq/MJ se přidělí, pokud je prokázáno, že daná půda:

a) nebyla v lednu roku 2008 zemědělsky ani jinak využívána a

b) je závažným způsobem znehodnocená, včetně takové půdy dříve využívané k zemědělským účelům.

Bonus ve výši 29 g CO_2eq/MJ se použije pro období maximálně 20 let od doby, kdy došlo k přeměně půdy na zemědělsky využívanou půdu, za předpokladu, že je zajištěn pravidelný nárůst zásob uhlíku, jakož i značné snížení eroze u půd spadajících do písmene b).

9. „Půdami závažným způsobem znehodnocenými“ se rozumějí půdy, jež byly po značnou dobu výrazně zasoleny nebo vykazují obzvláště nízký obsah organických látek a jež jsou závažným způsobem erodované.

10. V souladu s přílohou V částí C bodem 10 této směrnice slouží jako základ pro výpočet uhlíku rozhodnutí Komise 2010/335/EU ⁽⁴⁾, které stanoví pokyny pro výpočet zásob uhlíku v půdě ve vztahu k této směrnici vycházející z pokynů IPCC z roku 2006 pro národní inventury skleníkových plynů – svazku 4, a v souladu s nařízeními (EU) č. 525/2013 a (EU) 2018/841.

⁽¹⁾ Takovými důkazy mohou být měření uhlíku v půdě, například prvním měřením před pěstováním a následnými měřeními v pravidelných několikaletých intervalech. V takovém případě, ještě než je k dispozici druhé měření, by se odhadlo zvýšení uhlíku v půdě na základě reprezentativních experimentů nebo půdních modelů. Od dalšího druhého měření by měření představovala základ pro určení existence zvýšení uhlíku v půdě a jejího rozsahu.

⁽²⁾ Kvocient získaný vydělením molekulové hmotnosti CO_2 (44,010 g/mol) molekulovou hmotností uhlíku (12,011 g/mol) se rovná 3,664.

⁽³⁾ Orná půda, jak je vymezena IPCC.

⁽⁴⁾ Trvalé kultury jsou definovány jako víceleté plodiny, jejichž kmen se zpravidla nesklízí ročně, například rychle rostoucí dřeviny pěstované ve výmladkových plantážích a palma olejná.

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Komise 2010/335/EU ze dne 10. června 2010 o pokynech pro výpočet zásob uhlíku v půdě pro účely přílohy V směrnice 2009/28/ES (Úř. věst. L 151, 17.6.2010, s. 19).

11. Emise ze zpracování, e_p , zahrnují emise z vlastního procesu zpracování; z odpadu a úniků; z výroby chemických látek nebo produktů používaných při zpracování, včetně emisí CO_2 odpovídajících obsahu uhlíku ve fosilních vstupech bez ohledu na to zda byl v příslušném postupu spálen, či nikoli.

Při zohlednění spotřeby elektřiny, která není generována přímo v zařízení vyrábějícím pevná nebo plynná paliva z biomasy, se předpokládá, že intenzita emisí skleníkových plynů z výroby a distribuce této elektřiny se rovná průměrné intenzitě emisí při výrobě a distribuci elektřiny v dané oblasti. Odchylně od tohoto pravidla mohou výrobci pro elektřinu vyrobenou samostatným zařízením generujícím elektřinu použít průměrnou hodnotu platnou pro dané zařízení, pokud není připojeno k rozvodné síti.

Emise ze zpracování v příslušných případech zahrnují emise ze sušení prozatímních produktů a materiálů.

12. Emise z přepravy a distribuce, e_{dt} , zahrnují emise pocházející z přepravy surovin a polotovarů i ze skladování a distribuce konečného výrobku. Tento bod se nevztahuje na emise z přepravy a distribuce zohledňované podle bodu 5.
13. Emise CO_2 z použitého paliva, e_u , se pokládají u paliv z biomasy za rovné nule. Emise skleníkových plynů jiných než CO_2 (CH_4 a N_2O z použitého paliva musí být zahrnuty do faktoru e_u .
14. Úspory emisí vyvolané zachycením a geologickým ukládáním CO_2 , e_{ccs} , které nebyly již započítány do e_p , se omezují na emise, ke kterým nedošlo v důsledku zachycení a ukládání emitovaného CO_2 v přímé souvislosti se získáváním, přepravou, zpracováním a distribucí paliva z biomasy, pokud ukládání probíhalo v souladu se směrnicí 2009/31/ES o geologickém ukládání oxidu uhličitého.
15. Úspory emisí vyvolané zachycením a náhradou CO_2 , e_{ccr} , přímo souvisejí s výrobou paliva z biomasy, jemuž jsou přiřazeny, a omezují se na emise, ke kterým nedošlo v důsledku zachycení CO_2 , jehož uhlík pochází z biomasy a používá se k nahrazení CO_2 z fosilních paliv při výrobě komerčních výrobků a služeb.
16. Pokud kogenerační jednotka – zajišťující teplo nebo elektřinu v procesu výroby paliva z biomasy, pro které se počítají emise – vyrobí přebytečnou elektřinu nebo přebytečné užitečné teplo, rozdělí se emise skleníkových plynů mezi elektřinu a užitečné teplo podle teploty tepla (jež odráží užitečnost (užitek) tepla). Užitečná část tepla se zjistí vynásobením jeho energetického obsahu účinností Carnotova cyklu, C_h , použitím tohoto vzorce:

$$C_h = \frac{T_h - T_0}{T_h}$$

kde

T_h = teplota měřená jako absolutní teplota (v kelvinech) užitečného tepla v místě dodání;

T_0 = teplota okolí, stanovená na 273,15 kelvinu (rovná se 0 °C).

Je-li přebytečné teplo vyváženo pro účely vytápění budov, při teplotě nižší než 150 °C (423,15 kelvinu), lze C_h alternativně definovat takto:

C_h = účinnost Carnotova cyklu pro teplo při teplotě 150 °C (423,15 kelvinu), která činí: 0,3546.

Pro účely tohoto výpočtu se použijí skutečné účinnosti, definované jako vyrobená roční mechanická energie, elektřina resp. teplo děleno ročním vstupem energie.

Pro účely tohoto výpočtu se rozumí:

- a) „kombinovanou výrobou tepla a elektřiny“ současná výroba tepelné energie a elektřiny nebo mechanické energie v jednom procesu;
- b) „užitečným teplem“ teplo vyrobené k uspokojení ekonomicky odůvodněné poptávky po teple k vytápění nebo chlazení;
- c) „ekonomicky odůvodněnou poptávkou“ poptávka, která nepřekračuje potřeby tepla nebo chlazení a která by byla jinak uspokojována za tržních podmínek.

17. V případech, kdy v procesu výroby paliva z biomasy vzniká kombinace paliva, pro které se počítají emise, a jednoho nebo několika dalších produktů („druhotných produktů“), rozdělí se emise skleníkových plynů mezi palivo (nebo jeho odpovídající meziproducty) a druhotné produkty v poměru k jejich energetickému obsahu (stanovenému u druhotných produktů s výjimkou elektřiny a tepla jako spodní výhřevnosti). Intenzita skleníkových plynů přebytečného užitečného tepla nebo přebytečné elektřiny se shoduje s intenzitou skleníkových plynů tepla nebo elektřiny dodaných do procesu výroby paliva z biomasy a určí se na základě výpočtu intenzity skleníkových plynů všech vstupů a emisí, včetně surovin a emisí CH_4 a N_2O , do a z kogenerační jednotky, kotle či jiného zařízení dodávajícího teplo nebo elektřinu do procesu výroby paliva z biomasy. V případě kombinované výroby elektřiny a tepla se výpočet provádí podle bodu 16.
18. Pro účely výpočtů uvedených v bodě 17 se emise takto rozdělované počítají jako $e_{cc} + e_1 + e_{sca} +$ ty podíly e_p, e_{id}, e_{ccs} a e_{ccr} , které se vztahují na výrobní kroky až do výrobního kroku, ve kterém vzniká předmětný druhotný produkt, včetně tohoto kroku. Došlo-li k přiřazení emisí druhotným produktům v některém z předchozích výrobních kroků životního cyklu, použije se pro předmětné účely místo těchto celkových emisí jen podíl těchto emisí přiřazený v posledním z těchto výrobních kroků meziproductu vyráběného paliva.

V případě bioplynu a biometanu musí být pro účely tohoto výpočtu zohledněny všechny druhotné produkty, které nespádají do oblasti působnosti bodu 7. K odpadům ani zbytkům se žádné emise nepřičítají. U druhotných produktů, jejichž energetický obsah je záporný, se pokládá energetický obsah pro účely výpočtu za nulový.

Emise skleníkových plynů z odpadů a zbytků, včetně korun stromů a větví, slámy, plev, kukuřičných klasů a ořechových skořápek, a zbytků ze zpracování, včetně surového glycerinu (glycerin, který není rafinován) a bagasy, se považují v celém životním cyklu těchto odpadů a zbytků až do doby jejich získání za nulové bez ohledu na to, zda jsou uvedené odpady a zbytky před přeměnou na konečný produkt zpracovány na prozatímní produkty.

V případě paliv z biomasy vyráběných v jiných rafinériích, než které jsou kombinací zpracovatelských zařízení a kotlů nebo kogeneračních jednotek zajišťujících dodávky tepla nebo elektřiny do zpracovatelského zařízení, je analyzovanou jednotkou pro účely výpočtu podle bodu 17 rafinérie.

19. V případě paliv z biomasy používaných k výrobě elektřiny se pro účely výpočtu podle bodu 3 jako hodnota $EC_{F(el)}$ referenčního fosilního paliva použije 183 g $\text{CO}_2\text{eq/MJ}$ elektřiny, nebo 212 g $\text{CO}_2\text{eq/MJ}$ elektřiny pro nejbližší regiony.

V případě paliv z biomasy používaných k výrobě užitečného tepla, jakož i k vytápění nebo chlazení se pro účely výpočtu podle bodu 3 jako hodnota $EC_{F(th)}$ referenčního fosilního paliva použije 80 g $\text{CO}_2\text{eq/MJ}$ tepla.

V případě paliv z biomasy používaných k výrobě užitečného tepla, u níž lze prokázat přímou fyzickou náhradu uhlí, se pro účely výpočtu podle bodu 3 jako hodnota $EC_{F(th)}$ referenčního fosilního paliva použije 124 g $\text{CO}_2\text{eq/MJ}$ tepla.

V případě paliv z biomasy používaných jako paliva používaná v odvětví dopravy se pro účely výpočtu podle bodu 3 jako hodnota $EC_{F(t)}$ referenčního fosilního paliva použije 94 g $\text{CO}_2\text{eq/MJ}$.

C. ROZLOŽENÉ STANDARDIZOVANÉ HODNOTY PRO PALIVA Z BIOMASY

Dřevěné brikety nebo pelety

Systém výroby paliva z biomasy	Přepravní vzdálenost	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)				Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)			
		Pěstování	Zpracování	Přeprava	Jiné emise než emise CO ₂ z použitého paliva	Pěstování	Zpracování	Přeprava	Jiné emise než emise CO ₂ z použitého paliva
Dřevní štěpka ze zbytků z lesnictví	1 až 500 km	0,0	1,6	3,0	0,4	0,0	1,9	3,6	0,5
	500 až 2 500 km	0,0	1,6	5,2	0,4	0,0	1,9	6,2	0,5
	2 500 až 10 000 km	0,0	1,6	10,5	0,4	0,0	1,9	12,6	0,5
	Nad 10 000 km	0,0	1,6	20,5	0,4	0,0	1,9	24,6	0,5
Dřevní štěpka z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (eukalyptus)	2 500 až 10 000 km	4,4	0,0	11,0	0,4	4,4	0,0	13,2	0,5
Dřevní štěpka z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (topol – s hnojením)	1 až 500 km	3,9	0,0	3,5	0,4	3,9	0,0	4,2	0,5
	500 až 2 500 km	3,9	0,0	5,6	0,4	3,9	0,0	6,8	0,5
	2 500 až 10 000 km	3,9	0,0	11,0	0,4	3,9	0,0	13,2	0,5
	Nad 10 000 km	3,9	0,0	21,0	0,4	3,9	0,0	25,2	0,5
Dřevní štěpka z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (topol – bez hnojení)	1 až 500 km	2,2	0,0	3,5	0,4	2,2	0,0	4,2	0,5
	500 až 2 500 km	2,2	0,0	5,6	0,4	2,2	0,0	6,8	0,5
	2 500 až 10 000 km	2,2	0,0	11,0	0,4	2,2	0,0	13,2	0,5
	Nad 10 000 km	2,2	0,0	21,0	0,4	2,2	0,0	25,2	0,5
Dřevní štěpka z kmenoviny	1 až 500 km	1,1	0,3	3,0	0,4	1,1	0,4	3,6	0,5
	500 až 2 500 km	1,1	0,3	5,2	0,4	1,1	0,4	6,2	0,5
	2 500 až 10 000 km	1,1	0,3	10,5	0,4	1,1	0,4	12,6	0,5
	Nad 10 000 km	1,1	0,3	20,5	0,4	1,1	0,4	24,6	0,5

Systém výroby paliva z biomasy	Přepravní vzdálenost	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)				Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)			
		Pěstování	Zpracování	Přeprava	Jiné emise než emise CO ₂ z použitého paliva	Pěstování	Zpracování	Přeprava	Jiné emise než emise CO ₂ z použitého paliva
Dřevní štěpka ze zbytků z dřevozpracujícího průmyslu	1 až 500 km	0,0	0,3	3,0	0,4	0,0	0,4	3,6	0,5
	500 až 2 500 km	0,0	0,3	5,2	0,4	0,0	0,4	6,2	0,5
	2 500 až 10 000 km	0,0	0,3	10,5	0,4	0,0	0,4	12,6	0,5
	Nad 10 000 km	0,0	0,3	20,5	0,4	0,0	0,4	24,6	0,5

Dřevěné brikety nebo pelety

Systém výroby paliva z biomasy	Přepravní vzdálenost	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)				Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)			
		Pěstování	Zpracování	Přeprava a distribuce	Jiné emise než emise CO ₂ z použitého paliva	Pěstování	Zpracování	Přeprava a distribuce	Jiné emise než emise CO ₂ z použitého paliva
Dřevěné brikety nebo pelety ze zbytků z lesnictví (situace 1)	1 až 500 km	0,0	25,8	2,9	0,3	0,0	30,9	3,5	0,3
	500 až 2 500 km	0,0	25,8	2,8	0,3	0,0	30,9	3,3	0,3
	2 500 až 10 000 km	0,0	25,8	4,3	0,3	0,0	30,9	5,2	0,3
	Nad 10 000 km	0,0	25,8	7,9	0,3	0,0	30,9	9,5	0,3
Dřevěné brikety nebo pelety ze zbytků z lesnictví (situace 2a)	1 až 500 km	0,0	12,5	3,0	0,3	0,0	15,0	3,6	0,3
	500 až 2 500 km	0,0	12,5	2,9	0,3	0,0	15,0	3,5	0,3
	2 500 až 10 000 km	0,0	12,5	4,4	0,3	0,0	15,0	5,3	0,3
	Nad 10 000 km	0,0	12,5	8,1	0,3	0,0	15,0	9,8	0,3
Dřevěné brikety nebo pelety ze zbytků z lesnictví (situace 3a)	1 až 500 km	0,0	2,4	3,0	0,3	0,0	2,8	3,6	0,3
	500 až 2 500 km	0,0	2,4	2,9	0,3	0,0	2,8	3,5	0,3
	2 500 až 10 000 km	0,0	2,4	4,4	0,3	0,0	2,8	5,3	0,3
	Nad 10 000 km	0,0	2,4	8,2	0,3	0,0	2,8	9,8	0,3

Systém výroby paliva z biomasy	Přepravní vzdálenost	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)				Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)			
		Pěstování	Zpracování	Přeprava a distribuce	Jiné emise než emise CO ₂ z použitého paliva	Pěstování	Zpracování	Přeprava a distribuce	Jiné emise než emise CO ₂ z použitého paliva
Dřevěné brikety z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (eukalyptus – situace 1)	2 500 až 10 000 km	3,9	24,5	4,3	0,3	3,9	29,4	5,2	0,3
Dřevěné brikety z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (eukalyptus – situace 2)	2 500 až 10 000 km	5,0	10,6	4,4	0,3	5,0	12,7	5,3	0,3
Dřevěné brikety z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (eukalyptus – situace 3a)	2 500 až 10 000 km	5,3	0,3	4,4	0,3	5,3	0,4	5,3	0,3
Dřevěné brikety z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (topol – s hnojením – situace 1)	1 až 500 km	3,4	24,5	2,9	0,3	3,4	29,4	3,5	0,3
	500 až 10 000 km	3,4	24,5	4,3	0,3	3,4	29,4	5,2	0,3
	Nad 10 000 km	3,4	24,5	7,9	0,3	3,4	29,4	9,5	0,3
Dřevěné brikety z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (topol – s hnojením – situace 2a)	1 až 500 km	4,4	10,6	3,0	0,3	4,4	12,7	3,6	0,3
	500 až 10 000 km	4,4	10,6	4,4	0,3	4,4	12,7	5,3	0,3
	Nad 10 000 km	4,4	10,6	8,1	0,3	4,4	12,7	9,8	0,3
Dřevěné brikety z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (topol – s hnojením – situace 3a)	1 až 500 km	4,6	0,3	3,0	0,3	4,6	0,4	3,6	0,3
	500 až 10 000 km	4,6	0,3	4,4	0,3	4,6	0,4	5,3	0,3
	Nad 10 000 km	4,6	0,3	8,2	0,3	4,6	0,4	9,8	0,3
Dřevěné brikety z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (topol – bez hnojení – situace 1)	1 až 500 km	2,0	24,5	2,9	0,3	2,0	29,4	3,5	0,3
	500 až 2 500 km	2,0	24,5	4,3	0,3	2,0	29,4	5,2	0,3
	2 500 až 10 000 km	2,0	24,5	7,9	0,3	2,0	29,4	9,5	0,3

Systém výroby paliva z biomasy	Přepravní vzdálenost	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)				Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)			
		Pěstování	Zpracování	Přeprava a distribuce	Jiné emise než emise CO ₂ z použitého paliva	Pěstování	Zpracování	Přeprava a distribuce	Jiné emise než emise CO ₂ z použitého paliva
Dřevěné brikety z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (topol – bez hnojení – situace 2a)	1 až 500 km	2,5	10,6	3,0	0,3	2,5	12,7	3,6	0,3
	500 až 10 000 km	2,5	10,6	4,4	0,3	2,5	12,7	5,3	0,3
	Nad 10 000 km	2,5	10,6	8,1	0,3	2,5	12,7	9,8	0,3
Dřevěné brikety z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (topol – bez hnojení – situace 3a)	1 až 500 km	2,6	0,3	3,0	0,3	2,6	0,4	3,6	0,3
	500 až 10 000 km	2,6	0,3	4,4	0,3	2,6	0,4	5,3	0,3
	Nad 10 000 km	2,6	0,3	8,2	0,3	2,6	0,4	9,8	0,3
Dřevěné brikety nebo pelety z kmenoviny (situace 1)	1 až 500 km	1,1	24,8	2,9	0,3	1,1	29,8	3,5	0,3
	500 až 2 500 km	1,1	24,8	2,8	0,3	1,1	29,8	3,3	0,3
	2 500 až 10 000 km	1,1	24,8	4,3	0,3	1,1	29,8	5,2	0,3
	Nad 10 000 km	1,1	24,8	7,9	0,3	1,1	29,8	9,5	0,3
Dřevěné brikety nebo pelety z kmenoviny (situace 2a)	1 až 500 km	1,4	11,0	3,0	0,3	1,4	13,2	3,6	0,3
	500 až 2 500 km	1,4	11,0	2,9	0,3	1,4	13,2	3,5	0,3
	2 500 až 10 000 km	1,4	11,0	4,4	0,3	1,4	13,2	5,3	0,3
	Nad 10 000 km	1,4	11,0	8,1	0,3	1,4	13,2	9,8	0,3
Dřevěné brikety nebo pelety z kmenoviny (situace 3a)	1 až 500 km	1,4	0,8	3,0	0,3	1,4	0,9	3,6	0,3
	500 až 2 500 km	1,4	0,8	2,9	0,3	1,4	0,9	3,5	0,3
	2 500 až 10 000 km	1,4	0,8	4,4	0,3	1,4	0,9	5,3	0,3
	Nad 10 000 km	1,4	0,8	8,2	0,3	1,4	0,9	9,8	0,3
Dřevěné brikety nebo pelety ze zbytků z dřevozpracujícího průmyslu (situace 1)	1 až 500 km	0,0	14,3	2,8	0,3	0,0	17,2	3,3	0,3
	500 až 2 500 km	0,0	14,3	2,7	0,3	0,0	17,2	3,2	0,3
	2 500 až 10 000 km	0,0	14,3	4,2	0,3	0,0	17,2	5,0	0,3
	Nad 10 000 km	0,0	14,3	7,7	0,3	0,0	17,2	9,2	0,3

Systém výroby paliva z biomasy	Přepravní vzdálenost	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)				Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)			
		Pěstování	Zpracování	Přeprava a distribuce	Jiné emise než emise CO ₂ z použitého paliva	Pěstování	Zpracování	Přeprava a distribuce	Jiné emise než emise CO ₂ z použitého paliva
Dřevěné brikety nebo pelety z zbytků z dřevozpracujícího průmyslu (situace 2a)	1 až 500 km	0,0	6,0	2,8	0,3	0,0	7,2	3,4	0,3
	500 až 2 500 km	0,0	6,0	2,7	0,3	0,0	7,2	3,3	0,3
	2 500 až 10 000 km	0,0	6,0	4,2	0,3	0,0	7,2	5,1	0,3
	Nad 10 000 km	0,0	6,0	7,8	0,3	0,0	7,2	9,3	0,3
Dřevěné brikety nebo pelety ze zbytků z dřevozpracujícího průmyslu (situace 3a)	1 až 500 km	0,0	0,2	2,8	0,3	0,0	0,3	3,4	0,3
	500 až 2 500 km	0,0	0,2	2,7	0,3	0,0	0,3	3,3	0,3
	2 500 až 10 000 km	0,0	0,2	4,2	0,3	0,0	0,3	5,1	0,3
	Nad 10 000 km	0,0	0,2	7,8	0,3	0,0	0,3	9,3	0,3

Zemědělské postupy

Výroba paliva z biomasy Systém	Přepravní vzdálenost	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)				Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)			
		Pěstování	Zpracování	Přeprava a distribuce	Jiné emise než emise CO ₂ z použitého paliva	Pěstování	Zpracování	Přeprava a distribuce	Jiné emise než emise CO ₂ z použitého paliva
Zemědělské zbytky o hustotě < 0,2 t/m ³	1 až 500 km	0,0	0,9	2,6	0,2	0,0	1,1	3,1	0,3
	500 až 2 500 km	0,0	0,9	6,5	0,2	0,0	1,1	7,8	0,3
	2 500 až 10 000 km	0,0	0,9	14,2	0,2	0,0	1,1	17,0	0,3
	Nad 10 000 km	0,0	0,9	28,3	0,2	0,0	1,1	34,0	0,3
Zemědělské zbytky o hustotě > 0,2 t/m ³	1 až 500 km	0,0	0,9	2,6	0,2	0,0	1,1	3,1	0,3
	500 až 2 500 km	0,0	0,9	3,6	0,2	0,0	1,1	4,4	0,3
	2 500 až 10 000 km	0,0	0,9	7,1	0,2	0,0	1,1	8,5	0,3
	Nad 10 000 km	0,0	0,9	13,6	0,2	0,0	1,1	16,3	0,3

Výroba paliva z biomasy Systém	Přepravní vzdálenost	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)				Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)			
		Pěstování	Zpracování	Přeprava a distribuce	Jiné emise než emise CO ₂ z použitého paliva	Pěstování	Zpracování	Přeprava a distribuce	Jiné emise než emise CO ₂ z použitého paliva
Slámové pelety	1 až 500 km	0,0	5,0	3,0	0,2	0,0	6,0	3,6	0,3
	500 až 10 000 km	0,0	5,0	4,6	0,2	0,0	6,0	5,5	0,3
	Nad 10 000 km	0,0	5,0	8,3	0,2	0,0	6,0	10,0	0,3
Brikety z bagasy	500 až 10 000 km	0,0	0,3	4,3	0,4	0,0	0,4	5,2	0,5
	Nad 10 000 km	0,0	0,3	8,0	0,4	0,0	0,4	9,5	0,5
Palmojádrový extrahovaný šrot (moučka)	Nad 10 000 km	21,6	21,1	11,2	0,2	21,6	25,4	13,5	0,3
Palmojádrový extrahovaný šrot (moučka) (nulové emise CH ₄ z lisovny oleje)	Nad 10 000 km	21,6	3,5	11,2	0,2	21,6	4,2	13,5	0,3

Rozložené standardizované hodnoty pro bioplyn pro výrobu elektřiny

Systém výroby paliva z biomasy	Technologie	TYPIZOVANÁ HODNOTA [g CO ₂ eq/MJ]					STANDARDIZOVANÁ HODNOTA [g CO ₂ eq/MJ]					
		Pěstování	Zpracování	Jiné emise než emise CO ₂ z použitého paliva	Přeprava	Kredity na mrvu	Pěstování	Zpracování	Jiné emise než emise CO ₂ z použitého paliva	Přeprava	Kredity na mrvu	
Vlhká mrva ⁽¹⁾	Situace 1	Otevřený digestát	0,0	69,6	8,9	0,8	- 107,3	0,0	97,4	12,5	0,8	- 107,3
		Uzavřený digestát	0,0	0,0	8,9	0,8	- 97,6	0,0	0,0	12,5	0,8	- 97,6
	Situace 2	Otevřený digestát	0,0	74,1	8,9	0,8	- 107,3	0,0	103,7	12,5	0,8	- 107,3
		Uzavřený digestát	0,0	4,2	8,9	0,8	- 97,6	0,0	5,9	12,5	0,8	- 97,6
	Situace 3	Otevřený digestát	0,0	83,2	8,9	0,9	- 120,7	0,0	116,4	12,5	0,9	- 120,7
		Uzavřený digestát	0,0	4,6	8,9	0,8	- 108,5	0,0	6,4	12,5	0,8	- 108,5

(¹) Hodnoty pro výrobu bioplynu z mrvy zahrnují negativní emise u úspor emisí při hospodaření s kejdou. Uvažovaná hodnota e_{cca} se rovná -45 g CO₂eq/MJ mrvy používané při anaerobní digestaci.

Systém výroby paliva z biomasy		Technologie	TYPICOVANÁ HODNOTA [g CO ₂ eq/MJ]					STANDARDIZOVANÁ HODNOTA [g CO ₂ eq/MJ]				
			Pěstování	Zpracování	Jiné emise než emise CO ₂ z použitého paliva	Přeprava	Kredity na mrvu	Pěstování	Zpracování	Jiné emise než emise CO ₂ z použitého paliva	Přeprava	Kredity na mrvu
Celá rostlina kukuřice ⁽¹⁾	Situace 1	Otevřený digestát	15,6	13,5	8,9	0,0 ⁽²⁾	—	15,6	18,9	12,5	0,0	—
		Uzavřený digestát	15,2	0,0	8,9	0,0	—	15,2	0,0	12,5	0,0	—
	Situace 2	Otevřený digestát	15,6	18,8	8,9	0,0	—	15,6	26,3	12,5	0,0	—
		Uzavřený digestát	15,2	5,2	8,9	0,0	—	15,2	7,2	12,5	0,0	—
	Situace 3	Otevřený digestát	17,5	21,0	8,9	0,0	—	17,5	29,3	12,5	0,0	—
		Uzavřený digestát	17,1	5,7	8,9	0,0	—	17,1	7,9	12,5	0,0	—
Biologický odpad	Situace 1	Otevřený digestát	0,0	21,8	8,9	0,5	—	0,0	30,6	12,5	0,5	—
		Uzavřený digestát	0,0	0,0	8,9	0,5	—	0,0	0,0	12,5	0,5	—
	Situace 2	Otevřený digestát	0,0	27,9	8,9	0,5	—	0,0	39,0	12,5	0,5	—
		Uzavřený digestát	0,0	5,9	8,9	0,5	—	0,0	8,3	12,5	0,5	—
	Situace 3	Otevřený digestát	0,0	31,2	8,9	0,5	—	0,0	43,7	12,5	0,5	—
		Uzavřený digestát	0,0	6,5	8,9	0,5	—	0,0	9,1	12,5	0,5	—

⁽¹⁾ Celou rostlinou kukuřice se rozumí kukuřice, která byla sklizena jako píče a byla silážována pro účely konzervace.

⁽²⁾ Přeprava zemědělských surovin do transformačního zařízení je podle metodiky uvedené ve zprávě Komise ze dne 25. února 2010 o požadavcích na udržitelnost pro využívání zdrojů pevné a plynné biomasy při výrobě elektřiny, tepla a chlazení zahrnuta v hodnotě „pěstování“. Hodnota pro přepravu kukuřičné siláže představuje 0,4 g CO₂eq/MJ bioplynu.

Rozložené standardizované hodnoty pro biometan

Systém výroby biometanu	Technologické řešení		TYPISOVANÁ HODNOTA [g CO ₂ eq/M]						STANDARDIZOVANÁ HODNOTA [g CO ₂ eq/M]							
			Pěstování	Zpracování	Úprava	Přepřava	Kompresce na čerpací stanici	Kredity na mrvu	Pěstování	Zpracování	Úprava	Přepřava	Kompresce na čerpací stanici	Kredity na mrvu		
Vlhká mrva	Otevřený digestát	Bez spalování odpadních plynů	0,0	84,2	19,5	1,0	3,3	-	124,4	0,0	117,9	27,3	1,0	4,6	-	124,4
		Spalování odpadních plynů	0,0	84,2	4,5	1,0	3,3	-	124,4	0,0	117,9	6,3	1,0	4,6	-	124,4
	Uzavřený digestát	Bez spalování odpadních plynů	0,0	3,2	19,5	0,9	3,3	-	111,9	0,0	4,4	27,3	0,9	4,6	-	111,9
		Spalování odpadních plynů	0,0	3,2	4,5	0,9	3,3	-	111,9	0,0	4,4	6,3	0,9	4,6	-	111,9
Celá rostlina kukuřice	Otevřený digestát	Bez spalování odpadních plynů	18,1	20,1	19,5	0,0	3,3	-	-	18,1	28,1	27,3	0,0	4,6	-	-
		Spalování odpadních plynů	18,1	20,1	4,5	0,0	3,3	-	-	18,1	28,1	6,3	0,0	4,6	-	-
	Uzavřený digestát	Bez spalování odpadních plynů	17,6	4,3	19,5	0,0	3,3	-	-	17,6	6,0	27,3	0,0	4,6	-	-
		Spalování odpadních plynů	17,6	4,3	4,5	0,0	3,3	-	-	17,6	6,0	6,3	0,0	4,6	-	-
Biologický odpad	Otevřený digestát	Bez spalování odpadních plynů	0,0	30,6	19,5	0,6	3,3	-	-	0,0	42,8	27,3	0,6	4,6	-	-
		Spalování odpadních plynů	0,0	30,6	4,5	0,6	3,3	-	-	0,0	42,8	6,3	0,6	4,6	-	-
	Uzavřený digestát	Bez spalování odpadních plynů	0,0	5,1	19,5	0,5	3,3	-	-	0,0	7,2	27,3	0,5	4,6	-	-
		Spalování odpadních plynů	0,0	5,1	4,5	0,5	3,3	-	-	0,0	7,2	6,3	0,5	4,6	-	-

D. CELKOVÉ TYPIZOVANÉ A STANDARDIZOVANÉ HODNOTY EMISÍ SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ U ZPŮSOBŮ VÝROBY PALIVA Z BIOMASY

System výroby paliva z biomasy	Přepavní vzdálenost	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)
Dřevní štěpka ze zbytků z lesnictví	1 až 500 km	5	6
	500 až 2 500 km	7	9
	2 500 až 10 000 km	12	15
	Nad 10 000 km	22	27
Dřevní štěpka z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (eukalyptus)	2 500 až 10 000 km	16	18
Dřevní štěpka z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (topol – s hnojením)	1 až 500 km	8	9
	500 až 2 500 km	10	11
	2 500 až 10 000 km	15	18
	Nad 10 000 km	25	30
Dřevní štěpka z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (topol – bez hnojení)	1 až 500 km	6	7
	500 až 2 500 km	8	10
	2 500 až 10 000 km	14	16
	Nad 10 000 km	24	28
Dřevní štěpka z kmenoviny	1 až 500 km	5	6
	500 až 2 500 km	7	8
	2 500 až 10 000 km	12	15
	Nad 10 000 km	22	27
Dřevní štěpka z průmyslových zbytků	1 až 500 km	4	5
	500 až 2 500 km	6	7
	2 500 až 10 000 km	11	13
	Nad 10 000 km	21	25
Dřevěné brikety nebo pelety ze zbytků z lesnictví (situace 1)	1 až 500 km	29	35
	500 až 2 500 km	29	35
	2 500 až 10 000 km	30	36
	Nad 10 000 km	34	41
Dřevěné brikety nebo pelety ze zbytků z lesnictví (situace 2a)	1 až 500 km	16	19
	500 až 2 500 km	16	19
	2 500 až 10 000 km	17	21
	Nad 10 000 km	21	25

System výroby paliva z biomasy	Přepravní vzdálenost	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)
Dřevěné brikety nebo pelety ze zbytků z lesnictví (situace 3a)	1 až 500 km	6	7
	500 až 2 500 km	6	7
	2 500 až 10 000 km	7	8
	Nad 10 000 km	11	13
Dřevěné brikety nebo pelety z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (eukalyptus – situace 1)	2 500 až 10 000 km	33	39
Dřevěné brikety nebo pelety z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (eukalyptus – situace 2a)	2 500 až 10 000 km	20	23
Dřevěné brikety nebo pelety z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (eukalyptus – situace 3a)	2 500 až 10 000 km	10	11
Dřevěné brikety nebo pelety z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (topol – s hnojením – situace 1)	1 až 500 km	31	37
	500 až 10 000 km	32	38
	Nad 10 000 km	36	43
Dřevěné brikety nebo pelety z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (topol – s hnojením – situace 2a)	1 až 500 km	18	21
	500 až 10 000 km	20	23
	Nad 10 000 km	23	27
Dřevěné brikety nebo pelety z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (topol – s hnojením – situace 3a)	1 až 500 km	8	9
	500 až 10 000 km	10	11
	Nad 10 000 km	13	15
Dřevěné brikety nebo pelety z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (topol – bez hnojení – situace 1)	1 až 500 km	30	35
	500 až 10 000 km	31	37
	Nad 10 000 km	35	41
Dřevěné brikety nebo pelety z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (topol – bez hnojení – situace 2a)	1 až 500 km	16	19
	500 až 10 000 km	18	21
	Nad 10 000 km	21	25
Dřevěné brikety nebo pelety z rychle rostoucích dřevin pěstovaných ve výmladkových plantážích (topol – bez hnojení – situace 3a)	1 až 500 km	6	7
	500 až 10 000 km	8	9
	Nad 10 000 km	11	13

System výroby paliva z biomasy	Přepavní vzdálenost	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)
Dřevěné brikety nebo pelety z kmenoviny (situace 1)	1 až 500 km	29	35
	500 až 2 500 km	29	34
	2 500 až 10 000 km	30	36
	Nad 10 000 km	34	41
Dřevěné brikety nebo pelety z kmenoviny (situace 2a)	1 až 500 km	16	18
	500 až 2 500 km	15	18
	2 500 až 10 000 km	17	20
	Nad 10 000 km	21	25
Dřevěné brikety nebo pelety z kmenoviny (situace 3a)	1 až 500 km	5	6
	500 až 2 500 km	5	6
	2 500 až 10 000 km	7	8
	Nad 10 000 km	11	12
Dřevěné brikety nebo pelety ze zbytků z dřevozpracujícího průmyslu (situace 1)	1 až 500 km	17	21
	500 až 2 500 km	17	21
	2 500 až 10 000 km	19	23
	Nad 10 000 km	22	27
Dřevěné brikety nebo pelety ze zbytků z dřevozpracujícího průmyslu (situace 2a)	1 až 500 km	9	11
	500 až 2 500 km	9	11
	2 500 až 10 000 km	10	13
	Nad 10 000 km	14	17
Dřevěné brikety nebo pelety ze zbytků z dřevozpracujícího průmyslu (situace 3a)	1 až 500 km	3	4
	500 až 2 500 km	3	4
	2 500 až 10 000 km	5	6
	Nad 10 000 km	8	10

Situace 1 označuje procesy, v nichž se pro dodávky procesního tepla do výroby pelet využívá kotel na zemní plyn. Procesní elektřina je nakoupena z rozvodné sítě.

Situace 2a označuje procesy, v nichž se pro dodávky procesního tepla do výroby pelet využívá kotel na dřevní štěpku. Procesní elektřina je nakoupena z rozvodné sítě.

Situace 3a označuje procesy, při nichž se pro dodávky tepla a elektřiny do výroby pelet používá kogenerační jednotka na dřevní štěpku.

Systém výroby paliva z biomasy	Přepravní vzdálenost	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)
Zemědělské zbytky o hustotě < 0,2 t/m ³ ⁽¹⁾	1 až 500 km	4	4
	500 až 2 500 km	8	9
	2 500 až 10 000 km	15	18
	Nad 10 000 km	29	35
Zemědělské zbytky o hustotě > 0,2 t/m ³ ⁽²⁾	1 až 500 km	4	4
	500 až 2 500 km	5	6
	2 500 až 10 000 km	8	10
	Nad 10 000 km	15	18
Slámové pelety	1 až 500 km	8	10
	500 až 10 000 km	10	12
	Nad 10 000 km	14	16
Brikety z bagasy	500 až 10 000 km	5	6
	Nad 10 000 km	9	10
Palmojádrový extrahovaný šrot (moučka)	Nad 10 000 km	54	61
Palmojádrový extrahovaný šrot (moučka) (nulové emise CH ₄ z lisovny oleje)	Nad 10 000 km	37	40

Typizované a standardizované hodnoty – bioplyn na elektřinu

Systém výroby bioplynu	Technologické řešení		Typizovaná hodnota	Standardizovaná hodnota
			Emise skleníkových plynů (g CO ₂ eq/MJ)	Emise skleníkových plynů (g CO ₂ eq/MJ)
Bioplyn na elektřinu z vlhké mrvy	Situace 1	Otevřený digestát ⁽³⁾	- 28	3
		Uzavřený digestát ⁽⁴⁾	- 88	- 84
	Situace 2	Otevřený digestát	- 23	10
		Uzavřený digestát	- 84	- 78
	Situace 3	Otevřený digestát	- 28	9
		Uzavřený digestát	- 94	- 89

⁽¹⁾ Tato skupina materiálů zahrnuje zemědělské zbytky s nízkou objemovou hmotností a obsahuje materiály, jako jsou balíky slámy, ovesné slupky, rýžové plevy a balíky bagasy z cukrové třtiny (neúplný seznam).

⁽²⁾ Tato skupina zemědělských zbytků s vyšší objemovou hmotností zahrnuje materiály, jako jsou například kukuřičné klasy, ořechové skořápky, slupky sójových bobů, skořápky palmových jader (neúplný seznam).

⁽³⁾ Otevřené skladování digestátu stojí za vznikem dodatečných emisí metanu, které se mění v závislosti na povětrnostních podmínkách, substrátu a účinnosti digesce. Při těchto výpočtech se použijí množství, která se rovnají 0,05 MJ CH₄ / MJ bioplynu u mrvy, 0,035 MJ CH₄ / MJ bioplynu u kukuřice a 0,01 MJ CH₄ / MJ bioplynu u biologického odpadu.

⁽⁴⁾ Uzavřené skladování znamená, že digestát vzniklý procesem digesce je skladován v plynotěsné nádrži a dodatečný bioplyn vznikající při skladování je považován za získaný pro výrobu dodatečné elektřiny nebo biometanu.

Systém výroby bioplynu	Technologické řešení		Typizovaná hodnota	Standardizovaná hodnota
			Emise skleníkových plynů (g CO ₂ eq/MJ)	Emise skleníkových plynů (g CO ₂ eq/MJ)
Bioplyn na elektřinu z celé rostliny kukuřice	Situace 1	Otevřený digestát	38	47
		Uzavřený digestát	24	28
	Situace 2	Otevřený digestát	43	54
		Uzavřený digestát	29	35
	Situace 3	Otevřený digestát	47	59
		Uzavřený digestát	32	38
Bioplyn na elektřinu z biologického odpadu	Situace 1	Otevřený digestát	31	44
		Uzavřený digestát	9	13
	Situace 2	Otevřený digestát	37	52
		Uzavřený digestát	15	21
	Situace 3	Otevřený digestát	41	57
		Uzavřený digestát	16	22

Typizované a standardizované hodnoty pro biometan

Systém výroby biometanu	Technologické řešení	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)
Biometan z vlhké mrvy	Otevřený digestát, bez spalování odpadních plynů ⁽¹⁾	-20	22
	Otevřený digestát, spalování odpadních plynů ⁽²⁾	-35	1
	Uzavřený digestát, bez spalování odpadních plynů	-88	-79
	Uzavřený digestát, spalování odpadních plynů	-103	-100
Biometan z celé rostliny kukuřice	Otevřený digestát, bez spalování odpadních plynů	58	73
	Otevřený digestát, spalování odpadních plynů	43	52
	Uzavřený digestát, bez spalování odpadních plynů	41	51
	Uzavřený digestát, spalování odpadních plynů	26	30

⁽¹⁾ Tato kategorie zahrnuje následující kategorie technologií úpravy bioplynu na biometan: střídací tlaková adsorpce (PSA), tlaková vypírka vodou (PWS), membránové technologie, kryogenní metody a organická fyzikální vypírka (OPS). Zahrnuje emise ve výši 0,03 g MJ CH₄ / MJ biometanu pro emise metanu v odpadních plynech.

⁽²⁾ Tato kategorie zahrnuje následující kategorie technologií úpravy bioplynu na biometan: tlaková vypírka vodou (PWS), je-li voda recyklována, střídací tlaková adsorpce (PSA), chemická vypírka, organická fyzikální vypírka (OPS), membránové technologie a kryogenní úprava. Pro tuto kategorii nejsou zvažovány žádné emise metanu (je-li metan v odpadních plynech přítomen, spálí se).

System výroby biometanu	Technologické řešení	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)
Biometan z biologického odpadu	Otevřený digestát, bez spalování odpadních plynů	51	71
	Otevřený digestát, spalování odpadních plynů	36	50
	Uzavřený digestát, bez spalování odpadních plynů	25	35
	Uzavřený digestát, spalování odpadních plynů	10	14

Typizované a standardizované hodnoty – bioplyn na elektřinu – směsi mrvy a kukuřice: emise skleníkových plynů s podíly na základě čerstvé hmotnosti

System výroby bioplynu	Technologické řešení	Emise skleníkových plynů – typizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)	Emise skleníkových plynů – standardizovaná hodnota (g CO ₂ eq/MJ)	
Mrva – kukuřice 80 % – 20 %	Situace 1	Otevřený digestát	17	33
		Uzavřený digestát	- 12	- 9
	Situace 2	Otevřený digestát	22	40
		Uzavřený digestát	- 7	- 2
	Situace 3	Otevřený digestát	23	43
		Uzavřený digestát	- 9	- 4
Mrva – kukuřice 70 % – 30 %	Situace 1	Otevřený digestát	24	37
		Uzavřený digestát	0	3
	Situace 2	Otevřený digestát	29	45
		Uzavřený digestát	4	10
	Situace 3	Otevřený digestát	31	48
		Uzavřený digestát	4	10
Mrva – kukuřice 60 % – 40 %	Situace 1	Otevřený digestát	28	40
		Uzavřený digestát	7	11
	Situace 2	Otevřený digestát	33	47
		Uzavřený digestát	12	18
	Situace 3	Otevřený digestát	36	52
		Uzavřený digestát	12	18

Poznámky

Situace 1 označuje způsoby výroby, při nichž elektřinu a teplo potřebné v daném procesu dodává přímo motor kogenerační jednotky.

Situace 2 označuje způsoby výroby, při nichž je elektřina potřebná v daném procesu odebírána ze sítě a procesní teplo dodává přímo motor kogenerační jednotky. V některých členských státech nemohou hospodářské subjekty požadovat dotace na hrubou výrobu, a pravděpodobnější konfigurací tak je situace 1.

Situace 3 označuje způsoby výroby, při nichž je elektřina potřebná v daném procesu odebírána z rozvodné sítě a procesní teplo dodává kotel na bioplyn. Tato situace se týká některých zařízení, u nichž není motor kogenerační jednotky na místě a prodává se bioplyn (ovšem bez úpravy na biometan).

Typizované a standardizované hodnoty – biometan – směsi mrvy a kukuřice: emise skleníkových plynů s podíly na základě čerstvé hmotnosti

Systém výroby biometanu	Technologické řešení	Typizovaná hodnota	Standardizovaná hodnota
		(g CO ₂ eq/MJ)	(g CO ₂ eq/MJ)
Mrva – kukuřice 80 % – 20 %	Otevřený digestát, bez spalování odpadních plynů	32	57
	Otevřený digestát, spalování odpadních plynů	17	36
	Uzavřený digestát, bez spalování odpadních plynů	- 1	9
	Uzavřený digestát, spalování odpadních plynů	- 16	- 12
Mrva – kukuřice 70 % – 30 %	Otevřený digestát, bez spalování odpadních plynů	41	62
	Otevřený digestát, spalování odpadních plynů	26	41
	Uzavřený digestát, bez spalování odpadních plynů	13	22
	Uzavřený digestát, spalování odpadních plynů	- 2	1
Mrva – kukuřice 60 % – 40 %	Otevřený digestát, bez spalování odpadních plynů	46	66
	Otevřený digestát, spalování odpadních plynů	31	45
	Uzavřený digestát, bez spalování odpadních plynů	22	31
	Uzavřený digestát, spalování odpadních plynů	7	10

V případě biometanu používaného jako stlačený biometan coby palivo využívané v odvětví dopravy je třeba přičíst k typizovaným hodnotám hodnotu 3,3 g CO₂eq/MJ biometanu a ke standardizovaným hodnotám hodnotu 4,6 g CO₂eq/MJ biometanu.

PŘÍLOHA VII

ZAPOČTENÍ ENERGIE Z TEPELNÝCH ČERPADEL

Podíl aerotermální, geotermální nebo hydrotermální energie využité tepelnými čerpadly, jež se považuje za energii z obnovitelných zdrojů pro účely této směrnice, E_{RES} , se vypočítá podle tohoto vzorce:

$$E_{RES} = Q_{usable} * (1 - 1/SPF)$$

kde

- Q_{usable} = odhadované celkové teplo využitelné tepelnými čerpadly, jež splňují kritéria uvedená v čl. 7 odst. 4, uplatňováno takto: přihlíží se pouze k tepelným čerpadlům, u nichž je $SPF > 1,15 * 1/\eta$,
  - SPF = odhadovaný faktor průměrné sezónní účinnosti u těchto tepelných čerpadel,
  - η = poměr mezi celkovou hrubou výrobou elektřiny a primární spotřebou energie pro výrobu elektřiny, a vypočítá se jako průměr EU založený na údajích Eurostatu.
-

PŘÍLOHA VIII

ČÁST A. PŘEDBĚŽNÉ ODHADOVANÉ EMISE VYPLÝVAJÍCÍ Z NEPŘÍMÉ ZMĚNY VE VYUŽÍVÁNÍ PŮDY U SUROVIN PRO VÝROBU BIOPALIV, BIOKAPALIN A PALIV Z BIOMASY (g CO₂eq/MJ) ⁽¹⁾

Skupina surovin	Průměr ⁽²⁾	Percentilové rozmezí odvozené z analýzy citlivosti ⁽³⁾
Obiloviny a jiné plodiny bohaté na škrob	12	8 až 16
Cukry	13	4 až 17
Olejniny	55	33 až 66

ČÁST B. BIOPALIVA, BIOKAPALINY A PALIVA Z BIOMASY, U NICHŽ SE ODHADOVANÉ EMISE VYPLÝVAJÍCÍ Z NEPŘÍMÉ ZMĚNY VE VYUŽÍVÁNÍ PŮDY POVAŽUJÍ ZA NULOVÉ

U biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy vyrobených z následujících kategorií surovin se budou odhadované emise vyplývající z nepřímé změny ve využívání půdy považovat za nulové:

1. suroviny, jež nejsou obsaženy v části A této přílohy;
2. suroviny, jejichž produkce vedla k přímé změně ve využívání půdy, tj. ke změně jedné z následujících kategorií půdního pokryvu používaných IPCC – lesní půdy, travnatého porostu, mokřadů, osídlení nebo jiné půdy – na zemědělskou půdu nebo na trvalé kultury ⁽⁴⁾. V takovém případě by se hodnota emisí vyplývajících z přímé změny ve využívání půdy (e) měla vypočítat podle přílohy V části C bodu 7.

⁽¹⁾ Trvalé kultury jsou definovány jako víceleté plodiny, jejichž kmen se zpravidla nesklízí ročně, například rychle rostoucí dřeviny pěstované ve výmladkových plantážích a palma olejná.

⁽²⁾ Uvedené průměrné hodnoty představují vážený průměr individuálně modelovaných hodnot surovin.

⁽³⁾ Uvedené rozmezí představuje 90 % výsledků za použití hodnot pátého a devadesátého pátého percentilu vyplývajících z analýzy. Pátý percentil udává hodnotu, pod níž se vyskytuje 5 % zjištění (tj. 5 % celkových použitých údajů vykazalo výsledky nižší než 8, 4 a 33 g CO₂eq/MJ). Devadesátý pátý percentil udává hodnotu, pod níž se vyskytuje 95 % zjištění (tj. 5 % celkových použitých údajů vykazalo výsledky vyšší než 16, 17 a 66 g CO₂eq/MJ).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/...

PŘÍLOHA IX

Část A. Suroviny pro výrobu bioplynu pro dopravu a pokročilých biopaliv, jejichž příspěvek k minimálním podílům uvedeným v čl. 25 odst. 1 prvním a čtvrtém pododstavci lze považovat za dvojnásobek jejich energetického obsahu:

- a) řasy, pokud jsou pěstovány na pevnině ve vodních nádržích či fotobioreaktorech;
- b) podíl biomasy na směsném komunálním odpadu, nikoli však tříděný domácí odpad, který spadá pod cíle recyklace podle čl. 11 odst. 2 písm. a) směrnice 2008/98/ES;
- c) biologický odpad ve smyslu čl. 3 bodu 4 směrnice 2008/98/ES ze soukromých domácností, na který se vztahuje tříděný sběr ve smyslu čl. 3 bodu 11 uvedené směrnice;
- d) podíl biomasy na průmyslovém odpadu, který není vhodný pro využití v potravinovém či krmivovém řetězci, včetně materiálů pocházejících z maloobchodu a velkoobchodu a zemědělsko-potravinářského průmyslu, jakož i odvětví rybolovu a akvakultury, ale ne suroviny uvedené v části B této přílohy;
- e) sláma;
- f) chlěvská mrva a kal z čistíren odpadních vod;
- g) odpadní vody z lisovny palmového oleje a trsy prázdných palmových plodů;
- h) dehet z tálového oleje;
- i) surový glycerin;
- j) bagasa;
- k) matoliny a vinné kaly;
- l) ořechové skořápky;
- m) plevy;
- n) kukuřičné klasy zbavené zrn;
- o) podíl biomasy na odpadu a zbytcích z lesnictví a z dřevozpracujících odvětví, jako jsou kůra, větve, nekomerční pročišťky, listí, jehličí, koruny stromů, piliny, hobliny, černý louh, hnědý louh, kal z vláknovin, lignin a tálový olej;
- p) další nepotravinářské celulózové vláknoviny;
- q) další lignocelulózové vláknoviny, s výjimkou pilařského dřeva a dýhařského dřeva.

Část B. Suroviny pro výrobu biopaliv a bioplynu pro dopravu, jejichž příspěvek k minimálnímu podílu stanovenému v čl. 25 odst. 1 prvním pododstavci je omezen a lze jej považovat za dvojnásobek jejich energetického obsahu:

- a) použitý kuchyňský olej;
  - b) živočišné tuky kategorií 1 a 2 podle nařízení (ES) č. 1069/2009.
-

PŘÍLOHA X

ČÁST A

Zrušená směrnice a její následné změny (uvedené v článku 37)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 16)	
Směrnice Rady 2013/18/EU (Úř. věst. L 158, 10.6.2013, s. 230)	
Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1513 (Úř. věst. L 239, 15.9.2015, s. 1)	Pouze článek 2

ČÁST B

**Lhůty pro provedení ve vnitrostátním právu
(uvedené v článku 36)**

Směrnice	Lhůta pro provedení
2009/28/ES	25. června 2009
2013/18/EU	1. července 2013
(EU) 2015/1513	10. září 2017

PŘÍLOHA XI

Srovnávací tabulka

Směrnice 2009/28/ES	Tato směrnice
Článek 1	Článek 1
Čl. 2 první pododstavec	Čl. 2 první pododstavec
Čl. 2 druhý pododstavec návětí	Čl. 2 druhý pododstavec návětí
Čl. 2 druhý pododstavec písm. a)	Čl. 2 druhý pododstavec bod 1
Čl. 2 druhý pododstavec písm. b)	—
—	Čl. 2 druhý pododstavec bod 2
Čl. 2 druhý pododstavec písm. c)	Čl. 2 druhý pododstavec bod 3
Čl. 2 druhý pododstavec písm. d)	—
Čl. 2 druhý pododstavec písm. e), f), g), h), i), j), k), l), m), n), o), p), q), r), s), t), u), v) a w)	Čl. 2 druhý pododstavec body 24, 4, 19, 32, 33, 12, 5, 6, 45, 46, 47, 23, 39, 41, 42, 43, 36, 44 a 37
—	Čl. 2 druhý pododstavec body 7, 8, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 22, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 34, 35, 38 a 40
Článek 3	—
—	Článek 3
Článek 4	—
—	Článek 4
—	Článek 5
—	Článek 6
Čl. 5 odst. 1	Čl. 7 odst. 1
Čl. 5 odst. 2	—
Čl. 5 odst. 3	Čl. 7 odst. 2
Čl. 5 odst. 4 první, druhý, třetí a čtvrtý pododstavec	Čl. 7 odst. 3 první, druhý, třetí a čtvrtý pododstavec
—	Čl. 7 odst. 3 pátý a šestý pododstavec
—	Čl. 7 odst. 4
Čl. 5 odst. 5	Čl. 27 odst. 1 první pododstavec písm. c)
Čl. 5 odst. 6 a 7	Čl. 7 odst. 5 a 6
Čl. 6 odst. 1	Čl. 8 odst. 1
—	Čl. 8 odst. 2 a 3
Čl. 6 odst. 2 a 3	Čl. 8 odst. 4 a 5
Čl. 7 odst. 1, 2, 3, 4 a 5	Čl. 9 odst. 1, 2, 3, 4 a 5
—	Čl. 9 odst. 6
Článek 8	Článek 10
Čl. 9 odst. 1	Čl. 11 odst. 1
Článek 9 odst. 2 první pododstavec písm. a), b) a c)	Čl. 11 odst. 2 první pododstavec písm. a), b) a c)
—	Čl. 11 odst. 2 první pododstavec písm. d)
Článek 10	Článek 12
Čl. 11 odst. 1, 2 a 3	Čl. 13 odst. 1, 2 a 3

Směrnice 2009/28/ES	Tato směrnice
—	Čl. 13 odst. 4
Článek 12	Článek 14
Čl. 13 odst. 1 první pododstavec	Čl. 15 odst. 1 první pododstavec
Čl. 13 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 15 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 13 odst. 1 druhý pododstavec písm. a) a b)	—
Čl. 13 odst. 1 druhý pododstavec písm. c), d), e) a f)	Čl. 15 odst. 1 druhý pododstavec písm. a), b), c) a d)
Čl. 13 odst. 2, 3, 4 a 5	Čl. 15 odst. 2, 3, 4 a 5
Čl. 13 odst. 6 první pododstavec	Čl. 15 odst. 6 první pododstavec
Čl. 13 odst. 6 druhý, třetí, čtvrtý a pátý pododstavec	—
—	Čl. 15 odst. 7 a 8
—	Článek 16
—	Článek 17
Článek 14	Článek 18
Čl. 15 odst. 1	Čl. 19 odst. 1
Čl. 15 odst. 2, první, druhý a třetí pododstavec	Čl. 19 odst. 2 první, druhý a třetí pododstavec
—	Čl. 19 odst. 2, čtvrtý a pátý pododstavec
Čl. 15 odst. 2, čtvrtý pododstavec	Čl. 19 odst. 2 šestý pododstavec
Čl. 15 odst. 3	—
—	Čl. 19 odst. 3 a 4
Čl. 15 odst. 4 a 5	Čl. 19 odst. 5 a 6
Čl. 15 odst. 6 první pododstavec písm. a)	Čl. 19 odst. 7 první pododstavec písm. a)
Čl. 15 odst. 6 první pododstavec písm. b) bod i)	Čl. 19 odst. 7 první pododstavec písm. b) bod i)
—	Čl. 19 odst. 7 první pododstavec písm. b) bod ii)
Čl. 15 odst. 6 první pododstavec písm. b) bod ii)	Čl. 19 odst. 7 první pododstavec písm. b) bod iii)
Čl. 15 odst. 6 první pododstavec písm. c), d), e) a f)	Čl. 19 odst. 7 první pododstavec písm. c), d), e) a f)
—	Čl. 19 odst. 7 druhý pododstavec
Čl. 15 odst. 7	Čl. 19 odst. 8
Čl. 15 odst. 8	—
Čl. 15 odst. 9 a 10	Čl. 19 odst. 9 a 10
—	Čl. 19 odst. 11
Čl. 15 odst. 11	Čl. 19 odst. 12
Čl. 15 odst. 12	—
—	Čl. 19 odst. 13
Čl. 16 odst. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 a 8	—
Čl. 16 odst. 9, 10 a 11	Čl. 20 odst. 1, 2 a 3
—	Článek 21
—	Článek 22
—	Článek 23
—	Článek 24
—	Článek 25
—	Článek 26

Směrnice 2009/28/ES	Tato směrnice
—	Článek 27
—	Článek 28
Čl. 17 odst. 1 první a druhý pododstavec	Čl. 29 odst. 1 první a druhý pododstavec
—	Čl. 29 odst. 1 třetí, čtvrtý a pátý pododstavec
—	Čl. 29 odst. 2
Čl. 17 odst. 2 první a druhý pododstavec	—
Čl. 17 odst. 2 třetí pododstavec	Čl. 29 odst. 10, třetí pododstavec
Čl. 17 odst. 3 první pododstavec písm. a)	Čl. 29 odst. 3 první pododstavec písm. a)
—	Čl. 29 odst. 3 první pododstavec písm. b)
Čl. 17 odst. 3 první pododstavec písm. b) a c)	Čl. 29 odst. 3 první pododstavec písm. c) a d)
—	Čl. 29 odst. 3 druhý pododstavec
Čl. 17 odst. 4	Čl. 29 odst. 4
Čl. 17 odst. 5	Čl. 29 odst. 5
Čl. 17 odst. 6 a 7	—
—	Čl. 29 odst. 6, 7, 8, 9, 10 a 11
Čl. 17 odst. 8	Čl. 29 odst. 12
Čl. 17 odst. 9	—
—	Čl. 29 odst. 13 a 14
Čl. 18 odst. 1 první pododstavec	Čl. 30 odst. 1 první pododstavec
Čl. 18 odst. 1 první pododstavec písm. a), b) a c)	Čl. 30 odst. 1 první pododstavec písm. a), c) a d)
—	Čl. 30 odst. 1 první pododstavec písm. b)
—	Čl. 30 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 18 odst. 2	—
—	Čl. 30 odst. 2
Čl. 18 odst. 3 první pododstavec	Čl. 30 odst. 3 první pododstavec
Čl. 18 odst. 3 druhý a třetí pododstavec	—
Čl. 18 odst. 3 čtvrtý a pátý pododstavec	Čl. 30 odst. 3 druhý a třetí pododstavec
Čl. 18 odst. 4 první pododstavec	—
Čl. 18 odst. 4 druhý a třetí pododstavec	Čl. 30 odst. 4 první a druhý pododstavec
Čl. 18 odst. 4 čtvrtý pododstavec	—
Čl. 18 odst. 5 první a druhý pododstavec	Čl. 30 odst. 7 první a druhý pododstavec
Čl. 18 odst. 5 třetí pododstavec	Čl. 30 odst. 8 první a druhý pododstavec
Čl. 18 odst. 5 čtvrtý pododstavec	Čl. 30 odst. 5 třetí pododstavec
—	Čl. 30 odst. 6 první pododstavec
Čl. 18 odst. 5 pátý pododstavec	Čl. 30 odst. 6 druhý pododstavec
Čl. 18 odst. 6 první a druhý pododstavec	Čl. 30 odst. 5 první a druhý pododstavec
Čl. 18 odst. 6 třetí pododstavec	—
Čl. 18 odst. 6 čtvrtý pododstavec	Čl. 30 odst. 6 třetí pododstavec
—	Čl. 30 odst. 6 čtvrtý pododstavec
Čl. 18 odst. 6 pátý pododstavec	Čl. 30 odst. 6 pátý pododstavec
Čl. 18 odst. 7	Čl. 30 odst. 9 první pododstavec

Směrnice 2009/28/ES	Tato směrnice
—	Čl. 30 odst. 9 druhý pododstavec
Čl. 18 odst. 8 a 9	—
—	Čl. 30 odst. 10
Čl. 19 odst. 1 první pododstavec	Čl. 31 odst. 1 první pododstavec
Čl. 19 odst. 1 první pododstavec písm. a), b) a c)	Čl. 31 odst. 1 první pododstavec písm. a), b) a c)
—	Čl. 31 odst. 1 první pododstavec písm. d)
Čl. 19 odst. 2, 3 a 4	Čl. 31 odst. 2, 3 a 4
Čl. 19 odst. 5	—
Čl. 19 odst. 7 první pododstavec	Čl. 31 odst. 5 první pododstavec
Čl. 19 odst. 7 první pododstavec první, druhá třetí a čtvrtá odrážka	—
Čl. 19 odst. 7 druhý a třetí pododstavec	Čl. 31 odst. 5 druhý a třetí pododstavec
Čl. 19 odst. 8	Čl. 31 odst. 6
Článek 20	Článek 32
Článek 22	—
Čl. 23 odst. 1 a 2	Čl. 33 odst. 1 a 2
Čl. 23 odst. 3, 4, 5, 6, 7 a 8	—
Čl. 23 odst. 9	Čl. 33 odst. 3
Čl. 23 odst. 10	Čl. 33 odst. 4
Článek 24	—
Čl. 25 odst. 1	Čl. 34 odst. 1
Čl. 25 odst. 2	Čl. 34 odst. 2
Čl. 25 odst. 3	Čl. 34 odst. 3
Čl. 25a odst. 1	Čl. 35 odst. 1
Čl. 25a odst. 2	Čl. 35 odst. 2 a 3
Čl. 25a odst. 3	Čl. 35 odst. 4
—	Čl. 35 odst. 5
Čl. 25a odst. 4 a 5	Čl. 35 odst. 6 a 7
Článek 26	—
Článek 27	Článek 36
—	Článek 37
Článek 28	Článek 38
Článek 29	Článek 39
Příloha I	Příloha I
Příloha II	Příloha II
Příloha III	Příloha III
Příloha IV	Příloha IV
Příloha V	Příloha V
Příloha VI	—
—	Příloha VI
Příloha VII	Příloha VII
Příloha VIII	Příloha VIII
Příloha IX	Příloha IX
—	Příloha X
—	Příloha XI